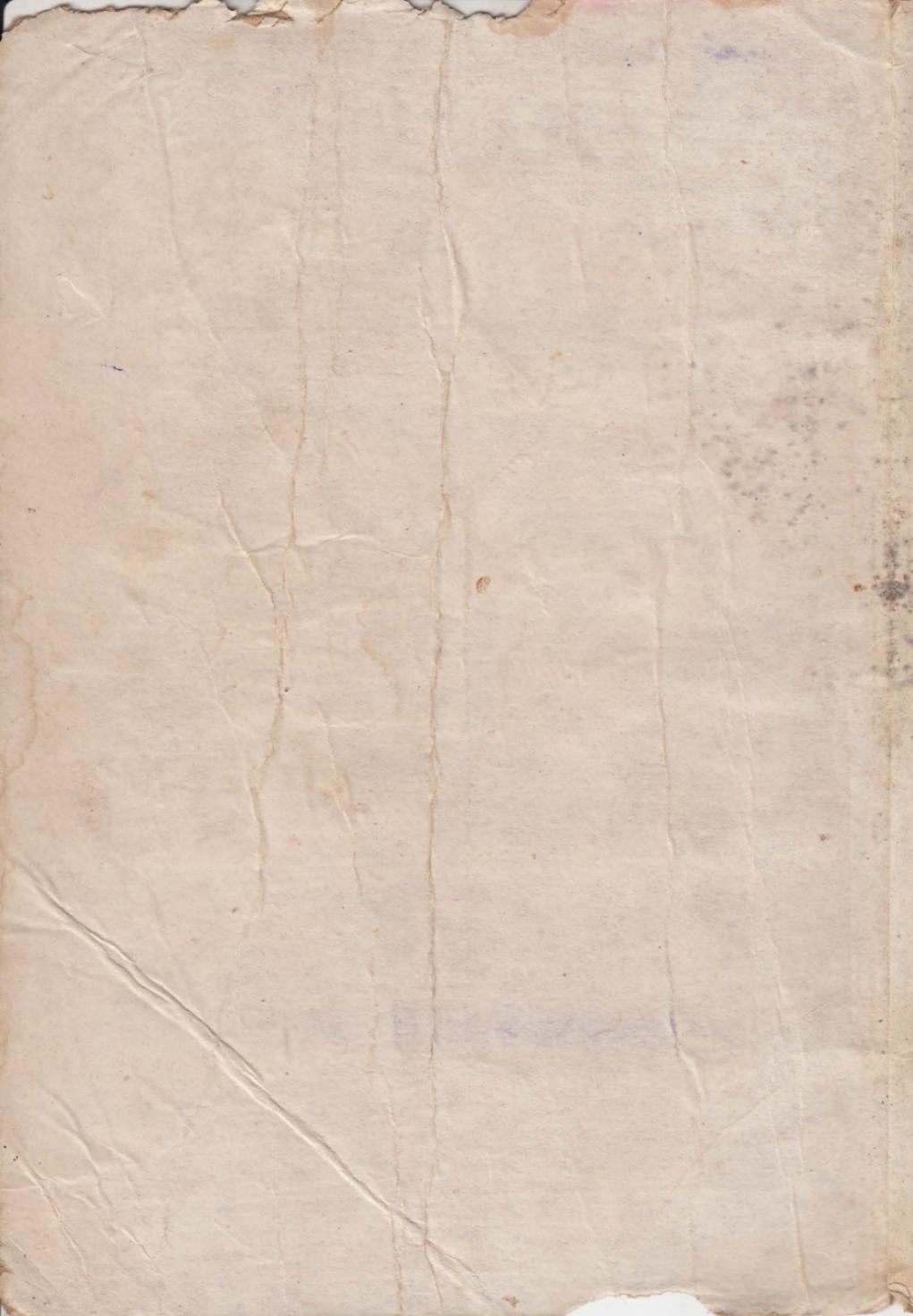

வெள்ளூர் புகை

ஷாவாயக கிரியைகள்

கோப்பாய் - சிவம்

கொலி சோடி நிலைம்
நல்லது தான் கொலி
சோடி நிலைம்
பயிலியம்பும் கூடுமாறு வேலை
ஏதுவே வட்டக்
கொலி சோடி

கொலி சோடி

கொலி சோடி

॥

॥

தசவாலயக் கிரியைகள்

‘கோப்பாய் — சிவம்’

SAIVALAYA KIRIYAIKAL
(Ritual Traditions in Hindu Temples)

Author : P. Sivananda Sarma
(Kopay Sivam)

Address : Near Sivan Temple,
Avarangal, Puttur.

Printers : Thirumakal Press,
Chunnakam.

Copy right : To the Author.

First Edition : June 1986.

விலை :

பரிகம் பதிப்பு ரூ. 30/-

சாதாரண பதிப்பு ரூ. 25/-

இவர்களும்

இந்நாலின் நற்றுயாய் அமைந்தவர் என் தந்தையார் பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சரசர்மா அவர்களே. இது கையெழுத்துப் படிவ நிலையிலிருந்து அச்சநூலாய் உருவாகி வெளிவரும்வரை நாலின் அருகிலேயே இருந்து எழுத்து, சொல், பொருள்களில் பிழை நேராமல் கவனித்துக் கொண்டதோடு அச்சகத்தில் ஒப்புநோக்கும் பெரும்பணி இயற்றி உங்கள் கரங்களில் உலவவிட்டிருப்பவர் அவர். அதுமட்டுமல்லாமல் இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ள சில அருபந்தங்கள், பல ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர் எழுதிப் பல பதிப்புக்கள் வெளிவந்த ‘சைவசமயபாடத் திரட்டு’ என்னும் நாலில் இடம் பெற்றவை என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

இந்நாலின் செவிலித்தாய் வடபகுதி சர்வோதய இணைப் பாளர் திரு. க. கதிரமலை அவர்கள். இவரைத் தமிழ் மூலகும் சைவ உலகும் நன்கறியும். ஏற்கெனவே பல சைவ நால்களை வெளியிட்டதுடன், இன்னும் பல நால் வெளியிடுகின்ற உதவியும் செய்திருப்பவர். வடபகுதித் தமிழ் இளைஞர்களுக்குப் பல வகையிலும் தொண்டாற்று பவர். தமது சொந்த வாழ்வில் ஏற்பட்ட பேரிழப்பையும் பொருப்படுத்தாமல் பொதுநல சேவைகளில் அயராது கடுப்பெழுப்பவர். அவர் இந்நால் வெளியீட்டு முயற்சி பற்றிக் கேள்வியுற்றதும் மகிழ்ச்சியும் பாராட்டும் தெரிவித்து ஏறக்குறைய அறைப்பங்கு பிரகரச் செலவினைத் தாமே முன்வந்து பொறுப்பேற்றுக் கொண்டவர்.

இவர்களுக்கு நான் நன்றிதெரிவித்தல் வெறும் உபசாரமாகவே அமையும். இவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுஞும் சகல சௌபாக்கியங்களும் கிடைக்க வேண்டுமென இறை வளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

— கோப்பாய் சிவம்

இந்நாலும்

நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதின முதல்வர்
 ஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக
 ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்
 வழங்கிய

அருளுரை

கூவ மெய்யன்பார்களே,

சிவஸ்ரீ ப. சிவாணந்த சர்மா (கோப்பாய் சிவம்) அவர்கள் தம்மரபு வழிநின்று புத்திலக்கியங்களைப் படைத்து அளிக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர். அந்த வரிசையில் சைவாலயக் கிரியைகள் என்ற நூலையும் யாத்துத் தந்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. சைவசமயக் கிரியைகளான யாகம், அடிடேகம், உற்சவங்கள், சடங்குகள் ஆகியவைற்றை நாம் ஆலயங்களிலும் மற்றும் சைவசமய பீடங்களிலும் காண்கிறோம். வழிபடுகிறோம். ஆனால் அவற்றின் உட்பொருள்களை அதாவது தத்துவார்த்தங்களை, நோக்கக்களை அறியாதார் அநேகர். ஆசிரியர் அவற்றிற்கு விஞ்ஞான, தர்க்க ரீதியான விளக்கங்கள் கொடுத்து, கடுகு சிறிது காரம் பெரிதெனும் வகையில் இச் சிறு நூலில் யாவரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பை நல்கியுள்ளார். விஞ்ஞான வளர்ச்சி முதிர்வற்று வரும் இந் நாளில் அவ்வழி விளக்கங்களையே யாவரும் விரும்பி வாசித் தறிவர். இவ்விளம் எழுத்தாளரும் அதைக் கையாண்டிருப்பது யிக்கப் பொருத்தமாகும், இது முக்கியமாக சிவாசாரிய மாணவர்களுக்கும், பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் பயன் படத்தக்க அரிய நூல்.

ஆசிரியர் நீடு வாழ்ந்து சைவத்துக்கும், தமிழ்ணீக்கும் தொடர்ந்து தொண்டாற்ற வேண்டுமென இறையருளைப் பிரார்த்தித்து உள்மார் ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி.

யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத் துறைத் தலைவர்
பேராசிரியர் கலாநிதி கா. கௌலாசநாதக் குருக்கள்

அவர்கள் வழங்கிய

ஆசியுரை

திருக்கோயில்கள் வழிபாட்டிற்கு உரிய இடம். இந்துக் களின் வழிபாட்டுமுறை தொன்றுதொட்டு நிலவிவருவது. வேதங்களில் இவ்வழிபாட்டுமுறையின் தொடக்கத்தை வெளிப்படையாகவும் மறை முகமாகவும் காணலாம். இந்துக்கள் சந்ததி சந்ததியாகப் பேணி வந்த வழிபாட்டு முறைகளை ஆன்றேர் காட்டிய வழிநின்று கடைப்பிடிப்பதிலே கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்தார்கள். அவற்றின் விளக்கங்களைப் பற்றியோ வழிபாடு நிகழ்த்தவேண்டுவதற்கும் வழி பாட்டு முறை குறிப்பிட்ட வகையில் அமைவதற்கும் காரணம் கேட்பது பற்றியோ கவலைப்பட்டதில்லை. பகுத்தறிவு பெரிதும் வளர்க்கியற்று வருவதாகக் கூறப்படும் இன்றைய குழ்நிலை இவர்களை இப்பொழுது இதிலும் ஈடுபடுத்த முன்கின்றது.

கோயில்களில், வழிபடச் செல்பவன் அங்கு நிகழும் கிரியைகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டால் வழிபாடு பெரும் பயனுள்ளதாக அமையும். இவ்வுண்மையைக் கருத்திற் கொண்டே வழிபடுபவர்களுக்குக் கிரியை பற்றிச் சிறிதளவாவது தெரியவைக்க வேண்டும் என்னும் நோக்குடன் இந்நூலாசிரியர் இதனை உருவாக்கியுள்ளார்.

சமயப் பாரம்பரியத்தினின்றும் சிறிதும் விலகாதவாறு அதனெல்லைக்குள் நின்று கோயிற் கிரியை பற்றிய விவரங்களையும் விளக்கங்களையும் தேவைக் கேற்பத் தொகுத்து நூல் வடிவிற் கொணர்ந்த நூலாசிரியர் கோப்பாய் சிவம் அவர்களின் முயற்சி பெரிதும் பாராட்டிற்குரியது.

பல பக்கங்களாலான பெருநூலாக அமையின் அதன் விளை அதிகமாகிவிடும் என்பதையும், பெரும் நூலாய் விரிய

மிடத்து அதை வாசிப்பவர்க்குப் பொறுமையும் ஈடுபாடும் குறைந்து காணப்படலாம் என்பதையும் கருத்திற் கொண்டு போலும் நூலாசிரியர் பெரிதும் முயன்று சிறு வடிவந்தந்து இந்நூலை உருவாக்கியுள்ளார். நூல் சிறுவடிவம் பெறினும் பல விஷயங்களை உள்ளடக்கியது. உயர்தர மட்டத்தில் பயிலும் மாணவர்க்கும் ஓரளவிற்குப் பயன் தரவல்லது.

கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடுவோர் முன்னரே இந்நூலை வாசித்து விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுவதனால் பெரும் பயன் பெறுவர். இந்நூல் இவ்வாறு வழிபடுவோர் ஒவ்வொருவரது கையிலும் விளங்கவேண்டிய கையேடு.

இத்தகைய பயன்தரும் நூல்களைச் சைவ உலகுக்கு வழங்கும் ஆற்றலும் வாய்ப்பும் இந்நூலாசிரியருக்கு மேன் மேலும் பெருகுவதாக என ஆசிக்கிறேன்.

நீர்வேலி, கந்தகவாமி தேவஸ்தானப் பிரதமகுரு
சிவஸு சு. இராஜேந்திரக் குருக்கள் அவர்கள்
வழங்கிய

ஆசியுரை

“மேஜைமெடோள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்”

ஆரியமுந் தமிழும் ஆவங்க சிவன். இவ்விரு மொழி
யிலும் சிவஞான போதம் தரும் நூல்கள் பலவுள். அவற்றைத்
துறைபோகக் கற்றுணர்ந்த அறிஞர்கள், நீர்வைச் சங்கர
பண்டிதர், வடகோவைச் சபாபதி நாவலர், தென்கோவைக்
கந்தையாபனிகௌ, இருபாலிச் சேநதிராயர் முதலியோர்.
இவர்கள் மரபுவழியில் ஐயந்திரிபறக் கற்றேரான மாணவர்
களும் பறிபலராவர்.

இத்தகைய சிரியோரின் சிந்தனைச் செல்வங்களாலே
செழுமை வளமை பெற்ற பதி கோப்பாய். அங்கே சித்திர
வேலாயுத சுவாமியைப் பூசிப்பவராய்ச் சிவாசாரியருக்கு
இலக்கியமாய்த் திகழ்ந்தவர் சிவஸு சிவகப்பிரமணியக் குருக்
கள் அவர்கள். அவருடைய தெளஹித்திரர்களாக விளங்கு
வோர் சித்தாந்தபாரு சிவஸு சோ. சுப்பிரமணியக்
குருக்களும், பலமொழி வல்ல பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சர
சார்மாவும் ஆவர். இவர்களிடையே ஒரு தவக்கொழுந்தாஞ்
சிவக்கொழுந்தாய் வளர்பவர் திரு. ப. சிவானந்தசார்மா.
அவர் வாடாமல் மணங்கமமும் பொன் மலர் போன்றவர்.
இன்றைய சைவசமய நிலையைக் கண்டு இரங்கி இந்நாலே
ஆக்கித் தந்திருக்கிறார்.

ஆலய நிர்வாகிகளும் சிவாசாரியர்களும் சைவ மக்களும் ஆகியோரிற் பலர், சைவக்கிரியைகள் பற்றித் தெளிவான விளக்கமில்லா திருப்பதால் விளையும் விரக்தி நிலை நீக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து சைவாலயக் கிரியைகள் என்னும் இந்நாலே உருவாக்கி உதவினார். இந்நால் சைவ மக்கள் எல்லோரும் கற்கவேண்டியது. இதன் மூலம் மக்கள் சைவக் கிரியைகள் பற்றிய உண்மைத் தத்துவங்களை எளிதில் உணர்ந்து சைவசமயப்பற்றேடு சைவாசார சீலராய் வாழ வழி பிறக்கும்.

சிவானந்தமாகிய சைவக்கொழுந்தின் தலையரும்பு இது. இன்னும் பல அரும்பு மலர் காய் நறுங்களிகளைத் தந்து சைவப் பூம்பொழிலைப் பொவிவு செய்வதாய் வளர்க. வையகமும் வாண் பயன் பெறுக. எல்லாம் வல்ல எம்பெரு மான் திருமுருகன் எண்ணத்தை நிறைவாக்க வேண்டுகிறேன்.

சுபம் அஸ்து நித்தியம்.

பிரதிஷ்டா கிரியா கலாபமளி
சிவபூஷ் வை. மு. பரமசாமிக் குருக்கள் அவர்கள்
 வழங்கிய

ஆசியுரை

சிரஞ்ஜீவி பூஷ் ப. சிவானந்த சர்மா அவர்கள் இயற்றிய சைவாலயக் கிரியைகள் என்னும் நூலைப் பார்வையிட்டேன். நூலின் பொருள்கள் சிறந்த முறையில் அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இந்நூல் உண்மைக் கருத்துக்களை விளக்குவதற்கு மிகுந்த பயனைத் தரவல்லது. கிரியைகளின் விளக்கம் மிகவுந் தெளிவாக நன்கு விளங்குமாறு பல ஆதாரங்களோடு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றின் தத்துவக் கருத்துக்களையும் அங்கங்கே அழகாக விளக்கியுள்ளார் நூலாசிரியர். மொழியெயர்ப்பும் மூலநூல் வசனங்களோத் தழுவியதாயே அமைந்திருக்கிறது.

சைவசமய வளர்ச்சி குண்றியுள்ள இக்காலத்தில் இத்தகைய நூல்கள் வெளிவருதல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

ஆகவே, சைவ அங்பர்கள் இந்நூலை ஆர்வத்துடன் வாங்கி வாசித்து இது போன்ற இருமைப் பயண்களையுந் தரவல்ல பல நூல்களை இயற்றுவதற்கு ஆசிரியரை ஊக்கப் படுத்துவது எல்லோரதும் கடனாகும்.

மேன்மேலும் இதுபோன்ற சிறந்த பல நூல்களை இவ் வாசிரியர் ஆக்கியுதவுதற்கு வேண்டிய எல்லாச் சிறப்புக்களும் பெறுவாராக என என் மனப்பூர்வமான ஆசியைக் கூறுகின்றேன்.

சொழும்பு - கப்பித்தாவத்தை
 ஸ்ரீ பாலசெல்வ விநாயகமூர்த்தி தேவஸ்தானம்
பிரம்மபூஷ் பா. சண்முகரத்தின சர்மா அவர்கள்
 வழங்கிய

பாராட்டு

“சைவாலயக் கிரியைகள்” நூல் வெளியீட்டு முயற்சிக்கு எனது உள்மார்ந்த பாராட்டும் ஆசியும்,

இப்படிப்பட்ட நூல்கள் சாதாரண பொதுமகிழ்ஞக்கு அரிய வரப்பிரசாதமாக அமையும் என்பது எனது துணிபு.

திருக்களித் பஞ்சாங்க கணிதர்
 “வேதாகம சோதிட பூஷணம்”, “சிவாசார்ய திலகம்”
 சிவபூந் சி. சிதம்பரநாதக் குருக்கள் அவர்கள்
 வழங்கிய

வாழ்த்துரை

சைவமத வழிபாட்டில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு படிகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. ஆலயத் திருத்தொண்டுகள் செய்து இறைவனை வழிபடுதல் சரியை வழிபாடாகவும், யாகங்கள், உற்சவங்கள் செய்து வழி பாடாற்றுதல் கிரியை வழிபாடாகவும் கொள்ளப்படுகிறது.

கிரியை வழிபாட்டில் கிரியை முறைகள், மந்திரங்கள் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. இவ்வாறு கிரியைகள் இயற் றும்போது அவற்றின் விளக்கங்கள், தத்துவக் கருத்துக்கள் முதலியவற்றை அறிந்து வழிபடுவதால் தன்னையறியாமலே இறைவனிடத்திலே பக்தி ஏற்படுகின்றது. உதாரணமாக ஆலயங்களில் அபிஷேகத்துக்குக் கும்பம் வைக்கும்போது உப யோகிக்கப்படுகின்ற தானியவகை, கும்பம், தேங்காய், மாவிலை, தருப்பை, நீர் முதலியன் குறிக்கும் தத்துவக் கருத்துக்களை அறிந்துகொள்ளும்போது கூடிய கிரியை விருப்பும், ஈடுபாடும் மனத்தில் தோன்றுகிறது.

இவ்வாறு தத்துவக் கருத்துக்களையும், கிரியை விளக்கங்களையும் நாம் அறிந்துகொள்வதற்கு நால் வாயிலாகவோ அல்லது அறிஞர்கள் வாயிலாகவோ கருத்துக்கள் தேவைப் படுகின்றன. இத்தகைய அரும்பெரும் பணியை ஆற்ற “கோப்பாய் சிவம்” அவர்கள் முன்வந்தமை சைவப் பெருமக்களின் பெரும் பாக்கியமாகும். அரிய கருத்துக்களை யெல் லாம் இலகுவான முறையிலும் எளிதில் விளங்கத்தக்க தமிழ் வசனநடையிலும் நூல்வடிவில் அமைத்திருக்கின்றார் ஆசிரியர்.

இந்நாலில் கூறப்பட்டுள்ள ஆலயத்தின் அமைப்புக்கள், திருவருவங்கள் முதலியவற்றின் விளக்கங்கள் யாவருக்கும் பயன்படத்தக்கவாகும்.

இத்தகைய நல்லாக்கங்களைச் சைவப் பெருமக்களுக்கு உதவிய “சிவம்” அவர்களின் தொண்டு போற்றுதற்குரிய தாகும். மேலும் இவ்வாறு சிந்தனைக் கருத்துக்களையும், அறிவுரைகளையும் மக்களுக்கு வழங்கி நல்வாழ்வு வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவனை வணங்கி, வாழ்த்துகின்றோம்.

முகவரை

மாவை ஆதின காந்ததர், சிவாகம பூஷணம்,
மகாராஜபூநி சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்
அவர்கள் வழங்கியது.

சிவமாகிய லிங்கத்தைச் சிவலிங்கம் எனக் கூறுவர். சிவ
லிங்கம் என்பதில் ‘சி’ என்பது சிவமாகிய நாதத்தையும்.
‘வ’ என்பது சத்தியாகிய பிந்துவையும் குறிப்பனவாம்.
நாதவிந்துக்களாகிய லிங்கம், பீடம் என்பவை சேர்ந்ததே
சிவலிங்கம்.

“சிவ ஏவ ஸ்வயம் லிங்கம்” என்ற ஸ்காந்த புராண
வசனத்தாலும், “நாதம் லிங்கமிதி ஜ்ஞேயம், பிந்து பீட
முதாகிருதம்” என்ற ஆகம வசனத்தாலும் இது உணரப்
படும்.

சிவலிங்க வழிபாடுபற்றியும். அவை நடைமுறைப்படுத்
தப்படும் வகைகளும், அவற்றுல் ஏற்படும் பலன்களும் வேத
சிவாகமங்களிலும், புராண இதிஹாசங்களிலும் பல இடங்
களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. சரியை, கிரியை, யோகம்,
ஞானம் ஆகிய நாற்பாதங்களும், பிரம்மசர்யம், கிருஹஸ்
தம், வாணப்ரஸ்தம், சந்யாசம் என்னும் நால்வருண தார்
மங்களும் இவ்வழிபாட்டு முறைகளிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

வேதங்களில் விக்கிரக ஆராதை கிடையவே கிடையா
தெனக் கூறுவோர் இன்றும் உள்ளனர். இவர்களுக்குச்
சில வார்த்தைகள் கூறுவேண்டும்.

“சம்வத்சர காலரூபியாகிய உமது பிரதிமையை (விக்கிர
கத்தை) செய்து, அஞ்ஞான இருளில் இருப்பவர்கள் உபாசிப்
பதன் மூலம் வலிமையுள்ள புத்திரணையும், பூரண ஆயுளை

யும் பிரலைகளுக்கு எஜமானங்கும் தன்மையையும் அடை கிறுர்கள்” என்றும்,

“இவ்வுலகத்திலே எத்தனை கற்கள் ஸ்தாபித்துப் பிர திட்டை செய்யப்பட்டுள்ளனவோ, சிவபிரான்து ஞானசக்தி யால் பூமியிலுள்ள தூளிகள் எவ்வளவென அளவிடப்படு கிறதோ அவ்வளவும் சிவசொரூபமே” என்றும் வரும் யஜார்வேத வாக்கியங்கள் வேதகால வழிபாட்டிலும் விக் கிரக ஆராதனை இருந்ததென்பதற்குச் சான்றுகளாகும். இதேபோல, இன்னும் அநேக வேத வாக்கியங்களுண்டு.

வேத சிவாகமங்கள் விக்கிரக ஆராதனைபற்றித் தரு கிணற செய்திகள், விளக்கங்கள், அறிவுரைகள் என்பவற்றை அவை கர்மாநுஷ்டானங்களுக்காயினும்சரி, ஞானேபதேசங்களுக்காயினும்சரி அவற்றை அப்படியே அநுசரிக்கவேண்டியது நமது கடமை. இவற்றின் தெளிவான விளக்கங்களுக்குப் புராண இதிஹாசங்களின் துணை கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

“இதிஹாச புராணங்கள் கொண்டு வேதங்களுக்குப் பொருள் செய்க. அற்ப ஜேளியினையுடையவன் தான்தோன் றித்தனமாகப் பொருள் செய்து என்னைக் கொன்றுவிடுவான் என்று வேதம் அஞ்சிகிறது” என்ற மேலான வாக்கியம் கருத்திற் கொள்ளப்படவேண்டும்.

வேதசிவாகம அநுஷ்டானங்களை வெனு சிரத்தையோடு கடைப்பிடித்தால்தான் நல்ல பலனை அபநுவிக்க இயலும். இந்தவகையில் இவற்றை எடுத்துக்கூறும் பல நால்கள் உள்வாயினும், தற்கால நாகரிகம், கல்வித்தரம், விஞ்ஞான வளர்ச்சி, இத்தியாதி நவீன கலாவினேதங்களின் அடிப்படையில் எழும் வினாக்களுக்கேற்ற விடைகளைத் தரக்கூடி

யனவாக அவை காணப்படவில்லை. இலகுவான வழிகளில் காரிய சித்திகளைத் தேடும் மனிதர்களுக்கு வெகு இலகுவான பயிற்சியை ஊட்டவேண்டிய காலகட்டம் இது. இதன் யுணர்ந்த கோப்பாய் சிவம் அவர்கள் “சைவாலயக் கிரியைகள்” என்னும் நூலின உயரிய முறையில் வெகு இலகுவான நடையில் தயாரித்து வெளியிடுவதைச் சைவ உலகு வரவேற்று மகிழ்வதைப்போல யானும் மகிழ்கிறேன்.

இந்நால் மூலம் இயற்றும் திருத்தொண்டு சாதாரண மானதன்று. ஒரு மஹாயாகம் செய்த பலனைத் தருவதாகும். கோப்பாய் சிவம் தாமே முன்னின்று அலைந்து திரிந்து அல்லற்பட்டு, பலவித சிரமங்களினாடு இவ்வரிய தொண்டினை நிறைவேற்றியுள்ளார்.

எல்லாம் வல்ல மாவைக் கந்தன் இவருக்கும், இவருக்கு உறுதுணையாக இருந்த யாவருக்கும் சகல திருவருட் செல் வங்களையும் வாரி வழங்கி மீண்டும் மீண்டும் இதேபோன்ற புண்ணிய கைங்கரியங்களில் ஈடுபட்டுழைக்கும் வல்லமை களையும், தீர்க்காட்டிலையும் வழங்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து மாவைக் கந்தன் திருவடித் தாமரையில் சென்பக மலரால் அர்ச்சிக்கிறேன்.

மதிப்புகர

ஏழாம், பண்டிதர் மு. கந்தையா, B. A.

அவர்கள் வழங்கியது

'நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டும்'. நன்னிலத்து விளைவு நன்மையளிப்பதாகவே இருக்கும். இவை சாஸ்வத மான உண்மைகள். இந்நால் விளைந்த நிலம் நம்நாட்டுச் சிவாசாரிய குலங்களிற் சான்றுண்மையிக்க ஒருக்குலம். திரு. ப. சிவானந்த சர்மா (கோப்பாய்-சிவம்) அக்குலத்தின் இளைய காண்முளை.

சேர் பொன். இராமநாதனின் அபிமான குருவாய் விளங்கி, வேதாகம ஞானத்திலும் மந்திர தந்திர கிரியா சாமர்த்தி யங்களிலும் ஒப்புயர்வற்றிருந்தவர் நல்லூர் சிவபூரீ கார்த்தி கேயக் குருக்கள். அவர்களின் வேதாகம அறிவியற் புலமைக் கும் கிரியை ஆற்றலுக்கும் கண்கண்ட சாட்சிகளாய் இன்றும் விளங்குவோர். இருவர். ஒருவர் குருக்களின் சிரேஷ்ட மாணவர் என்ற பெருமைக்குரிய சித்தாந்தபாரநு சிவபூரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள். மற்றவர் கார்த்திகேயக் குருக்களின் சிரேஷ்ட புத்திரரும் இன்றைய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்துநாகரிக பீடாதிபதியுமாக விளங்கும் கலாநிதி கா. கலாசநாதக் குருக்கள்.

சௌவாலயக் கிரியைபற்றிய விஷயங்களில் உதாரத்துவம் பெற்ற இன்றைய உதாரண புருஷர்களாகிய இவ்விருவரின் நெறிப்படுத்தல் வாயிலாக வெளிவருகின்றது இந்நால். நூலாசிரியர் சிவானந்த சர்மா, சுப்பிரமணியக் குருக்களைத் தம் அருமைப் பெரியப்பாவாகக் கொண்ட அதிர்ஷ்டப் பேறுமுள்ளவர். இத்தனைக்கும் அநுகண்மாக நால் நன்மையில் அமைந்துள்ளது. சிவாலய நித்திய நைமித்திகக் கிரியைகள் பற்றிச் சாமானிய அறிவுத்தரமுள்ளாரும் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ளற் கேற்ற இலகு நடையில் நால் உருவாகியிருப்பது மஹா விசேஷமாகும்.

சௌவாலய பூஜை விபரங்கள் இரகசியங்களை வழிபடு வோரும் தெரிந்திருக்க வேண்டுமா? என்பதொரு கேள்வி. தெரிந்துகொள்ளாதவரை அவர்கள் உரிய முறையில் உபயம் செய்வித்தவர்களாகவோ, நன்முறையில் வழிபட்டவர்களாகவோ ஆசமாட்டார் என்பது அதற்குத் திட்டவட்டமான பதில். சிவாலய பூஜை பரார்த்த பூஜை எனப்படுவ தேன் என்பதை உணர்ந்து சிந்திப்போர் இப்பதிலை ஏற்றுக் கொண்டேயாகவேண்டும்.

ஆஸ்மார்த்தம் தனக்காக, பரார்த்தம் பிறர்க்காக எனச் சாதாரணமாக இருந்துவரும் விளக்கம் ஏதோ பற்றுக் குறையானது. அயலார் தொடர்பின்றித் தான் தன்பாட்டில் நிகழ்த்துவது ஆஸ்மார்த்தம். அயலாரையும் தொடர்பு படுத்தி வைத்துக்கொண்டு நிகழ்த்துவது பரார்த்தம் என் பதே இதன் பூரணவிளக்கமாகும். சிவாலயக் கிரியைகளின் போது சிவாசாரியர், எஜமான் என்ற பேரிலோ உபயகாரர் என்ற ஹோதாவிலோ மற்றெலூருக்கும் (சிலவேளை பலர்க்குமே) பவித்திரம் தரிப்பித்துத் திருப்பைக்கட்டு மூலம் தமக்கும் அவர்க்கும் இயைபு ஏற்படுத்திக்கொண்டு சங்கற் பித்துப் பூஜை செய்துவருதல் கண்கூடு.

இவ்வகையிற் பார்த்தால் பரார்த்த பூஜையின் பலன் பாட்டில் சிவாசாரியர், உபயகாரர் என்ற இருவருக்கும் ஒரு கூட்டுப் பொறுப்பு நிலவுதல் கண்கூடு. கிரியை பற்றிய செயற் பொறுப்பு முழுவதையும் சிவாசாரியர் மேற்கொண்டிருப்பினும் அதன் தார்மீகப் பொறுப்பில் இருவருக்குஞ் சமபங்கு இருத்தலும் வெளிப்படை. இனி, யஜமானன் அல்லது உபயகாரன் நிலையை வகிப்பவரும் ஒரு குறைந்த பட்ச நோக்கில் ஒரு குடும்பம் முழுவதையும் அல்லது ஒரு இனம் முழுவதையும் பிரதிநிதிப்பவராக, இன்னும் பரந்த நோக்கில் ஜீவராசிகள் அனைத்தையும் பிரதிநிதிப்பவராக

இருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆகவே, பரார்த்த பூஜையதார்த்தமான தன்பலன் தோற்றுதற்கு ஏதுவாக உபயாரர் மட்டுமன்று, வழியாட்டாளர் சகலருமே அதனியல்புகளை அறிந்திருத்தல் அவசியம் என்றுகிறது. இது சார்பான் சில குறிப்புக்கள் இந்நால் முன்னுரையிலும் காணவள்ளன.

இஷ்றையநிலையில் பரார்த்த பூஜை சம்பந்தமாக அவசியம் உணர்த்தப்படவேண்டிய அம்சங்கள் பல இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ளன. சந்தியாவாஹனம் முதலியவற்றிற் பண்ணிசைத்தல், சன்டேஸ்வர உற்சவத்தைக் கொரவ கண்ணியமாக நடத்துதல் என்ற இரண்டும் அவற்றுள் முக்கியமான உணர்த்துதல்களாகும். பூஜையில் வேதபாராயணத்தைத் தொடர்ந்து திருமுறை இடம்பெறவேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டிருத்தலும் சிலாக்கியமானது.

நித்தியம் நைமித்திகம் இரண்டிலும் நால்வேதம் ஸ்வரசுத்தமாகவும் தமிழ்வேதம் பண்ணிசை சகிதமாகவும் விந்தியாசம் பண்ணப்படும் விஷயம் ஆலயங்களில் நிரம்பாக்குறையாகவே இருந்துவரும் இழப்பைச் சுற்றே உற்றுணரவேண்டும். முறையான பண்ணிசையொன்றே சிவாலயங்களிற் சைவக் களை ததும்பவைத்தற்குச் சிறந்த சாதனம் என்பதை அதிலும் காட்டமாக உற்றுணர வேண்டும். வருடாவருடம் உற்சவப்பேரில் பல்லாயிரம் விரயமாகிக்கொண்டிருக்கும் சிவாலயங்களில் இவற்றுக்கான ஏற்பாடுகளைக் கோவிக்கொள்ளுதல் சிரமமென்பதற்கில்லை.

இவ்வகையில் நமது சிவாலயங்களில் நல்லன நிகழ்தற்கு இந்நால் வழிகாட்டும் என உறுதியாக நம்புகிறோம். இதனைச் சைவ உலகு பயண்பெறத் தரும் சர்மா அவர்களின் இந்நன்முயற்சிக்கு நமது நல்வாழ்த்துக்கள்.

அணிந்துகர

செல்வ விநாயகர் ஆலயம், சித்திரவேலாயுத சுவாமி ஆலயம்
ஆகியவற்றின் பரம்பரை அரச்சகரும், பரிபாலகருமான
வடகோவை

சித்தாந்தபாரு சிவஸ்ரீ சோ. குப்பிரமணியக்ருங்கள்
அவர்கள் வழங்கியது

‘கோப்பாய் - சிவஸ்’ என எல்லோராலும் அழைக்கப் பெறும் சிவத்திரு ப. சிவானந்த சர்மா பலதுறை இலக்கியக் கட்டுரை விளக்கங்கள் எழுதுவதில் கைதேர்ந்த எழுத்தாளர். இவர், சமயத்துறை ஆக்கங்கள் எழுதுவதிலும் சமூக இயல்புகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் கதைகள் எழுதுவதி லும், அக்கதைகளினாடே உலகியல் வழக்கங்களிலுள்ள கோளாறுகளை மனத்தில் பதியும்வண்ணம் எடுத்துக் கூறுவதி லும் ஆற்றல் மிகுந்தவர். அதுமட்டுமன்றி அருஞ்சவைக் கவிகள் எழுதுவதிலும் சமர்த்தர்.

இத்தகைய பண்பாளராகிய இவர் சைவாலயங்களின் அமைப்பு, கும்பாபிஷேகம், நித்திய, நெயித்திக, மஹோற் சவக் கிரியைகள் பற்றிய விளக்கங்களை இந்நாலில் எழுதி யுள்ளார். இவரது முயற்சி காலத்துக்கேற்றதும், பாராட்டுக் குரியதும் ஆகும்.

ஆலயத்தில் நடைபெறும் கிரியைகள் வெளிப்பார்வையில் அபிநயம்போலக் காணப்படினும், அவற்றினுள்ளே மறைந்துகிடக்கும் கருப்பொருள்கள் மிகவும் உயர்ந்தவை. ஆகமங்களில் ஆசார்ய வகைணம் கூறுமிடத்தில் மந்திரம், தந்திரம், கிரியை, பாவனை, முத்திரை என்பவற்றில் நிறைவு பெற்றவராக இருத்தல் வேண்டுமென்பது ஒன்று.

மந்திரங்கள் பரநாத தத்துவத்தினின்று தோற்றியவையாம். அவற்றை முறைப்படி சிந்தித்தலினாலும், உச்சரித்தலினாலும் அளவிறந்த பலன்களைப் பெறலாம். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அகாரங்கள் சேர்ந்து உருவான சில பீஜாகாரங்கள் ஊசிமருந்துபோலப் பல பலன்களையும் விளைவிப்பவாய்

உள்ளன. தந்திரம் என்பது சிவாகம விதிகளி. பெரும் சிரமத் தோடு சாதனைகள்பல செய்து அடைய வேண்டிய பலன் களைச் சில சுலபமான வழிகள்மூலம் அடையத்தக்க விதி முறைகளை இவை கூறுபவை. கிரியைகள் நித்திய நைமித்தி கங்களின் ஒழுங்கு முறையாகும். முத்திரை என்பது தேவர் கஞ்ககு மகிழ்ச்சிதருவதும், அசர சக்திகளை விரட்டுவதுமாகும்.

முத்திரைகள் பல உட்கருத்துக்களைக் கொண்டன வாகும். உதாரணமாக ஆவாகன முத்திரையைக் காண்பிக்கும் போது,

“இப்படித் தரைமுதற் சமீனையீ றுய்க்
செப்பவி யாபிக்கும் பரம சிவனது
பொருவிலு யர்பரி பூரணந் தன்னை
அறிவில் அமுந்துதல் ஆவா கனமே”

என்று சதாசிவ ரூபத்தில் கூறியவாறு பாவனை செய்யப்படு கிறது. சந்திரானம் என்ற முத்திரை காண்பிக்கும்போது,

“இவன்தன தறிவு சிவன்பூர ணத்திலும்
சிவன்பூர ணத்துவம் இவன்தன தறிவிலும்
ஒன்றையொன் றகலா துறவுசெய் திருப்பது
ஒன்றிய சந்நி தானமென் ருமரப்பர்”

என்றவாறு பாவனை செய்யப்படுகிறது. இந்தப் பாவனைகள் கருவினுடைய மனத்திலே விளங்கவேண்டும்.

பூசைக்கு உபயோகப்படும் பொருட்களைச் சுத்திசெய்வ தற்குக் காண்பிக்கப்படும் முத்திரைகள் சில வருமாறு:

நிர்க்கணம் (பார்த்தல்), புரோகஷணம் (பதாக ஹஸ்தத் தால் நீர் தெளித்தல்), தாடனம் (நீட்டிய சுட்டுவிரலால் அடிப்பதுபோல் பாவனை செய்தல்), அப்யக்ஷணம் (கவிழ்த்த கையால் மூடுதல்), அவகுண்டனம் (நீட்டிய சுட்டுவிரலால் புற அசத்தங்கள் சேராது சுற்றுதல்), தேநுமுத்திரை (பொருட்களை அமிர்தமாக்குதல்), தேநுமுத்திரையின் மறு பெயர்கள் அமிர்திகரணம், சுரபி முத்திரை.

கருமார் பூஜைமுடிவிலே புருவமத்தியில் ஓளிவடிவதி தைக் காணுதல் ஒரு பயிற்சியாகும். இது புறப் பூஜையி லும், அகப் பூஜையிலும் உண்டு. ஹருதய கமலத்திலே

அநாஹ சிவனைப் பூஜீக்து மூலாதாரத்திலிருக்கின்ற வைஸ் வாநராக்கினியில், துவாதசாந்தத்திலிருக்கின்ற அமிர்தப் பிரவாகத்தினால் ஹோமம் செய்து புநுவ மக்தியிலே ஞான ஜோதிர்மயமான விங்கத்தைத் தியானிக்கவேண்டும்.

இத்தகைய தியானசித்தி பெறுவதினால் மந்திரங்கள் சல்பமாகச் சித்தியாகின்றன. இதனையே சித்தர்பாடவில், “புருவமைய ஒளிகண்டால் அவனே சித்தன்” என்று கூறப் படுகிறது. ஒளவைக் குறஞும்,

“நெற்றிக்கு நேரே நிறைந்த ஒளிகாணில்
முற்றும் அழியா தடம்பு” என்று குறிப்பிடுகிறது.

சிவாசாரியர்கள் கடவுளை ஏதாவதொரு வடிவில் ஆவாஹ எம் செய்யும்போது புஷ்பத்தைக் கையில் எடுத்து வாசனைப் பொருட்களோடு சேர்த்து இடுதுகையில் வைத்துக்கொண்டு நீரீக்குஞை சுத்திகள் செய்து அஞ்சலியாக வைத்துக்கொண்டு, பிராசாத மந்திரத்தை மேதை முதலான பதினாறு கலைகளோடு உச்சரித்து, மூலாதாரத்திலிருந்து பிரம்மா முதலிய காரணேஸ்வரர்களைத் தியானம் செய்து துவாதசாந்தம்வரை கொண்டுபோய், அங்கிருந்து கோடி சூர்யப் பிரகாசத்துடன் புருவமத்திவரை வருவித்து, அங்கு கோடி சந்திரப் பிரகாசமாக வெண்ணிற ஒளிப்பிண்டமாக அதுகொளி எல்லாத்திசைகளிலும் பரவுவதாகப் பாவனை செய்து, அவ்வொளிப் பிண்டம் சுவாசத்தினாலே தள்ளப்பட்டுக் கையிலிருக்கின்ற புஷ்பாஞ்சலியிலே வந்ததாகத் தியானித்து ஆவாஹன முத்திரையினாலே ஆவாஹனம் செய்தல் வேண்டும்.

மேதாதிகலோபேதம் என்பது சிவாசாரியர்களுக்கு நிர்வாண தீக்கூயின் முடிவில் உபதேசிக்கின்ற ஒரு மந்திரத்தின் உச்சரிப்பு முறையைக் குறிப்பதாகும். அது பிராசாத ஷட்கலோகி, பிராசாத சந்திரிகை முதலிய வடமொழி நூல்களிலும், அவற்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களிலும் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பதினாறு கலைகளின் பெயர்கள் வருமாறு: ஒற்றெழுத் தாகிய ஹகாரம் ஜீவாக்ஷரம் என்பதும். அகாரம் என்ற

மேதாகலை, உகாரம் என்ற அர்க்கீசு கலை, மகாரம் என்ற விஷகலை. பின்து, அர்த்த சந்திரன், நிரோதி. நாதம், நாதாந்தம், அநந்த, அநாஸ்ரித, அநாத, வியோமரூபா, சக்தி, வியாபினி, சமனை, உன்மனு என்பனவாம்.

இப்பதினறு கலைகளுடன் கூட பிராசாத மந்திரம் உச்ச ரிக்கும் முறையைக் குருமுதமாகத் தெரி ந்துகொண்டு பஞ்சா கூரத்துடன் சேர்த்து ஜபம்செய்தல் வேண்டும். இதனையே திருமந்திர நூலார்,

“ஆஹே டெழுத்தின்மேல் ஆறும் பதினாறும்
ஏறிட டக்ளமேலே பிந்துவும் நாதமும்
சுறிட்டு நின்று சிவாய நமவென்னக்
சுறிட்டு மும்மலம் கூப்பிட்டுப் போமே”

பிராஸாத பஞ்சாட்சரியின் சிறப்பு. கந்தபுராணத்தில் பரா சரமுனி புதல்வர்கள் பூஜை செய்தபொழுது ஜபம் செய்த தாகள் கூறப்படும் மந்திரம். “ஆறிரு நாலுடன் அஞ்செழுத்தையும் ஒதினர்” என்னும் அடியினால் உணரப் படும். பதினறு கலைகளுடன் பிராசாத மந்திரத்தை உச்சரித்து ஒளிவழிவைத் தியானம் செய்தலை மற்றேரிடத்தில்,

“ஆதார யோகத் ததிதேவிபம் சென்று
மீதான தற்பரை மேவும் பரநெஞு
மேதாதி ஈரெண் கலைசெல்ல மீதாளி
ஒதா அசிந்தமீ தானந்த யோகமே” என்று குறிப்பிடுகிறோம்.

இத்தகைய தியான சித்திபெற்ற சிவாசாரியர் செய்கின்ற கிரியைகள் திருவருள்விலாசம் பொருந்தி விளங்கும். இவை போன்ற பல விளக்கங்கள் இந்நூலில் பல இடங்களிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய கிரியாவிளக்கங்கள் சைவசமயிகள் யாவருக்கும் மிகவும் பயன்படுவனவாகும்.

இந்நூலாசிரியருக்கும் இதனை வாசிப்பவர்களுக்கும் சைவாலயக் கிரியைகளின் திட்ப நுட்பங்கள் நன்கு விளக்கமாகி, வழி ராட்டின் முழுப்பயணியும் பெறவேண்டுமென்று முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபிரானைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

“ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தான் வாழ்த !”

ஆவரங்கால் பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்
வழங்கிய

சாற்றுகவி

மானமுறு மறைமநுவும் மகமே ஆதி
மலர்ச்சடங்கும் ஆகமநூல் மரபும் ஈசர்
தானமுறு சிறப்பொடுபூ சனையும் சார்ந்த
சங்கையுறு முத்திரையும் சடங்கி லான
ஊனமுறு துயர்த்தவ உண்மை தாழும்
உணரார்கள் ஒன்றினுக்கொன் றறஷி லாமல்
கானமயி லுடன்வான்கோ பியுஞ்சேர்ந் தாடும்
கணக்குபோற் சிலகருமம் நிகழக் கண்டே.

மேதினியில் வேதாக மங்க ளோடும்
வேதியரில் வேள்விவிழாப் பூசை தம்மில்
ஏதினிலும் விசுவாசம் இழப்போ ராகி
எமர்ணைவ ஒழுக்கநெறி இழுக்க நேரும்
போதினிலே பொருத்தமுற அனையைப் போட்டே
புகல்வரம்புள் எமைநிறுத்தும் பொருட்டாற் சைவ
நீதிநிலை பெறுகிறியை விளங்கும் நீர்மை
நிகழ்நாலீச் சிவானந்த நிதியாய்த் தந்தோன்.

செந்தமிழும் சைவமும்எம் செல்வ மென்றே
சேமுற வளர்த்தோம்பும் சீரி யோர்கள்
சந்ததமும் வாழ்கோவைத் தலத்தோன் பஞ்சாட்
சரசர்மா தணைன்சிவா நந்த சர்மா ;
சந்தமுறு பலதுறையில் சதுர ஆகித
தலைப்படுநல் வெமுத்தாளன் கவிஞர்கள் ; சாளிரேர்
எந்தரமும் ஏத்தவுளான் ; இந்நால் யாரும்
எளிதுணரும் கலங்கரைநல் விளக்க மாயே.

முன்னுரை

சைவக் கிரியைகள் பற்றிய விளக்கங்களைச் சாதாரண மக்களுக்கு விளக்கும்வகையில் எடுத்துக்கூறவேண்டும் என்று பல அன்பர்கள் அடியேன் அடிக்கடி வறிபுறுத்தி வந்தனர். கிளிநொச்சி திருநெறிக்கழகத்தின் செயலாளராய் நான் இருப்பதும், அந்தனர் குலத்தவஞக் இருப்பதும் இதற்குக் காரணமாயமெந்தன.

ஆனால், இவ்விரு தகுதிகளையும் கொண்டு சைவக்கிரியைகளை ஆராய்ப்புகுதல் ஏறும்பு மலையைச் சுமகிக் முற்பட்டது போலாகும் என்பதை நான் நன்கூண்டவேன். இருந்தும், அறிவு, அனுபவம், ஆற்றல், வயது ஆகியவற்றில் சிறியவ ஞகிய யான் எனது சொந்த அறிவை வளர்க்கவும். ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கு உதவுமென்ற எண்ணத்தினாலும் இத்துறையில் ஈடுபடத் தொடங்கினேன்.

சைவாலயங்கள் பலவற்றுக்கும் சென்று கிரியைகளை அவதானித்தும், அறிவுசார்ந்த சிவாசாரியர்களுடன் அளவ ஓலவி ஜியங்களைத் தீர்த்தும், இத்துறையில் ஏற்கனவே வெளிவந்த பல நூல்களைத் தேடி வாசித்தும் அறிவை கீழ்ல்ல வளர்க்கத் தலைப்பட்டேன்.

இடையில், ஆலய உற்சவங்களில் உரையாற்ற நேர்ந்த வேளைகளில் எனது சிற்றறிவுக்கு எட்டியவரையில் சில விஷயங்களை—சைவக்கிரியைகளின் தித்துவ உட்பொருள்கள், விஞான ரீதியில் அவற்றின் விளக்கங்கள்—இவற்றை எடுத்துரைத்தபோது பலரும் அதனை விரும்பிக் கேட்டதுடன் மேலும் ஈடுபடும்படி ஊக்குவித்தனர்.

இலக்கியத்துறையில் எனக்குள்ள ஈடுபாட்டுக்குச் சமமாக சமயத்துறையிலும் நான் ஈடுபட்டுமூக்க வேண்டுமென்று எனது நண்பர் திரு. பா. பாலசண்முகநாதன் அவர்களும் ('குபதி' புங்குடுதீவு—3), ப. கணேசபிள்ளை அவர்களும் தலைவர், கிளிநொச்சி திருநெறிக்கழகம்) அடிக்கடி ஆலோசனை

கூறுவதுண்டு. இன்னெரு இனிய நண்பர் திரு. க. சி. சீவாத்தினம் அவர்கள் ('பழனி', புன்னைலக்கட்டுவன்) சைவக்கிரியைகள் பற்றிய விளக்கக் கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிடுமாறு தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வந்தார்.

இவை, நான் இத்துறையில் எடுப்பட்டு ஆராயவும் சிந்திக் கவும் மூலக்காரணங்களாக அமைந்தன. வழமைபோலவே, எனது எல்லா முயற்சிகளுக்கும் வழிகாட்டி நிற்கும் எனது தந்தையார் பண்டிதர் பிரம்மஸ்ரீ ச. பஞ்சாட்சரசர்மா அவர்கள் இத்துறை சார்ந்த நூல்களைத் தேடி எடுத்துக் கொடுத்த துடன் கட்டுரைகள் அமைய வேண்டிய பாங்கினையும் எடுத்துரைத்தார்.

சைவக்கிரியைகளுக்கு விளக்கம் கொடுக்கும் வகையில் ஏற்கவே வெளிவந்த சில நூல்களை நான் இந்நாலுக்கு முதல் நூல்களாக எடுத்துக்கொண்டேன். அவை இருக்கும் போது இன்று இன்னெரு நூல் வெளிவருவது அவசியமா? என்றாலும் கேள்வி எழுவது இயல்லே! இன்று அந்நூல்களின் பிரதிகள் கிடைப்பதில்லை என்பதுடன் அவற்றின் மொழி நடையும் விஷயங்களும் சுற்று உயர்ந்த தரத்தில்—சாதாரண மக்களால் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாத வகையில் உள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. மேலும் அவற்றுட் சில நூல்கள் மட்டுமே பரார்த்தக் கிரியைகள் என்னும் கோழிந்திரியைகள் பற்றிக் கூறுபவை.

எனவே, அந்நூல்களில் சொல்லப்பட்டவற்றைத் திரட்டித் தொகுத்தும், மேலும் சில விஷயங்களைச் சேர்த்தும் பரந்துபட்ட முறையில் சாதாரண மக்கள் யாவரும் சைவக்கிரியைகள் பற்றி மேலோட்டமாக அறியும் வகையில் இந்நூலை உருவாக்கியுள்ளேன்.

அவ்வப்போது எனக்கேற்பட்ட சந்தேகங்களைத் தீர்க்கு முகமாக நான் அனுகிய வேளைகளில் அவ்வையங்களை அகற்றியும் பல புதிய விஷயங்களைத் தெளிவுபடுத்தியும் என்னை வழிப்படுத்திய பேராசிரியர் கலாநிதி கா. கைலாசநாதக் குருக்கள், வடகோவை, சித்தாந்தபாநு சிவஸ்ரீ சோ. கப்பிர

மனியக்குருக்கள், வட்சோவை பிரதிஷ்டா கிரியா கலாபமணி சிவழீ மு. பரமசாமிக்குருக்கள், இனுவில் தர்மசாஸ்தா குருகல அதிபர் சிவழீ தா. மஹாதேவக் குருக்கள் ஆகியோ குக்கு என் வந்தனங்கள்.

இன்று தாம் செய்கின்ற கிரியைகளில் பொருள் விளக் கங்களை அறிந்து அதில் ஈடுபடுகின்ற சிவாசாரியர்களின் எண்ணிக்கை அருகிவருவது வருத்தத்திற்குரிபது. சாதாரண மக்களிடையே ஆண்மீக எழுச்சியும், சமய விஷயங்களை— ரூபபாகச் சமயக் கிரியைகளை—நுணுகி ஆராயும் ஆர்வமும் அறிவு வளர்ச்சியும் அதிகரித்துவரும் இக்காலத்தில் அவர் ஞக்கு இவற்றைப் போதித்து வளர்ப்பதற்குச் சமய அறி ஞர்தான குருமாரின் தொகை போதாமலிருப்பது நமது துரதிர்ஷ்டமே.

இதற்குக் குருமார்களது பொருளாதாரக் கஷ்டநிலை ஒரு முக்கிய காரணம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிராமணக் குடும்பங்கள் போதிய பொருள்வரவு இல்லாமலும் போது மால் வாழ்க்கை வசதிகள் இல்லாமலும் இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. இதனால் இவர்களது பிள்ளைகள் பொருள்தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வேறு தொழில்களை— உத்தியோகங்களை—நாடிச் செல்வதும் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதும் தவிர்க்கமுடியாததாகிவிட்டது.

அதற்கேற்ற குழ்நிலை இல்லாதவர்கள் மிகக்குறைந்த அளவு படிப்படனே அர்ச்சகராக நேருகிறது. விரைவிலேயே ஆசர்யாபிழேகம் செய்து குருக்களாக வேண்டிய அவசிய மூம் ஏற்படுகிறது. இவர்களிடம் சமயப் பொது அறிவு, மொழி அறிவு, சித்தாந்த ஞானம், கிரியா விளக்கம் என்ப வற்றைச் சமயாபிமானிகள் எதிர்பார்க்க முடியாது.

அர்ச்சகராயிருக்கும்போது வாழ்க்கைச் செலவைச் சமாளிக்கமுடியாத நிலை இருப்பதால் ஒருவரே முன்று நான்கு ஜோவில்களில் பூஜைசெய்வதும், பல இடங்கள் சென்று புரோ கிதங்கள் செல்வதும் அவசியமாகிறது. இதனால் அவர் தமது சொந்த முயற்சியால் கிரியாபத்தத்தினைத் தேடிப் படிப்ப தற்கோ அவைபற்றிச் சிந்திப்பதற்கோ நேரம் கிடைப்பதற்கு.

இத்தகைய குழ்நிலை மாறி ஆலய சேவையிலீடுபட்டுள்ளவர்கள் வசதியுடன் வாழவும், அவர்களது பிள்ளைகள் வேதம், ஆகமம் முதலியவற்றைப் படிக்கவும் சிவாசாரிய பயிற்சி பெறுவதற்கும் ஏற்ற குழ்நிலை உருவாகுவது அவசியமாகும். வசதியிக்க தேவஸ்தானங்களும் நிலைத்த சமய ஸ்தாபனங்களும் இதற்கு முன்வரவேண்டும். தகுதிவாய்ந்த குருமாரை நன்கு மதிப்பதும் அவர்களது தகுதியை ஒருவ வாவது தரமறியத்தக்கவர்களாகத் தம்மை ஆக்கிக்கொள் வதும் ஆலய நிர்வாகிகளின் கடமையாகும்.

ஓவ்வொரு அர்ச்சகரும் (குறைந்தபட்சம் ஓவ்வொரு சிவாசாரியருமாவது) கிரியைகளின் விளக்கங்களையும் அனுஷ்டான விதமுறைகளையும் அறிந்திருக்கவேண்டும். அத்தகைய அறிவுவளர்ச்சிக்கு ஓர் ஆரம்பப் படிக்கல்லாக இந்நால் அமையலாம். இதனைப் படிப்பதன்மூலம் மேற்கொண்டு இவ்விஷயங்களை ஆராய்ந்தும், அறிஞர்களைத் தேடி அடைந்தும் தமது அறிவை வளர்க்கவேண்டுமென்ற ஆரம்ப அவர்களுக்கு ஏற்படுமானால், எனது இம்முயற்சி பயனுடைய தாகும். சிவாசாரிய மாணவர்கள் மட்டுமேன்றிச் சைவகமய உண்மைகளை அறியும் ஆவலுள்ள சைவாபிமானிகளுக்கும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் கூட இந்நால் பயன்பட வாம்.

இன்று, கிரியைகள் தொடர்பான வடமொழிச் சொற்களின் சரியான உச்சரிப்பை அறியாது பலர் தடுமாறுகிறார்கள். இதனால் இச்சொற்களின் சரியான வடமொழி வடிவங்கள் இந்நாலில் கையாளப்படுகிறது. (நாவலரவர்களும் இம்முறையையே கையாண்டவரென்பது குறிப்பிடத் தக்கது)

அறிவிற் சிறியேனுகிய யான் அளப்பரும் காரியமான இந்நாலாக்கத்தில் இறங்கிவிட்டேன். இதில் ஏற்பட்டுள்ள தவறுகளுக்காக என்னை மன்னித்துக் குறைந்திரகளை எடுத்தியம்பி வழிகாட்டுமாறு சைவப்பெரியார்களிடம் கோரி மெய்யன்பர்களின் திருத்தங்களில் இதனைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

இந்நால் முயற்சிபற்றிக் கேள்வியுற்றதும் அதனைப் பார்வையிட்டுப் பாராட்டி உற்சாகமுட்டியதுடன் வெளி, யீட்டு முயற்சிக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளையும் வழங்கி வழிப்படுத்தியவர் காரைநகர் பண்டிதர் கூ, வைத்திஸ்வரக் குருக்களவர்கள். அப்பெரியாருக்கும் அவரோடினைந்து உதவிகள் நல்கிய ஈழத்துச் சிதம்பர தேவஸ்தான பிரதமகுரு சிவரூப் க. மங்களேஸ்வரக் குருக்களவர்களுக்கும் காரைநகர் தமிழ்வளர்ச்சிக் கழகத்தினருக்கும் எனது அன்பான நன்றிகள்.

நூல்வெளியீடு சிறக் கருணரை வழங்கிய நல்லை ஞான சம்பந்தர் ஆதின குருமணி அவர்களுக்கும், ஆசியுரை, மதிப் புரை முதலியவற்றை வழங்கி நூலைச் சிறப்பித்தவர்களான பேராசிரியர் கலாநிதி கா. கைவாசநாதக் குருக்கள், சிவரூப் க. இராஜேந்திரக்குருக்கள், சிவரூப் மு. பரமசாமிக் குருக்கள், சிவரூப் சி, சிதம்பரநாதக் குருக்கள், மகாராஜரூப் ச. து, ஷண்முகநாதக் குருக்கள் பண்டிதர் மு. கந்தையா, சிவரூப் சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள், பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் ஆகியோருக்கும் என் பணிவான வணக்கங்கள்.

பல சிவாசாரியர்களுடனும், தேவஸ்தானங்களுடனும், தொழில் நிறுவனங்களுடனும், சமய ஸ்தாபனங்களுடனும், தொடர்புகொண்டு இவ் வெளியீட்டு முயற்சிக்கு உதவுமாறு கோரியிருந்தேன். மனப்பூர்வமாக இதனை வரவேற்றி ஆசிகூறி ஆதரவுடன் பொருட்செல்வத்தை வாரி வழங்கிய கிரிமீலை நகுலேஸ்வர தேவஸ்தானம் சிவரூப் சி. நகுலேஸ்வரக் குருக்கள், மாவை ஆதினம் மஹாராஜரூப் ச. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள், குப்பித்தாவத்தை பாலசெல்வ விநாயகர் தேவஸ்தானம் பிரம்மான் பா. சண்முகரத்தின் சர்மா, இனுவில் தர்மசாஸ்தா குருகுலஅதிபர் சிவரூப் தா. மஹாதேவக் குருக்கள், மில்க்வைறி அதிபர் சிவதர்மவள்ளல் க. கனகராஜா, கிளிநொச்சி திரு நெறிக் கழகத்தினர், கிரிமீலை சிவநெறிக் கழகத்தினர். ரெவி குளோப் அதிபர் திரு. சிவராஜா, உரும்பராய் கற்பகவிநாயகர் தேவஸ்தானம் சிவரூப் ச. முத்துக்குமாரசாமிக் குருக்கள். ஊரெழு மீனாக்ஷி அம்மன் தேவஸ்தானம் சிவரூப் மு. கிருஷ்ண சாமிக் குருக்கள் ஆகியோருக்கும் சிறப்பாகப் பெரும்பகுதி

செலவைப் பொறுப்பேற்கும் வடபகுதி சர்வோதய இணப் பாளர் திரு. க. கதிரமலை அவர்களுக்கும் எமது மண்பூர்வ மான நன்றிகள்.

இந்நாலின் அநுபந்தத்தை அலங்கரிக்கும் முக்கிய பகுதி யான முத்திரைகளுக்குரிய விளக்கப்படங்களை அழகுற வரைந்து கொடுத்தவர் பிரபல ஓவியர் பறுளாய் சிவஸ்ரீ வே. சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள். அவர் ஓவியராக மட்டுமெல்லாமல் சிவாசாரியராகவும் இருப்பதனால் இதில் மிகுந்த விருப்புடன் ஈடுபட்டுப் பல நூல்களை ஒப்புநேரக்கித் தம் அநுபவ அறிவினால் ஆராய்ந்து எவ்வித பிரதிபலனையும் எதிர்பாராமல் குறுகிய காலத்தில் வரைந்துதலினார். அவருக்கு வார்த்தை எளால் நன்றி சொல்லி அமையாது,

நாவிற்குப் பொருத்தமான அழகிய அட்டைப் படத்தை வரைந்தளிக்க ஓவியர் திரு. ஞானசேகரம் அவர்களுக்கும், கட்டுரைகளைப் பொறுமையுடன் தட்டெழுக்கில் பொறித் துதவிய கிளிநொச்சி தெங்கு பணம்பொருள் உற்பத்தி விற் பணவுக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த செல்வி பாஸ்கர தேவி சினினத்தம்பிக்கும், கிளிநொச்சி க்ஷேரியைச் சேர்ந்த திரு. சோமசேகரத்துக்கும் எனது நன்றிகள்.

உரியகாலத்தில் நூலினை அழகுடன் அசேற்றித்தந்த சன்னகம் திருமகள் அமுத்தக அதிபருக்கும் பணியாளருக்கும், பட புளொக்குகளை உருவாக்கித்தந்த சித்திராலயா ஸ்ரூடியோவினருக்கும் எனது இனிய நன்றிகள்.

இந்நாலுக்கு உரியகாலத்தில் சிறப்பான வெளியீட்டு விழாவை நடத்திவைக்கும் பொறுப்பைத் தாமாக முன்வந்து ஏற்றுக்கொண்ட ஆ. நா. சோமாஸ்கந்தசர்மா அவர்களும் குடும்பத்தினரும் என்றும் எனது அன்புக்குரியவர்கள்.

சுபமஸ்து.

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களாம்
கிளிநொச்சி.

ப. சிவானந்தசர்மா
(கோப்பாய்-கிவம்)

உள்ளடக்கம்

	பக்கம்
அருளுரை	iv
ஆசியுரை	v
வாழ்த்துரை	x
முகவுரை	xi
மதிப்புரை	xiv
அணிந்துரை	xvii
சாற்றுகவி	xxi
முன்னுரை	xxii
 1. சொவ சித்தாந்தமும் கிரியைகளும்	1
2. கிரியைகள் — ஒரு சுருக்க வரலாறு	8
3. ஆலயத்தின் அமைப்பும் திருவருவங்களும்	12
4. கிரியைகள் — ஒர் ஆரம்ப விளக்கம்	30
5. பூர்வாங்கக் கிரியைகள்	31
6. சில பொதுவான கிரியைகள்	39
7. கும்ப பூஜை, அக்கிளிகாரியம் என்பவற்றின் விளக்கம்	49
8. நித்திய நெமித்திகக் கிரியைகள்	57
9. மஹாற்சவம்	62
10. மஹா கும்பாபிஷேகம்	89
அநுபந்தங்கள்	105

1. சைவசித்தாந்தமும் கிரியைகளும்

எமது சமயத்தில் பல்வேறு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் சைவம், சாக்தம், வைஷ்ணவம், காணபத்யம், கௌமாரம், சௌரம் என்ற ஆறையும் பிரதான சமயங்களாகக் கொள்வர். இவை ஒன்றமதங்கள் - அறுசமயங்களை எனப் பெயர்பெறும். இவை முறையே சிவன், சக்தி, விஷ்ணு, கணபதி, முருகன், சூரியன் ஆகிய தெய்வங்களை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொள்பவை. வேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இவை யாவும் வைதிக சமயங்கள்.

இவற்றுள் முதல் மூன்றுமே பெரிதும் பரந்திருப்பவை. தென்னிந்தியாவிலே சைவம், வைஷ்ணவம் இரண்டும் சில காலம் ஒன்றையொன்று பகைத்து மோதிக்கொண்டதும் உண்டு. ஆனால் இன்றைய நிலையில் வைதிக சமயங்களாகிய இம்மூன்றும் ஒன்றையொன்று இனைந்த நிலையில் நால்தி கத்தை எதிர்த்து நிற்கின்றன. இதைப்பற்றிச் சுவையான வாக்கியம் ஒன்றும் வழங்குகிறது.

“அந்த: சாந்தா பஹி: சைவா: வ்யவஹாரேது வைஷ்ணவா:” என்பதே அது. ஆத்மார்த்தமாக சக்தியை உபாசித்தும், வெளியிலே, சைவர்களாகக் காட்டிக்கொண்டும், அனுஷ்டானங்களில் வைஷ்ணவ முறைகளைக் கைக்கொண்டும் நடந்துகொள்வதை இது சுட்டுகிறது.

நமது சமுநாட்டைப் பொறுத்தவரை சைவசமயமே வழக்கிலுள்ளது. சக்தி ஆலயம், விஷ்ணு ஆலயங்களிற்கூட சிவபரமாகவே கிரியைகள் நடக்கின்றன. (மிகச் சில புறநடைகள் இருக்கலாம்.)

சைவம் சிவ சம்பந்தமானது. சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டது. சிவத்துவமே, தத்துவங்களின் எல்லை எனக் கொள்வது. சைவசித்தாந்தத்தை அநுசரிப்பதாலும்

வேதத்தைப் பெரிதும் பின்பற்றுவதாலும் நமது சமய நெறியை வைதிக சைவ சித்தாந்தம் என்றார் பண்டிதமனி யவர்கள்.

“ சைவசித்தாந்தம் தென்னிந்தியாவுக்கே சிறப்பாக உரிய தமிழர் சமயம். தென்னிந்தியாவிலேயே வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட பழம் பெரும் சமயம் சைவம் ” என்ற டாக்டர் ஜி. டி. போப்பையர் கூறுகிறார்.

சைவசித்தாந்தம் தமிழர் சமயம் என்று கூறப்பட்ட போதி லும் நமது சமய நூல்களும், அநுஷ்டானங்களும் சம்ல்கிருதத் தில் காணப்படுகின்றனவே என அங்கலாய்ப்பவர்கள் பலர். அது அந்திய மொழி, புரியாத மொழி என்று அதனைப் புறம் தள்ளித் தமிழிலேயே பூஜை, அர்ச்சனைகளைச் செய்யவேண்டும் என முழங்குவோர் சிலர்.

வேதம் வைதிக மதங்கள் யாவற்றுக்குமே பொதுப் பிரமாணமாகவும், மூலவித்தாகவும் உள்ளது. சிவாகமங்கள் நமது சைவசித்தாந்தத்துக்கே உரிய தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவை. தென்னிந்திய வாழ்க்கை முறைக்கு ஏற்ப அமைந்தவை. (நமது ஈழமும் பெரும்பாலும் தென்னிந்திய வாழ்க்கை முறைகளைப் பின்பற்றுவதே.)

இருப்பினும் இவ்வாகமங்கள் வடமொழியில் அமைவதேன் என்பது கேள்வி. சம்ல்கிருதம் வைதிகமொழி. இந்து மதத்தின் சிறப்பு மொழி. இவற்றுக்கு மேலாக உலகப் பொதுமொழி. இன்று ஆங்கிலம் எப்படி உலகப் பொது மொழியாக இருக்கிறதோ, அதேபோல அன்று சம்ல்கிருதம் இருந்தது. அதனாலேயே சமய நூல்கள் மாத்திரமன்றிக் கலை, இக்கிய அறிவியல் நூல்கள் பலவும் சம்ல்கிருதத்தில் இயற்றப்பட்டிருந்தன.

மிகச் சில காலங்களுக்கு முன்புகூட நமது நாட்டிலும், தமிழகத்திலும் ராஜாங்கவேலைகள், அலுவலகக் கடமைகள், அறிஞர்களுக்கிடையிலான கடிதத் தொடர்புகள் ஏன், சம்பாஷிணைகள்கூட ஆங்கிலத்திலேயே அமைந்திருந்ததை யாவரும்

அறிவர். தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சி நூல்கள்கூட ஆங்கி
லத்தில் எழுதப்பட்டதால்தான் அவை மதிக்கப்பட்டன.
அவ்வளவு தூரம் ஆங்கிலம் அகில உலகத்தையே ஆட்டி
செய்தது. இன்றும் ஆங்கிலேயரை அப்புறப்படுத்திவிட்ட
போதிலும் பொதுத் தொடர்புகளுக்கு வாய்ப்பான சிறந்த
மொழியாக நாம் அதனைக் கொள்கிறோம். அதேநிலை சம்ஸ்
கிருதத்திற்கு இருந்தது. அதனால், சிவாகமங்களும் சம்ஸ்
கிருதத்திலேயே எழுந்தன. அனுஷ்டாணங்களும் அம்மொழி
யிலேயே அமைந்தன.

“தமிழ் மக்கள் படைப்புக்காலந் தொடக்கம் சிவ
நெறியாளரே என்பது ஆராய்ச்சியாளர் கண்ட துணி
பாகும். ஆனால், அவர்களது சிவநெறியொழுக்க முறை
களை விரித்துக் கூறும் தமிழ் நூல்களைக் காண்டல்லரி
தாகும். அங்களமாகவும் அவைகளை விரித்துக் கூறும் வட
மொழி நூல்களையும் வெறுத்துவிடலாமா? வெறுத்து
விடின், நம் தமிழ் மக்களின் சிவநெறி யொழுக்கம்
சிறைவடையாது எங்ஙனம் முறைப்படி நிகழ முடியும்?”

இது ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணிய தேசிகர் தமது “சைவக் கிரியை
கள்” நூலிற் கேட்கும் ஒரு கேள்வி.

வடமொழியை நமக்குப் புரியாத வேற்று மொழியாகக்
கருதும் மனிலை மாறவேண்டும். உலகெங்குமுள்ள இல்லா
மிய சகோதரர்கள் தமது சமயப் பொது மொழியாக அரபு
மொழியினை ஏற்று ஆர்வத்துடன் படித்து அதே மொழியில்
தமது அனுஷ்டாணங்களை மேற்கொள்வதைக் காணலாம்.

ஆங்கிலத்தை மட்டுமல்லாமல் வேற்று மொழிகள் பல
வற்றையும்கூட தொழில்முறைத் தேவைகட்காகவும், அரசியல்
தேவைகட்காகவும் கற்றறியும் நம்மவர் நமது ஆத்மீ
கத் தேவை கருதி வடமொழியைச் சிறிது பயிலுதல் இயலாத்தோ?

மேலும், இன்று பல ஆலயங்களில் கிரியை முறைகள்
சிரியாக நடக்கவில்லையெனக் குறை கூறுபவர்களும், கிரியை
விளக்கங்கள் மந்திரங்கள் எதுவும் புரியவில்லை என்று

அங்கலாய்ப்பவர்களும் தமது குறைக்கறும் மனப்பான்மையேயும், சலிப்பையும் விலக்கி வடமொழியைக் கற்றுணர்வார்களானால் கிரியைகளின் விளக்கத்தைத் தாழுணர்வதுமட்டு மன்றித் தம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் உணர்த்தி, நமது ஆலயங்களில் நிகழும் மந்திரலோப, கிரியாலோபங்களைக் (குறைபாடுகளை) களாந்து சீர்திருத்தலாம்.

இனி, கிரியைகளில் பயன்படுத்தப்படும் மந்திரங்கள் பற்றிச் சில கருத்துக்கள் கூறலாம். தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் உலகுக்களிக்கப்பட்ட மந்திரங்கள் பெரும்சக்தி வாய்ந்தவை. அவற்றுக்குப் பூரணமாக மொழிபெயர்ப்புக் காணுதல் இயலாது. பிரணவ மந்திரமாகிய 'ஓம்' என்பதும், பீஜாக்ஷரங்கள் என்று சொல்லப்படும் மந்திர எழுத்துக்களும் 'நமः' முதல் 'பட்' என்பது வரையிலான எழுவகை முடிவுகளையுடைய (எழுகோடி மந்திரங்கள் எனப்புகழப்படும்) மந்திரங்களும், அவற்றின் எழுத்துக்கள், உச்சரிப்புக்கள், ஒலிகள் முதலியவற்றினுலேயே தமது அருட்சக்தியை வெளிப்படுத்துகின்றனவன்றிப் பொருளமைதியால் மாத்திரமன்று.

ஓவ்வொர் எழுத்துக்கும் ஓவ்வொர் அதிர்வெண் இருப்பதும், அவற்றின் ஒலியமைப்புக்களில் தனித்தனியான சிறப்பம்சங்கள் இருப்பதும், இலக்கங்களுக்கும் தனித்துவமான சில சக்திகள் இருப்பதும் விஞ்ஞானபூர்வமாக நிருபிக்கப்பட்ட உண்மைகள். நமது கிரியைகளிற் பயன்படும் மந்திரங்களும் தத்தமக்குரிய விசேஷ ஒலியமைப்புக்களும், விசேஷ சிறப்பம்சங்களும், அதியுன்னத அருட்சக்திகளும் உள்ளடக்கிய மகிழமைவாய்ந்தவை.

இவற்றை அறிவினால் ஆராய்வதை விடுத்து அநுபவத் தால் அறிந்து உணர்வதே தகும். அறிவின் சக்தி ஓர் எல்லையுடன் நின்றுவிடும். அதற்குமேல், நம்பிக்கையுடன் கூடிய ஆத்ம சாதனையே விளக்கம் தரும்.

“செயல்கள் சமனுயிருந்தாலும் இவ்வுலகில் அவற்றின் பலன் வெவ்வேறுயிருப்பதேன்?” என்ற நாராத முனிவரின் கேள்விக்கு ஸ்ரீமந் நாராயணன் கூறும் பதில் ஸ்ரீமத் தேவி பாகவதத்தில் பின்வருமாறு அமைகிறது.

“செயல் புரிபவரின் சிரத்தைக்குத் தக்கபடியே பலன் களும் வேறுபடுகின்றன.”

கிரியைகள், சம்பிரதாயங்கள், சடங்குகள் இவற்றில் பல சிறப்பம்சங்கள் உள்ளன. அதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத காரணத்தால் வெறுத்தொதுக்காது, நம்பிக்கையோடு அவற்றை அணுகி எமது அறிவுக்கு எட்டியவரை ஆராய்ந்து அவற்றிலுள்ள தத்துவ உட்பொருளை விளங்கிக் கொள்வது அவசியமாகும்.

கிரியைகள் சிறப்புறுவதும் பயனளிப்பதும் நான்கு முகிய அம்சங்களில் தங்கியிருக்கின்றன. சரியான மந்திரங்களைச் சரியான உச்சரிப்புடன் அவற்றுக்கே உரிய ஒலியெழுப்பும் வகையில் பபன்படுத்துவது முதலாவது அம்சம். ஒலிச் சிறப்புப்பற்றி ஏற்கெனவே கூறப்பட்டது.

இரண்டாவது அம்சம் மஞோசக்தி. செய்யப்படும் எந்தக் காரியமும் வெற்றியடைவதும், தோல்வியடைவதும் செய்யப் பவர்களின் மஞோபலத்தைப் பொறுத்ததே. கிரியைகளைச் செய்யபவரும், செய்யிப்பவரும் சலணமில்லாத நம்பிக்கையும் பரிபூரணமான இறைபக்தியும் உடையவர்களாகச் சிரத்தையுடனும், லயிப்புடனும் அவற்றில் ஈடுபடவேண்டும். கயிற்றின்மேல் நடப்பவன் தன் கவனத்தை வேறொங்கும் சிதற விடாமல் கயிற்றிலேயே தமது மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி வெற்றி பெறுகிறேன். சங்கீத சாதகங்கள் பாடிக்கொண்டிருக்கும் போது தனது கவனத்தை வேறிடத்தில் செல்லவிட்டால் லயம் தப்பி விடுகிறது. லயிப்பு இல்லாவிட்டால் லயம் தப்பிவிடும்.

இதேபோல, கிரியைகளில் ஈடுபடும்போதும் ஆத்மார்த்தமான ஈடுபாடும், தன்னம்பிக்கையும், இறைநம்பிக்கையும், மன ஒருமைப்பாடும் இருந்தால்தான் பூரண பலனைக் காணலாம்.

மனோசக்தியின் பயன்பாடுகள் பற்றியும், சாதனைகள் பற்றியும் மனோத்துவ விஞ்ஞானம் எவ்வளவோ செய்தி களை ஆதாரபூர்வமாகக் கூறுகிறது. வைத்திய போதனைகளில் மனோவசிய முறை நன்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஒரு வைத்தியரின் போதனைகளால், அவரிடம் நோயாளி வைக்கின்ற நம்பிக்கையால் அரைப்பங்கு நோய் குணமாகி விடுகிறதல்லவா? மேலும் சயவசிய முறைப்படி தனது உடலுறப்புக்களைத் தானே வசப்படுத்திக் கிடை நோய்களை மாற்றி விடக்கூடிய சக்தி மனவளிமைக்கு உண்டு. விஞ்ஞானபூர்வமாக ஆராய்ந்தால் நமது கிரியைகளில் மனோசக்தி எவ்வளவு தூரம் சிறப்பிடம் வகிக்கின்றது என்பது விளங்கும்.

கிரியைகளின் வெற்றியை நிர்ணயிக்கும் மூன்றாவது அம்சம் தலச்சிறப்பு. கிரியை நிகழும் ஸ்தானம், அதன் குழல் என்பன கிரியைகள் நிகழ்வதற்குகந்த முறையில் சாஸ்திர விதிப்படி அமைந்திருப்பது அவசியம். வீட்டிலே நிகழும் கிரியைகளுக்காக அதற்கேற்றவகையில் இடத்தை ஒழுங்கு செய்வதைக் காண்கிறோம். ஆலயங்களில் நிகழும் கிரியைகளுக்கும் யாக மண்டபங்கள், வேதிகைகள், கும்பங்கள் முதலியன் விதிப்படி அமைய வேண்டியது அவசியம். அதுமட்டுமல்ல, ஆலயமே ஆகம விதிப்படி ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்டிருந்தால்தான் அங்கு நிகழும் கிரியைகள் நாம் எதிர்பார்க்கும் பலனைப் பூரணமாகத் தரும்.

நான்காவது அம்சம் நமது சைவசமயிகளுக்கும், தமிழருக்கும் மிகச் சிறப்பாகக் கருதப்படும் சதாசாரமும், தூயமையுமாகும். ஆசாரம் என்றால் ஒழுக்கம். ஒழுக்கம் என்பது வாழ்க்கையை முறைப்படி நடத்தவேண்டிய நல்வழி.

கிரியைகளை நடத்தும் சிவாசாரியார்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும், அவர்கள் எப்படி ஒழுக வேண்டும், அவர்கள் எத்தகைய அநுஷ்டானங்களைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று சிவாகமங்களில் ‘ஆசார்ய வகைணம்’ என்ற பகுதியில் விரித்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை அநுசரிக்க வேண்டிய கடமை சிவாசாரியார்களுக்குண்டு. அதேபோல் அவர்களைக்கொண்டு கிரியைகளைச் செய்விக்கும் எஜமானர்களும் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட ஆசார ஒழுக்கங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவர்களாவர்.

இழுக்கம் மட்டுமன்றித் தூய்மை என்னும் சுத்தமும் கிரியைகளுக்கு யிக் முக்கியமான அடிப்படையாகும். மனம், வாக்கு, காயம் என்ற மூன்றிலும் (நினைவு, சொல், செயல்) இந்தத் தூய்மை பேணப்பட வேண்டியது அவசியம்.

விஞ்ஞானப் பரிசோதனைகளை ஆய்வு கூடங்களில் நடத்தும்போது குறித்த விதி முறைகளிலே சிறு தவறு நேரிட னும் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறுஞ விளைவுகள் ஏற்படுவதை மாண்வர்கள் அவதானித்திருப்பார். நமது சைவக்கிரியைகளிலும் இந்த நான்கு அம்சங்களும் சிரான முறையில் அறு சரிக்கப்படும்போது மாத்திரமே அபரிமிதமான அருட்சக்தி பிரவகித்து ஆனந்த வாழ்வை அளிக்கும். இவற்றில் ஏற்படும் தவறுகள், குறைபாடுகள் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு பலனைக் கொடுக்காது என்பதுடன் சில எதிர்விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தலாம்.

தவறு ஏற்பட்டு விட்டால் பெரும் தீமையை அனுபவிக்க நேருமே என்று பயம்கொள்வதற்காக மட்டும் இங்கு இவ்விஷயம் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை. எதிர்மறையாக, முறைப்படி நடைபெற்றால் முழுப்பயணமும் பெறலாம் என்பதே உணர்ப்படவேண்டியது. ஆழ்ந்த பக்தியும், உண்மையான நம்பிக்கையும் இருக்குமானால், கிரியைகளில் தற்செயலாக ஏற்படும் தவறுகள் பலனைக் குறைக்குமல்லாமல் தீமையை நல்காது என்பது தின்னம்.

2. கிரியைகள்—ஒரு சுருக்க வரலாறு

கிரியைகள் பற்றிக் கூறும்போது அவற்றைப்பற்றிக் கூறிய ஆசி நூல்களாகவும் எமது சைவ சமயத்தின் பிரமாண நூல்களாகவும் அமையும் வேதங்கள் ஆகமங்கள் இரண்டையும் பற்றி மேலோட்டமான சில கருத்துக்கள் தெரிந்திருப்பது நன்று.

வேதங்கள், ஆகமங்கள், வேதாங்களுக்கள், சூத்திரங்கள், இதிஹாசங்கள், புராணங்கள், தந்திரசாஸ்திரங்கள், சிற்பசாஸ்திரங்கள் என்ற படிமுறை வளர்ச்சியில் எமது மதத் தின் கிரியைகளை ஆராய்வது அறிஞர் மரபு.

வேதங்கள் நான்கு பகுதிகளாக இருக்கு, யஜாஸ், சாமம், அதர்வணம் என்ற பெயர்களுடன் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இருக்கு வேதமானது பிரார்த்தனைப் பாடல்களாக அமைந்தது. இந்திரன், அக்கினி, வருணன், ருத்திரன், விஷ்ணு ஆகிய தெய்வங்களுக்கு வழிபாடு செய்து பால், நெய், தேன் முதலியவற்றைச் சமர்ப்பித்து நோயற்ற வாழ்வு, புத்திரர் முதலிய செல்வங்களைத் தரும்படி வேண்டுவதே இருக்கு வேதம் விதிக்கிணற வழிபாட்டம்சமாகும். இது சரியா மார்க்கத்தின்பாற் பட்டது.

யஜார்வேதமானது விரதங்கள், யாகங்கள் முதலிய வற்றின் விளக்கங்களையும் அவை செய்யப்பட வேண்டிய முறைகளையும், அவற்றிற்குரிய மந்திரங்களையும் எடுத்துரைக்கின்றது. இது கிரியா மார்க்கத்தின்பாற் பட்டது.

‘ஓம்’ என்னும் பிரணவ மந்திரமும், ‘ஸ்வாஹா’ முதலிய மந்திரங்களும், ஹரிம் முதலிய பீஜாக்ஷரங்களும், பஞ்சாக்ஷர மந்திரமும் யஜார்வேதத்தின் நன்கொடையே. இறைவணைப் பல பெயர் சொல்லிப் போற்றும் வழிபாட்டு முறை இதில் காணப்படுகிறது. இதனால் சதருதரியம் என இப்பகுதி அழைக்கப்படுகிறது. பல பெயர்களைச் சொல்லி ‘நமः’ என்று அர்க்கனை செய்யும் முறைக்கு இது முதற்படி என அறிஞர் கூறுவர்.

சாமவேதம் யாகங்களில் இசையோடு ஒதுவதற்குப் பயன் படுவது. சூவும் பிரார்த்தணைப் பாடல்களின் தொகுதி யாகும்.

அதர்வண வேதம் கிரியைகளைப் பற்றியே பெரிதும் சொல்லியிருப்பினும் இவை சாதாரண லெள்கீர்மான செயற் பாடுகள், வைத்திய மாந்திரீக விஷயங்கள் முதலியவற்றையே கூறுகின்றன.

வேதங்கள் நான்கும் மந்திரங்கள், பிராம்மணங்கள், ஆரணியகங்கள், உபநிஷதங்கள் என நான்காக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் மந்திரங்கள் தோத்திர வழிபாடுகளுக்குரியன. பிராம்மணங்கள்தாம் வேள்விகள், கிரியைகள் இவற்றின் விளக்கங்களையும், செயற்பாட்டு முறைகளையும் கூறுகின்றன.

ஆரணியகங்கள் மாண்சீக வழிபாடு (அந்தர்யாகம்) பற்றி எடுத்துரைக்கும் யோகமார்க்கத்திற் குரியன. வேதாந்தங்களான (மறைமுடி) உபநிஷதங்கள் எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த தத்துவ தரசணங்களாக ஞானமார்க்கத்திற்கு உரியனவாக அமைகின்றன. கைவ சித்தாந்தத்தின் தோற்றுவாய் இந்த உபநிஷதங்களே.

வேதகால வழிபாடுகளில் வேள்வியிலே அக்கினி வடி வாகவும், அக்கினியை ஊடகமாகக் கொண்டும் இறைவன் வணங்கப்பட்டான். அக்கினி குளிர்ந்து இறுகிக் கருதிறம் பெறும்போது விங்கவடிவம் தோன்றுகிறது. பிரம்ம விஷ்ணுக் கருக்குக் காட்சி கொடுத்த ஜோதிப் பிழம்பிள் குளிர்ந்த குறுகிய ஒரு தோற்றமாக விங்கத்தைக் கருதலாம். இது இறைவனுக்குரிய அருவுருவத் திருமேனியாகும்.

படிப்படியாக ஆகமங்களையும் இதிஹாச புராணங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆலய அமைப்பு முறை கரும், உருவத் திருமேனிகளின் லக்ஷணங்களும் உருவாகின. சிற்பசாஸ்திரம் முதலான நூல்கள் இவைபற்றி உரைப்பள்வாக எழுந்தன.

இவ்விஷயங்கள் பற்றி ஆராயும் நோக்கம் இந்நாலுக்கு இல்லை. அத்தகைய தகுதியும் இங்கில்லை. இன்று நடை முறையிலுள்ள கிரியைகள் பற்றிய சில விளக்கங்களே இங்கு தரப்படும்.

பரம்பரையான மரபுவழிச் செயல்முறைகளைச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய சைவநாற்பாதங்களும் அமையும் வகையில் சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன. சிவப்ரானால் அருளப்பட்டவை என மதிக்கப்படும் சிவாகமங்களை இருபத் தெட்டினுள் காலத்தால் அழிந்தவை போக எஞ்சியிருப்பவை மிகச்சிலவே. அவற்றுள்ளும் காமிகம், காரணம் ஆகியவையே பெருவழக்கிலுள்ளனவ.

இவையும், மொழியறிந்தார்கூட இலகுவில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில்லறி மிகவும் ஆழ்ந்த கருத்துக்களையும் சங்கேத பாலைகளையும் கொண்டிருப்பதனால் இவற்றை இலகுபடுத்தியும் ஒழுங்குபடுத்தியும் கிரியாபத்ததிகள் எழுந்தன. பத்ததி என்பது வழிகாட்டும் நூல் எனப் பொருள்படும். பத்ததிகள் பதினெட்டு என அறியப்படுகிறது. இவற்றுள் மிகச்சில இடங்களில் சோமசம்பு சிவாசாரியார் செய்த பத்ததி வழக்கிலுள்ளது. ஏனைய தமிழ் கூறும் நல்லுலக மெங்கும் அகோர சிவாசாரியார் பத்ததியே பெருவழக்கி லுள்ளது. இந்தப் பத்ததியை ஆதாரமாகக் கொண்டே இன்று நமது சைவாலயங்களில் நடைபெறும் கிரியைகள் அமைகின்றன.

இந்தப் பத்ததிகளைவிட முருகன் ஆலயங்களில் குமார தந்திரமும் சக்தி கோயில்களில் தேவிகுக்தம் முதலிய தந்திர நூல்கள் சிலவும் சில சந்தர்ப்பங்களில் கைக்கொள்ளப்படுவதுண்டு.

சிவாகமங்களையும் சிவாகம சாரமான பத்ததிகளையும் பரிசோதித்து நூல் வடிவில் அக்கிடும் பணியில் சென்னை ஶ்ரீமத் கொ. ஷண்முகசுந்தர முதலியார், திருமயீலை அழகப்ப முதலியார் ஆகியோர்களும், இவர்களைப் பின்பற்றித் தேவ கோட்டை சிவாகமசங்கத்தாரும் சில ஆதினங்களும் சில சீஜ்பர்களும் ஈடுபட்டனர்.

இத்துறையில் இலங்கையில் சிவபூர் ச. குமாரசாமிக் குருக்கள் முதலிடம் வகிக்கிறார். தென்னிந்தியப் பத்ததிகளை விட இவரது பத்ததிகளையே சிவாசாரியார்கள் பெரிதும் விரும்பிப் பயணபடுத்துகின்றனர்.

சிவாசாரிய தகைமைபெறக் குருமார் செய்யவேண்டிய நால்வகைத் தீட்டைகளும் சிவபூஜாவிதி ஆசாரியாபிழேகம் எண்பனவும் பல சாஸ்திரப் பிரமாணங்களோடு வடமொழி யில் எழுதப்பட்ட நிர்மலமனி வியாக்கியானம், பெள்ளிக்கார சம்ஹிதா பாஷ்யம் முதலிய சில நூல்களை அம்பலவாண நாவல்ரவர்கள் பதிப்பித்திருக்கிறார்.

ஆலயக் கிரியைகளில் நேரடியாகப் பயணபடுத்தக் கூடிய இந்தப் பத்ததிகளில் ஒவ்வொரு கிரியையும் செய்ய வேண்டிய முறைகள், அவற்றுக்கு வேண்டிய பொருள்கள், அவை நிகழ வேண்டிய மண்டபம், வேதிகை குண்டம் இவைபற்றிய விளக்கங்களும் அந்தந்த இடங்களில் பிரார்த்திக்க வேண்டிய ஜபிக்கவேண்டிய சுலோகங்கள், தியானங்கள், மந்திரங்கள் எண்பனவும் படிமுறையாக அமைந்திருக்கும்.

சாதாரண கிரியைகளுக்கான மந்திரங்களையும் முறைகளையும் சிவாசாரியார்கள் மன்னம் செய்திருப்பார்கள். எனவே அவை நிகழும்போது பத்ததி அவசியமில்லை. ஆனால் விசேஷ கிரியைகள் நிகழும்போது ஒருவர் பத்ததியை வைத்து வாசித்துக்கொண்டிருக்க அதை அநுசரித்து சிவாசாரியார் கிரியைகளைச் செய்வார். நடக்க வேண்டிய கிரியைகளைப் பத்ததி மூலம் உணர்த்தும் இவரைச் சாதகாசாரியர் என அழைப்பார். கிரியைகளைத் தமக்காக நடத்துவிப்பவர் யஜுமானன் என்றும், சரியான முறையில் நடப்பவற்றைக் கண்காணித்து வழிப்படுத்துபவர் போதகாசாரியர் என்றும் கூறப்படுவர்.

3. ஆலயத்தின் அமைப்பும் திருவுருவங்களும்

‘அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலுண்டு’ என்று தத்துவ நால்களும், சமய ஞானிகளும் உரைப்பது வழக்கம். அண்ட மென்பது இந்தப் பிரபஞ்சம். பிண்டம் என்பது நமதுடல். அடிடங்கள் யாவற்றிலும் பரந்து விரிந்து வியாபித்திருக்கும் பேரருட்சக்கி நிறைந்த இறைவன் எமது உடலிலும் அவ்வாறே உறைந்திருக்கிறோன்.

‘நோக்கரிய நோக்கே நுனுக்கரிய நுன்னுணர்வே’

‘விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்’

‘வேதங்கள் ஜூயா எனதங்கி ஆழந்தகார நுண்ணியனே’

என வரும் சிவபுராண அடிகள் சிவபெருமானின் பெருமை நுண்மைகளைப் புலப்படுத்துவன். இத்தகைய இறைவனை— அண்டத்தில் வியாபித்திருக்கும் ஆண்டவளைப் பிண்டமாகிய நமது உடலிலேயே கண்டுணர்ந்து அநுபவித்து வழிபட்டு ஆனந்திப்பது ஞானிகள் செயல். இது யோக ஞான மார்க்கங்களின்பாற பட்டது.

‘உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளாற் பிரானூர்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மஸிவிளக்கே.’’ என்றும்

‘காயமே கோயி லாகக் கடிமனம் அடிமை யாக
வாய்மையே தூய்மை யாக மனமளி லிங்க மாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையநீர் அமைய ஆட்டிப்
பூசை ஈச ஞார்க்குப் போற்றவிக் காட்டி ஞேமே.’’ என்றும் வரும் திருமுறை மலர்கள் இதனை விளக்கும்.

சிற்றறிவினராகிய எம்போன்றவர்களுக்கு இந்த யோக ஞான மார்க்கங்கள் கைவருதல் கடினமென்பதால் சரியை,

கிரியை என்னும் முதற்படிகளை அமைத்தனர் சான்றேர். சரியைத் தொண்டுகளையும் கிரியை வழிபாடுகளையும் நிகழ்த்தி இறைவனை அடையும் இந்த மார்க்கங்களுக்குச் சில சாதனங்களும் அவசியமாகின்றன.

‘இளைவழியால் இன்ன இடத்திற்குப் போகலாம்’ என்று பாதையைச் சுட்டி நிற்றல் மட்டுமன்றி இளைவாகவத்தில் ஏறி இப்படிப் போக வேண்டும் என்று வழி முறைகளையும் சொல்லித் தருகிறது சௌகர்யம்.

முன்பொருபோதும் கண்டறி யாத பொருள்களைப் படங்கள் வரைந்து அதன்மூலம் விளங்கச் செய்வது போலவும், செயல்முறைப் பரிசோதனைகள் மூலம் சில முடிவுகளைக் கண்டறிவது போலவும், நாம் ஞானக்கண்ணால் கண்டறிய வேண்டிய இறைவனுக்குச் சில உருவப் பிரதிமைகளை நமது ஊனக் கண்களுக்குத் தெரியும்படி அமைத்து அத்திருவருவங்களை வைத்துச் சில கிரியைகளைச் செய்கிறோம்.

எல்லா இடங்களிலும் எல்லாச் செயல்களையும் செய்வது இயலாத காரியம். அவ்வாறு செய்யின் உரியவாறு சித்திகள் கிடைப்பதும் அபூர்வம். விஞ்ஞானப் பரிசோதனைகள் அதற்கென அமைந்த ஆய்வு கூடங்களிலேயே நிகழ்த்தப்பட முடியும். இது போலவே, வழிபாடுகள் கிரியைகளை முறைப் படி நிகழ்த்த ஆலயங்கள் அவசியமாகின்றன.

பசுவின் உடலிலுள்ள பாலை அதன் மடியிலிருந்து மட்டுமே பெறுதல் முடியும். உலகெங்கனும் வியாபித் திருக்கும் ஆண்டவனை வழிபட்டு அவனருள் பெற ஆலயமும் இவ்வாறே அவசியமாகிறது. அதுமாத்திரமல்ல! பசுவின் மடியில் கைவைத்த மாத்திரத்தில் பால் சுரப்பதில்லை. அதன் கண்ணரச் சிறிது நேரம் ஊட்டும்படி விட்டுப் பின்னர் நாம் முயற்சியுடன் கறந்தெடுத்தல் போல, உரிய காலங்களில் உரிய முறைப்படி கிரியைகளை நிகழ்த்தி முயற்சியுடன் வேண்டி நின்றால் இறைவன் திருவருள் தானே சுரக்கும்.

பாலிலே மறைந்து தோன்றும் நெய்யைப் பிரித்தெடுப் பதற்கும், வீரகிலே மறைந்து தோன்றும் தீயினை வெளிப்

படுத்தவும் நாம் எவ்வளவு முயற்சி எடுக்கவேண்டியள்ளது. இதேயளவு முயற்சியை இறையருள் நாட்டத்திலும் வைத்தால் நாம் வெற்றி பெறலாம்.

“ ஸிறகிற் றீயினன் பாலில் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமளீச் சோதியான்
உறவு கோஸ்நட்டு உணர்வுக் கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே ”

என்று இதையே விளக்குகின்றார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

திருவருவங்களினதும், ஆலயங்களினதும் அவசியம் பற்றிச் சிறிது நோக்கினாலும். இவை எப்படி எப்படி அமைய வேண்டும், எந்தெந்த அளவுகளில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று பல நியதிகளை — விதிமுறைகளைச் சமய நூல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. ஆலயங்களின் அமைப்பு மட்டுமல்லாமல் ஒவ்வொருவிதமான கிரியைகளும் நடைபெற வேண்டிய மண்டபங்கள், அவற்றின் அமைப்பு முறைகள், அளவுகள், அங்கு இருக்க வேண்டிய பொருள்கள் இவையெல்லாம் ஆக மங்களிலும் அவற்றை முதல்நூல்களாகக் கொண்டெடுமுந்த சிற்பசாஸ்திரம் முதலிய நூல்களிலும் விரிவாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன.

ஆலயமானது நமது உடலின் அமைப்பிலேயே அமைக்கப்படுவது கவனிக்கத்தக்கது. ஆலயம், அதன் கோபுரம், தேர் எச்சவை மனித சர்ரத்தையும், இப் பிரபஞ்சத்தையும் நினைவுட்டும் வகையில் அமைக்கப்படுகின்றன.

ஒரு மனிதன் நீட்டிநிமிர்ந்து படுத்திருக்கின்ற தோற்றுத் தில் ஆலயமும் அமைகிறது. மூலஸ்தானம் அல்லது கருவறை சிரசிளைக் குறிக்கும். அர்த்த மண்டபம் கழுத்தினையும் மஹாமண்டபம் மார்பினையும், தரிசன மண்டபம் வயிற்றையும், அடுத்த மண்டபங்கள் கால்களையும், ராஜகோபுரம் பாதங்களையும் குறிக்கின்றன.

அந்த மனிதன் அப்படியே இருந்தபடியே முதுகை நிமிர்த்தி உட்கார்ந்தால் முள்ளந்தண்டு அமையும் வகையைக்

கொடித்தம்பம் காட்டுகிறது. இக் கொடித்தம்பத்தில் அடியில் இருக்கும் சிறிய நிநாயகர் எமது மூலாதாரத்தில் அருப சொருபியாயிருக்கும் விநாயகரைக் குறிக்கிறது. மூலாதார கணபதி என இவர் அழைக்கப்படுகிறார்.

யோகமார்க்கத்திலே ஆரூதார ஸ்தானங்கள் என மூலாதாரம், சிவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஜ்ஞை என்பன குறிப்பிடப்படுகின்றன. முனிளந்தனை டெலும்பின் அடிப்பாகம் குண்டலினிசக்தியின் (மனிதனில் மறைந்திருக்கும் அளப்பரும் தெய்வீக சக்தி) இருப்பிடம். இதற்குச் சம்ரூ மேலாகக் கணபதியின் இருப்பிடமான மூலாதாரம் உள்ளது. இது நாலிதழக்கமல வடிவுடையது.

இதற்குமேல் விங்கத்தின் அடிப்பாகத்திற்கு நேரே ஸ்வாதிஷ்டானம் என்னும் ஆறிதழக் கமலம் உள்ளது. இது பிரம்மாவின் ஸ்தானம். நாபிக்கு நேரே உள்ள பத்திதழக் கமலம் மணிபூரகமாகும். இது விங்ணுவின் இருப்பிடமாகும். இருதயத்திற்கு நேரே உள்ள புனிரண்டிதழக் கமலம் அநாகதம். இது ருத்திரனுக்குரியது. தொண்டைக் குழிக்குநேரே பதினாறிதழக் கமலமாக அமைந்தது விசுத்தி. இது மகேஸ்வரனின் இருப்பிடம். புருவ மத்திக்கு நேரே உள்ள இரண்டிதழக் கமலமானது ஆஜ்ஞை எனப்படும் சதாசிவனது இருப்பிடமாகும்.

இந்த ஆறு ஆதாரங்களுக்குமேல் சிரசின் உச்சியிலே அமைந்த ஆயிரமிதழக் கமலமான சஹஸ்ராரம் என்பது சுத்த சிவத்தின் இருப்பிடமான துவாதசாந்தல்தான் அடித்தளமாகும்.

இவை ஆலயத்தின் அமைப்பில் முறையே, கொடித்தம்பத்தடி, பலிபீடம், தரிசனமண்டபம், மஹாமண்டபம், அர்த்தமண்டபம், கருப்பக்கிருகம் என்பனவாக அமைகின்றன. சஹஸ்ராரத்தை நினைவுட்டவே கர்ப்பக்கிருகத்தில் கமலவிளக்கு அமைக்கின்றனர்.

ஆலயத்தின் கோபுரம் பிரபஞ்ச இயக்கத்தை விளக்குகிறது. அடுக்குக்காய் அமைந்த தளங்கள் பல்வேறுபட்ட உலகங்களையும், உலகவாழ்க்கையின் பலவித அருபவங்களையும்

குறிப்பன. இறைவனின் பலவிதமான திருவிளையாடல்கள் மற்றும் சாதாரண உலகியல் நடைமுறைகள் என்பன கோபுரத்தில் அமையும் சிற்பங்களால் குறிக்கப்படுகின்றன.

கீழே அகன்றிருக்கும் கோபுரம் மேலே ஒடுங்கிச் சென்று வைக்கத்திலே நிறைவேறும். மணத்தினாலும் பரம்பரையில் ஒண்ணறையே பற்றிநிற்கும் மனத்தின்மையும் மேலான எண் ஆங்களில் ஆழ்ந்து நிற்றலும் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு அவசியம் என்பதைக் கோபுரம் விளக்குகிறது.

தூலவிங்கம் என்று கூறப்படும் இக்கோபுரமானது குக்குமலிங்கம் என அழைக்கப்படும் மூலமூர்த்தியின் வெளிப் படையான குறியீடாகவும், (தூலம் - வெளிப்படையானது, குக்கும் - மறைபொருள்) வெகு தூரத்திலுள்ளவர்களுக்குக் கூட ஆலயத்தின் இருப்பிடத்துக்கு வழிகாட்டுவதாகவும், கானுந்தோறும் இறையுணர்வை ஏற்படுத்துவதாகவும் அமைகிறது.

ஆலயங்களிலுள்ள கண்டாமணி எனப்படும் அசையா மணியும் இவ்வாறே தொலைவிலுள்ளவர்களுக்கும், பலவேறு கடமைகளில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் உரியவேளைகளில் இறைநினைவையூட்டிக் கோயிலின் இருப்பிடத்தைக் காட்டி நிற்பதோடு மங்கல ஒசையை வெளிப்படுத்துவதாகவும் இருக்கிறது.

மேலும், இறைவன் நாதத்துவமாகவும் இருக்கிறஞ் என்பதால் ஆலயங்களில் பலவேறு விதமான நாதங்களை வழிபாட்டின்போது உருவாக்குகிறோம். மங்கல வாத்தியங்களை ஒலிப்பதன் மூலம் இவை உருவாக்கப்படுகின்றன.

“ ஒசை ஒவிளாம் ஆனுய நீயே ” என்று திருமுறை கூறுகிறது. ஒவிகளை வெல்லாம் நிறைந்து விளங்குபவனுக்குவும், ஒவிகளை யெல்லாம் உருவாக்குபவனுக்குவும் விளங்குபவன் பரமேஸ்வரன்ல்லவா? நடராஜதாண்டவத்தின்போது அவரது உடுக்கிலிருந்து பிறந்த ஒவியிலிருந்தே இசையும் மொழியும் பிறந்தால்.

மணியோசைக்குத் தேவர்களை அழைக்கும் சக்தியும், தீய சக்திகளை அகற்றும் சக்தியும் இருப்பதாக சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. இதனுற்றுன் எந்தக் கிரியையை ஆரம்பிக்கும் போதும் பூஜையில் பயண்படுத்தப்படும் மணிக்குப் பூஜை செய்து மந்திர சகிதமாக அதனை ஒவிக்கச் செய்கின்றார்கள்.

ஆலயத்தின் அமைப்பு வெளியே அகன்று பெரிய மண்டபங்கள் அமைந்து உள்ளே போகப்போகச் சிறுத்து ஒடுங்கி மூலஸ்தானத்திற் குவிகிறது. மனம் குவிந்து ஒருமைப்பாட்டுடன் வழிபாடியற்றிப் பரம்பொருளையடையலாம் என்பதையே இது விளக்குகிறது.

மூலஸ்தானம் எனப்படும் கருவறையானது வாயிற்புறம் தவிர்ந்த ஏனைய மூன்று புறமும் மூடப்பெற்றதாகவும், இருள் சூழ்ந்ததாகவும் இருக்கும். வாயிலில் திரை இடப்பட்டிருக்கும். சிவாசாரியர் திரையை நீக்கித் தீபத்தை ஏற்றிக் காட்டும். போதுதான் இறைவன் திருவுருவம் தெற்றென்ற தெரிகிறது.

ஆன்மகோடிகளின் அறிவை மறைத்து உணர்வை மழுங்கடித்து அவர்களை மூடிநிற்கும் ஆணவ இருளை நீக்கி நல் வறிவுச் சுடர் கொளுத்தி ஞானத்தைக் கூறுவதையும் வழங்கி நல்லாசான வந்து வழிகாட்டும்போது திருவருட்சக்தியின் துணையால் சிவதரிசனம் கிட்டும் என்ற சைவசித்தாந்தக் கருத்தினது தத்துவ விளக்கமாக இவை அமைவது கவனிக்கத் தக்கது.

ஸ்தம்பமண்டபத்திலே கொடித்தம்பத்திற்கருகிலே பத்ர விங்கம் என்று கூறப்படும் பலிபீடமும் அதையடுத்து நந்தியும் அமைந்திருக்கக் காணலாம். இவையும் பதி, பசு, பாசம் என்கிற (இறைவன், ஆண்மா, ஆணவாதி மலங்கள்) முப்பொருளுண்மை கூறி நிற்பவையே.

நந்தியானது பலிபீடத்தைப் பாராது சிவஜை நோக்கிய வாறு (மூலஸ்தானத்தைப் பார்த்தபடி) அமைகிறது. பலிபீடம் மலநீக்கத்திற்கு அறிகுறி. நந்தி ஆண்மா. ஆண்மா, தனது ஆணவும், கன்மம், மாணை ஆகிய மும்மலங்களையும் பலியிட்டு அவற்றினின்றும் நீங்கிப் பதியாகிய பரம்பொருளை நாடவேண்டும் என்பதையே இது குறிக்கிறது.

கொடிமரமானது பஞ்சகிருத்தியங்களை விளக்கும் மஹோற்சவ காரியத்திற்குப் பயண்படும். இதன் விளக்கம் மஹோற்சவம் என்ற அத்தியாயத்தில் தரப்படுகின்றது.

மூலஸ்தானத்திலே பிரதான தெய்வம் வீற்றிருக்க, தெற்கு வாசல் நோக்கி சக்தி அல்லது எழுந்தருளி மூர்த்தம் முதலியவற்றிற்கும் சுற்றுப்பிராகாரத்திலே உரிய இடங்களிலே ஏனைய பரிவார தெய்வங்களுக்குமாக சந்திதானங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆலயங்கள் பொதுவாகச் சிழக்கு நோக்கி அமைவதே முறை. ஆனால் இடம் பொருள் ஏவல்களுக்கேற்றபடி மிகச்சில இடங்களில் வடக்கு மேற்கு நோக்கியும் கோயில்கள் அமைவதுண்டு. ஆனால் தெற்கு நோக்கி எத்த வொரு ஆலயமும் அமைவதற்கு விதி இல்லை. எனினும், சில இடங்களில் தனியான நடேசர் கோயில்கள் தெற்கு நோக்கி உள்ளன.

பொதுவாகச் சிவாலயங்களில் தென்மேற்கு மூலையில் கிழக்கு நோக்கிப் பிள்ளையாரும், வடமேற்கு மூலையில் கிழக்கு நோக்கி சுப்பிரமணியரும், ஈசானத்தில் தெற்கு நோக்கி வசந்த மண்டபமும், மேற்கு நோக்கி யாகசாலையும். அருகில் மேற்கு நோக்கி பைரவரும், அதையடுத்து மனிக்கோபுரமும் அமைவது மரபு. மஹாமண்டபத்தில் தெற்கு முகமாக அம்பிகை வீற்றிருப்பார். தரிசன மண்டபத்தில் நடராஜர் மற்றும் எழுந்தருளிகள் வைக்கும் வழக்கம் சில இடங்களில் உண்டு. நந்தி, பலிபீடம் இவற்றிற்கு நேர்வடக்கே நவக்கிரகங்கள் அமையும்.

நவக்கிரக மண்டபத்திலே மத்தியில் கிழக்கு நோக்கிச் சூரியனும், தென்கிழக்கில் மேற்கு நோக்கிச் சந்திரனும், தெற்கிலே தெற்கு நோக்கிச் செவ்வாயும், வடக்கிழக்கில் கிழக்கு நோக்கிப் புதனும், வடக்கிலே வடக்கு நோக்கிச் சூருவும். கிழக்கிலே கிழக்கு நோக்கிச் சுக்கிரனும், மேற்கிலே மேற்கு நோக்கிச் சனீஸ்வரனும், தென்மேற்கில் தெற்கு நோக்கி ராகுவும், வடமேற்கில் தெற்கு நோக்கிக் கேதுவும் காட்சியளிப்பர்.

இவ்வாறு அமைக்கப்படுவது வைத்திகழுறை என்ற சொல்வர். அநேகமான கோயில்களிலே இந்த முறையே

கைக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆகம முறைப்படி அமைந்த கோயில்களில் இது வைத்திக முறைப்படி அமைவது ஏன் என்பது அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சிக்குரியது.

குரியன் நடுவிலிருக்க, சுபக்கிரகங்கள் நான்கும் நான்கு திக்குகளிலும், ஏனைய நான்கு கிரகங்களும் நான்கு விதிக்குகளிலும் (முலைகள்) அமைப்பது ஆகமமுறை என்பர்.

சனீஸ்வரரணைத் தனிக் சந்திதாணத்திலே அமைக்கும்போது சகானத்தையடுத்து பைரவருக்கருகில் மேற்கு முகமாக அல்லது வடமேற்கு முலையில் தெற்கு முகமாக அமைத்தல் மரபு. கோபுர வாசலையடுத்து இரு புறத்திலும் மேற்கு முகமாகச் சூரிய சந்திரர்களுக்கும் தனிக்கோயில்கள் அமைவதுண்டு.

ஆலய அமைப்பு, சுற்றுமதில்கள், வீதிகள், பரிவார தெய்வங்கள் இவை யாவற்றையும் நோக்கும்போது நமக்கு ஒரு ராஜசபை நினைவுக்கு வருவது இயல்பு. வீதி உளா வருதல், குடை, தீவட்டி உபசாரங்கள் ஆகிய இவையெல்லாம் ராஜமரியாதைக்குச் சமமானவையே!

முற்காலத்தில் அரசனைக் கடவுளாக மதித்தமையாலும், அரசனே கண்ணட தெய்வமாக இருந்தமையாலும் இத் தகைய ராஜோபசாரங்கள் அரசனுக்கும், கடவுளுக்கும் சமமாக இருந்தன.

பிரபஞ்ச இயக்கம் பரம்பொருளின் பஞ்சகிருத்தியங்களின் அடிப்படையில் நடப்பது. படைத்தல், காத்தல், அழித் தல், மறைத்தல், அருள் என்ற இந்த ஐந்தொழில்களையும் பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான் தாமே புரிவாரெனினும், தமது சக்தியின் துணைகொண்டு பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவன் ஆகியவர்களை அதிட்டித்து நின்று இத்தொழில்களைப் புரிவதாகக் கருதுதல் சித்தாந்த மரபு. ஒரு இராச்சியத்தை நிர்வகிக்கும் அரசன் பல மந்திரிகள், சேவகர்கள், உத்தியோகத்தர்கள், அதிகாரிகள் ஆகியோரைக் கொண்டிருத்தல் போலப் பரமசிவனும் தமது பரிவார

தெய்வங்கள் மூலமாகப் பிரபஞ்சத்தை இயக்குதல் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஒன்றே.

ஆயின் சற்று நிதானமாகச் சிந்திப்பின், இவ்வியக்கங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாயிருக்கின்ற அந்த ஒருவரே வேறு வேறு பெயர்களையும் தோற்றுகின்ளையும் கொள்கிறார் என்பது விளங்கும். விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வைரவர், வீரபத்திரர் ஆகிய நால்வரும் சிவபெருமானின் திருக்குமாரர்கள் என்று கூறப்படும், அதே நேரத்தில் இவர்கள் பரமசிவனிடமிருந்து வேற்றலாதவர்கள் என்பதும் பல புராணங்களிலிருந்து புலப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒவ்வொரு தேவையை முன்னிட்டு ஒவ்வொரு திருவருவத் திணைப் பரமேஸ்வரன் மேற்கொண்டிருக்கிறார். அத்தகைய வடிவங்களும் ஆலயங்களிலே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு வழி படப்படுவதுண்டு.

ஆலயத்தின் கருவறைச் சுவர்களிலும், அர்த்த மண்டபச் சுவர்களிலும் வெளிப்புறங்களில் மாடங்கள் செய்யப் பெற்று (இவை கோஷ்ட பஞ்சரங்கள் எனப்படும்) அவற்றிலும் திருவருவங்கள் சில பிரதிஷ்டை செய்யப்படுகின்றன; இவற்றில் தெற்கே உள்ள மாடங்களில் தக்கினைமூர்த்தி, நிருத்த கணபதி ஆகியோரும், மேற்கே உள்ளதில் விங்கோற பவரும், வடக்கே உள்ள மாடங்களில் பிரம்மா தூர்க்கை ஆகியோரும் அமைவது வழக்கம்.

கோயில் அதன் வசதிக்கேற்பவும், குழலுக்கேற்பவும் ஒரு வீதியடையதாக அல்லது பல வீதிகளை உடையதாகவும் பல வேறு மண்டபங்களை உடையதாகவும் அமையும். சாதாரணமாக கர்ப்பக்கிருக்கம் (மூலஸ்தாணம்), அர்த்த மண்டபம், மஹா மண்டபம், தரிசன மண்டபம் (நிருத்த மண்டபம்), வசந்த மண்டபம் (தேவசபை), யாகசாலை, பாகசாலை (மடைப்பள்ளி), களஞ்சியம், வாகனசாலை என்பனவும், பரிவார தேவர்களின் சந்திதிகளும் பெரும்பாலும் எல்லாக் கோயில்களிலும் இருக்கின்றன. வசதியள்ள பெரிய கோயில்களில் வாத்திய மண்டபம், புராண மண்டபம்,

தீசூ மண்டபம், புஷ்ப மண்டபம் எனப் பல மண்டபங்கள் அமைவதுண்டு.

மூலஸ்தானத்திலிருந்து பண்டிகை அல்லது ஸ்தாபி எனப்படும் பகுதி உண்டு. ஸ்தாபி இல்லாத கோயில்களை மடாலயங்கள் என்று கூறுவார். ஸ்தாபி, ராஜகோபுரம், தூண்கள், வீதாணங்கள் முதலியவற்றிலும், விக்கிரகங்கள் எனப்படும் இறைவன் திருவுருவங்களிலும் இந்துநாரீகத் தின் சிறப்பைக் காணலாம். இவற்றில் சிறபக்களை நுணுக்க மும் ஒவியக்கலை மாட்சியும் ஒளிர்கிணறன். இவை இந்து மதத்தின் பக்திநெறியை மட்டுமல்லதிக்கலை கலாச்சாரங்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களுக்குள்ள சிறப்பினையும் எடுத்துக்காட்டுவனவாக அமைகின்றன.

பிராகாரங்கள் எனப் பெயர்பெறும் வீதிகள் இறைவனின் திருவுருவங்கள் அலங்கரிக்கப்பட்டு உலா வருவதற்கும், பக்தர்கள் வீதிவலம்வந்து வழிபாடியறிதற்கும் உதவுகின் றன். வீதிவலம்வருதல், அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்கள் எனக் கூறப்படும் முறைகளில் வீழ்ந்து வணங்குதல், சிரசில் குட்டி வணங்குதல், தோப்புக்கரணம் போடுதல், அங்கப்பிரதட்சணம் செய்தல் ஆகியன நமது வழிபாட்டு முறைகளிற் சிலவாகும்.

இவற்றை ஒழுங்கான முறையிற் கடைப்பிடித்து வழி படும்போது இவை மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தி இறைவன் நாடிசிசெல்ல உதவுதோடு நல்ல உடற்பயிற்சிகளாகவும் அமைந்து உடல்நலத்திற்கும் உதவுகின்றன. உடலும் மனமும் ஒத்துழைத்து இறையருளைப் பெறத் துணை புரிகின்றன.

இவைமட்டுமல்லாமல், இங்கு நடைபெறுகின்ற கிரி யைகளுங்கூட நமது மன வளர்ச்சியில் படிப்படியான முதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தி ஆன்மவிடுதலைக்கு நம்மை அழைத்துப் போகின்றன என்பது நன்கு சிந்தித்தால் உணரப்படும்.

இனி, திருவருவங்கள் பற்றிச் சிறிது சிந்திப்போம். உருவ வழிபாட்டின் அவசியம் பற்றியும், சிவவிங்கத் திருவருவம் பற்றிய கருத்து விளக்கமும் வேறொர் இடத்தில் உரைக்கப்படுகின்றது. சிவவிங்கம் இறைவனின் குறியீடாக அமைவது, உருவமல்லாதது, அருவமும் அல்லாதது. எனவே அருவருவத் திருமேனி என இதனைக் கூறுவார். அருவத் திருமேனி வழிபாடு ஞானமார்க்கத்திற்குரியது. எம்போன்ற சிற்றறிவினர்க்குரிய சரியை, கிரியை வழிகளுக்கு உதவும் வகையில் உருவத் திருமேனிகள் பல உள்ளன. அவற்றையே ஆலயங்களில் வைத்து வழிபடுகிறோம்.

சிவபெருமானது சிறந்த மூர்த்தங்களுடை ஒன்று நடராஜ வடிவம். இது ஐந்தொழிலைக் குறிக்கும் ஆணந்த தாண்டவ வடிவமாகும். இடதுபாதம் தூக்கி வலதுபாதம் ஊன்றி ஆடும் இந்த நடனத்தில்,

“தோற்றும் துடியதனில் தோயும் திதிசமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் — ஊற்றுமாம்
ஹன்றும் மலர்ப்பதத்தே உற்ற திரோதம்முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு”

என்ற திருப்பாடலுக்கமைய உடுக்கிலிருந்து பிறக்கும் நாதம் படைத்தலையும், அபயகரம் காத்தலையும், அக்கினி ஏந்திய கரம் அழித்தலையும், முயலகன்மேல் ஊன்றிய பாதம் மறைத்தலையும், தூக்கிய திருவடி அருளலையும் குறிக்கின்றன. இந்த ஆண்த்த தாண்டவத்தில் சிவகாமசந்தரியின் உருவம் இடம்பெறல் முக்கியம். நடராஜ தாண்டவத்தின் பல்வேறுவகையான மூர்த்திகள் அமைக்கப்படுகின்றன. கால் மாறி ஆடிய மூர்த்தி, ஊர்த்துவ தாண்டவமூர்த்தி என்ற பலவாகும். இவற்றைவிட சோமாஸ்கந்தர் (நடுவில் பாலமுருகனும், இருபுறமும் சிவனும் உமையுமாக அமர்ந்த திருக்கோவம்), சந்திரசேகரர் (பிறை குடிய பெருமானின் நின்ற திருக்கோலம் — உமையுடன் கூடியும் தனியாகவும் இருவகையிலமையும்), பிசூடனர் (பிசூசு ஏற்கும் திருக்கோலம்), தக்ஷிணமூர்த்தி (தெற்குமுகமாக வட வாலமரத் தின்கீழ் அமர்ந்து சந்தர், சநாதனர், சந்தனர், சந்திரமாரர்

ஆகிய நான்கு சீடர்களுக்கும் ஞானநிலைய விளக்கும் (கோலம்) என்பன சிவனின் மூர்த்தி பேதங்களுட் சிலவாகும். சிவாலயங்களில் இம் மூர்த்திகள் பரிவார தெய்வங்களாக அமையும். மூலஸ்தானத்தில் சிவவிளக்கமே அமைதல் வழக்கம்.

பரம்பொருளின் திருவருட் சக்தியானது பெண்வடிவாகத் தாய்மைத் திருவருவாக அம்பிகை என அன்போடு வழிபடப் படுகின்றது. சதாசிவப் பரப்பிரம்மத்தின் சக்தியாக பரம மங்கள ஸ்வரூபியாக உருவகப்படுத்தப்படும் தேவி மனோன் மணியின் தோற்றம் அபய வரத ஹஸ்தங்களுடனும், ஐப மாலை தாமரைகளுடனும் நின்ற கோலத்தில் அமைக்கப்படுகிறது. பாசம், அங்குசம், வரதம், அபயம் என்பவற்றுடன் புவனேஸ்வரியாகவும், சதாசிவமூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடன் இணைந்து காணப்படும் வேணோயில் கெளரி என்ற பெயருடன் வலக்கரத்தில் நீலோறபலம் ஏந்தி, இடக்கரம் தொங்கவிட்ட தோற்றத்துடனும் அமைக்கப்படுகிறது.

மாராசரனே அழித்ததனால், மஹாமாரி என்ற மூர்த்தம் உருவாகியது. முக்கண்ணும், நான்கு கரமும் (கபாலம், கத்தி, பாசம், உடுக்கு), இடக்கால் மதித்து வலக்கால் தொங்கவிட்டு அமர்ந்த தோற்றமும், தலையைச் சுற்றி ஒளிரும் அக்கினிப் பிழம்பும் மஹாமாரியின் திருவருவமாகும். ஐந்து தலை நாகமொன்று சிரசின்மேல் படமெடுத்திருக்க இவள் தோற்றத்தை அமைப்பதுமுண்டு. இவள் நோய்களுக்கு அதிபதி.

மகிஷாசரமர்த்தனியாகிய தூர்க்கை ஏருமைத் தலைமேல் நிற்பவளாகவும், சங்கு, சக்கரம், சூலம் என்பன தரித்தவ ளாகவும் காணப்படுவாள். எட்டுக் கரங்களுடனும், பத்துக் கரங்களுடனும், பதினெட்டுக் கரங்களுடனும் அமைக்கப் படும் வேறுவகையான தூர்க்கையின் திருவருவங்களும் உள்ளன.

காளியின் திருவுருவம் பெரும்பாலும் நின்ற உருவிலும், மிகச் சில இடங்களில் இருந்த உருவிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மஹாமாரியின் உருவத்தையொத்ததென்னினும் அக்ளி, ஜடை, பாம்பு என்பன இருப்பதில்லை. கத்திக்குப் பதிலாகச் சூலம் இருக்கும். (சில இடங்களில் மஹாமாரியின் உருவத்திலும் சூலம் இருப்பதைக் காணலாம்.)

விக்கிணேஸ்வரப் பெருமானின் பருத்த தொந்தியும், தும்பிக்கையும், சளகுக் காதும் கொண்ட உருவம் யாரும் அறிந்ததே. ‘ஓம்’ என்ற பிரணவ வடிவமாக அமைந்தது விநாயகின் முகம். நான்கு கரங்களில் பாசம், அங்குசம், ஒடித்த கொம்பு, மோதகம் என்பவற்றை வைத்திருப்பார். துதிக்கை இடதுபுறம் திரும்பியிருக்கும். சில இடங்களில் மாறியிருப்பதும் உண்டு. இவர் வலம்புரிவிநாயகர் என அழைக்கப்படுவார்.

எல்லா உலகும் இவருள் அடக்கம் என்பதனை இவரது பருத்த தொந்தியும், எல்லா அறிவும், சகலகலாவல்லமையும் உடையவர். என்பதைப் பெரிய செவிகளும், மலநீக்கத்தை முறித்த தந்தமும், ஞானம் வழங்குவதை மோதகமும் காட்டுகின்றன. பேருருவமுடையவரெனினும் சின்னங்கிறு எவ்வயே வாகனமாக்கொண்ட தன்மை இவர் பெருமைக்கும் நுண்ணமக்கும் அப்பாற்பட்டவர் என்பதையும் காட்டும்.

விநாயகரை இருந்த கோலத்திலும், நின்ற கோலத்திலும் அமைக்கும் வழக்கம் உள்ளது. சிவனுக்குச் சமமான வர் என்பதால் ஐந்து முகங்களுடன் பஞ்சமுக விநாயகர் என்ற உருவமும் அமைக்கப்படுகிறது. பதினாறு வகையான கணபதி உருவங்கள், மற்றும் 32 வகையான திருவுருவங்கள் என்பன நூல்களிற் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

விநாயகரை வல்லபாசக்தியுடன் கூடியவராக வழிபடும் முறை கிரியாமாரிக்கத்திலுண்டு, சித்திபுத்திவிநாயகர் என்று இரண்டு சக்திகளுடன் புராணங்கள் சில விநாயகரைச்

சித்திரிக்கிண்றன. எனினும் நமது ஆலயங்களில் விநா யகரைத் தனியே அமைப்பதே மரடு. இவரைப் பிரம்மஶாரி என்றும் கூறுவர்.

சைவசமய தத்துவார்த்த உண்மைகளை விளங்கிக்கொள் ளாதவர்களுக்கு இவை முரண்பாடுகளாகவும், மயக்கம் தரு வனவாகவும் இருக்கும். ஆனால் எமது சமயத்தில் திருவுருவங்கள், கிரியைகள், புராணங்கள் என்பன வெளிப்படையான கருத்துக்களையோ பெளதீக ரீதியான விளக்கங்களையோ கொண்டவையல்ல! உள்ளார்ந்த தத்துவ உண்மைகளின் படி மங்களே இவை என்ற பேருண்மையைத் தெரிந்து உணர வேண்டும்.

விநாயகப் பெருமானின் வல்லமை என்ற சக்தியே ‘வல்ல பாசக்தி’ என்ற ஒரு மனைவியாகவும், வெற்றி, அறிவு என்பன சித்தி, புத்தி என்னும் இரு மனைவியராகவும் உருவகிக்கப்படுகின்றன. முருகப் பெருமானுக்கும் இப்படியே வள்ளி தெய்வயாரை இருவரும் இச்சை, கிரியை (செயல்) ஆகியவற்றின் உருவங்களாகவே அமைகின்றனர்.

நாடகத்திற்காக ஒருவன் பல வேடங்கள் போட்டாலும் அவன் உண்மையில் அந்தப் பாத்திரங்களாவதில்லை. அவன் அவனுகவே இருக்கிறான். ஒரு தனிமனிதன் தனது தந்தைக்கு அடிபணியும் மைந்தனைகவும், தனது மைந்தனுக்குக் கட்டுப் பாடுமிக்க தந்தையாகவும், மனைவிக்கு இனிய கணவனுகவும் காட்சி தருகின்றான்.

உலகமெங்கும் வியாபித்திருக்கும் நீரானது வாஸத்தில் முகிலாகவும், புவிநோக்கி வரும்போது மழையாகவும், பாய்ந் தோடும்போது நதியாகவும், தேங்கிநிற்கும்போது குளமாகவும் காணப்படுகிறது.

இவையெல்லாம் இந்து நாகர்கத்தின் பலதெய்வ வழி பாட்டு முறைக்கும், திருவுருவங்களிலே காணும் முரண்பாடுகளுக்கும் விளக்கமளிக்கும் நல்ல உதாரணங்களாகும்.

முருகப் பெருமானை அவரது ஞானசக்தியாகிய வேல்வடிவ மாக வைத்து வழிபடும் மரபு பல இடங்களிலும் உண்டு. இது ஆகம விதிகளுக்கு முரண்பாடானதெனினும் இன்று பல ஆலயங்களில் மூலமுர்த்தியாக மூலஸ்தானத்தில் வேல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

சக்திகள் இன்றி இளமுருகனுக் பாலசுப்பிரமணியர் (இரு கைகளுடன்), வள்ளி தெய்வயாணையுடன் கூடிய முத்துக் குமாரகவாமி (நான்கு கரங்களில் வரதம், அபயம், சக்தி யாயுதம், குலிசாயுதம் இவற்றுடன் வேலாயுதம் கொண்டது.) ஆறு முகங்களும் பன்னிரு கரங்களும் கொண்டு வள்ளி, தெய்வயாணையுடன் கூடிய ஷண்முகப் பெருமான் ஆகியன முருகனின் பலவேறுபட்ட மூர்த்தி பேதங்களாகும். ஆறு முகங்களும் ஆறு கைகளுமுடைய கார்த்திகேய மூர்த்தியும் மிகச்சில இடங்களிலுண்டு.

முருகனுக்கு வலப்புறத்தில் வள்ளியும், இடப்புறத்தில் தெய்வயாணையும் நிற்க முருகனது உருவம் அமையும். தேவி யர் இருவரும் முருகனது பக்கத்திலுள்ள கரம் தாமரைமலர் கொண்டதாகவும், வெளிப்புறத்திலுள்ள கரம் தொங்க விட்டதாகவும் அமையக் காட்சியளிப்பார்.

இவற்றைவிடத் துறவிக்கோலத்தில் பழனியாண்டவர் திருவுருவமும் செய்யப்படுகிறது. மாங்கனிக்காக விநாயக ரும் முருகனும் போட்டியிட்ட தத்துவார்த்தமுள்ள புராணக் கதையை நினைவுட்டும் உருவம் இது.

முருகப் பெருமானுக்கு வாகனம் மயில். அவரது கொடி சேவல். இவை முறையே பிந்துதத்துவம், நாததத்துவம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றன.

நாய்வாகனத்துடன் நிர்வாண கோலத்தில் பயங்கரமாக காட்சி தருபவர் பைரவர். இவரை கோத்திர பாலகர் எனவும் அழைப்பார். கோவிலையும் கிராமத்தையும் பாதுகாக்கும் காவற் றெய்வம் இவரே. இவரைச் சூலவடிவத்திலும் வழிபடுவதுண்டு.

இவர்களைத் தவிர நவக்கிரகங்கள், சூரிய சந்திரர்கள், அறுபத்து மூவர் நாயன்மார்கள், சண்டேஸ்வரர் ஆகியோ ருக்கும் தனித்தனி சந்திதானங்கள் அமையும். சண்டேஸ் வரர் கூப்பிய கரத்துடன் காணப்படுவார். விநாயகர் கோவி லில் இவர் கும்போதர சண்டேஸ்வரர் எனவும், சிவன் கோயில் களில் தவனி சண்டேஸ்வரர் எனவும், முருகன் கோவிலில் சுயித்திர சண்டேஸ்வரர் எனவும், சக்தி கோயில்களில் தாரிகா சண்டேஸ்வரி எனவும் அழைக்கப்படுவார். அதற்கேற்ப உருவங்களிலும் சிறு வேறுபாடுகள் காணப்படும். வழிபாட்டின் பூரண பலனைத் தருபவர் சண்டேஸ்வரரே. முதற் பூஜை விநாயகருக்கு அமைவதுபோல இறுதிப் பூஜை இவருக்குரியது.

வீரபத்திரர், விஷ்ணு ஆகியோர்க்குத் தனியான சந்திதி கள் அமைக்கப்படுவதில்லை யெனினும் ஸ்தூபி, கோபுரம் முதலியவற்றில் இவர்களின் திருவுருவங்கள் இடம்பெறும். இவர்களுக்குத் தனித்தனியே ஆலயங்கள் அமைவதுண்டு.

விஷ்ணு ஆலயங்களில் பாலகிருஷ்ணர், பூதேவி பூதேவி சமேத மஹாவிஷ்ணு, பாமா ருக்மணி சமேத பூங்கிருஷ்ணர், பாம்பணையிற் பள்ளி கொண்ட பூர்ங்கநாதர் ஆகிய பலவித மூர்த்திகளும் பிரதிஷ்டை செய்யப்படுகின்றன. இவைதவிர முருகப்பெருமானின் வேலபோல், மஹாவிஷ்ணுவின் சக்கராயுதமும் தனியே பிரதிஷ்டை செய்யப்படுவதுண்டு. சக்கராழ்வார் என இது சொல்லப்படும்.

ஐயனர் முதலிய தெய்வங்களுக்கும் தனியான ஆலயங்கள் அமைவதுண்டு. ஹரிஹர புத்திரராகிய சாஸ்தாவை ஐயப்பன் என்றும், ஐயனர் என்றும் சொல்வார்.

மூலமூர்த்தியாக விநாயகர், சிவன், சக்தி, சுப்பிரமணியர், பைரவர், விஷ்ணு என்போர் அமைவதற்கேற்ப பலிபீடத் தருகில் வைக்கப்படும் பசுவானது, முறையே முஷிகம், நந்தி, சிம்மம், மழுரம், நாய், கருடாழ்வார் என அமையும். சக்தி ஆலயங்களில் சிம்மத்திற்குப் பதிலாக நந்தி அமைவதுமுண்டு.

மூலஸ்தானத்திலும் பரிவார சந்திதிகளிலும் ஸ்தாபிக்கப் படும் இத்தகைய திருவருவங்கள் பெரும்பாலும் சிலாவிக் கிரகங்களாக (கருங்கல்லினால் செய்தவை) இருக்கும். வேல், குலம் முதலியன் உலோக வார்ப்புக்களே. இவற்றைவிட உற்சவங்களுக்குப் பயண்படுத்தும் மூர்த்திகள் உலோகங்களினால் செய்யப்படுகின்றன. தாமரைக்கிரகங்கள் என்று சொல்லப்படும் இவை தங்கம், வெளிளி, செம்பு, பஞ்ச லோகம் முதலியவற்றால் உருவாக்கப்படும். உற்சவங்களுக்குப் பயண்படுவதால் இவை உற்சவமூர்த்திகள் அல்லது எழுந்தருளிகள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

யோகமார்க்கத்திலே நமது உடலிலே உள்ள ஆரூதாரங்கள் பயண்படுமாற்றை முன்பு கூறினாலே. இவை சக்கரங்கள் எனக் கூறப்படுவதுண்டு. இவற்றைப் பெளதிகநிலையில் உருவாமைத்ததுபோல, உலோகத்தகடுகளில் சில வரிவடிவத் தோற்றங்களை எழுதி இறைவனது அருட்சக்தியை வெளிப் படுத்தும் ஒரு சாதனமாகப் பயண்படுத்தும்போது இவை யந்திரங்கள் அல்லது சக்கரங்கள் எனப்படும்.

ஓவ்வொரு மூர்த்திக்கும் ஓவ்வொருவிதமான யந்திரங்கள் அமையும். இவை தங்கம், வெளிலி, அல்லது செப்புத் தகட்டில் வரையப்படும். யந்திரங்களை விக்கிரகங்கள் போல வெளியே வைத்துப் பூஜிப்பதுமண்டு; உரிய முறைப்படி பூஜித்து, ஜபித்து உருவேற்றியபின் கும்பாபிஷேகத்தின் போது பீடத்தில் மூர்த்தியை ஸ்தாபிக்குமுன் இந்த யந்திரத்தை ஸ்தாபித்து அதன் மேல் மூர்த்தியை ஸ்தாபிப்பது முண்டு. இந்த யந்திரங்களில் பீஜாக்ஷரங்கள் எனப்படும் மந்திர எழுத்துக்கள் சிலவும் இடம்பெறும்,

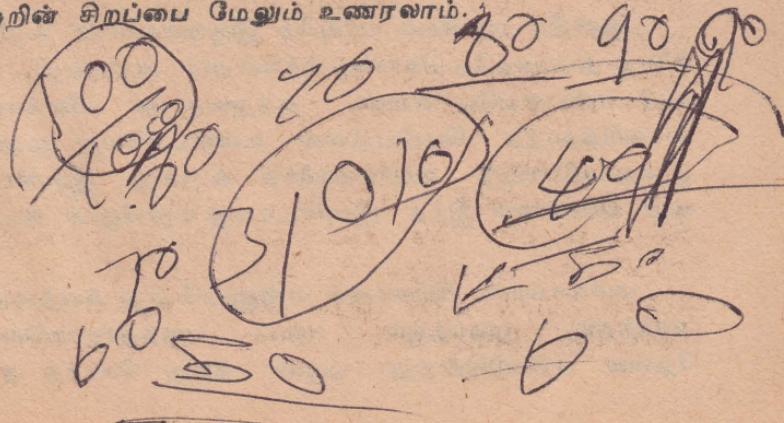
யந்திரங்களில் மேலானதும் பிரசித்தி பெற்றதுமான ஸ்ரோஜராஜேஸ்வரி யந்திரத்தை ஸ்ரீசக்ரம் என்று சிறப் பித்துக் கறுவர். இது தகட்டிலே வரைந்து பயண்படுத்தப் படும்போது ‘பூப்ரஸ்தாரம்’ எனக் கூறப்படும். முப்பரி மாணத் தோற்றுத்தில் இதன் முழு அமைப்பும் வெளித் தெரியும்படி விக்கிரகங்களைப் போல வார்த்து உருவாக்கும்

போது இதை மேற்பறஸ்தாரம் என்பர். இந்த யந்திரத்திலே அம்பிகையை ஆராதிக்கும் ஸ்ரீசக்கர பூஜையானது மிகவும் சிறப்பான ஒன்று.

ஆலயங்களில் பல்வேறு விதமான வாகனங்களையும் நாம் காண்கின்றோம். ஆன்மாவைப் பதி செலுத்தி நிற்கிறது என்பதையும், இறையுணர்வை ஆன்மா தாங்கியிருக்க வேண்டும் என்பதையும் வாகனங்களில் தெய்வத் திருவுரு வங்கள் ஏறிவரும் காட்சி குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். ஓவ்வொரு மூர்த்திக்கும் ஓவ்வொரு வாகனம் சிறப்பாகக் கூறப்படுகிறது. வாகனங்களை மரத்தினால் செய்யப்பட்டு மங்கு முதலியவற்றால் சீர் செய்யப்பட்டு வர்ணங்கள் பூசி அழகுபடுத்தப்படுகின்றன.

இதேபோல சூரன்போர் முதலிய புராண நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்திக்காட்டும் சடங்குகளுக்குரிய சூரன், கஜமுகாசரன், யமன் போன்ற உருவங்களும் செய்யப்படுகின்றன.

இவ்வகையில், திருவுருவங்கள், வாகனங்கள், யந்திரங்கள் முதலியவை உள்ளடக்கிய திருக்கோயில்களிதாம் நமது சைவக்கிரியைகளின் அடித்தளமாக அமைகின்றன. தெளி வான் சிந்தனையுடன் நமது சைவாலயங்களின் அமைப்பு, நோக்கம், தத்துவார்த்த உட்பொருள் முதலியவற்றைப் புரிந்துகொண்டு கிரியைகளைப்பற்றி ஆராயப்படுகுந்தால் அவற்றின் சிறப்பை மேலும் உணரலாம்.

4. கிரியைகள்-ஓர் ஆரம்ப விளக்கம்

சமய அனுஷ்டாணக்கள் யாவும் கிரியைகளோடும், சம்பிரதாய பூர்வமான சடங்குகளோடும், தொடர்புபட்ட வைகளாகவே அமைகின்றன. இது சைவசமயத்துக்கு மட்டு மன்றி ஏனைய சமயங்களுக்கும் பொருந்துவதே.

சைவசமயத்தைப் பொறுத்தவரை அதன் கட்டுக் கோப்பை நிலைப்படுத்திவைக்கும் கட்ட அமைப்புப்போன்று இருப்பவை கிரியைகளே. சிந்தனையளவில் சமயத்தை நிறுத்திவைக்காது நமது நாளாந்த வாழ்க்கையுடன் ஒட்டி யறவாடும் நெறிமுறையாக, உணர்வு பூர்வமாக இனைந்து வளர்வதற்கு உதவுவை கிரியைகளோயாகும்.

சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடுகளைத் தெளிவுபடுத்தக் கூடியவகையில் அவற்றின் தத்துவக் கருத்துக்களை விளக்கும் வகையில் நமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் நடைமுறைப் படுத்திக் காட்டுபவை கிரியைகளே. ஆத்ம ஞானம் அடைவதே நம் நோக்கு என்பது நமது அன்றூடக் கிரியைகளிலிருந்து அறியவரும்.

ஆஸ்திக மதங்கள் யாவுமே இருவகையான வழிமுறைகளைத் தமிழகத்தே கொண்டிருக்கின்றன. அறிவுவழி, செயல் வழி என்பவையே அவை. தத்துவஞான விளக்கங்களை, சைவசித்தாந்த நெறியறிவை உள்ளடக்கியது முதல்வழி: இறைவழிபாட்டு உபாயங்களைக் கூறுவது இரண்டாவது வழி. கிரியைகள் இந்த இரண்டாவது வழியினுள் அடங்கும்.

சைவாலயக் கிரியைகள் என்னும்போது அவற்றை ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம் எனப் பகுத்தாராயவேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. ஒருவர் தமது சொந்த நன்மை

கருதிச் செய்பவை ஆஸ்மார்த்தக் கிரியைகளை என்றும், எல்லா உயிர்களதும் நன்மை கருதிச் செய்பவை (லோக கேழமார்த் தம் செய்பவை) பரார்த்தக் கிரியைகள் எனவும் கூறப்படும்.

பரார்த்தக் கிரியைகளை மூன்று பகுதிகளாக வகைப் படுத்திக் கூறலாம். கர்ஷணதீ பிரதிஷ்டாந்தம், பிரதிஷ்டாதி உற்சவாந்தம், உற்சவாதி பிராயசித்தாந்தம் என்பனவே அவை.

பரார்த்தக் கிரியைகள் யாவும் ஆலயங்களில் நிகழ் வணவே. அதனால் ஆலயத்துடன் இக் கிரியைகளும் அவற் றின் மூவகைப் பிரிவும் அமைகின்றன.

முதற் பிரிவாகிய கர்ஷணதீ பிரதிஷ்டாந்தம் என்பதில் ஆலயம் அமையப்போகும் நிலத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து முறைப்படி நிலத்தைப் பண்படுத்துவதிலிருந்து விதிப்படி ஆலயத்தையும் மூர்த்திகளையும் உருவாக்கி ஆலயத்திலே மூர்த்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்வதுவரை அடங்கும்.

இரண்டாவது பிரிவாகிய பிரதிஷ்டாதி உற்சவாந்தம் என்பதில் பிரதிஷ்டை செய்த நாளிலிருந்து ஆலயத்தில் நிகழவேண்டிய நித்திய பூஜை, திருவிழா முதலிய கிரியைகள் அடங்கும்.

மூன்றாவது பிரிவாகிய உற்சவாதி பிராயசித்தாந்தம் என்பதில் நித்தியபூஜை முதலியவற்றில் ஏற்படும் குற்றம் குறைகளை நீக்குவதற்காகச் செய்யப்பெறும் நையித்திய உற்சவங்கள் முதலியன பற்றிய விபரங்கள் அடங்கும்.

பரார்த்தக் கிரியைகளை வேறொரு வகையில் மூன்று பிரிவாக வகுக்கும் நியதியுண்டு. அவை நித்தியம், நையித்திகம், காமியம் என்பனவாம். தினமும் ஆலயங்களில் நிகழும் கிரியைகள் நித்தியக் கிரியைகளாம். விசேஷமாக அவ்வப்போது நிகழ்பவை நையித்திகமாம். வேண்டுதல்கள் காரணமாக நிகழ்த்தப்படுபவை காமியக் கிரியைகளாம்.

சைவக்கிரியைகளில் விரிவாக ஆராயப்படவேண்டிய தும், பரந்துபட்ட கிரியைகளை உள்ளடக்கியதும் பரார்த்தக் கிரியையே. பக்தர்கள் பெரிதும் அறிந்துகொள்ள விரும்புவதும், அவசியம் அறிந்துகொள்ளவேண்டியதும் ஆலயங்களிலே நிகழும் பரார்த்தக் கிரியைகளின் விளக்கங்களையே.

சைவக்கிரியைகள் பற்றி ஏற்கெனவே எழுந்த நூல்களில் இப்பகுதி விரிவாக எடுத்துரைக்கப்படாததால் இவைபற்றி ஓரளவு விரித்துரைத்தல் இந் நாலின் நோக்கமாகிறது.

பரார்த்தக் கிரியைகளில் முதலாவது பகுதியாகிய கர்ஷணதீ பிரதிஷ்டாந்தம் என்பது மிக நுணுக்கமும் ஆழமும் கொண்டது. சாதாரண மக்கள் அதிக அளவு இவைபற்றி அறிந்திருக்கவேண்டிய அவசியமுமில்லை.

பிரதிஷ்டை என்னும் கும்பாபிஷேகம் முதல் பிராயச் சித்தம் வரையிலான கிரியைகளின் விளக்கங்களைச் சைவமக்கள் விரிவாக அறிந்திருத்தல் அவசியம். அதற்கு இந் நால் ஒருள்ள கட்டுரைகள் ஓரளவு துணைசெய்யும்.

5. பூர்வாங்கக் கிரியைகள்

சைவக் கிரியைகள் யாவற்றிலும் ஆரம்பக் கிரியைகள் சில நியமிக்கப்பட்டுள்ளன. பூர்வாங்கக் கிரியைகள் என இவை சொல்லப்படும். பூர்வ - அங்கம் - பூர்வாங்கம் (பூர்வம்-முந்திய). இத்தகைய பூர்வாங்கக் கிரியைகள் எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் இடம்பெறுமாதலால் அவற்றைத் தனியே முதலில் பார்ப்பது வசதியாக இருக்கும்.

விநாயக வணக்கமும் குருவந்தனமும் :

ஆரம்பத்தில் விநாயகரை வழிபடுவது எந்தக் காரியத் துக்கும் அவசியமானது. நெற்றியில் மும்முறை குட்டி விநாயகரை வழிபாடு செய்துவிட்டே எந்தக் காரியமும் ஆரம்பிக்கப் படுகிறது. “வெண்ணிற உடை தரித்தவரும் எங்கும் நிறைந்தவரும், சந்திர வர்ணமுடையவரும், நான்கு கரங்களுடையவரும், மலர்ந்த முகத்தவருமாகிய விநாயகப் பெருமானை, எல்லா இடையூறுகளும் நீங்குவதற்காகத் தியானிக்கிறேன்” என்று பிரார்த்தித்து, பிரம்ம விஷ்ணு மகேஸ் வரர்களின் வடிலமாக விளங்கும் பரப்பிரம்ம ஸ்வருபமான குருவையும் நமஸ்கரித்துக் கொள்வது முதற் கிரியையாகும்.

இதையடுத்து, கிரியைக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சுபநாளானது சிவமயமாக அமைய வேண்டுமெனவும், மனம், வாக்கு, காயங்களினால் நாம் செய்த பாபங்களெல்லாம் சிவஸ்மரணத்தால் (சிவனை நினைப்பதனால்) நீங்கிவிட வேண்டுமெனவும் பிரார்த்தனை செய்வதும் இவ்வாரம்பக் கிரியையில் அடங்கும்.

ஆசமனம் :- ஆத்ம தத்துவம், வித்தியா தத்துவம், சிவதத்துவம் ஆகிய மூன்று தத்துவங்களையும் நினைத்து ‘ஸ்வதா’ என்ற மந்திர முடிவுடன் வலது உள்ளங்கையில் எடுக்கப் பட்ட உழுந்து அமிழுக்கூடிய அளவு நீரை உட்கொண்டு பெருவிரலடியினால் உடுக்கொத் துடைத்தல் ஆசமனமாகும். இதன் மூலம் உடலும் மனமும் தூய்மை பெறுவதாகப் பாவனை செய்யப்படுகிறது.

தொமேடந் தொடுதல்:- முகம், முக்கிள் இருபுறம், இரு கண்கள், இரு காதுகள், வயிறு, மார்பு, இரு புயங்கள், தலை ஆகிய பண்ணிரண்டு உறுப்புக்களையும் பெருவிரல், அணி விரல் இரண்டினாலும் தொடுவதன் மூலம் அவ்வறுப்புக்களின் அதிதேவதைகளைத் தியாளித்து உடலைத் தெய்வீகமாக்குதல்.

பிராணையாமம் : பிராணைவாயுவைக் கட்டுப்படுத்திச் சவா சத்தை நெறிப்படுத்துவதன் மூலம் மனத்தை ஒருவழிப் படுத்தி இறை நினைவில் நிறுத்துதல் பிராணையாமம் எனப்படும். (பிராண - ஆயாமம்) வலக்கைச் சுட்டுவிரல் நடுவிரல்களை உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலினால் வலது மூக்கை மூடியபடி இடது மூக்கால் மூச்சை உள்ளிழுத்து மோதிர விரலினால் இடது மூக்கையும் மூடி மூச்சை உள்ளடக்கி, பின் இடது மூக்கை அடைத்தபடி வலது மூக்கால் சுவாசத்தை வெளிப் படுத்துவதே பிராணையாமம் செய்யும் முறை.

சங்கல்பம் :- மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றினாலும் தூய்மை பெற்று மனக்கட்டுப்பாடும் அடைந்தபின் செய்யப்போகும் கிரியையினைச் சொல்லி அதனை நிறைவேற்றி வைப்பதாக மனத்தில் உறுதி கொள்ளுதலே சங்கல்பமாகும்.

தர்ப்பையிலூல் மோதிரம் போல் செய்யப்பட்ட பலித் திரத்தை வலதுகை மோதிர விரலில் அணிந்துகொண்டு (பெண்கள் - இடது கை) தர்ப்பாசனத்தில் அமர்ந்திருப்ப தாகப் பாவுணி செய்து இரு தர்ப்பைகளைக் காலின்கீழ் இட்டு, வேறுசில தர்ப்பைகளை மடித்து மோதிரவிரலினாடு வைத்துக் கொண்டு வலமுழந்தாளின் மேல் (பெண்கள் இடமுழந்தாள்) கிரித்து வைக்கப்பட்ட இடக் கைமேல் மூடிய வலக்கையை வைத்துக்கொண்டு சங்கல்பம் செய்யப்படும். சிறிது அட்சதை, பூ என்பனவும் வலக் கைக்குள் வைத்துக்கொள்வர்.

சங்கல்பத்தில் கிரியை நிகழும் இடம், வருஷம், மாதம், பட்சம், திதி, நட்சத்திரம், கிழமை என்பவற்றைக் கூறி, இன்ன நோக்கத்திற்காக இன்ன கிரியையைச் செய்யப் போகிறேன் என்று மனத்திட்பம் செய்வது மரபு.

விக்நேஸ்வர பூஜை:- சந்தனம், மஞ்சள் உருண்டை, கோமயம் (பக்ஸ்காணம்) அல்லது கூர்ச்சம்* இவற்றுள் ஏதாவதொன்றிலே விநாயகப் பெருமானது திருவருவைத் தியானித்து ஆவாகனம் செய்து (எங்கும் வியாபித்திருக்கும் இறைவனைக் குறித்த ஒரு ஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளச் செய்வது) உபசாரங்கள் வழங்கி (உபசாரங்கள் பற்றிய மேலதிக விளக்கத்தை வேறேரிடத்திற் காணக) அர்ச்சித்தல் முறை. இதன்பின் விநாயகரை நினைந்து தேங்காயை இருபாதிகளாக உடைத்து நெற்பொரி அல்லது வெல்லத்துடன் அதனை நெவேத்தியம் செய்து இடையூறுகள் நேராமல் அருள்புரிய வேண்டுமெனப் பிரார்த்திப்பர்.

பஞ்சகவ்ய பூஜை:- மண்டப நடுவிலே சிறு மேடையொன்றை அரிசியால் அமைத்து ஒன்பது பதங்களாக அதைப் பிரித்து மத்தி, கிழக்கு, தெற்கு, வடக்கு, மேற்கு, வடகிழக்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு. வடமேற்கு ஆகிய பதங்களினை முறையே சிவதத்துவம், சதாசிவதத்துவம், வித்தியாதத்துவம், புருஷதத்துவம், காலதத்துவம், பிரகிருதி தத்துவம், பிரகுவிதக்துவம், அப்தத்துவம், வாயுதத்துவம் ஆகிய தத்துவங்களர்கப் பூஜித்து அவற்றில் முறையே சுப்பிரதிஷ்ட பாத்திரம், கசாந்த பாத்திரம், தேஜோவத் பாத்திரம், ரதநோதக பாத்திரம், அமிர்தாதமகபாததிரம், அவ்வியக்தபாத்திரம், சூரிய பாத்திரம், சம்யுத்த பாத்திரம் ஆகிய பாத்திரங்களில் பால், தயிர், நெய், கோஜலம், கோமயம், தர்ப்பையிடப்பட்ட நீர், அரிசிமா, நெல்லிக்காய்வற்றல், மஞ்சள்மா ஆகியவற்றை இட்டுப் பூஜித்து அவற்றுக்குரிய மந்திரங்களை ஜெபித்தல் பஞ்சகவ்ய பூஜையாகும். இவற்றை ஒன்று சேர்த்து அபிஷேகத்திற்குப் பயன்படுத்துவர். விசேஷ காலங்களில் விரிவாகப் பூஜை செய்து தனித்தனியே

* தர்ப்பைகளை நுனிப்புறம் ஒழுங்குபெற அடுக்கி, வலப்புறமாக முறுக்கி, முடிச்சிட்டு அடிப்பக்கத்தை மட்டமாக வெட்டிக் கூர்ச்சம் அமைக்கப்படும். தர்ப்பைகளின் எண்ணிக்கையும் நீணமும் தேவையை நோக்கி மாறுபடும். கூர்ச்சம், கும்பங்களில் தேங்காயின்மேல் முடியாகவும் கும்பத்துக்குப் பிரதிநிதியாகவும் உபயோகிக்கப்படும்.

அபிஷேகம் செய்வதுமுண்டு. இது விசேஷ பஞ்சகவ்யம் அல்லது நையித்திக பஞ்சகவ்யம் எனப்படும்.

புண்ணியாஹு வாசனம்:- மேடை ஓன்றிலே உரிய பொருட்களை முறையே பரப்பிக் கும்பம் வைத்து (கும்பம், அதற்குரிய பொருட்கள், அதன் தத்துவார்த்தம் என்பன தனியே வெள்ளு இடத்தில் விளக்கப்படுகின்றன.) அலங்கரித்து வருணதேவனை ஆவாகனம் செய்து உபசரித்துப் புண்ணியாகஜபம் செய்யப்படுகிறது.

புண்ணியாஹு வாசனம் முடிந்ததும், விக்கிநேஸ்வரர், பஞ்சப்பிரம்ம தேவர்கள், வருணன் ஆகியோரை யதாஸ் தானத்துக்கு உத்வாசனம் செய்து (உரிய இடங்களுக்குப் போகவிடுத்து) கும்ப ஜலத்தினால் தலசத்தி செய்யப்படும். அதாவது கிரியைகள் நிகழும் இடம் யாவும் அந்த நீரைப் பிராக்ஷிப்பர் (தெளித்தல்).

இடையூறுகள் நீக்குதற்காக விக்கிநேஸ்வர பூஜையும், பூஜாத் திரவியங்களின் சுத்திக்காகவும் சார்சுத்திக்காகவும் பஞ்சகவ்ய பூஜையும், மண்டப சுத்திக்காகப் புண்ணியாக வாசனமும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

கலசபூஜை:- பூஜைகளில் பயன்படுத்தப்படும் நீரை கைவத்திருக்கும் பாத்திரமே கலசமாகும். அதனைப் பூஜித்துக் கலசத்தின் முகத்திலே விஷ்ணுவும், கழுத்திலே ருத்திரனும், அடியிலே பிரம்மாவும், நடுவிலே மாத்ருகணங்களும், உள்ளே சமுத்திரங்களும், பூமியும், நால்வேதங்களும் இருப்பதாகப் பாவித்து, கங்கை, யமுனை, கோதாவரி, சரஸ்வதி, நாமதை, சிந்து, காவேரி ஆகிய ஏழு நதிகளும் ஏனைய புள்ளிய தீர்த்தங்களும் பூஜை நிகழும் வேளை கலசத்தில் வந்து இறைபணி செய்யவேண்டுமெனப் பிரார்த்திப்பர். சிவாசாரியார் கலசநீரைத் தம்மீதும், பூஜைத்திரவியங்கள் மீதும் தெளித்துப் புனிதப்படுத்துவர்.

கண்டா பூஜை :

கண்டா என்பது மணி. பூஜையின்பொது பயன்படுத்தப்படும் மணியை இறையம்சமாகப் பாவித்து அதனைப் புசித்து மும்முறை அடித்து “ தேவர்களை அழைக்கவும், அச-

ரர்களை அன்றுபோகச் செய்யவும் மணியை அடிக்கிறேன் ” என்று பிரார்த்திப்பர். இடையூறுகளை நீக்கி மங்கலம் அருளும் சக்தி கண்டா நாதத்துக்கு உண்டு.

தீப்புறை :

கிரியைகள் நடைபெறும் இடத்தில் இடைவிடாது சுடர் விட்டு எரியுமாறு பல தீபங்கள் ஏற்றிவைக்கப்படிருக்கும் குத்துவிளக்கினைச் சந்தனம், குங்குமம், பட்டு இவற்றால் அலங்கரித்துக் தீபலட்சுமியை அதில் ஆவாகனம் செய்து செல்வம், ஆயுள், ஆரோக்கியம், மங்கலம் என்பவற்றைத் தரும்படி பிரார்த்திப்பர்.

சகளீகரணம் :

களம் என்றால் சரீரம். சகளம் - (சிவத்துவத்தோடு) சேர்ந்த சரீரம். சகளீகரணம் என்பது சரீரத்தை சிவசொரூபமாக்குதல். சிவமந்திரங்களைத் தமது தேகத்தில் பதித்தல் மூலம் சிவாசாரியார் தாமே சிவவடிவமாதல் இதன் நோக்கமாகும். இது கரநியாசம், அங்கநியாசம் என இருபகுதிகளையுடையது. நியாசம் என்பது பதித்தலைக் குறிக்கிறது.

முதலில் வலக்கையையும் பின்னர் இடக்கையையும், மேற்புறமும் கீழ்ப்புறமும் ஒவ்வொருமுறை மாறித்துடைத்து அமிர்தத்தினால் கழுவப்பட்டதாகப் பாவிப்பர். இதன்பின் இரு கட்டைவிரல்களாலும் இரு உட்கைகளையும் தடவிப் பின் கட்டை விரலால் ஏனைய விரல்களை முறையே வருடுதலும் சிவாயநமः சக்தயேநமः என்று கூறி இரு கைகளையும் மாறித் தொடுதலும் கரநியாசத்தில் அடங்கும்.

இதன்பின் இருதயஸ்தானத்தில் ஆசனம் மூர்த்தி இரண்டையும் பெருவிரல் மோதிரவிரல் இரண்டினாலும் நியாசம் செய்து கட்டைவிரல்களை நீட்டி ஏனைய விரல்களை மடக்கித் தலையிலும், ஏனைய விரல்கள் ஒவ்வொன்றினாலும் முகம், கண், குற்யம் (மர்மம்), பாதம் ஆகிய இடங்களிலும், நடு மூன்று விரல்களினாலும் முக்கண்களிலும், இருதயம், சிரச, சிகை ஆகிய இடங்களிலும் நியாசம் செய்யப்படும். இதன் பின் கூட்டுவிரல்கள் இரண்டாலும் கழுத்தின் பின்புறம் தொடங்கி,

இன்புறங்களிலும் மார்புவரை கவச நியாசமும், இரு கரங்களையும் ஒன்று சேர்த்துத் தட்டி அஸ்திரநியாசமும், தலையைச் சுற்றிப் பத்துத் திசைகளிலும் சோடிகை (நொடித்தல்) மூலம் திக்பந்தனமும் (திசைக்காவல்), வலக்கைச் சுட்டுவிரலால் தலையைச் சுற்றிக்கொட்டி அவகுண்டனமும் (மறைத்தல்) செய்து அங்கநியாசம் செய்யப்படும்.

இவ்வகையில் தன்னில் சிவோஹம்பாவணை செய்தபின் னரே சிவாசாரியார் மேற்கொண்டு பூறைகளைத் தொடரத் தகுதியானவராகிறார். அந்தந்த மூர்த்திகளுக்கான கிரியைகளைச் செய்யும்போது அந்தந்த மூர்த்தியாகத் தனினைப் பாவணை செய்யவேண்டும்.

பூதசத்தி :

அங்கநியாசம், கரநியாசம் என்பவற்றால் தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட உடலை மேலும் தூய்மைப்படுத்துதல் இக் கிரியையின் நோக்கமாகும். இத் தூல உடம்பானது பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கை. இத் தூல தேகத்தை மந்திரம், பாவணை, கிரியைகள் முதலியவற்றால் தகித்துப் புதியதொரு தேகத்தை அமைப்பதாகப் பாவணை செய்வதே இச் செயலாகும். *கூர்மாசனத்தின் மீது மான்தோல், தர்ப்பை இவற்றை விரித்து சிவாசாரியார் சுகாசனத்திலிருந்து கண்களை முடியவாறு அந்தர்முகமாக (உன்முகமாக) பூதசத்தி நிகழ்த்துவார்.

விநாயக வழிபாடுமுதல் பூதசத்தி வரையிலான இந்தப் பூர்வாங்கக் கிரியைகள் எல்லாக் கிரியைக்கட்கும் முன்னேடியாக எப்போதும் நிகழ்வன. கிரியைகள் நடக்கும் இடம், உபயோகிக்கப்படும் பொருள்கள், நடத்திவைக்கும் சிவாசாரியரின் மனம் வாக்கு காயம் என்பன தூய்மையுறவும், மன ஒருமைப்பாடு அடையவும் இக் கிரியைகள் உதவுகின்றன.

*கூர்மாசனம் என்பது ஆமையுருவில் செய்யப்பட்ட பலகை. கால்களையும், தலையையும் உள்ளிழுத்து வாளாவிருக்கும் ஆமைபோல ஜம்புலன்களையும் அடக்கி சிவத்தியானத்திலிருப்பதற்கு இவ்வாசனம் சிறப்பாக உரியது.

62 மார்ச் 42 12/62
10/

6. சில பொதுவான கிரியைகள்

நான்தோறும் அல்லது அடிக்கடி நடைபெறுகின்ற சில பொதுவான கிரியைகளைப்பற்றி இப்போது பார்ப்போம். கோயிலிலே நடைபெறுகின்ற சாதாரணக் கிரியைகளுக்கிடையேயுள்ள வேறுபாடுகள், அவற்றின் பெயர்கள் என்ப வற்றைக்கூடப் பலர் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தெரிந்துகொள்ள அக்கறையில்லாமல் இருப்பதுதான் வருத்தத்திற்குரியது.

சாதாரண மக்கள் மாத்திரமல்லாமல், ஆலயங்களின் நிர்வாக சபைகளிலே அங்கத்தவர்களாக, ஆலய பரிபாலகர்களாக, அல்லது சமயச் சங்கங்களிலே நிர்வாகிகளாக உள்ள பலருக்கே இந்த மிகச் சாதாரணமான விஷயங்கள் தெரியாமல் விருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

‘அபிஷேகம்’ என்ற சொல் மந்திர நீராட்டு அல்லது முழுக்கு என்ற வகையில் சாதாரணமாக இறைவனை முழுக்காட்டும் நித்திய சேவையைக் குறிப்பதெனினும் பலர் இதை அறியாதிருக்கின்றனர். கும்பம் வைத்துத் திருமூழுக்காட்டுவது மட்டுமே அபிஷேகம் என நினைக்கிறார்கள்.

இதேபோல அபிஷேகம், தீபாராதனை, அர்ச்சனை, வேதபாராயணம், ஆசிர்வாதம் இவை ஒவ்வொன்றும் வேறு வேறான அம்சங்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளபவர்கள் மிகச் சிலரே! இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் வேறு வேறு வகையான மந்திரங்கள் உண்டு என்பதையும், வேறு வேறு முர்த்திகளுக்குப் பூஜை நடைபெறும்போது தீபாராதனை, ஆசிர்வாதம் போன்ற சிலவற்றில் மாற்றமில்லையெனினும், அர்ச்சனை, ஸ்தோத்திரம் முதலியவை மாறுகின்றன என்பதையும் அடியார்கள் புரிந்துகொண்டு அவதானிக்கவேண்டும். இப்பகுதியில் இடம்பெறும் விளக்கங்கள் அதற்குத் துணை செய்யும்.

அபிஷேகம், அலங்காரம்:

மூர்த்திகளின் திருவுருவங்களை மந்திர நீரால் முழுக்காட்டு தலே அபிஷேகம் எனப்படுகிறது. சுத்தமான நீர் இதற்கு அவசியம். ஆற்று நீர் கிடைக்குமிடங்களில் அதனைப் பயன் படுத்துவார். வசதியுள்ள இடங்களில் புனித நதியிலிருந்து நீரை எடுத்து யாண் மீது ஏற்றிச் சுகல மரியாதைகளுட் னும் ஆலயத்துக்குக் கொண்டுவந்து அபிஷேகத்திற்குப் பயன் படுத்துவதுண்டு. பொதுவாகக் கோயிலில் மூலஸ்தானத்திற்கு ஈசான திசையில் மஹா மண்டபத்துக்கு வடக்கே அமைந்திருக்கும் தீர்த்தக் கிணற்றிலிருந்து அபிஷேகத்திற்கு நீரைப் பெறுவார்.

ஏறக்குறைய அரைமணித்தியாலத்திற்கு மேற்பட்ட நேரத்தை அபிஷேகத்துக்கு ஒதுக்குதல் வேண்டும் என ஆக மங்கள் உரைக்கின்றன. அபிஷேகநீரில் பாதிரி, அளரி, தாமரை முதலிய மலர்களை இடுவதன் மூலம் நறுமணமும் குளிர்ச்சியும் ஊட்டப்படுவதுண்டு.

நல்லெண்ணெய், அரிசிமா, மஞ்சள்மா, அபிஷேகக்கூட்டு (சம்பக்கூட்டு), பஞ்சகல்யம், பஞ்சாமிர்தம், பால், தயிர், நெய், வெந்நீர், தேன், கருப்பஞ்சாறு, பழரசம், இளநீர், அண்ணம், விபூதி, குங்குமம், சந்தஸம், கும்பஜலம் என்பன அபிஷேகத்துக்குரிய விசேஷ திரவியங்களாகும். இவற்றை இவ்வரிசையிலேயே பயன்படுத்துவது முறை.

பஞ்சகல்யம், பஞ்சாமிர்தம் என்பன பூர்வாங்கக் கிரியை களில் கூறப்பட்டபடி ஏற்கனவே பூஜித்துத் தயார்செய்யப் பட்டிருக்கும். அபிஷேக ஆரம்பத்திலும், இவை ஒவ்வொன்றும் அபிஷேகம் செய்வதற்கிடையிலும் சுத்த ஐலத்தால் அபிஷேகம் செய்வது அவசியம். ஒவ்வொரு தடவையும் கற்பு நீராஜனம் செய்வது நன்று.

இவ்வளவு காரியங்களும் தினசரி செய்யப்படுவது கண்டமே. ருத்ராபிஷேகம் முதலியன நிகழும் வேளைகளிலாவது இவற்றைக் கிரமமாகக் கடைப்பிடிப்பது ஆலயத்தில் தெய்வ சாந்தித்தியத்தை வளர்க்க உதவும். நித்திய பூஜையின்பொது சுத்தீஜல் அபிஷேகம் முக்கியமாக நடைபெறும்.

அபிஷேகம் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும்போது ஸ்ரீருத்திரம், சமகம், புருஷகுக்தம், ஸ்ரீகுக்தம், பஞ்சாந்தி முதலிய வேத மந்திரங்கள் ஒதப்படுதல் அவசியம். அம்பிகையின் ஆலயங்களில் விரிவான அபிஷேகங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஸ்ரீலலிதா சஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம், லலிதா திரிசதி ஸ்தோத்திரம் என்பன ஒதப்படும் வழக்கமும் உண்டு. வேதகோஷம் நிகழ்த்த வாய்ப்பில்லாத இடங்களில் தமிழ் வேதமாகிய திருமுறைகளைப் பண்ணுடன் ஒதுவதும், நாதஸ்வர கானம் இசைப்பதும் பொருத்தமானவை.

அபிஷேகம் ஆரம்பித்து அலங்காரம் வரை இடையீடின் றித் தொடர்ந்து நடத்துதல் முக்கியம். ஆரம்பத்தில் எண் ணெய் அபிஷேகத்தின்போது நீரை வார்ப்பதுபோல வார்த்து விடுதல் முறையன்று. இரு கைகளாலும் பூசித் தேய்த்து விடுவதும், கைகால் பிடித்து விடுதல் போன்றவற்றைப் பாவளியாகச் செய்வதும் நன்று. இவ்வாறு சில சிவாசாரியர்கள் பொறுமையுடனும், பக்தியுடனும் செய்கின்ற போது துரிசனம் செய்யும் பக்தர்கள் அதிலே ஒன்றிப்போய் கண்ணீர்மல்கப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பர்.

அன்னபிஷேகம் நிகழும்போது திரையிடப்படுவது மரபு. பச்சாசி அன்னத்தை உருட்டி உருட்டி இறைவன் திருவருவிலே அங்கங்கள் மேல் பதித்து உருவும் முழுவதும் அன்ன உருவமாகக் காட்சித்தும்படி செய்து குங்குமம் புஷ்பம் முதலியவற்றால் அலங்கரித்தபின் திரை விலக்கிக் கற்புர நீராஜனம் செய்வார்கள்.

அன்னபிஷேகத்தில் செய்வதுபோல் அரைத்த சந்தனத் தைச் சாத்தி அலங்கரித்தல் சந்தனக் காப்பு எனச் சொல்லப் படுகிறது. சந்தனக்காப்பு நோய்களை நீக்குவதைப் பலனுக்க கொண்டது.

ஓவ்வொரு பொருளால் அபிஷேகம் செய்வதற்கும் ஓவ் வொரு பலன் உண்டு. இதை அநுபந்தத்தில் காணக.

அபிஷேகம் நிறைவூற்றதும் தோய்த்துலர்ந்த திருவொறி ரூடையிலை சரம்போகுமாறு உதவர்த்தனம் செய்து (துடைத்து) அதன்பின் விதவிதமாக அலங்கரிப்பர். ஒரு தாய் தன் குழந்தையை எவ்விதம் பாராட்டிச் சீராட்டி நீராட்டுவாளோ அதே அளவு தாய்மையும், பாசமும் பொங்க இவற்றைச் செய்யவேண்டும். இறைவனே நமக்குத் தாயாய் இருக்கும் பேரருளாளன். எனினும் குழந்தைகள் தமது தாய் தந்தையர்க்குத் தாமே தலைவில் விடுதல், அலங்கரித்தல் முதலிய பணிகளை விருப்புடன் செய்து மகிழ்வதுபோல நாமும் நமது தாயுந்தந்தையுமாயிருக்கும் இறைவனுக்கு இவ்வாறு பணிசெய்து மகிழ்தல் இனிமை பயக்கும் ஓர் அனுபவமாகும்.

இறைவனுடன் ஓர் இறுக்கமான பற்றுதலையும், நெகிழ் வோடு கூடிய பக்தி உணர்வையும், இயல்பாகவே இனிமை, களிவு, பொறுமை, பாசம், தாய்மை, கருணை, தாய்மை ஆகிய நற்குணங்களையும் எம்மிடத்தில் வளர்க்க இவை பயன்படும். குழந்தைக்காகத் தாய் மருந்துண்ணும் தன்மை போல ஆணவாதி மல அழுக்குகளைக் களைந்து தாய்மை பெறுவதற்காக ஆன்மாக்கள் திருவருட்ட கடலில் திருமுழுக்காடு வதன் அவசியம்பற்றி இறைவனையே நாம் திருமுழுக்காட்டி இன்பமடைகிறோம். அவனது திருவருவம் குளிர அவனது உள்ளம் குளிரும். ஆண்டவனின் அகம் குளிர இவ்வுலக மாந்தரின் இதயமெல்லாம் குளிருமான்றோ?

நம்மைக் காக்கத் தானே வெண்ணிறு பூசி நிற்கும் வைத் திய நாதனுகிய பரம்பொருளை நமக்காக நாம் நீராட்டி மகிழ்கிறோம்.

“உன்னைச் சிங்காரித் துன்னழகைப் பாராமல்
என்னைச் சிங்காரித் திருந்தேன் பராபரமே”
என்று கழிவிரக்கமுற்றுப் பாடுகிறோர் தாயுமானவர்.

அபிஷேகம் நிறைவூற்றதும் வாசகைப் பொருளிகளினுள் தூபமிட்டு விதவிதமான ஆடை ஆபரணங்களாலும், மலர் மாலைகளாலும், சந்தனம் குங்குமம் முதலியவற்றாலும் அலங்காரம் செய்வர்,

நெவேத்தியம் :

இறைவனுக்கு அமுது செய்வித்தலையே நெவேத்தியம் செய்தல் என்கிறோம். விசேஷ அபிஷேகங்களைத் திரைநீசிகி அடியார்கள் தரிசிக்கும் வகையில் செய்வர். அதன்பின் திரையிட்டுவிட்டு அலங்காரம், தூபம், நெவேத்தியம் என்பன நிழம்த்துவர். நெவேத்தியம் செய்யும் உணவிற்கு நிவேதனம், அண்ணம், அமுது, ஹவிச் என்று பலவகையாகப் பெயர் வழங்குகிறது. நன்கு சமைக்கப்பட்ட அண்ணம் (சாதம்) திவாசரி நெவேத்தியமாக அவசியம் பயன்படுத்தப்படும். சுத்தோதனம் என்று இதனைக் கூறுவர். பச்சரிசியே நெவேத் தியத்திற்கு உரியது. பஞ்சஹவிஸ் என்று ஐவகையாகக் கூறப்படும் சுத்தாண்ணம், பாயசாண்ணம், எள்ளாண்ணம், பயற் றஷ்ணம், சர்க்கரையன்னம் என்பனவும், மற்றும் புளிச் சாதம், எலுமிசிசம்பழச் சாதம், தயிர்ச் சாதம் என்னும் பல வகையாள அண்ணவகைகளும், மோதகம், வடை, முறுக்கு முதலிய சிற்றுண்டிவகைகளும் நெவேத்தியமாகப் பயன்படுத்துவர்.

இவற்றைத் தயார் செய்வதற்காக ஆலயத்தின் தெள்கிழுக்கு மூலையில் மட்டப்பள்ளி அமைந்திருக்கும். பரிசாரர்கள் எனப்படுவோர் இவற்றைத் தயார்செய்வதற்கு நியமிக்கப்படுவர். இவர்கள் சிவதிக்கூடு பெற்றவர்களாயும், நித்தியகர்மானுஷ்டானங்களை உடையவர்களாயும், ஆசாரசிலர்களாயு மிருத்தல் அவசியம்.

வெற்றிலை பாக்கு, நன்கு கனிந்த வாழைப்பழங்களி, மாதுளம்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம் முதலிய பழவகைகள் என்பன நிவேதனத்திற்கு உகந்தன. பழங்கள் நன்கு கனிந்தவையாக இருப்பது அவசியம். நமது கனிந்த உள்ளத்தை ஆண்டவனுக்குச் சமர்ப்பிக்கும் பாவளையே கனிகளை நெவேத்தியம் செய்வதன் உட்கருத்து. அதேபோல அவற்றி ஹுளிள இனிமையும், சுவையும் எமது வாழ்க்கையில் கிடைக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதாகவும் கொள்ளலாம்.

வாழைப்பழத்தை நிவேதனம் செய்வதில் நம்மவரிடையே ஒரு தவறுண மனப்பாள்ளை காணப்படுகிறது. தத்தி வாழைப்

பழம் தவிர்ந்த ஏனைய இனங்களான கப்பல், இதரை முதலியவற்றைச் சுவாமிக்குச் சமர்ப்பிக்கக்கூடாது என்று பலர் தவறாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். “கதளீ பலம் நிவேதயாமி” என்று சிவாசாரியர் சொல்வதைக் கேட்டு அதன் அர்த்தத்தைப் பிழையாக விளங்கிக்கொண்டமேயே இதற்குக் காரணம். கதளீ என்ற வடமொழிச் சொல்லினை பொருள் வாழை. ‘கதளீ பலம்’ என்றால் வாழைப்பழம். இச்சொல் வாழையின் எல்லா இனங்களையும் குறிக்கும். எனவே, எல்லா இன வாழைப்பழங்களையும் நெவேத்தியம் செய்யலாம்.

வெற்றிலை பாக்கு பழவகை முதலியவற்றையும், பக்தர் கள் தாமே தயார் செய்து படைக்கின்ற பொங்கல் முதலிய வற்றையும் தீபாராதனை, அர்ச்சனை என்பவற்றின்பின் நிவேதனம் செய்வதே மரபு.

தேங்காயைக் குடுமியுடன் உடைத்து அதன்பின் குடுமியை நீக்கி இரு பாதிகளையும் நிவேதிப்பது வழக்கம். மாசு நீக்கிய வெள்ளையுள்ளத்திற்குத் தேங்காய் குறியீடாக அமைகிறது. அதை மூடிநிற்கும் பலமான ஒட்டை உடைத்த பின்பே தேங்காயைன் வெண்மை புலப்படுகிறது. வலிய மலநீக்கத்தை இது குறிக்கிறது. அடியார்கள் சிதறு தேங்காய் அடிப்பது நமது துண்பதுயரங்களை இறைவன் சந்நிதானத்திற் சிதறடித்து இன்ப வாழ்வைப் பிரார்த்திப்பதைக் குறிக்கிறது.

தீபாராதனை :

பூஜையின் முக்கிய அம்சம் இதுவே. பலவகையான தீப வகைகளை இறைவனுக்குக் காட்டி ஒளியேற்றிப் பக்தர்கள் இறைவன் திருக்கோலத்தைக் கண்டுகளிக்க வகை செய்வது தீபாராதனை. (ஆராதனை - வழிபாடு) தீபங்களால் வழிபடுதல் என்பது பொருள்.

தீபங்கள் பல வகையாக உண்டு. பொதுவாக வழக்கிலுள்ளவை: (வரிசைப்படி) அடுக்குத்தீபம், நட்சத்திரதீபம், நாகதீபம், பஞ்சமுகதீபம், வில்வதீபம், கும்பதீபம், சகாஞ்சி பஞ்சதீபங்கள், ஒற்றைத்தீபம், கற்பூரதீபம், பஞ்சாராத்திரிகை என்பனவாம்.

கும்பதீபமும், ஈசானதி பஞ்சதீபங்களும் முதலிலேயே ஏற்றிவைக்கப்பட்டு அவற்றுக்கு உபசாரங்கள் செய்யப்படும். முதலில் கும்பதீபம் காட்டப்படும். அதன் நான்கு திக்கு களிலும், ஈசானதி கிழவுமாக (வடகிழக்கு) வைக்கப்பட்ட ஐந்து தட்டுக்களும் ஈசானம், கிழக்கு, தெற்கு, வடக்கு, மேற்கு என்ற வரிசைப்படி எடுத்துக்காட்டப்படும். (வலமாக வருகிறதெனினும் வடக்குத் தட்டின் பின்னரே மேற்குத் தட்டு என்பது கவனிக்கத்தக்கது.) இதன்பின் ஒற்றைத் தீபம் காட்டப்படும்.

தீபங்களை ஏற்றிக் கொடுக்கும் உதவியாளர் தீபமுகத் தையே சிவாசாரியருக்கு முன் நீட்டவேண்டும். அவர் நிரோக்ஷணம் முதலிய சம்ஸ்காரங்களைச் செய்து புஷ்பத்தால் அர்ச்சித்த பின்பே தீபத்தைத் திருப்பி அவர்கையில் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு கையால் ஒரு தீபத்தைக் கொடுத்து மறு கையால் மற்றத் தீபத்தை வாங்குதல் முறையற்றது. இரண்டு கைகளாலும் பயபக்தியோடு கொடுத்தலும், வாங்குதலுமே முறை.

தீபங்கள் காட்டும்போது வலமாகக் காலிலிருந்து தலை வரை மும்முறை சுற்றி அந்தந்த இடங்களில் நிதானமாக நிறுத்திக்காட்ட வேண்டும். முதல்முறை சுற்றிக் காட்டுவது உலக நன்மைக்காகவும், இரண்டாம்முறை காட்டுவது கிராம நன்மைக்காகவும், மூன்றாம் முறை காட்டுவது உயிர்களின் நன்மைக்காகவும் என ஆகமங்கள் கூறும்.

தீபங்களின் பின் கண்ணேடி, குடை, சாமரை, விசிறி, கொடி, ஆலவட்டம் என்ற உபசாரப் பொருட்களையும் முறைப்படி காட்டி உபசரிப்பர். ஒவ்வொரு தீபத்தையும், உபசாரப் பொருள்களையும் காட்டும்போது அவற்றுக்குரிய வேத மந்திரங்களை வேதாத்தயாணம் பயின்ற அத்யயன பட்டார் ஒதுவார். மங்கல வாத்தியங்கள் அனைத்தும் முழுங்கும். நந்திக்குப் பூசை நிகழும்போது மேளம் முதலிய தாளவாத் தியங்கள் வாசிக்கக்கூடாது என்று ஒரு மரபு உண்டு.

தீபங்கள் பல முகங்களையடையனவாக ஆரம்பித்து படிப் படியாகக் குறைந்து ஒரு முகமுடையதாக நிறைவு பெறுகிறது. இதுவும் ஆன்ம கோடிகள் பரம்பொருளுடன் ஒன்றி நிற்கும் நிலையைக் காட்டுகிறது.

அர்ச்சனை :

பஜார் வேதத்திலே இறைவனை நூறு பெயர்கள் கூறி வணங்கும் பகுதி ஒன்றுண்டு. இது சத்ருத்திரீயம் எனப்படும். இதை அடியொற்றிப் புராணங்களில் பரம்பொருளின் எண் விறந்த நாமங்களைக் கூறி அர்ச்சிக்கும் முறை வளர்ந்தது. குழந்தைகளை ஆசையுடன் அநேக செல்லப் பெயர்கள் இட்டு அழைப்பதுபோன்றது இது. அர்ச்சனை என்பது 'ஓம்' என்னும் பிரணவத்தில் ஆரம்பித்து இறைவனது நாமத்தை நான்காம் வேற்றுமையுடன் கூறி (இன்னாருக்கு என்று) நமா (வணக்கம்) என்ற இறுதிப் பகுதியுடன் முடிவுறும். ஒவ்வொரு நாமத்தை மும் கூறியவுடன் ஒவ்வொரு புஷ்பமாக இறைவனது பாதார விந்தத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

இவ்வர்ச்சனை மந்திரத் தொகை பதினாறு, நாற்றெட்டு, முந்நாறு, ஆயிரம் என்ற வகைகளில் அமையும். இவை முறையே ஷோடஷ நாம அர்ச்சனை, அஷ்டோத்தரசத நாமார்ச்சனை, திரிசதி நாமார்ச்சனை, சஹஸ்ர நாமார்ச்சனை என வழங்கும். ஒவ்வொரு தெய்வத்திற்கும் தனித்தனி இந்த எண்ணிக்கைகளில் நாமாவளிகள் (நாம வரிசைகள்) உள்ளன. சஹஸ்ர நாமாவளிகளை மீண்டும் மீண்டும் வாசித்தும், ஓயிர நேரத்தில் பலர்நின்று அர்ச்சனை செய்தும் எண்ணிக்கைகளை அதிகரித்து வகூரார்ச்சனை, கோடி அர்ச்சனை என்பனவும் செய்யப்படுகின்றன. அர்ச்சனைக்கு மலர்கள் மட்டுமல்லாமல் அக்ஷதை, குங்குமம், வில்வம் முதலிய பத்திரவகைகள், மாதுளம் முத்து என்பனவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சகானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோ ஜாதம் என்ற இறைவனின் ஐந்து முகங்களைக் குறித்து ஐந்து சிவாசாரியர்கள் நின்று ஆச்சிப்பது பஞ்சமுகார்ச்சனை என்றும், முருகனின் ஆறு முகங்களுக்கும் ஆறு சிவாசாரியர்கள் நின்று அர்ச்சிப்பது ஷண்முகார்ச்சனை என்றும் கூறப் படுகின்றன. (ஷண்முக அர்ச்சனை - ஷட் - முகம்-ஷட் - ஆறு).

அம்பிக்கையை நவக்குதிகளாகப் பாவித்து ஒன்பது சிவாசாரியார்கள் நின்று அர்ச்சிக்கும் மரபும் உள்ளது.

அர்ச்சனையின் இறுதியில் வேத மந்திரம் கூறிப் புஷ்பாஞ்ஜலி செய்தல் மரபு. ஸ்வர்ண புஷ்பம், மந்திர புஷ்பம், லாஜ புஷ்பம் என்று இவை பல வகைப்படும். ஸ்வர்ணம் என்பது தங்கம். மன்ஞாராட்சிக்காலத்தில் மனைனுக்குக் காணிக்கை

யாகப் பொன்னேடு, பூவைச் சமர்ப்பித்தனர். அவ்விதம் நாணயத்துடன் சேர்த்துப் புஷ்பாஞ்ஜலி செய்தல், ஸ்வர்ண புஷ்பம். நெற்பொரியுடன் சேர்த்துப் புஷ்பாஞ்ஜலி செய்தல் லாஜபுஷ்பம். லாஜம் என்பது நெல்மலர் (நெற்பொரி). மந்திர சகிதமாக இவை வழங்கப்படுவதால் மந்திர புஷ்பம் எனப்படும்.

புஷ்பங்களால் அர்ச்சிப்பது மலர்ந்த உள்ளத்தைச் சமர்ப்பிக்கும் பாவனையாகவும், மலர்ந்த வாழ்வை வேண்டுவதாகவும் அமைகிறது. மலர்கள் தாராளமாக இயற்கையில் கிடைப்பவை. இவற்றை ஆண்டவன் பாதங்களில் அள்ளி இறைத்து வழிபடவேண்டும்.

மஹாவிஷ்ணு ஒருமுறை பரமேஸ்வரனை ஆயிரம் நாமங்கள் சொல்லித் தாமரை மலரால் அர்ச்சனை செய்தார். இறுதியில் ஒரு மலர் பற்றாமல் போய்விட்டது. தாமரைக் கண்ணான விஷ்ணு தமது கண்களிலொன்றைப் பிடித்து அர்ச்சித்தார். பெரு யகிழ்வற்ற பரமேஸ்வரன் சக்ராயுதத்தை அவருக்கு அருளி செய்தார். ("மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்" - திருப்பல்லாண்டு)

தோத்திரம் :

இசையோடு கூடிய பாடல்கள் மூலம் இறைவனைத் துதித் துப் பாடுதல் அடுத்த அம்சமாகும். நால் வேதங்களும், ஞானிகளால் இயற்றப்பட்ட சுலோகங்களும், தமிழ் வேதமான திருமுறைப் பாடல்களும், மற்றும் துதிப் பாடல்களும் இதில் இடம் பெறும். வேதங்களை முறைப்படி பயின்ற அத்யயனப்பட்டர் வேதங்களை முதலில் ஒதுவார். தொடர்ந்து வடமொழித் துதிகளும் தமிழ் வேத பாராயணமும் நடைபெறும். திருமுறை ஒதும் நிகழ்ச்சி பக்தர்கள் நேரடியாகத் தாழும் இறைவழிபாட்டுடன் ஓன்றிநிற்க வழிசேர்க்கும் ஒன்றாகும்.

இறையருள் பெற்ற நாயன்மாராற் செய்யப்பட்ட திருவருட்பாக்களைப் பண்ணிரு திருமுறைகளாக வகுத்துள்ளனர் சான்றேர். தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்புராணம் என்பனவே அவை இவற்றை இந்த வரிசை தப்பாமலும் உரிய முறைப்படியும் ஒதுதல்

சுட்டு

முக்கியம். இவற்றின்பின் ஏனைய அடியார்களின் பாடல்கள் (திருப்புகழ், அபிராமி அந்தாதி, கந்தாஞ்சூதி முதலியன்) ஒத்துப்படலாம்.

திருப்புராணம் ஒதுமிடத்துப் பெரியபுராணம் மட்டுமே ஒத்துப்படவேண்டும். ஏனைய கந்தபுராணம் முதலியன் திரு முறை வரிசைகளின் பின்னரே ஒத்துப்படவேண்டும்.

ஆசிர்வாதம் :

ஆலய பரிபாலகர்கள், திருவிழா முதலானவற்றை நடத்தும் எச்மானர்கள் (உபயகாரர்), கிராமமக்கள், உலக மாந்தர் யாவருக்கும் சகலநலங்களும் கிடைக்கவேண்டுமெனவும் ஆலயம் சகல செல்வங்களுடனும், நித்திய, நெமித்திக்கிறப்புகளுடனும் விளங்கவேண்டுமெனவும் சிவாசாரியார் பிரார்த்திக்க அங்கு வந்துள்ள ஏனைய பிராம்மனைத்தமர்கள் யாவரும் சேர்ந்து 'ததாஸ்து' (அவ்வாறே ஆகட்டும்) என்று ஆமோதிப்பர். இதுவே ஆசிர்வாதம் எனப்படும்.

ஒவ்வொரு ஸ்டோகமும் அல்லது வசனபாகமும் ஒவ்வொரு விஷயங்களைக் குறித்து ஆசிர்வதிப்பதாகப் பல பகுதி களை உள்ளடக்கியதாக ஆசிர்வாதம் அமையும். சொல்லழகும், பொருட்சிறப்பும் அடுக்குத் தொடர்களுங்கொண்டு கேட்பதற்கு இனிமையாக இருக்கும். சந்தர்ப்பத்திற்குப் பொருத்தமானவையாக, கால அவகாசத்திற்கு இசைவாகப் பொறுக்கி எடுத்த சில ஆசிர்வாதங்களை ஆலயங்களிற் பயன்படுத்துவார்.

நாட்டியம் :

இசையுடன் இணைந்த தோத்திரங்கள்போலவே நாட்டியமும் இறைவழிபாட்டின் ஓர் அம்சமாகத் திகழ்ந்தது. இன்று கிரியைகளின் ஓரங்கமாக வழிபாட்டோடு இணைந்து இது கைக்கொள்ளப்படாவிட்டாலும் முறையான பக்திமயமான நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவது தவறல்ல.

இசை, நடனம், சிற்பம், ஒவ்வொரு ஆகிய பலவித கலைகள் நின்து கலாச்சாரத்தின் உயிர்நாடிகளாக சைவாலயக் கிரியைகளுடன் இணைந்து வளர்ந்துவந்தன. கிரியைதெறி இயந்திராப்பாங்காக இல்லாமல் பக்திமயமானதாக உள்ளத்தோடு ஒன்றி நிற்பதாக அமைய இன்னும் இவை உதவியாக இருக்கின்றன.

7. கும்பழை, அக்கினிகார்யம் 405 என்பவற்றின் விளக்கம் 45

ஆலயங்களில் நிகழும் விசேஷ கிரியைகள் எல்லாவற் றிலும் கும்பம் முதலிடம் பெறுகிறது. தமிழர்களின் வாழ் வோடு சிறப்பாக இந்துக்களின் கலாசாரத்தோடு பின்னிப் பினைந்த ஒரு மங்கலத் திருஷ்ணமாக நிறைகுடம் அமைந்துள்ளது. இதே நிறைகுடம் கிரியைகளில் பயன்படுத்தப்படும்போது கும்பம் எனப்படுகிறது.

நிறைகுடம் ஓர் அடையாளப் பொருளாகவும் மங்கலச் சின்னமாகவும் இருக்க, கும்பம் இறைவனை ஆவாகணம் செய்து வழிபடும் ஒரு தூஜாஸ்தானமாக அமைகின்றது.

உருவமற்ற அருவமான பரம்பொருளை எங்கள் சிற்றறி வுக்கு எட்டும் வகையில் திருவுருவங்களாக அமைத்து வழி படுவது ஒருவகை வழிபாடாகும். உருவமல்லாமலும், அருவமல்லாமலும் இடைப்பட்ட நிலையில் ஒரு குறியீடாக—அருவுருவமாகக் காட்சி தருவது விங்கம். இது சிவபிரானைக் குறித்தவின் சிவலிங்கம் என்பார்.

எல்லா முர்த்திகளையும் ஆவாகணம் செய்து வழிபடுவதற்கு கும்பம் உதவுகிறது. கும்பம் சர்வதேவதா ஸ்வரூபம். அது ஒரு தெய்வீகத் திருமேனியாகப் பாவனை செய்யப்படுகிறது. மந்திரங்களை அதில் பதித்து இறைவனை அங்கு எழுந்தருளச் செய்து சுகல உபசாரங்களும் வழங்கிப் பூஜைகளை நிகழ்த்துவார்.

கும்பம் உருவாக்கப்பட்ட உலோகம் அல்லது மண் உடலாகவும், கும்பத்தில் சுற்றப்படும் நூல் எழுபத்தீராயிரம் நாடிகளாகவும், தண்ணீர் இரத்தமாகவும், உள்ளே இடப்படும் நவரத்தினங்கள் முதலியன எலும்புகளாகவும், தங்கம்

அல்லது நாணையம் சுக்கிலமாகவும், தேங்காய் சிரசாகவும், மாவிலை மயிராகவும், கூர்ச்சம் குடுமியாகவும், அதில் பதிக் கப்பறும் மந்திரம் உயிராகவும் கொள்ளப்பட வேண்டுமென ‘கலாகம சங்கிரகம்’ கூறுகிறது.

இவ்விதம் அமைக்கப்படும் கும்பங்கள் இருவகை. ஒன்று நவராத்திரி. வரலக்ஷ்மிவிரதம் போன்ற பூஜைகளுக்காக வீட்டிலோ, ஆலயத்திலோ வைக்கப்படும் கும்பம்: பூஜை வேளையில் கும்பத்தில் ஆவாகனம், பூஜை, உபசாரம் முதலிய வழிபாடுகள் முடித்தபின் மூர்த்தியை மீண்டும் சுவஸ்தானத் துக்கு எழுந்தருளச் செய்து கும்பத்தைக் கலைத்து விடுவர்.

மற்றொருவகைக் கும்பம் அபிஷேகத்திற்குரியது. எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருட் சக்தியை சிவாசாரியார் தமது மலே சக்தியாலும், மந்திர சக்தியாலும் ஆகர்ஷித்துக் கும்பத்திலே ஆவாகனம் செய்து அதில் பூஜை செய்து தெய்வ சாந்தித் தியத்தை ஏற்படுத்துகிறார். இதன்பின் இக்கும்பமானது பிம்பம் எனப்படும் திருவுருவத்தில் அபிஷேகம் செய்யப் படும்போது தெய்வசாந்தித்தியமும், இறையருட்சக்தியும் அத் திருவுருவத்திலே மேலும் பொலிகிறது. மந்திரங்கள் உருவேற்றப்படும்போது (மீண்டும் மீண்டும் உச்சரிக்கப்படும் போது) அபரிமிதமான சக்தி உருவாகுவது போலத் திருவுருவத்திலே மீண்டும் மீண்டும் அபிஷேகங்கள் பூஜைகளைச் செய்யும்போது அங்கு அருட்சக்தி மிகுவதில் வியப்பென்ன? இது விஞ்ஞானபூர்வமாகவும் ஏற்படுடையதன்றே!

கும்பம் அமைத்தலில் பலவகையான முறைகள் உண்டு. ஒரு கும்பம் மாத்திரம் அமைத்து அதில் மூர்த்தியை எழுந்தருளச் செய்து பூஜை செய்தல் ருத்திரகும்ப பூஜை எனப் படும். இதனுடன் அஷ்ட வித்யேஸ்வரர்கள் எனக் கூறப் படும் எட்டுப் பரிவார தெய்வங்களுக்கும் வேதிகையில் எட்டுத் திக்கிலும் ஒவ்வொரு கும்பமுமாக ஒன்பது கும்பங்கள் வைத்துப் பூஜித்தல் நவகலச ஸ்நபனங்கும்ப பூஜை எனப் படும். (ஒவ்வொரு மூர்த்திக்குமுரிய அஷ்டவித்யேஸ்வரர் பெயர்களைப் பின்னே அநுபந்தத்தில் பார்க்க.)

இதற்குமேல் விரிவாகப் பதினேழு, இருபத்தெந்து, நாற்பத்தொன்பது, எண்பத்தொன்று, நாற்றெட்டு, இருநூற் ரெண்பது, நானூற்றெண்பது, ஆயிரம், ஆயிரத்தொன்பது என்ற எண்ணிக்கையில் கலசங்களை ஸ்தாபித்து வழிபடும் ஸ்நபனுபிஷேகங்களும் ஆகமங்களிற் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

தற்போது 108,1000 என்ற எண்ணிக்கைகளில் சங்காபி ஷேகங்கள் செய்யப்படுகின்றனவெனினும் விரிவான ஸ்நபன கும்ப அபிஷேகம் வழக்கில் அதிகமில்லை. ரூத்ரகும்ப அபிஷேகமும், நவகலச ஸ்நபனகும்ப அபிஷேகமுமே சாதாரணமாக எங்கும் நிகழுகின்றன.

இக் கும்பங்களை ஸ்தாபிப்பதற்காக ஆசனங்களாக வாழை யிலைகளைப் பரப்பி அவற்றில் நெல், பச்சரிசி, பயறு, உழுந்து, எள்ளு, கட்டி, துவரை ஆகிய தாணியங்களும் நெற்பொரி, தீர்ப்பை என்பனவும் அடுக்குக்காக இடப்படுகின்றன.

இவற்றை ஆசனங்களாகக் கொண்டு கூவிதி (நிலம்) எனப் படும் பிருதுவி தத்துவம் முதல் குடிலை எண்பபடும் சுத்த மாயை ஆருக முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் இவற்றிலே விரிவாகப் பூஜிப்பர். அல்லது அனந்தர், தர்மர், ஞானம், வைராக்கியம், ஜஸ்வர்யம், பத்மம் என ஆருக வகுத்து ஷுடுத்தாசனமாகப் பூஜிப்பதும் உண்டு. முன்னையதைப் பஞ்சாசன பூஜை என்பர். அனந்தாசனம், சிம்மாசனம், யோகாசனம், பத்மாசனம், விமலாசனம் என்பனவே பஞ்சாசனம் எனப்படுபவை.

இவ்வாறு ஆசன பூஜைகளின் மூலம் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்த மெய்ப்பொருளைப் பிரதான கும்பத்திலே ஆவாகனம் செய்வர் (எழுந்தருளச் செய்தல்). ஆவாகனம் செய்த இறைவனை ஸ்தாபனம் (ஆசனத்தில் அமருமாறு வேண்டுதல்), சந்திதானம் (அங்கிருந்து அருள் சரக்குமாறு வேண்டுதல்), சந்திரோதனம் (பூஜை நிறைவு பெறும்வரை அவ்விதமே நிலைபெற வேண்டுதல்) முதலிய கிரியைகள் மூலம் இறையருளை அங்கு பொலியச் செய்வர். இதன்பின் பாத்தியம்

(சுத்திகரித்தற் பொருப்டாகப் பாதங்களில் நீர் விடுதல்), ஆசமனம் (அருந்துவதற்கு ஒரு துளி நீர் வாயிலே விடுதல்), அர்க்கியம் (பூஜைக்குரிய விசேஷ ஜலம் சிரசிலே ஒரு துளி விடுதல்) முதலை உபசாரங்களை வழங்கிப் பூஜிப்பர்.

இந்தகைய உபசாரங்கள் ஷாட்சோபசாரங்கள் எனப் பதினாறு வகையாகவும், சதுஸ்ஷஷ்டி உபசாரங்கள் என அறுபத்துநான்கு வகையாகவும் கூறப்படுவன, (இவற்றின் விபரத்தைப் பின்னே அநுபந்தத்திற் காணக.)

இவ்வுபசாரங்களின்போதும், வேறுபல கிரியைகளின் போதும் பலவகையான முத்திரைகள் சிவாசாரியாரால் பயன்படுத்தப்படும். முத்திரை என்பது அடையாளம். பரத நாட்டியத்திலே அநேக முத்திரைகள் வழங்குவதைக் காணலாம். இம் (முத்திரைகள் மூலம் பல தத்துவார்த்த உட்பொருள்களை விளக்குவது) கிரியைகளில் ஒரு சிறப்பம்சம். மேலும் இவை பாவனைகளாகவும் அமைகின்றன. மந்திரம், பாவனை, கிரியை என்ற மூன்றும் இணைந்ததே நமது ஆலய வழிபாட்டு முறை. பாவனைகளை முத்திரைகள் மூலம் காட்டுவது மரபு. உதாரணமாக வணக்கம் செலுத்தும் பாவனையை நமஸ்கார முத்திரை மூலம் காட்டுவது வழக்கம்.

இவ்வாறு கிரியைகளில் பயன்படும் முத்திரைகள் மிகப் பலவாயும், ஆழமான கருத்துக்கள் உள்ளனவாகவும் இருப்பதால் அவற்றை இங்கு ஆராய்தல் முடியாது.

பிரதான கும்பழையின் பின் (பஞ்சாசன பூஜையின் பின்) ஆவரண பூஜை செய்யப்படும். பிரதான மூர்த்தி யைச் சூழவுள்ள பரிவார கணங்களை ஒவ்வொரு ஆவரணமாக (வரிசையாக, சுற்றுவட்டமாக) பூஜித்தலே ஆவரண பூஜை.

ஸ்நபன கும்ப பூஜையில் ஐந்து ஆவரணங்கள் உள்ளன. முதலாம் ஆவரணத்தில் பஞ்சப்பிரம்ம மந்திரங்கள் எனப் படும் சசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தி

யோஜாதம் என்ற ஐந்து மந்திரங்களும், ஷடங்க மந்திரங்கள் எனப்படுகின்ற ஹ்ருதயம், சிரச, சிணை, கவசம், நேத்திரம், அஸ்திரம் என்ற ஆறு மந்திரங்களுமாகப் பதினெட்டு மந்திரங்களும் பூஜிக்கப்படுகின்றன. இது எல்லா மூர்த்திகளுக்கும் ஒரேவிதமாகவே அமையும்.

இரண்டாம் ஆவரணத்தில் அஷ்டவித்தியேஸ்வரர்கள் என்மர் பூஜிக்கப்படுவர். இவர்கள் பிரதான மூர்த்திகளுக்கேற்ப மாறுபடுவர். (அனுபந்தம் பார்க்க).

~~மூன்றாம் ஆவரணத்தில் கணநாதர்கள் என்மர் பூஜிக்கப்படுவர். இவர்களும் பிரதான மூர்த்திகளுக்கேற்ப மாறுபடுவார்கள்.~~

~~நான்காவது ஆவரணத்தில் எண்திகைக் காவலர்களான இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் ஆகிய அட்டதிக்குப் பாலகர்களும் பிரம்ம விஷ்ணுக்களும் பூஜிக்கப்படுவர்.~~

~~ஐந்தாவது ஆவரணத்தில் நராசம், குலம், குந்தாவி, வேதாளம், பாசம், அங்குசம், தண்டம், குடாரம், முசலம், சட்கம் ஆகிய தசாயுதங்களும் பூஜிக்கப்படும்:~~

இவ்வளவும் சாதாரண கும்பழையில் இடம்பெறும். இதனைத் தொடர்ந்து அக்கினி காரியம் நிகழும், மனிதன் பிறந்ததுமுதல் இறக்கும்வரை அவனுக்கு அக்கினி அத்தியாவசியமாகிறது. அகில உலகுக்கும் சக்தி வழங்கி அதனை இயங்கவைக்கும் இப் பிரபஞ்சத் தலைவனங்கவும் பிரத்தியட்சை தெய்வமாகவும் கருதப்படும் சூரியன், அக்கினிக் குழம்பாகவே காட்சித்தருகிறார். அக்கினியே பெரும் சக்தி வடிவம்தான்.

இயற்கைப் பொருள்களை வழிபட்ட மனிதர் அக்கினி யைத் தெய்வமாக வழிபட்டதோடு ஏனைய தெய்வ சக்தி களுக்கிடையீல் பாலமாக நின்று எல்லாக் கடவுளர்க்கும்

எமது வழிபாட்டை எடுத்துச் செல்லும் தூதனாகவும் அக்கினி யைக் கொண்டனர். “தேவா வைஅக்னி முகா:” என்பது வேதவாக்கியம். தேவர்கள் அக்கினியை முகமாக உடையவர்கள் என்பது இதன் பொருள்.

சோதி வடிவமாகச் சுவாலிக்கும் அக்கினியின் வடிவே சிவலிங்கம். தேர், இராஜ கோபுரம் என்பனவும் இதன் வடிவிலே அமைக்கப்படுகின்றன.

பரமசிவன் பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்குச் சோதிப் பிழம்பாகவே காட்சி தந்தார். இத்தகைய சிறப்புக்களும், வரலாற்றுப் பெருமையும்மிக்க அக்கினி வழிபாடு ஆலயங்களில் முக்கிய இடம்பெறுகிறது. இதற்கென உருவாக்கப்பட்ட ஒம்குண்டங்களிலே மா, பலா, ஆஸ், அரசு, அத்தி, பலாச முதலிய சமித்துக்களை (சுள்ளிகள்) மந்திர சகிதமாக இட்டுத் தீழுட்டி நெய் வார்த்து அக்கினி வளர்த்து அதிலே வேண்டிய தெய்வங்களை ஆவாஹனம் செய்து உபசாரங்கள் வழங்கிப் பிரார்த்திப்பது அக்கினிகாரியக் கிரியையின் முக்கிய அம்சம்.

இவ்வக்கினிகுண்டத்திலிருந்து கும்பம் ஒரு நூல்மூலம் தொடுக்கப்படும். இது நாடைந்தானம் எனப் பெயர் பெறும். அக்கினிகாரிய முடிவில் அக்கினியில் ஆவாகனம் செய்யப் பெற்ற மூர்த்தியை, ஏலவே அதேமூர்த்தியை ஆவாகனம் செய்து பூஜித்த கும்பத்திலே ஒடுக்குவர். இவ்விருதிரத்தாலும் சாந்தித்தியம் அடைந்த கும்பம், பின்னர் மூர்த்தியின் திருவுருவத்திலே அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது:

மஹோற்சவ காலத்தில் கொடிப்படமும், பிரதிஷ்டாகாலத்தில் விக்கிரகமும் இல்வாறு நாடைந்தானம் செய்யப் பெற்று அக்கினி, கும்பம் ஆகிய இரண்டு விதத்தாலும் வரவழைக்கப்பட்ட தெய்வ சாந்தித்தியத்தைப் படத்திலோ மூர்த்தியிலோ ஏற்றுவது வழக்கம்.

கும்பவேதிகைக்கு ஈசான திக்கிலே யாகே ஸ்வரன் யாகேஸ்வரி என்று கூறப்படும் சிவசக்தி கும்பங்கள் வைக்கப்

பட்டு அவர்கள் முதலில் பூஜிக்கப்படுவது அவசியம். அவர்களே யாகத்தை ரக்ஷிப்பவர்கள்.

அக்கினி காரியம் செய்வதற்குரிய குண்டம் ஆலயங்க வில் ஸ்நபன மண்டபத்திலே ஸ்நபன வேதிகைக்குக் கிழக் குப் புறமாக அமையும். மஹோந்ரசவ யாகசாலை மேற்கு நோக்கியிருப்பதால் இங்கு அக்கினிகுண்டம் வேதிகைக்கு (வேதிகை—பிரதான கும்பங்கள் வைக்கும் மேடை) மேற்கில் அமையும். கும்பாபிஷேகம் முதலியவற்றிற்கு அமைக்கப்படும் யாகங்களில் ஒரு குண்டம்முதல் முப்பத்துமூன்று குண்டம் வரை வேறு வேறு திக்குகளில் அமையும்.

யாககுண்டத்தின்முன்பு சிவாசாரியர் வடக்குமுகமாக அமர்ந்து அர்க்கியம் கூட்டி சூலீகரணம், அந்தர்யாகம் என்பன செய்தபின் குண்டசம்ஸ்காரங்கள் எனப்படும் நிரீங்கணம் முதலிய பதினெட்டுவதைக் கிரியைகளைச் செய்வர்.

சம்ஸ்காரம் என்பது சிர்செய்தல், தகுதியாக்குதல், சுத்தி கரித்தல் என்ற கருத்துக்களை உடையது. நிரீங்கணம் முதலியன முன்னர் குறிப்பிட்டவகையில் பாவஞூமார்க்கமாக முத்திரைகள் மூலம் செய்யப்படும் சிறுசிறு கிரியைகளாகும். அக்கினிகாரியம் ஆரம்பிக்குமுன்னர் இவ்வாறு குண்டசம்ஸ்காரம் (10), அக்கினி சம்ஸ்காரம் (4), ஆஜ்ய சம்ஸ்காரம் (18) என்பன முறையே குண்டம், அக்கினி, நெய் என்ப வற்றைப் பக்குவப்படுத்துவதற்காகச் செய்யப்படுகின்றன. குண்டசம்ஸ்காரம் முடிந்ததும் குண்டத்தின் நடுவில் வாகீஸ் வரன் வாகீஸ்வரி ஆகியோரைத் தியானித்து ஆவாகனம் செய்வர். அக்கினியை ஒரு தட்டில் எடுத்துவரச் செய்து ராக்ஷஸர்களின் பொருட்டு அதிலிருந்து ஒருதுண்டை நிருதி திக்கிலே போட்டுவிட்டு அக்கினி சம்ஸ்காரம் செய்து பூதாக்கினி, பிந்துவக்கினி, ஜடராக்கினி ஆகிய மூவகை அக்கினி களையும் சிவாசாரியார் தமக்குள்ளிருந்து வெளிக் கொணர்ந்து வெளியிலுள்ள அக்கினியுடன் சேர்ப்பதாகப் பாவணைபண்ணி அதனைப் பூஜிப்பார். மும்முறை குண்டத்தை வலமாகச் சுற்றி அக்கினியைக் குண்டத்தில் இட்டு அக்கினி கொண்டுவந்த

பாத்திரத்தில் சிறிது அட்சதையும் நீருமிட்டு அதனை ஒரு புறத்தே வைப்பார்.

அக்கினியின் காவலுக்காகப் பரிதி விஷ்டரங்கள் எனப் படும் சமித்துக்கள், மற்றும் தர்ப்பையால் உருவாக்கப்பட்ட தண்டு முதலியவற்றைக் குண்டத்தைச் சுற்றிப் புருவமாக அமைக்கப்பட்டுள்ள மேகலைகளின் மேல் வைத்து அவற்றில் திக்குப்பாலகர்களைப் பூஜிப்பார்.

வளர்க்கப்பட்ட அக்கினியிலே மூர்த்தியை ஆவாகனம் செய்து உபசாரங்கள் வழங்கிப் பூஜிப்பார். விசேஷமாகக் குறிப்பிடப்பட்ட சிலவகை மரங்களினால் செய்யப்பட்ட சிருக்கு, சுருவம் என்பன அக்கினி காரியத்திற்கு நெய்வார்க்கும் கரண்டிபோன்ற கருவிகளாகும்.

அக்கினிகாரியத்தின் இறுதியில் சிருக்கினை நெய்யால் நிரப்பி சுருவத்தை அதன்மேல் கவிழ்த்துவைத்து நூனியில் பூ, நெற்பொரி என்பன வைத்து சிவாசாரியார் எழுந்து நின்று ‘வெள்ளுட்’ என்பதை இறுதியில் கொண்டதாக அமையும்படி குறித்த தெய்வத்தின் மூலமந்திர உச்சாட ஈத்துடன் நெய்யை வார்த்துப் ‘பூர்ணாகுதி’ வழங்குவார். இவ்வேளையில் தேங்காய், வெற்றிலைபாக்கு, பழம் என்ப வற்றையும் சமித்து, நெற்பொரி, வஸ்திரம், தர்ப்பை என் பவற்றையும் அக்கினிக்கு வழங்குவார்.

இதன் பின் அன்ன உருண்டைகளைப் பலி நிவேதனமாக வழங்கி நீராஜனம் செய்தபின் யாக அக்கினியில் உருவாக்கப்பட்ட சாம்பலை நெய்யிற் குழுத்துப் பெறும் ரசை எனப்படும் கரிப் பொட்டினைக் கும்பங்களுக்கு இட்டு யாவரும் அணிந்துகொள்வார்.

இறுதியில் அக்கினியில் இருக்கும் தெய்வத்தை உத்வாசனம் செய்து, ஏற்கெனவே கும்பத்துடன் அக்கினியை இனைத்துப்பொடப்பட்டிருந்த நாட்சந்தான நூலினை எடுத்து நெற்பொரி, தர்ப்பை இவற்றுடன் சேர்த்துக் கும்பத்திலே இடுவதன்மூலம் அங்கே ஒடுக்குவார்.

இதன்பின் சிவம் வர்த்தனி கும்பங்களை உத்வாசனம் செய்துவிட்டுப் பிரதான கும்பங்களை வீதிவலமாக எடுத்து வந்து அபிஷேகம் செய்வார்.

8. நித்திய காமித்திகக் கிரியைகள்

ஆலயங்களில் தினமும் நடைபெறும் நித்திய பூஜைகள் ஆலயங்களின் வசதிக்கேற்ப ஒருவேளைமுதல் பன்னிரு வேளைகள் வரை நிகழும். திருச்செந்தூர் முதலிய தமிழகக் கோயில்களில் பன்னிரு வேளைகள் பூஜை நிகழ்கிறது. எங்கள் நாட்டில் வசதிப்படைத்த பல கோயில்களில் ஆறுகாலப் பூஜை நடைபெறுகிறது.

குரியன் உதிப்பதற்குச் சமார் ஒன்றரைமணி நேரத் திற்கு முன் நிகழுவேண்டியது முதலாவது பூசை. இது உஷத் கால பூஜை எனப்படும். இரண்டாவதாக நிகழும் காலை ஏந் திப்பூஜை, குரியன் உதித்து முன்று மணித்தியாலங்களுக்குள் நிகழும். உச்சிக் காலப் பூஜை நடைப்பகலுக்குரியது. குரியன் மறைவதற்கு ஒன்றரை மணி நேரத்துக்குமுன் நிகழ்வது சாயரட்சைப் பூஜை (சாயங்காலப் பூஜை). இதன் பின் நிகழும் ஐந்தாவது பூஜைக்கு இரண்டாங்காலப் பூஜை என்று பெயர். சாயங்காலப் பூஜையிலிருந்து ஒன்றரை மணித்தியாலத்தின் பின் நிகழ்வது இது. இரண்டாங்காலப் பூஜை நடந்து ஒன்றரை மணித்தியாலங்வரை அர்த்தயாமப் பூஜைக்குரிய காலமாகும்.

தொகுத்து நோக்கின் அதிகாலை நாலரை மணி, காலை எட்டுமணி, பகல் பன்னிரண்டு மணி, பிற்பகல் நாலரை மணி, மாலை ஆறு மணி, இரவு ஏழைரமணி ஆகியவை முறையே ஆறு காலப் பூஜைகளுக்கும் உரிய நேரங்கள் எனலாம்.

இந்த ஆறு வேளைப் பூஜை நடைபெறும் வசதி இல்லாத இடங்களில் காலைச் சந்தி, உச்சிக்காலம், மாலை என மூன்று வேளை அல்லது காலை, மாலை என இரண்டு வேளைகள் பூஜை நடைபெறும். மிகவும் வசதி குறைந்த சிறிய ஆலயங்களில் ஒரு வேளைப் பூஜை நடைபெறுவதும் உண்டு,

அதிகாலையில் நீராடி நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை முடித்துத் தூய ஆடைகளும் விபூதி ருத்திராக்ஷமும் தரித்தவ

ராக அர்ச்சகர் ஆலயத்தை அடைவார். திருநந்தி தேவரை யும் துவாரபாலகர்களையும் பிரார்த்தித்து அநுமதி பெற்று மண்டபத்தையடைந்து சகளீகரணம், பூதசுத்தி, அந்தர் யாகம் முதலியவற்றைச் செய்து பூஜைக்குத் தயாராகத் தம்மை ஆக்கியின் வைரவரின் ஆலயம் சென்று வணங்கி முதல் நாளிரவு அவரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருந்த திறப்பினை அங்குச் சூத்திரயால் எடுத்துவந்து வாசலில் நின்று திருப் பள்ளி எழுச்சி முதலியன் பாடித் துவார பூஜை நிகழ்த்திச் சிவசக்தி மந்திரத்தை உச்சரித்தபடி கதவைத் திறப்பார்.

உள்ளே துப்புரவு செய்து நிர்மால்யம் களைந்து (அர்ச்சித்த பூக்கள் மாலைகளை அகற்றி) பாத்தியம், அர்க்கியம், ஆசம நீயம் ஆகியவற்றைக் கொடுப்பார். இதன்பின் முதலில் விநாயகர் பின்பு மூலவர் (மூலஸ்தானத்திலுள்ள பிரதான மூர்த்தி) அதன்பின் சக்தி ஆகியோரின் பூஜைகள், அபிஷேகம் முதல் தோத்திரம் வரை நிகழும். ஏனைய பரிவார தேவர்களுக்கு இவ்வேலையில் பெரும்பாலும் பூஜை நிகழ்வதில்லை. இவ்வேலையில் நெடுவத்தியமாகப் பாலையே பயன்படுத்துவது மரடு.

காலை சந்திப் பூஜையில் சூரியன் தனிச் சந்நிதானத்தில் இருந்தால் அவருக்கே முதற்பூஜை நிகழும். இதன்பின் விநாயகர். மூலவர், ஏனைய பரிவாரங்கள் யாவருக்கும் விரிவாக அபிஷேகம் முதல் தோத்திரம் வரை பூஜைகள் நடைபெறும்.

உச்சிக்காலப் பூஜைக்குமுன் அர்ச்சகர் 'மத்யாஹ்நிகம்' எனப்படும் உச்சிக்காலத்திற்குரிய தமது நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை முடித்தபின் விக்நேஸ்வர பூஜைமுதல் சிவோகம் பாவளை வரையிலான பூர்வாங்கக் கிரியைகளைச் செய்து ஸ்நபனகும்ப பூஜை செய்து பின்னர் அபிஷேக ஆராதனைகளை விரிவாக நிகழ்த்துதல் முறை. இதேபோல ஏனைய மூன்று காலப் பூஜைகளுக்கும் நிகழும். இரவு அர்த்தயாமப்பூஜை நிறைவற்றதும் ஆலயத் திறவுகோலை வைரவர் சந்நிதியில் வைத்துக் கோயிற்பாதுகாப்பை அவரிடம் ஒப்புவித்தல் வழக்கம்.

ஸ்நபன மண்டபத்திலே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓம குண்டத்திலே தினமும் அக்கினி காரியம் செய்தல் நித்தியாக்கினி காரியம் என்றும், ஆலய வீதியில் எட்டுத் திக்குகளிலும் அந்தந்தத் திக்குப்பாலகர்களான இந்திரன் முதல் ஈசானன் வரையானோர்க்கும் பத்ரவிங்கம் என்னும் பலி பீடத்திலே (கொடிமரத்திற்கருகிலுள்ளது) உரிய முறைப்படி அவ்வத் தேவர்களுக்கும் சாத உருண்டைகளைப் பலியாக வழங்கி மகிழ்வித்தல் நித்திய பலிதானம் என்றும் சொல்லப்படும்.

நித்தியோற்சவர் என்ற பெயருடன் பிரத்தியேகமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் உற்சவ மூர்த்தியைத் தினமும் ஒரு தரம் பூஜையின் முடிவில் வீதிவலம் வரச்செய்தல் நித்தியோற்சவம் எனப்படும். (இம்மூர்த்தி பெரும்பாலும் ஒருவர் அல்லது இருவர் தூக்கிச் செல்லத்தக்கதாக மிகச் சிறிதாக இருக்கும்).

இங்கு குறிப்பிட்ட நித்தியாக்கினி காரியம், நித்திய பலிதானம், நித்தியோற்சவம் என்பன வசதிபடைத்த சில கோயில்களில் மட்டுமே நிகழும். ஸ்நபனபிஷேகம் போன்ற வையும் அவ்விதமே.

ஆகம விதிப்படி அமையவேண்டிய பூஜைக்கிரமம் எது என்பதை பக்தர்கள் ஓரளவு அறியவேண்டியதன் அவசியம் கருதியே இவை இங்கு விபரிக்கப்பட்டன. ஆயின், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள், இடம், பொருள், ஏவல்களுக்கேற்பவும் கால மாறுதல்களை அநுசரித்தும் இன்று இவற்றின் மிகச் சுருங் கிய வடிவத்திலேயே நித்திய பூஜைக் கிரியைகளை நாம் காண வேண்டியுள்ளது.

எப்படியிருப்பினும் தினமும் ஒருதடவையாவது குறைந்த பட்சம் குளிர்ந்த நன்னீரை மட்டுமாவது தாராளமாகப் பயன்படுத்தி அபிஷேகம் செய்தல் அவசியமாகும். தீபாராதையில் எல்லாவகையான தீபங்களையும் தினமுங் காட்டுதல் இயலாததெனினும் ஒற்றைத் தீபம், சற்பூரதீபம்,

பஞ்சாராத்திரிகை ஆகியவற்றை நிதானமாக நிறுத்தி ஒழுங்காகக் காட்டுவதும், தாராளமாகப் பூவினால் அர்ச்சித்து இயன்ற அளவு நாமங்களைக் கூறிப் பூஜை நிகழ்த்துதலும் அவ்வாறே மிகவும் அவசியம்.

சுகந்ததூபம் இட்டு நெவேத்தியம் செய்தபின்னர் திரையை நீக்கித் தீபங்காட்டுதலும், அடுத்துக் கற்பூர தீபம் காட்டுதலும் அதையடுத்து அர்ச்சனையும் அதன் முடிவில் பஞ்சாராத்திரிகை அல்லது மீண்டும் ஒருமுறை கற்பூர தீபம் காட்டுவதும் மிகமிகக் குறைந்த அளவு கிரியையாகும். இவற்றையேனும் ஒழுங்காக நிறைவேற்ற முடியாத அல்லது விரும்பாத அர்ச்சகார்கள் ஆலயக் கிரியைகளில் பங்கேற்பது வருந்தத்தக்கதே!

நெயித்திகக் கிரியைகள் :

நெயித்திகம் என்பது விசேஷ கிரியையாகும். சுக்கிரவாரம் (வெள்ளிக்கிழமை), சோமவாரம் (திங்கட்கிழமை) முதலிய வாரந்தோறும் வருகின்றவையும், பிரதோஷம் முதலிய இருவாரங்களுக் கொருமுறை வருபவையும், மாதப் பிறப்பு, கார்த்திகை, சதுர்த்தி, பூரணை முதலிய மாதமொருமுறை வருவனவும், நடேசரபிஷேகம் ஆகிய இரு மாதங்களுக்கொருமுறை வருபவையும், ஆடிப்பூரம், ஆவணிமூலம், கந்தசஷ்டி, நவராத்திரி ஆகிய வருஷமொருமுறை வருபவையும், கிரகணபூஜை, மகாமகம் போன்ற பல வருடங்களுக்கொருமுறை வருபவையுமென்று நெயித்திகக் கிரியைகள் பலவகைப்படும். பிரதிஷ்டை என்னும் கும்பாபிஷேகமும் நெயித்திகமே.

இவை, குறிப்பிட்ட தினங்களில் அவ்வவற்றுக்குரிய மரபு முறைப்படி விசேஷ அபிஷேகம், பூஜை, விசேஷ அர்ச்சனை, உற்சவம் முதலிய அம்சங்களைக் கொண்டவையாக அமையும்.

காமியக் கிரியைகள்:

ஏதாவது பிரத்தியேக நற்பலன்களை விரும்பி நாம் செய் கின்ற கிரியைகள் காமியக் கிரியைகளாகும். நமது குறிக் கோள் நிறைவேறவேண்டுமென்னும் என்னத்துடன் நித்திய நெமித்திகங்களைச் செய்வித்தலும், ருத்ராபிஷேகம், ஸ்தபஞ் சிஷேகம், சங்காபிஷேகம் போன்றவற்றைச் செய்வித்தலும் காமியக் கிரியைகள் எனக் கூறப்படும்.

பிரதிபலனை எதிர்பாராது நம்கடமை இதுவென என்னிக் கிரியைகளை நடத்துவதே சிறப்பு. எனினும் லௌகிக வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ள சாதாரண ஆன்மாக்களாகிய நாம் எமது ஆசைகள் பூர்த்தியடையும் பொருட்டு இக்கிரியைகளை நடத்துவித்தல் தவறல்ல. முறையாகவும் பக்தியுடனும் இவற்றை நடத்தி, அதன் பெறுபேறுகள் யாவும் சிவார்ப் பணமேயன்றென்னிச் சமர்ப்பித்தல் உயர்ந்த பக்குவ நிலைக்கு நம்மை வளர்க்கும்.

9. மஹோற்சவம்

உற்சவம் (உத்ஸவம்) என்னும் சொல் விழா என்று பொருள்படும். இச்சொல்லுக்கு உத்தமமான யாகம் என்றும், மேலாண ஐந்தொழில்கள் என்றும் உட்பொருள்கள் கூறுவர். போக மோகங்களை அருள்வது உற்சவத்தின் பலன்.

கிரியைகளில் நித்தியம், நையித்திகம், காமியம் என மூவகை இருத்தல் போல, உற்சவத்திலும் மூவகை உண்டு. நித்திய பூஜையினிறுதியில் செய்யப்படுவது நித்தியோற்சவம். வருடம் தோறும் குறித்த ஒரு காலத்தில் வருவது நையித்திக உற்சவம். இஷ்டபூர்த்திகளின் பொருட்டுச் செய்யப்படுவது காமிய உற்சவம்.

நையித்திக உற்சவங்களில் சிறந்தது மஹோற்சவமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் பிரம்மோற்சவமாகும். நித்தியக் கிரியைகளின்போது ஏற்படும் குற்றம் குறைகளுக்குப் பிராயக் சித்தமாக அமைவது இந்த மஹோற்சவமாகும்.

உற்சவாந்த காலம் :

மஹோற்சவ காலத்தை நிர்ணயிக்கும் வகை நான்கு. சௌரம், சாந்திரம், நக்ஷத்திரம், சாவனம் என்பனவே அவை. குரியன் ஒரு ராசியை விட்டு அடுத்த ராசிக்குச் செல்கின்ற காலம் சங்கிராந்தி எனப்படும். இந்த நாளை இறுதி நாளாகக் கொண்டமைவது (அதாவது, ஏதாவ தொரு மாதப் பிறப்பினை இறுதிநாளாகக் கொண்டமைவது) சௌரமாச உற்சவம். இவ்வற்சவம் பிரஜாவிருத்தியைக் கொடுக்கும்.

வைகாசிச் சதுர்த்தசி, மாசிமாத ஷஷ்டி, ஆணிமாத கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமி, பன்னிரண்டு மாதங்களிலும் வரும் பெளரணமி, அமாவாசை என்னும் திதிகளில் ஏதாவ தொன்றை இறுதியாகக் கொள்வது சாந்திரமாச உற்சவம். இது முத்தி தரவல்லது.

மார்கழித் திருவாதிரை, நெடப்பூசம், மாசிமகம், பங்குணி உத்தரம், சித்திரைச் சித்திரை, வைகாசி விசாகம், ஆனி உத்தரம், ஆடி உத்தராடம், ஆவணித் திருவோணம், பூரட்டாதிப் பூரட்டாதி, ஐப்பசி அஸ்வினி, கார்த்திகைக் கார்த்திகை மற்றும் எல்லா மாதங்களிலும் வரும் திருவாதிரை இவற்றுள் ஒன்றை அந்தமாகக் கொள்வது நகூத்திரமாச உற்சவம். இது பாவ நிவாரணத்தைச் செய்யும்.

ஓரே மாதத்தில் ஒரு நகூத்திரமோ ஒரு திதியோ இரு முறை வருமாயின், பிந்தியதையே உற்சவாந்தமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

அரசன், எஜமான் இவர்களுடைய ஜன்மநகூத்திரம் அல்லது கோயில் கும்பாபிஷேக தினம் இவற்றுள் ஒன்றை இறுதியாகக் கொள்வது சாவுனேற்சவமாகும். இது சாந்தியைக் கொடுக்கும்.

நால்வகை உற்சவங்கள் :

மஹாற்சவமானது கொடியேற்றம் முதல் தீர்த்தம் ஈருக யாகம், பலி என்பவற்றுடன் செய்யப்படுவது. ஐந் தொழில் விளக்கமாக இது அமைகிறது. இதனைச் சாகல்யம் என்ற பெயரால் ஆகமங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இதையிட, கொடியேற்றறுதவின்றி யாகதுரிசைம், பலியிடுதல் முதலிய ஏனைய அம்சங்கள் யாவுமுள்ள வீழா பாவனை எனப்படும். யாகம், பலி இவையும் இல்லாமலே செய்யப்படுவது சாந்திகம். ஓரே நாளில் செய்து முடிகிக்கப்படுவது மாங்கல்யம்.

இவ்வாறு உற்சவமானது மாங்கல்யம், சாந்திகம். பாவனை ம், சாகல்யம் என நால்வகைப்படும்.

கொடித்தம்பம் :

மஹாற்சவம் நிகழ்வதற்குக் கொடிமரம் அவசியம். இது நந்தி புலிபீடம் என்பவற்றையடுத்து மனிதனின் முள்ளந்தன்டை நிகர்த்து நிமிர்ந்து நிற்கும். மூங்கில், கருங்காலி, வில்வம், தேவதாரு. பலரசு, தென்னை முதலிய

மரங்களுள் ஒன்று கொடிமரமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். உலோகத் தகடுகளால் போர்த்தப்பட்டு மேலே கொடிச்சிலை விரிந்து நிற்கத்தக்க அமைப்புக்களையும் கொண்டதாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கும்.

நிலமட்டத்திலிருந்து கர்ப்பக்கிருக் விமானத்தின் (ஸ்தூபியின்) கலசமட்டம் வரையிலான உயரமே கொடிமரத்தின் உயரமாகும். இதன் அடியிலுள்ள சதுரவடிவான பாகம் பிரம்மபாகம். அதன்மேலுள்ள எண் கோண் அமைப்பு விளிணுபாகம்; அதற்குமேல் விருத்தமாக அமைவது ருத்திரபாகம்.

கொடிச்சிலை :

கொடிமரத்தில் ஏற்றப்படும் கொடிச்சிலையின் நீளம் தம்பத்தின் உயரத்தைப்போல் இருமடங்கு உடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன் ஒன்பதில் ஒரு பாகமாய் எடுத்த சதுரத்தில்—மேலந்தத்திலிருந்து ஒன்பதிலொரு பாகம் விலக்கி—கொடிப்படம் வரையப்பட்டிருக்கும்.

அந்தந்த ஆலய மூர்த்தியின் வாகனம் படத்தின் மையத்தில் வரையப்படும். இது பக்குவமடைந்த ஆன்மாவைக் குறிக்கும். அதன் முதுகில், அவ்வாலய மூர்த்தியின் அஸ்திரதேவர் வரையப்படும். இது ஆன்மா மலபரிபாகம் அடைந்ததைக் குறிக்கும். இவற்றைவிட, சூரிய சந்திரர்களும் அஷ்ட மங்கலப் பொருள்களும் வரையப்பட்டிருக்கும்.

சித்தாந்தக் கருத்துகள் :

இப்படம் தெளிவாகத் தெரியும்வண்ணம் மேற்புறத்தில் குறுக்குச்சட்டம் ஒன்று கட்டப்பட்டு அதன்மேல் கொடியேற்ற உதவும் கயிறு கட்டப்படுவதற்கமைவாக மேற்பாகம் முடிச்சாக அமைக்கப்படும். இம் முடிச்சு பிரம்மக் கிரந்தி எனப்படும். இதில் இணைக்கப்பட்டுக் கொடியை ஏற்றப் பயன்படுகின்ற மஞ்சட கயிறு ஆன்மாவை இறைவனிடம் சேர்ப்

பிக்கும் திருவருட் சக்தியாகும். கொடித்தம்பம் பதியாகிய இறைவனையும், கொடிச்சீலையிலுள்ள நந்தி பக்குவமடைந்த ஜீவான்மாவாகிய பசுவையும் குறிக்கும். இடையில் காணப்படும் தர்ப்பைக் கயிறு பாசமாகிய மும்மலமாகும். பக்குவான்மாவினை வழிநடத்தும் திரோதான சக்தியைக் கொடிச்சீலை குறிக்கிறது.

ஆன்மாவைப் பந்தித்து நின்ற பாசமலங்கள், ஆன்மா பக்குவமடைந்து திருவருட்டுணையால் இறைவனைச் சேரும் போது வலிகுன்றி வாளாவிருக்கும். (இல்லாமற் போய்விடுவ தில்லை.) இதையே அங்கிருக்கும் தர்ப்பைக் கயிறு காட்டு கிறது.

கொடியேற்றியதும், திருவருட் சக்தியாகிய நூற் கயிறும், பாசமாகிய தர்ப்பைக் கயிறும், திரோதான சக்தியாகிய கொடிச்சீலையும், அதில் வரையப்பட்டுள்ள ஆன்மாவாகிய நந்தியும் தம்பத்தோடு சுற்றப்பட்டு அதனேடு ஐக்கிய மாகி மறைய, இறைவனையிட வேருக ஒரு பொருள் இல்லை என்ற உண்மை தெளிவாகிறது.

பூர்வாங்கக் கிரியைகள் :

மஹோற்சவ ஆரம்பதினமாகிய துவஜாரோகண தினத் திற்கு (கொடியேற்ற நாளுக்கு) முதல்நாள் மாலையிலேயே சில பூர்வாங்கக் கிரியைகள் ஆரம்பமாகிவிடும். ஆசாரிய வரணம் முதல் அங்குரார்ப்பணம் வரையிலான கிரியைகள் முதல்நாளிலே நடைபெறுதல் நன்று. சில இடங்களில் மிருத் சங்கிரணம், அங்குரார்ப்பணம் இரண்டையும் கொடியேற்றும் நாளிலேயே செய்தலும் உண்டு.

ஆசாரிய வரணம் :

வரணம் என்பது வரித்தல். மஹோற்சவக் கிரியைகளை நடத்துவதற்குரிய குருவினை வரித்தல், அதாவது நியமித்தல்

என்பதே இக் கிரியையின் பொருள். (நியமித்தல் என்பது அதிகாரதோரணையில் கட்டளையிடுதல். ஆனால் வரித்தல் என்பது அக் காரியத்தைச் செய்யும்படி வேண்டுதல்.)

ஆலய தர்மகர்த்தா, உபயகாரர் ஆகியோர் குருவின் இல்லத்துக்கு மங்கலப்பொருட்கள் கசிதமாக, மங்கல வாத் தியங்களுடன் செல்வார். சாயங்கால சந்தியா வந்தனம் முதலிய நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்து ஆசார்ய லக்ஷ்ணத்துக்கமையத் தம்மை அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கும் பிரதான குருவையும் சாதகாசாரியர் உதவியாளர் யாவரையும் வணங்கி வீதிவலமாக ஆலயத்துக்கு அழைத்து வருவார்.

மண்டபத்திலே அமர்ந்து விநாயகரைத் துதித்து ஆசமனம், பிராணையாமம், சங்கல்பம் முதலியன் செய்தவுடன் உபயகாரர் ஓரளவு தகவிளையைக் குருவிடம் வழங்கி நமஸ்கரித்து மஹோற்சவத்தைப் பொறுப்பேற்று நடத்துமாறு வேண்டுவார்.

குருதகவிளை என்பது குருவை மகிழ்விப்பதற்காகவும், தமது ஆத்ம சமர்ப்பணத்தை உணர்த்துமுகமாகவும் வழங்கப்பெறும் ஒரு பண்ததொகை. இது குருவின் கடமைக்காக வழங்கப்படும் சம்பளம் அல்ல. குருத்துவம் என்பது தொழில்ரீதியாகக் கூலி பேசப்படும் ஒன்றல்ல. கொடுப்பவறதும் பெறுபவரதும் மன்னிலையே இங்கு முக்கியம். சிலர் சம்பளமாக இதை நினைப்பது தவறு.

விரதம் சிவாசாரியரும் ஏனைய குருமாரும் மஹோற்சவம் நிறைவூறும்வரை ஆலய சமீபமாக அவர்களுக்கென்று அமைக்கப்பெற்ற விடுதியில் தங்கி, சிவசிந்தனையுடன் இருக்கல் அவசியம். மணம், வாக்கு, காயம் மூன்றினாலும் இறைபணி நடத்துவதன்றி ஏனைய காரியங்களில் ஈடுபடாமலும், வீணவார்த்தைகளைப் பேசாமலும், குடும்பத் தொடர்பையும் காலை உணவையும் விலக்கியும் விரதம் அனுஷ்டிப்பவர்களாக இருப்பது அவசியம்

ஆரம்பக் கிரியைகள் :

ஞானை அழைத்துவந்ததும், சங்கல்பம், விக்னேஸ்வர பூஜை, சகளீகரணம், சாமான்யார்க்கியம், புண்ணியாகவா சௌம் என்பவற்றைச் செய்வர். (இவற்றின் விபரம் ‘பூர் வாங்கக் கிரியைகள்’ என்ற பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது).

அநுஜ்ஞா :

அநுஜ்ஞா என்பது அனுமதிபெறுதல் ஆகும். ஒரு தாம்பாளத்தில் பச்சரிசியைப் பரப்பி அதில் தேங்காய், வாழைப்பழம், வெற்றிலை பாக்கு, சந்தனம், மஞ்சள், நாண யம், மாவிலை, புஷ்பம், பத்திரம், தர்ப்பை என்பவற்றை வைத்து அவற்றைப் புண்ணியாக தீர்த்தம் தெளித்துத் தூய்மைப்படுத்தி அவற்றுக்குப் பூஜை நிகழ்த்துவர்.

அங்கு வந்திருக்கும் பிராம்மணைத்தமர்களிடமும், விக்னேஸ்வரப் பெருமாணிடமும், மூலமூர்த்தியிடமும், அஸ்திர தேவரிடமும், உற்சவ மூர்த்தியிடமும் சென்று பூஜைசெய்து, மஹார்சவத்தை நன்முறையில் நடத்த அனுமதியும் ஆசியும் தந்தருளுமாறு வேண்டுவர்.

கிராமசாந்தி :

ஆலயம் அமைந்துள்ள கிராமத்திலுள்ள தீயசக்திகள், துஷ்டத்தன்மைகள் முதலியவற்றால் பெருவிழாவுக்கு இடை யூறு ஏற்படாமல் மங்கலமுண்டாகும்படி காவற்றெய்வ மாசிய வைரவப் பெருமானுக்கு விசேட பூஜை, ஓமம், பலி என்பன செய்தலே கிராமசாந்தி ஆகும். காமம், குரோ தம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் ஆகிய அறு பகைகள் முதலியவற்றால் ஏற்படும் தீமைகளும் அசரர், ராக்ஷஸர், பூதர், பைசாசர் என உருவகப் படுத்தப்படுகின்றன. எவ்யானுலும் தீயனவற்றை ஓழிப்பதே கிராமசாந்தி.

இதனைப் புரிந்துகொள்ளாத பலர், மஹார்சவத்துக்கு முதல்நாள் பேய் பிசாகுகளைக் கட்டி வைப்பதாகவும், கொடி யிறக்கநாளில் அவிழ்த்துவிடுவதாகவும் கூறுவர். இந்தக்

கிரியைகளின் போது சிறுவர்களை அருகே வரக்கூடாது எனப் பயமுறுத்துவர். சிலர், இக் கிரியைகளைத் தரிசிக்காமல் விலகிக்கொள்வதுமுண்டு.

தெய்வ காரியங்களில் இப்படிப் பயப்படும்படியான கிரியைகள் எதுவுமில்லை என்பதை யாவரும் உணர்ந்து இக் கிரியைகளின் உட் பொருளை அறிய முற்படவேண்டும். கிராம சாந்திமூலம் கிராமத்தின் காவலை உறுதிப்படுத்தி வைரவரிடம் வேண்டுதல் நடத்துவது போலவே மஹாற்சவ இறுதியில் வைரவரை மகிழ்விக்கும்வகையில் வைரவர் மடை நடத்தப் படுவதும் கவனிக்கத்தக்கது.

ஆலயத்தின் கிழக்கு, மேற்கு அல்லது நிருதி திசையில் ஒரு தற்காலிக மண்டபம் அமைத்து வைரவருக்கும் ஏனைய பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் கும்பம் வைத்து ஒழுங்கு செய்த பின் அஸ்திரதேவரை மங்கலவாத்திய சகிதம் வீதிவைம் வரச் செய்து அங்கு எழுந்தருளச் செய்வர். கும்பங்களில் மட்டுமன்றி யந்திரங்களை வரைந்து அவற்றிலும் வைரவர் முதலானேரை ஆவாகனம் செய்து பூஜைகள் நிகழ்த்துவர். ராக்ஷஸர்களுக்கும், தசாயுதங்களுக்கும் பலி உருண்டைகள் வழங்கித் திருப்தி செய்தபின் வைரவரை அக்கினியிலும் ஆவாகனம் செய்து அன்னம், வடை முதலியனவும் ஆகுதி யாக இடுவர். பலிப்பொருளான நீற்றுப் பூசினிக்காய், கத்தி இவற்றையும் பூஜித்து பசுகாயத்திரியை உச்சரித்து நீற்றுக்காயை வெட்டிப் பலிகொடுத்து அதன் உட் பாகத்தை ஓமம் செய்வர். பூர்ணாகுதி கொடுத்தபின் சகல தேவர்களுக்கும் பலதாம்பூலம் நெநவேத்தியம் செய்து நீராஜ னம் செய்தபின் கலஸ்தானங்களுக்கு எழுந்தருளவிப்பர். இதன்பின் வலம்வந்து கைகால்களைச் சுத்தம் செய்தபின் ஓர் ஆலயத்தினுள் செல்லுதல் மரடு.

வாஸ்து சாந்தி :

நிலத்தில் உள்ள குற்றங் குறைகளை நீக்குவதற்காகச் செய்யப்படுவது வாஸ்து சாந்தி என்னுங் கிரியை.

பூமிக்கு அதிபதி பிரம்மா. மழைக்கடவுள் இந்திரன். இவர்களை மகிழ்வித்து வழிபாடியற்றுவது வாஸ்து சாந்தியில் இடம்பெறுகிறது. வாஸ்து சாந்தி ஆலய மண்டபத்திலேயே செய்யப்படுகிறது.

வாஸ்து சாந்திக்குரிய வாஸ்து மண்டலம், நெல்லினா மேடையாகப் பரப்பி அதன்மேல் வாழைக்கிலை இட்டு அதன் மேல் அரிசியைப் பரப்பி அதன்மேல் எள்ளினால் அல்லது அரிசிமாவினால் கோடுகள் வரைந்து அமைக்கப்படும். இம் மண்டலம் இருவகையாக அமைக்கப்படும். ஆண் தெய்வங்களுக்கு உரியது மன்றுக்கபத வாஸ்து சாந்தி மண்டலம். பெண் தெய்வங்களுக்குரியது பரமசாயிபத வாஸ்துசாந்தி மண்டலம். சக்தி அம்சமான முருகனுக்கும் இதுவே உரியது.

இம் மண்டலத்துக்கு ஈசானதிக்கில் காயத்திரி, சாவித் திரி ஆகிய இரு சக்திகளுடன் கூடிய பிரம்மாவுக்கும், சிவம் வர்த்தனீக்கும், மண்டலத்துக்குக் கிழக்கில் புண்ணியாக வாசனத்துக்கும் கும்பங்களிலைவத்து அதன்மூன் ஓமகுண்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

இங்கும் விக்னேஸ்வர பூஜை, புண்ணியாகவாசனம் முதலிய பூர்வாங்கக் கிரியைகளைச் செய்து சிவம்வர்த்தனீயை யும் பிரம்மாவையும் கும்பத்தில் பூஜித்து மண்டலத்தில் வாஸ்துபுருஷனையும் பிற தேவதைகளையும் பூஜித்து நெற் பொரியினால் பலிதானமும் கொடுத்து முறைப்படி அக்கினி காரியமும் செய்வார்.

இங்கும் கிராமசாந்தியிற் போலவே நீற்றுக்காயொன் றைப் பலியிடுவர். அதன் பின் வைக்கோல், தர்ப்பை முதலிய வற்றால் மனித உருவாகச் செய்யப்பட்ட வாஸ்து புருஷனைப் பூஜித்து அக்கினியில் பொருத்தி எரிமூளச் செய்தபின் அவ்வருவத்தை ஆலய மண்டபங்கள், வீதிகள் முதலிய இடங்களில் இழுத்துவந்து ஈசானதிக்கில் போட்டுவிடுவர். இவ்வருவத்தின் பின்பாக வாஸ்து கும்பநீர் தெளித்துச் செல்வர். வெட்டிய நீற்றுப்பூசினிக்காயையும் இதனுடன் எடுத்துச்

சென்று போட்டுவிடுவார். இவற்றைக்கொண்டு சென்றவர்கள் நீராடிவிட்டு ஆலயத்தினுள் வருதல் வேண்டும். (கைகால்களையாவது நன்கு சுத்தம் செய்தல் அவசியம்).

மிருத்சங்கிரகணமும் அங்குரார்ப்பணமும் :

ஜந்தொழில் விளக்கமாகிய மஹோறிசவத்தில் படைத் தலைக் குறிப்பன இவையிரண்டும். நற்காரியங்கள் எதையும் தொடங்கும்போது முளைப்பாலிகையிடுதலாகிய அங்குரார்ப்பணம் மிக முக்கியமாகச் செய்யப்படும். இதற்கு வேண்டிய மண்ணை மந்திரசகிதமாகப் பெறுவதே மிருத் சங்கிரகணமாகும். (மிருத் - மண்; சங்கிரகணம் - சேகரித்தல்)

ஆலயத்தின் ஈசானம், மேற்கு, வாயு அல்லது வடக்குத் திசையில் இது செய்யப்படும். அஸ்திர தேவரையும் எழுந் தருளச் செய்து மங்கலவாத்திய சகிதம் குரு இங்குவந்து சேருவார்.

அஸ்திர தேவரையும், அதற்குமுன் (கிழக்கே) சப்தவாரிதி கும்பத்தையும் ஸதாபிப்பர். அதற்குக் கிழக்கே நவபதம் அதற்கும்முன் அஷ்டதளபத்மம் (எட்டிதழ்க் கமலம்) அதற்கும் முன் நாற்கோணம் என்பவற்றை அரிசிமாவினால் அமைப்பர். நாற்கோணத்தில் மண்வெட்டி ஒன்று கூர்ச்சம், மாவிலை என்பன கட்டப்பட்டதாக வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

பூர்வாங்கக் கிரியைகளை நிறைவேற்றிய பின் கும்பத்திலே ஏழு சமுத்திரங்களையும், நவகோஷ்டத்தில் பிரம்மாவையும் எட்டு மண்டல தேவர்களையும், பத்மத்திலே அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களையும் பூமிதேவியையும் பூஜிப்பர். மண்வெட்டியின் குற்ற நீக்கத்துக்காக தைலம், பால், தயிர், இளநீர் என்பவற்றுல் அபிஷேகித்த பின் முழுமுறை மண்ணை வெட்டி ஒரு தட்டி விட்டுப் பட்டினால் முடுவார். சப்தவாரிதி கும்ப ஜஸ்த்தினால் மண் எடுத்த இடத்தை அபிஷேகம் செய்து நவதாணியிட்டுச் சமதளமாக்குவார்.

சகலதேவர்களையும் உத்வாசனம் செய்து (தத்தம் இடத் திற்கு எழுந்தருளச் செய்து) மண் நிரப்பிய தட்டத்துடன் விதி வலம்வந்து யாகசாலையை அடைவார்கள்.

யாகசாலைபின் வாயுதிக்கிலே (வடமேற்கு) கார்த்திகை. உரோகிணி சகிதமாக அமிர்தேஸ்வர கும்பம் வைத்து (அமிர்தேஸ்வரன் - சந்திரன்) சுற்றிவர துவாதசாதித்தியர்களுக்கு (பண்ணிரு சூரியர்கள்) பண்ணிரண்டு சிறிய மண்சட்டிகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். மிகுத் சங்கிரகணத்தில் எடுத்துவந்த மண்ணிலை இவை நிரப்பப்பட்டு வில்வம், அரசு, மாவிலை இவற்றுல் அலங்கரிக்கப்படும்.

பூர்வாங்கக் கிரியைகளை அடுத்து சந்திரனையும், பண்ணிரு சூரியர்களையும் பூஜித்தபின் தூய்மையான பாத்திரமொன்றிலே பசுப்பால் விட்டு அதில் நவதானியத்தை இட்டுப் பூஜித்து உரிய மந்திரங்களுடன் பாலிக்கைளில் (மண்சட்டி) அதனை விதைப்பர். சந்திர கும்ப நீரை இவற்றுக்கு வார்த்து மீண்டும் கும்பத்தை நீரால் நிரப்பி ஸ்தாபிப்பர்.

இவ்வளவுடன் முதல்நாட் கிரியைகள் நிறைவுபெறும். மறுநாள் காலை ரக்ஷாபந்தனத்துடன் துவஜாரோகண விழா துவங்கும். இவ் வங்குரார்ப்பண முளையானது பசுமையாக நன்கு செழித்துவளர்ந்தால் கிராமம் சிறக்குமென்பது ஐதீகம். (அங்குரம் - முளை.)

ரக்ஷாபந்தனம் :

ரக்ஷா என்பது காப்பு. காவலுக்காகக் கட்டப்படுவது. காப்புக்கட்டுதல் எனவும் கூறுவர். எடுத்த கரும் தடையின்றி நிறைவேறுவதற்கும், அக்கருமமன்றி வேறு செயல்களில் ஈடுபடாது தடுப்பதற்கும் காப்புக் கட்டப்படும்.

சிவாசாரியாரும் தர்மகர்த்தாவும் ரக்ஷாபந்தனம் செய்து கொண்டபின் உற்சவம் முடியும் வரை ஆவயச் சூழலை விட்டு அப்பாற் செல்லலாகாது. இக்கால எல்லையில் ஆவர்களின்

உறவினரால் ஏற்படும் ஆசௌசம் முதலியன் அவர்களைத் தீண்டா.

காவலுக்காகக் கட்டப்படும் காப்பு மூர்த்திகளுக்கு கட்டப்படுவது வழக்கம். எல்லா உலகங்களையும் காக்கும் அவருக்கே காவலா என ஐயுறலாம். சகல பிரபஞ்சங்களும் இறைவனுள் அடங்கும். அவருள் அடங்கிய அனைவருக்கும் காவல் செய்யும் காரணமாகவே அத் திருவருவங்களுக்குக் காவல் செய்யப்படுகிறது. மேலும் தன் குழந்தைகளின் நோய் தீர்த் தான் மருந்துண்ணும் தாய்போல நமக்காக இறைவன் காப்புக்கட்டும் பாவனையும் இதில் தொனிக்கிறது.

'கங்கணம் கட்டுதல்' என்ற மரபுச் சொற்றெடுத் தீங்கு நோக்கற்பாலது. ஒரு காரியத்தை விடாது முயன்று செய்து முடிக்கத் தீர்மானிப்பதைக் கங்கணம் கட்டுதல் என்று சொல்லுவர். கங்கணம் என்பது காப்பு. எடுத்த காரியத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கும் ஆயத்தங் கொள்வது இக்கிரியையின் நோக்கமெனவும் கொள்ளலாம்.

ஒரு தட்டில் அரிசி பரப்பி அதில் தேங்காய், வெற்றிலை பாக்கு, பழம், மாவிலை, விழுதி என்பனவும், ரக்ஷா சூத்திரம் (காப்புக்கயிறு) எனப்படும் மஞ்சள் பூசிய நூலும் வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

துவஜாரோகண தினத்தன்று காலையில் நீராடி நித்திய கர்மானுஷ்டானங்கள் யாவும் நிறைவேற்றிய சிவாசாரியார் வழமையான நித்திய பூசைகள் யாவும் முடித்துப் பூர்வாங்கக் கிரியைகளையும் செவ்வனே நிறைவேற்றியபின் ரக்ஷாபந்தனப் பொருள்களைப் பூஜிப்பர். இதன்பின் மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்க சிவாசாரியார் தமது வலக்கை மணிக்கட்டில் ரக்ஷாநூலைக் கட்டி விழுதியால் முடிச்சிலே காப்பிட்டுக் கொள்வர். இதன்பின் சகல மூர்த்திகளுக்கும் காப்புக்கட்டப்படும். இதனைப் பெரும்பாலும் ஸநபன கும்ப பூஜையின்பின் அபிஷேகம் செய்யும்போது செய்வதே வழக்கம்.

ஸ்நபன கும்ப பூஜைகள் :

துவஜாரோகணத்துக்குரிய கொடிப்படம், தம்பம், அஸ் திரதேவர், நந்தி பலிபீடம் முதலியவற்றுக்கும், மூலமூர்த் திக்கும் விசேஷ அபிஷேகங்கள் செய்வதற்காக ஸ்நபன கும்பங்கள் மண்டபத்திலே வைக்கப்படும். படத்திலுள்ள அஸ் திரதேவப் பிரதிஷ்டைக்கும், நந்திக்கும், பலிபீடத்துக்கும் கும்பங்கள் வைக்கப்படும். இவற்றைவிட சாந்தி கும்பம், யாகேஸ்வரன் யாகேஸ்வரி (சிவம் வர்த்தனி) கும்பங்கள் என்பனவும், ஒமகுண்டமும் தயாராக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். மண்டபத்தின் ஒரு புறத்தில் கொடிப்படம் கட்டப்பட்டிருக்கும்.

கும்பங்கள் யாவற்றுக்கும் பூஜைகள் செய்து அக்கினிகாரி யம் செய்வர், கொடிப்படத்திற்கு புண்ணியாகநீர் தெளித்து பிம்பசுத்தி செய்தபின் அதிலுள்ள நந்திக்கு நயஞேன் மீலனம் (கண் திறத்தல்) செய்யப்படும். ரக்ஷாபந்தஞ்சமும் கொடிப்படத்திற்குச் செய்யப்படும்.

பூர்வசந்தானமும் பச்சிமசந்தானமும் :

படத்திலுள்ள நந்தி, அஸ்திரதேவர் இரண்டையும் பிரதிஷ்டை செய்தற்பொருட்டு (அதாவது அங்கு தெய்வ சாந்தித்தியத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக) இரண்டுவகைக் கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன.

முதலில் பச்சோதத்தை நீக்குவதற்காகச் செய்யப்படுவது பூர்வ சந்தானம். இதன்பின் அக்கினியிலும், கும்பத்திலும் பூஜித்த தெய்வசாந்தித்தியத்தைப் படத்திலே ஒடுக்குவது பச்சிம சந்தானம்.

அக்கினி குண்டத்திலிருந்து கும்பம், படம், மூர்த்தியின் திருவுருவம் என்பவற்றை இணைக்கும் வகையில் இடப்படும் நூல் நாடசந்தானம் எனப்படும். இந்நூலின் வழியாக தெய்வ சாந்தித்தியத்தை அக்கினியிலிருந்து படத்திற்கு எழுந்தருளச்செய்வது மரடு.

திருவுருவத்தை மூன்று பாகங்களாகப் பிரித்து பிரம்ம பாகம், விஷ்ணுபாகம், ருத்திரபாகம் (முறையே கீழ், மத்தியிலே, மேலே) என்று பாவித்து மும்முறை ஸ்பர்சாகுதி செய்வார். ஆத்ம தத்துவம், வித்யா தத்துவம், சிவதத்துவம் என்னும் தத்துவங்களையும் அவற்றின் அதிபதிகளையும், பிரதுவி முதலிய அஷ்ட மூர்த்திகளையும் அவற்றின் அதிபதிகளையும் இங்கு பூஜிப்பார். இவ்விதம் பிரதிஷ்டைகள் நிறைவேறிய தும் அக்கினியில் பூர்ணாகுதி கொடுத்து ரண்டு எடுத்து (கரிப் பொட்டு) கும்பங்கள் படம் யாவற்றுக்கும் இடப்படும்.

அபிஷேக ஆராதனைகள் :

அதன்பின் கும்பங்களை வீதிவலமாகக் கொண்டுவந்து அபிஷேகம், அலங்காரம் என்பன நிறைவேற்றித் தீபாராதனை பூஜைகள் நடைபெறும். உற்சவமூர்த்திக்கு விசேஷ பூஜைகள் நடாத்தி எழுந்தருளுவித்துத் தம்பத்திற்குத் தெற்கில் வடக்கு முகமாக இருக்கச் செய்வார்.

பேர்தாடனம் :

நாததத்துவமே பிரபஞ்ச சிருஷ்டிக்கு மூலகாரணம். நடராஜமூர்த்தியின் வலக்கரமொன்றில் இருக்கும் உடுக்கிலிருந்து பிறக்கும் ஒலையே ஓலிகள், மொழிகள், இசைகள் என்பவற் றிற்கும், சகல சிருஷ்டிக்கும் ஆதாரமாக இருக்கிறது. சரஸ் வதி வீணை வாசிப்பதும், கண்ணன் வேய்வுகுழல் ஊதுவதும், நாரதர் தம்புரா இசைப்பதும், நடராஜ தாண்டவத்தின் போது மஹாவிஷ்ணு தாளம் கொட்டுவதும், நந்தி மத்தளம் வாசிப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன.

இங்கணம், படைத்தல் தொழிலைக் குறிக்கும் கொடி யேற்ற விழா ஆரம்பத்தில் நாத தத்துவத்தைப் பேர் எனப் படும் மேளத்தில் பூஜித்து மந்திர சகிதமாக குரு, மேளத்தில் ஓலியெழுப்பி சகல தேவர்களையும் அங்கு எழுந்தருளும்படி வேண்டுதலே பேர்தாடனமாகும்.

மண்டபத்திலே அரிசிமாவினால் கோலமிட்டு நெல் மேடை பரப்பி இரு மண்டலங்கள் அமைத்து முதலாவதில்

அஸ்திரதேவரையும் இரண்டாவதில் மேளவாத்தியத்தையும் வைப்பர். பூர்வாங்கக் கிரியைகளின் பின்னர் அஸ்திர தேவரைப் பூஜித்து, மேளத்திலே நாத தத்துவத்தை ஆவாகனம் செய்து பூஜை செய்வர்.

மேளம் அடிக்கும் கம்பினை சிவசக்திருபமாகப் பாவணை செய்து சிவாசாரியார் அதனை எடுத்து வேத மந்திரங்களைக் கூறி முறையே ஒருமுறை, இருமுறை மும்முறை என்றவகையில் மேளத்தை அடித்துப் பின்னர் “இன்ன தெய்வத்திற்கான மஹோற்சவ விழாவை நடத்துவதற்காக சகல தேவர்களையும் இங்கு அழைக்கிறேன். சகல மங்கலவாத்தியங்களையும் இப்போது ஆரம்பித்துவைக்கிறேன்” என்று பிரார்த்திப்பார்.

போதாடனம் என்னும் இக்கிரியை சில இடங்களில் கும்பபூஜை ஆரம்பமாகும் போதே செய்யப்பட்டுவிடுவதுண்டு.

துவஜஸ்தம்ப ஆவாஹனம் :

அஸ்திர தேவருக்கு அபிஷேகம் செய்து ஆவாஹனம் செய்த பின், கொடிக்கம்பத்தினைச் சாந்தி கும்பநீரால் புரோக்ஷித்து ஆத்ம தத்துவம், வித்தியா தத்துவம், சிவ தத்துவம் என்பவற்றையும் நான்கு வேதங்களையும் தம்பத்தில் பூஜித்து ரக்ஷாபந்தனம் செய்து சாந்தி கும்பத்தினால் அபிஷேகம் செய்யப்படும். ஆலய மூலமுர்த்தியைத் தம் பத்திலே ஆவாகனம் செய்து எழுந்தருளுவித்து ஏற்கனவே ஸ்தாபித்து வைத்த ஸ்நபன கும்பங்களால் அபிஷேகம் செய்வர்.

இதன் பின் கொடிப்படத்தை வீதிவலமாகக் கொண்டுவந்து கொடியிலினைக்கப்பட்டுள்ள மஞ்சட்கயிற்றைத் தம்பத்தின் நுனியிலினைத்துப் படம் தெரியும்படியாகக் கட்டி வைத்துப் படத்திலுள்ள நந்தி, அஸ்திரதேவர் ஆகியவற்றுக்கேள்வீ ஸ்தாபித்த கும்பங்களினால் புரோக்ஷித்து, அபிஷேகம் செய்யும் பாவணையில் கண்ணெடியைப் படத்துக்கு முன் பிடித்து அதில் அபிஷேகம் செய்வர். தம்பத்திலும், அதைச் சுற்றிலும் சகல தேவர்களையும் பூஜிப்பர்.

சமஸ்த தேவதாவாஹனம் :

சுகல விதமான தேவர்களையும் பெயர் சொல்லி அழைத்து மஹோற்சவ காலத்தில் தத்தம் பரிவாரங்கள் சூழ எழுந் தருஞுமாறு அழைப்பதே சமஸ்ததேவதா ஆவாகணம். எல்லா வாத்தியங்களையும் நிறுத்திவிட்டு சாதகாசாரியர் இசையோடு இதை வாசிக்கும்போது கேட்க இனிமையாக இருக்கும்.

துவஜாரோஹனம் (கொடியேற்றம்) :

சிவாசாரியார் சங்கல்பம் செய்து நவக்கிரகங்களை மகிழ் விக்கும் வகையில் தானங்கள் வழங்கி, நடைபெறவள்ள காரியம் தடையின்றி நிகழும் பொருட்டு யாத்ரா தானம் வழங்கி, மூலவருக்குப் பஞ்சாராத்திரிகம் காட்டி வணங்கி விநாயகரை நினைத்துத் தேங்காய் உடைத்துவிட்டு ஏகாக்ர சித்தமாக (ஓரே சிந்தணையுடன்) தம்பநுளியைக் கொடிப் படம் சேரும்வரை மெதுவாகக் கொடியை ஏற்றுவர். சிவாசாரியார் கொடிச்சிலையைப் பற்றி அது ஒழுங்காகி மேலேற வகைசெய்ய, உதவியாளர் கொடிகிக்கியிற்றைப் பற்றி மெல்ல இழுத்தேற்றுவது மரபு.

கொடிச்சிலையுள் மஞ்சட்கயிறு மறையும்படி வைத்து அதனைப் பலமாக முறுக்கி, தர்ப்பைக் கயிற்றையும் அதனுடன் சேர்த்துத் தம்பத்தில் வலமாக மும்மறையாவது, ஐந்து முறையாவது சுற்றப்படும். இறுதியில் மூலமூர்த்தியை நோக்கி யிருக்குமாறு மேற்குப் பக்கத்தில் பிரம்மக்கிரந்தி முடிச்சு இட்டுப் பட்டுக்கள், மாவிலை, கூர்ச்சம் என்பவற்றையும் வைத்து அலங்கரிப்பார்.

துவஜல்தம்ப பூஜை :

இதன்பின் தைலக்காப்பு முதல் பண்ணீர் ஈருக சுகல விதமான அபிஷேகங்கள் செய்து அலங்கரித்து திக்பாலகர் முதலானேருக்குத் தேங்காய்ப் பிரமாணத்தில் அண்ண உருண்டையைப் பலியாக வழங்கி ஜநவேதத்திய தூப தீபாராதனை களை நடத்துவர். அதன் முடிவில் அழகிய சுவோகங்களா வருமாந்த பண்மொலா' முதலியதோத்திரங்களைச் சொல்வர்.

துவஜஸ்தம்ப பூஜையின் போது முதலில் சாந்தி கும் பத்தை மட்டும் அபிஷேகித்து தெலம் முதலிய சகல அபிஷேக கழும் செய்தபின் இறுதியில் ஸ்தம்பப் பிரதிஷ்டைக்கான ஸ்நபனத்தை அபிஷேகித்தல் சில இடங்களிலும், முதலில் ஸ்நபனபிஷேகம் முடித்து அதன்பின் சகலவித திரவியாபிஷேகம் முடித்து, இறுதியில் சாந்தி கும்பத்தை அபிஷேகித்தல் சில இடங்களிலும் வழக்கமாக இருக்கிறது.

இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் ஆலயத்தின் மரபுமுறை கரும், சிவாசாரியாரின் மரபு முறைகளும் தொடர்ந்து பின் பற்றப் படுவது அவசியம். இடம், பொருள், ஏவல் கருதியும் மரபுவழி முறைகளைக் காப்பதற்காவும் கிரியா முறைகளில் இடத்துக்கிடம் சிறுசிறு வேறுபாடுகள் சில காணப்படுவது இயல்பு. அடியார்கள் இவற்றை ஒப்பிட்டு நோக்கி “அங்கு அப்படிச் செய்கிறார்கள், இங்கு இப்படிச் செய்கிறார்களே” என்று அங்கலாய்ப்பது தவறு. இத்தகைய சிறு சிறு வேறுபாடுகள் மந்த்ரவீணம், கிரியாவீணம், பக்திவீணம் என்று சொல்லப்படும் அளவுக்குத் தவறுக இல்லாமல், விதி முறைகளிலிருந்து வழுவாமல் அமையுமெனில் சரியே.

ஆகமங்கள், பத்ததிகள் என்பன சில சந்தர்ப்பங்களில் தமக்குள் முரண்படுவதுபோல் காணப்படுவதைக் கவனிக்கலாம். இவற்றை அனுபவம் வாய்ந்த சிவாசாரியார்கள் தமது அறிவு, அநுபவம், யுக்தி இவற்றால் தெளிந்தே கைக் கொள்வார்.

பத்ததிகளில் கிரியா முறைகளைக் கூறுமிடத்தில் பெரும் பாலும் “..... இப்படிச் செய்க, அல்லது குருமுகமாக உபதேசம்பெற்ற முறைப்படி செய்க” என்று குறிப்பிடப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

கிரியைகளில் தவறு நேருமிடத்தில் சுட்டிக் காட்டும் அதிகாரம் பக்தர்களுக்கு உண்டு என்றாலும், அவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து அதில் என்ன தவறு உண்டு என்பதை உணரக் கூடிய அறிவாற்றலுடையவராகத் தாம் இருக்க முயற்சிப் பது முதலில் அவர்களது கடமை.

தவறு நேருமிடத்து அவதானித்து அதனைப் பின்னர் சிவாசாரியாரிடம் தனியே எடுத்துக் கூறுவதும், ஆலயமரபு களைப் பணிவோடு எடுத்துரைத்தலும் முறையாகும். சிவாசாரியர்களும் புதிதாக வேறிடங்களுக்குச் செல்லும்போது அந்த இடத்து நடைமுறை வழக்கங்களை முதலிலே விசாரித்து அவற்றை ஆராய்ந்து கொள்ளத்தக்கவற்றைக் கொள்ளுதல் விரும்பத்தக்கது.

கணபதி தாளம்:

மூர்த்திகளின் சிறப்பியல்புகளைத் தாள வயத்தோடு அழகிய வாக்கியங்களில் அமைத்துச் சொல்வது தாளம் எனப் படும். ஒவ்வொரு மூர்த்திக்கும் இத்தகைய தாளங்களும் அவரவர்களுக்கு விருப்பமான வேதப்பகுதி, தேவாரப்பண், தாளம், வாத்தியம், நிருத்தம், ராகம் என்பனவும் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றை உரிய இடங்களில் பயண்படுத்துவார்.

துவஜஸ்தம்ப பூஜையும் தோத்திரமும் முடிந்ததும் கணபதி தாளம் முதலில் சொல்லப்படும். அவருக்குரிய வேதம், பண், ராகம் முதலியன இசைக்கப்பட்டதும் மூலமூர்த்தியின் வாகனத்துக்குரிய தாளம் (விருஷ்ப தாளம், மூலிகதாளம், சிம்ம தாளம், மழுர தாளம் முதலியன) இசைக்கப்படும். இதன் பின் அஸ்திர தேவரும், சுற்றுப்பலி போடப்படும் பலிபீட மும் பூஜிக்கப்படும்.

வேதகோஷம் :

சைவசமயத்தின் மூலவித்தாக உள்ள நால் வேதத்தின் சிலபகுதிகளை வேதாத்தியயனம் பயின்ற பிராமணேத்தமர்கள் முறைப்படி ஒதுவார்கள்.

மஹாசீர்வாதம்:

பெரிய வாழ்த்துரை விண்ணப்பம் (மஹா ஆசீர்வாதம்) என்பது இது. ஆலயத்திற்கும், கிராமத்திற்கும், நாட்டிற்கும், ஆலய பரிபாலகர்களுக்கும், எசமாளர்களுக்கும், பக்தஜனங்களுக்கும், சகல ஜீவராசிகளுக்கும் சர்வமங்கள முன்

டாகி, சகல செல்வ போகங்களும் நிறைந்து, அமைதியான இன்பவாழ்வு கிட்டவேண்டுமென்றும், இறுதியில் முத்தி யின்பம் பெறவேண்டுமென்றும் வாழ்த்தி, விண்ணப்பிப் பதே ஆசீர்வாதமாகும்.

ஒவ்வொரு ஆசீர்வாத வாக்கியங்களையும் சிவாசாரியார் கூற ஏனைய பிராம்மனேத்தமர்கள் ‘ததாஸ்து’ (அப்படியே ஆகட்டும்) என்று தமது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களைக் கூறுவர்.

இவற்றுட் சில, குறுகிய வாக்கியங்களாகவும், சில மிக நீண்ட வாக்கியங்களாகவும் அழகிய அடுக்குத் தொடர்களுடன் அமைந்து கேட்பதற்கு இனிமையாக இருக்கும்.

சந்தியாவாஹனம்:

மூலமூர்த்திக்கு நேரெரதிராகக் கோபுரவாசலுக்கு அண்மையில் பிரம்மசந்தி எனப்படும் ஸ்தானமும், கிழக்கு முதல் ஈசானம் வரையிலான எட்டுத் திசையிலமைந்த ஸ்தானங்களும் நவசந்திகள் எனப்படும். இவ்விடங்களில் அந்தந்த சந்திக்குரிய தேவர்களை மகிழ்வித்து அவர்களுக்குரிய வேதம், பண், ராகம் என்பவற்றை இசைத்து, மஹார்சவ காலத் தில் அங்கு சாந்தித்தியமாகி நின்று மூலமூர்த்திக்குச் சேவையாற்றித் திருவிழாக் காலப் பந்தோபஸ்துக்கு அநுசரணையாக இருந்து காவல்புரியும்படி வேண்டுதல் சந்தியாவாஹனத் தில் நடைபெறும்.

பத்யம், கத்யம், குர்ணிகை என்று பலவிதமான செய்யுளி, வசன நடைகளில் அழகிய சொற்றெடுத்துக்களாலமைந்த துதிகள் இங்கு பயன்படுத்தப்படும்.

ஆலய வெளிவீதியிலேயே இது நிகழவேண்டும். வெளி வீதி வாக்கைப் போக்குவரவுள்ள பகிரங்க வீதியாயிருக்கு மிடங்களில் உள்வீதியிலும் நிகழவதுண்டு. அவ்திரதேவரும் இதற்கென அமைந்த ஒரு பலிபீடத் தட்டும் தாங்கி வரப்பட்டு வீதியில் ஒவ்வொரு சந்தியிலும் (பிரம்ம சந்தி

யிலும் எட்டுத்திக்கிலுமாக ஒன்பது இடங்கள்) அன்ன உருண்டைகளைப் பலியிடுவதுடன் இக்கிரியை நடைபெறும்.

தமிழ்வேதம் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் தேவார திருமுறைகளுக்கு எமது ஆலய வழிபாட்டுக் கிரியை களில் முக்கிய இடம் கொடுக்கப்படுவது அவசியம். நவசந்தி களிலும் அந்தந்தத் தேவர்களுக்குரிய பண்முறை அமைந்த திருமுறைகளைப் பாட வேண்டும். இதனை நடைமுறைப் படுத்துவது அத்துணை சிரமமானதன்று. ஆனால் பெரும் பாலான கோவில்களில் உரிய பண்களுக்கு அமைந்த தேவாரங்களைப் பாடாமல் நினைவில் வந்த ஏதாவதோரு தேவாரத் தைப் பாடுவதைக் காணும்போது மனவருத்தமாக உள்ளது. சிலவிடங்களில் பண்ணைப் புலப்படுத்தும் ஆற்றலின்றி அப்பண்ணுற் பெயரிட்ட பதித்தில் ஒரு பாடலைச் சும்மா படித்தலும் கவலைக்குரியதே,

பத்ததியைக் கவனித்து உரிய தேவாரப் பாடல்களை முன்கூட்டியே தயார்செய்து வைத்திருந்து முறைப்படி பாடு வகற்சான ஏற்பாடுகளைச் சிவாசாரியார்களும் தர்மகர்த்தாக்களும் செய்யவேண்டும். அதேபோல, குறிப்பிட்ட ராகத் தின் பெயரைச் சொல்ல, அதனை நாதஸ்வர வித்துவான் வாசிப்பதும் இங்கு இடம் பெறுகிறது. ஒரு சில நிமிடங்களுக்காவது ராகத்தை வாசிக்கவைத்து அந்த ராக தேவதையின் சாந்நித்தியத்தை அங்கு நிகழச் செய்வது நன்றாகும்.

கட்டியம் :

சுவாமி வீதிவலம் வர ஆரம்பிக்கும்போது சொல்லப் படும் வரவேற்பு இது. அரசர் கொலுமண்டபத்துள் பிரவே சிக்கும்போது கட்டியக்காரன் பராக் சொல்லி அறிவிப்பது போன்றதே இதுவும். இதற்கெனக் கட்டியப் பொல்லு ஒன்று செய்யப்பெற்று அதனை ஒருவர் சுவாமிக்கு முன் தாங்கிவருதல் சில இடங்களில் உண்டு. சுவாமி வீதிவலம் வருவதற்காகப் புறப்படுகிறோர் என்றும், அதற்காக இன்ன இன்ன தேவர்கள் சமுகமளிக்கிறார்கள் என்றும் தனித்தனியே அறி விக்கப்படும்.

விநாயகர்முதல் சண்டேஸ்வரர் ஈரூக் எல்லாத் தெய்வங்களையும் கூறி அவர்களின் சிறப்பியல்புகளைக் குறிப்பிட்டுக் கோபுர வாசலில் வைத்துச் சொல்லுதல் கட்டியத்தில் இடம் பெறும். வீதிவலம் முடிந்து திரும்பும்போதும் அதே வாக்கியங்கள் சொல்லப்பட்டு இன்னர் வீதியுலா முடிந்து மீண்டும் வருகிறார் என்று அறிவிக்கப்படும்.

யாக பூஜை :

ஆலயத்தின் ஈசாவ திக்கிலே மேற்கு வாசலாக யாக மண்டபம் அமைந்திருக்கும். துவஜாரோகணத்தன்று இரவு இங்கு யாக பூஜை ஆரம்பமாகும். தீர்த்தத் திருநாளன்று பகல் யாகபூஜை நிறைவுபெறும். பத்து நாட்களிலுமாக பதினெட்டுக்கால பூஜைகள் இங்கு நிகழும்.

துவஜாரோகணத்துக்கு முதல்நாளிரவே இங்கு வாயு மூலையில் சந்திரகும்பம் ஸ்தாபித்து அங்குரார்ப்பணம் நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கும். யாக மண்டபத்தின் மத்தியில் அமைந்த வேதிகையில் (மேடை) மூல முர்த்திக்குரிய ஸ்நபன கும்பங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். வேதிகையில் மேற்குப்புறத்தில் ஒமகுண்டம் இருக்கும். நான்கு திக்குகளிலும் வாசல்கள் விட்டுப் பரிவார கும்பங்கள், யாகேஸ்வரன் யாகேஸ்வரி கும்பங்கள், புண்ணியாஹகும்பம் முதலியன் அமைந்திருக்கும்.

யாக மண்டப அமைப்பானது எல்லா ஆலயங்களிலும் ஒரே மாதிரியே இருக்கும். ஆயினும் பரிவார கும்பங்களில் ஆவாகனம் செய்து பூஜிக்கப்படும் தேவர்கள் மூலமூர்த்திக்கு ஏற்ப மாறுபடும். பிரதிஷ்டா மஹா கும்பாபிஷேகம், சங்கா பிஷேகம் என்பவற்றுக்கு அமைக்கப்படும் யாக மண்டபத்திற்கும் மஹார்சவ யாக மண்டபத்திற்கும் அதிக வேறு பாடுகள் இல்லை. ஆனால், மஹா ராத்ச வ யாகம் ஒரேஒரு குண்டத்துடன் மேற்கு நோக்கியதாக அமையும். ஏனையவை கிழக்கு நோக்கியதாக ஒரு குண்டத்திலிருந்து முப்பத்து முன்று குண்டம்வரை வசதிக்கு ஏற்ப அமையும். (யாக மண்டபம், கும்பங்கள், குண்டங்கள், இவற்றின் விபரங்கள்

மஹாகும்பாபிஷேகம் என்ற பகுதியிலும், அநுபந்தத்திலும் விபரிக்கப்படுகின்றன.)

துவஜாரோகண தினத்தில் மூல மூர்த்திக்கும், பரிவாரங்களுக்கும் சாயங்கால பூஜை நிறைவேறியதும், யாக மண்டபத்திலே புண்ணவியாகவாசனம் முதலிய பூர்வாங்கக் கிரியைகளை நிறைவேற்றியபின் சிவாசாரியார் முறைப்படி யாகபூஜையைச் செய்வார். இதன் பின் தம்பத்திற்கு விசேஷ அபிஷேகம் பூஜை என்பன நிகழ்த்தி வசந்த மண்டபத்திலே அலங்காரம் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் உற்சவ மூர்த்திக்கு விசேஷ தீபாராதனை, பூஜைகளை நிகழ்த்தி உள்ளீதி வலம்வரச் செய்வார். யாக வாசலுக்குச் சுவாமி வந்ததும் யாக அக்கினியை நன்கு சுவாலிக்கச் செய்து பூர்ணாகுதி கொடுத்து ரகசூஷியிட்டுத் தீபாராதனை, வேதபாராயணம், தேவாரபாராயணம் என்பன நிகழ்த்துவர். பின்னர் சுவாமி வீதிவலம் வருவார்.

பாத சேவயும் பாத தீர்த்தமும்:

வீதிவலம்வந்து கோபுர வாசலுக்கு வந்ததும். மங்கல வாத்தியங்களை வாசிப்போர் வலம்செய்து வணங்குவார். இந்தப் பாதசேவை முடிந்ததும் பாததீர்த்தம் வழங்கி (கால் கழுவும் நீர்) நீராஜனம் காட்டப்படும். இறுதியில் வைவரவர், சண்டேஸ்வரர் பூஜைகளும், விஷ்ணு பிரசாதம் வழங்கலும் நடைபெறும்.

இரண்டாம்நாள் முதல் மஹோற்சவம் நிறைவூறும் வரை பெரும்பாலான கிரியைகள் இதேபோல் நடைபெறுமெனி னும் பல கிரியைகள் வசதி கருதிச் சுருக்கமாக நடத்தப் பெறும். வேட்டைத் திருவிழா, தேர்த் திருவிழா போன்ற நாட்களில் சில விசேஷ கிரியைகள் இடம்பெறும்.

மஹோற்சவம் முப்பொருள் தத்துவத்தை விளக்குகின்ற வகையை முடிபு பார்த்தோம். ஐந்தொழில் விளக்கமாக இது அமையும் விதத்தை இப்போது பார்ப்போம்.

வாஸ்துசாந்தி. மிருத்சங்கிரகணம், அங்குரார்ப்பணம், பேரீதாடனம், ரக்ஷாபந்தனம், துவஜாரோகணம், திருக்கல் யாணம் என்பன படைத்தலைக் குறிக்கும். வாக்ஞேந்சவம், பவிதாளம் என்பன காத்தலைக் குறிக்கும். வேட்டைத் திரு விழா, தேர்த்திருவிழா என்பன அழித்தலைக் குறிக்கும். சூர்ணேந்சவம், அங்குர விசர்ஜனம், துவஜ அவரோகணம், மெளனேந்சவம், ரக்ஷாபந்தன விசர்ஜனம் என்பன மறைத் தலைக் குறிக்கும். சண்டேஸ்வர உற்சவம், ஆசார்ய உற்சவம் என்பன அருளலைக் குறிக்கும்.

சாந்திகர்மம் :

தினமும் உற்சவம் முடிந்ததும் வீதி உலா சென்றுவந்த உற்சவ மூர்த்தியின் மூர்த்திகரம் (தெய்வ சாந்தித்தியம்) குறைபாமலிருத்தற் பொருட்டு சாந்தி கர்மமானது செய்யப் படுகிறது. பல்வேறுபட்ட மக்களால் பார்க்கப்பட்டும், தவறுதலாகச் சில வேளிகளில் தீண்டப்பட்டும் ஏற்பட்ட தோஷங்களை நீக்குவதற்காக உற்சவ மூர்த்தியின் அலங்காரங்களை நீக்கி அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்தல் அவசியம்.

நடைமுறையில் பெரும்பாலான ஆலயங்களில் இது நடைபெறுவதில்லை. இருந்தாலும் அலங்காரங்கள் முதலிய வற்றையாவது அகற்றி விடுதல் நன்று.

வேட்டைத்திருவிழா :

எட்டாம்நாள் மாலை நடைபெறும் இவ்விழாவை மிருக யாத்திரை எனவும் கூறுவர். துஷ்ட மிருகங்களைக் கொண் ரெழுவித்து, மக்களைக் காத்தற்காக மன்னர்கள் வேட்டையாடுதலைக் கைக்கொண்டிருந்தனர். இதேபோல, எம்மைத் துண்புறுத்தும் அறுபகைகள், மும்மலங்கள் முதலிய விலங்குகள், நோய்கள் இவற்றை வேட்டையாடி அழிப்பதற்காக இறைவன் வேட்டைத் திருவிழாவை மேற்கொள்வதாக ஐதீகம்.

ஆயுதங்களுடன் மூர்த்தியை அலங்கரித்து எழுந்தருளி செய்து பூந்தோட்டத்திலோ அல்லது இதற்கெனத் தயார்

செய்த வேட்டைக்கான இடத்திலோ மிருகங்களின் உருவங்களை வைத்து அங்கு அஸ்திர தேவரைப் பூஜித்து நீற்றுப் பூசினிக்காய் பலியிடுவது வழக்கம்.

வேட்டையிலிருந்து திரும்பியதும் பிராயச்சித்த அபிஷேகம் செய்யப்படும்.

தேர்த் திருவிழா :

சுவாலித்து எரியும் அக்கினியின் தோற்றுத்தில் அமைக்கப்பட்ட தேரானது அழித்தலைக் குறிப்பது. தேரின் பாகங்கள் பிரபஞ்சத் தோற்றுத்தையும், அதன் பீடம் இருதயத்தையும் குறிப்பன. அங்கு இறைவன் வீற்றிருந்ததும் தேர் ஒடுகிறது. வாழ்க்கைத் தேர் சிறப்பாக ஒடுவதற்கு நமது இருதய பீடத்திலே இறைவனை எப்போதும் எழுந்தருள வைத்திருக்க வேண்டும். தேர் சரியான பாதையில் ஒடுவதற்கிசைவாகச் சறுக்குக் கட்டைகள் போட்டு அதனைக் கட்டுப் படுத்துவது போல, நமது வாழ்க்கையையும் நல்வழிகளில் நெறிப்படுத்த வேண்டும். மேலே கோபுரம் போல் குவிந்து செல்லும் தேர்க்கலச முடிவில் குடைநிழல் தெரிகிறது. மனம் குவிந்து மேலான சிந்தனையுடன் இறைவனைத் தியானித்தால் அவனது அருட்குடை நிழல் நம்மைத் துயரவெயிலிருந்து பாதுகாக்கும்.

தேர்க்காலிலே தேங்காயைச் சிதற அடித்து நமது துண்பதுயங்களைச் சிதற வைப்பதையும், வலிய தேங்காய் ஒடுபிரிந்து வெண்ணிற உட்பாகம் வெளிப்படச் செய்து மலநீக்கத்தை உருவகப் படுத்துவதையும் இந்தத் தேர்த் திருவிழாவில் காணலாம்.

இவ்வாறு அநேக தத்துவங்களை விளக்கும் தேர்த் திருவிழா ஒன்பதாம் நாள் பகல் நடைபெறும். வழமையான கிரியைகள் நடைபெற்று உள்ளீதி வலம் வந்து வெளியே கொண்டுவந்து சுவாமியைத் தேரிலே வீற்றிருக்கச் செய்வார். முன்னதாகத் தேர்த்தட்டு புண்ணியாகவாசனம் செய்து சுத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

தேரில் சுவாமி இருக்கையில் யாத்ராதானம் முதலிய வற்றை வழங்கி விநாயகரைப் பிரார்த்தித்துத் தேங்காய் உடைத்ததும் தேர் புறப்படும்.

தேர் சுற்றி வந்ததும் சுவாமிக்குப் பச்சை சாத்தும் வழக்கம் எங்கும் உண்டு. உக்கிரமூர்த்தியாக அழித்தற் தொழில் முடிந்து வரும் இறைவனைக் குளிர்விக்கும் பாவ ணையே இது. சுவாமிக்குப் பச்சை சாத்துவது மட்டுமின்றி சிவாசாரியார்களும் உதவியாளர்களுங்கூட அவ்வேளையில் பச்சை வேட்டி சால்வைகளுடன் காணப்படுவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும்.

குர்னேற்சவமும், தீர்த்தத் திருவிழாவும் :

மறைத்தலாகிய தொழிலைக் குறிப்பது குர்னேற்சவம். ஆனாலும் ஆண்வாதி மலங்களில் அழுந்தச் செய்து அநுபவ வாயிலாக இறையுணர்வு பெறச் செய்வதே ஆண்ட வனின் அருள் நோக்கம்.

“நல்ல குருநாதன் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்ல” என்ற ஆண்றேர் வாக்கு நோக்கற்பாலது. துண்பத்தின் பின் ஓர்தான் இன்பத்தை நன்கு அநுபவிக்கலாம். உடலைப் பற்றி யுள்ள அழுக்களோடு மன அழுக்களான காமக் குரோதம் முதலியவற்றையும் நீஷ்குவதற்கு அடையாளமாகத் திருப் பொறங்கண்ணம் இடித்து இறைவனுக்குச் சாத்தப்படுகின்றது. இறைவனை முழுக்காட்டி நாமும் தீர்த்தமாடுகின்றோம்.

குருணம் என்பது தூள். பொன்னிரமான பொடி என் பதே பொற்குருணம் எனக் கூறப்பட்டுப் பின்னர் பொற் கண்ணம் என மருவியது. மஞ்சட்பொடி முதலியவற்றைத் தயார் செய்து வைத்திருந்து, சவர்க்காரம் பூசிக் குளிப்பது போல முற்காலத்தில் பயணபடுத்தி வந்தார்கள். அதனையே இங்கு திருப்பொற் கண்ணத்திற்குப் பயணபடுத்துகிறோம். தீர்த்தத் திருவிழா அருள்ளைக் குறிக்கும்.

ஆண்மாக்களின் நன்மைக்காக ஆண்டவனுக்கு இவற்றைச் செய்வதன் தத்துவார்த்த உண்மைகள், முன்னர் காப்புக்கட்டுதல் முதலிய விஷயங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன,

யாகதுரிசனம், மஹாபிஷேகம் :

திருப்பொற்சண்ண மிடித்து, தீர்த்தமாடியபின் சுவா மியை யாக வாசலில் கொண்டு வந்து யாகதுரிசனம் செய் வித்துப் பூர்ணாது வழங்குவர். ரகைஷு தயாரித்து மூர்த்தி கருக்குச் சாத்துவர். உற்சவமூர்த்தியை உரிய இடத்துக்கு எழுத்தருளச் செய்தபின் யாக கும்பங்களை உத்தாபனம் செய்து பிரதான கும்பங்களை எடுத்து வந்து மூல மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்வர்: அங்குரவிசர்ஜனம் செய்து முளைப் பாலிகைகளைச் சகல மூர்த்திகருக்கும் சாத்தி நீராஜனம் செய்வதையடுத்து வழமையான வைரவர் பூஜை. சண்டேஸ் வரர் பூஜைகருடன் தீர்த்தோற்சவம் நிறைவெப்பறும்.

பக்தர்களுக்கு விபூதிப் பிரசாதங்களுடன் ரகைஷும், முளைப்பாலிகையும் வழங்கப்படும். அடியார்கள் அவற்றையும் பக்தியோடு தரிப்பார்கள்.

கொடியிறக்கவிழா :

பத்தாம்நாள் இரவு சாயங்காலப் பூஜைகள் முடிந்து உற்சவ மூர்த்திக்கு விசேஷ பூஜைகள் நிகழ்ந்தபின் சுவா மியை எழுந்தருளச் செய்து ஸ்தம்ப மண்டபத்திற்குக் கொண்டு வருவர். வசந்த மண்டப விசேஷ பூசையின்போது திருவுஞ்சல் நடத்தும் வழக்கமும் உண்டு.

கணபதி தாளம் முதலியவற்றை துவஜாரோகணத்தின் போது செய்ததுபோற் செய்து, சமஸ்த தேவதா விசர்ஜனம் செய்வர். (கொடியேற்றறநாளில் சமஸ்த தேவதா ஆவாகணம் செய்து சகல தேவர்களையும் அழைப்பதுபோல, கொடி யிறக்கும்போது அவர்களது சுவல்தானங்களுக்கு எழுந்தருளச் செய்வதே விசர்ஜனமாகும்.)

நிதானமாகக் கொடிக் கயிற்றை அவிழ்த்துக் கொடியைச் சுலக வாத்தியகோஷங்களுடன் இறக்கிக் கொடித்தம்பக் கூர்ச் சுத்தை மூலமூர்த்தியிடமும், கொடிப்படத்தை நந்தியிடமும் சமர்ப்பித்து நீராஜனம் செய்வர்.

இதன்பின் உற்சவ மூர்த்தியை வீதிவலம்வரச் செய்வர். கொடியிறக்க நாளில் முதலில் வெளிவீதி வலம் வந்தபின்னரே உள்வீதி வலம்வருதல் முறை. வெளிவீதி வலம்வரும்போது நவ சந்திகளிலும் முதலாம் நாள் ஆவாகனம் செய்த தேவர் களை மகிழ்வித்த பின் உத்வாசனம் செய்வர்,

இதன்பின் உள்வீதியில் வலம்வரும்போது கிழக்குக் கோபுர வாசலிலிருந்து தெண்கிழக்குவரை மங்கலவாத்தியமும், அங்கிருந்து தெற்கு வாசல்வரை வேதபாராயணமும், தெண்மேற்குவரை தமிழ் வேதபாராயணமும், மேற்குத்திசை வரை சங்கநாதமும், வடமேற்குவரை தாள வாத்தியமும் (தலை), வடக்குவரை கீத இசையும் (நாதல்வரம்) இசைத்து வடகிழக்குவரை மௌனமாகவும் அங்கிருந்து வாயில்வரை சுலக வாத்திய கோஷங்களுடனும் வந்து இருப்பிடம் சேரிப்பர்.

சண்டேஸ்வர உற்சவம் :

இதன்பின் பைரவர் சண்டேஸ்வரர் பூஷைகள் முடித்து சண்டேஸ்வர உற்சவமூர்த்தியை வீதிவலம்வரச் செய்வர். சண்டேஸ்வரமூர்த்தி சிறிய விக்கிரமாக அமைந்திருப்பதால், சிறுவர்கள் அதனைத் தூக்கிக்கொண்டு விளையாட்டாக ஒடிவருவதைப் பல இடங்களிற் காணமுடிகிறது. இது தவறான ஒன்றாகும். தலைசிறந்த பக்தராகவும், பக்தகோடிகளின் வழி பாட்டுப்பலனை அனுக்கிரகம் செய்பவராகவும் உள்ள சண்டேஸ்வரரைப் பணிவுடனும், பக்தியுடனும் கௌரவமாக வீதிவலம்வரச் செய்தல் அவசியமாகும்.

சண்டேஸ்வர உற்சவத்தின் பின் சிவாசாரியார் சுலக மூர்த்திகளின் ரக்ஷாபந்தனங்களையும் அகற்றித் தமது கரத்தி லுள்ள ரக்ஷாபந்தனத்தையும் நீக்குவார்.

ஆசார்ய உற்சவம் :

மஹோற்சவத்தின் இறுதிக் கட்டமாக அமைவது ஆசாரிய உற்சவம். இறைவன் குரு, விங்கம், சங்கமம் என்ற முன்று இடங்களில் நின்று அருள் செய்வதாகச் சாஸ்திரங்கள் பகரும்.

குரு, கிரியைகளை நடத்தும் சிவாசாரியார். விங்கம் என்பது பிம்பமாகிய திருவருவமாகும். சங்கம் என்பது திருவழியார் கூட்டம். சங்கம வழிபாட்டை எடுத்துக்காட்டுவது மாஹோஸரபூசை (அன்னதானம்) ஆகும். மஹோற்சவம் நிறைவேபெற்ற மறுநாளில் சிவண்டியார்களுக்கு அன்னதானம் செய்வது மரபு.

மகோற்சவ காரியங்களைச் செவ்வனே நிறைவேற்றி வைத்துத் திருவருட் பேற்றினைத் தந்தருளும் குருமூர்த்தியாகிய சிவாசாரியாரைப் பூமாலை முதலியவற்றால் அலங்கரித்து மங்கலவாத்திய சகிதம் வீதிவலமாக அழைத்துவந்து மண்டபத்தில் அமரச் செய்து அடியார்கள் யாவரும் அவரை வணங்கி இயன்ற அளவு குருதச்சினை வணங்கி விழுதிப் பிரசாதம் பெற்றுக்கொண்டு குருவின் அருளுரைகளையும் செவி மடுத்தபின் அவரை விடுதிவரை அழைத்துச் சென்று பின் னர் தமதில்லம் திரும்புவார்.

வயதாலோ, தகுதியாலோ. அநுபவத்தாலோ மிகக் குறைந்த நிலையில் இருந்தாலும்கூட மகோற்சவத்தை நடத்தி வைத்த சிவாசாரியாரை சிவசொருபமாகப் பாவித்து வழி படுவது அவசியம். இது அடியார்கள்பக்தி நிலைபெறவும், அருள்பெற்றுயியவும் வழிவகுப்பதுடன் சிவாசாரியார் தமது நிலையை மேலும் உயர்த்திக் கொள்ளுதற்கும் வழிவகுக்கும்.

11. மஹா கும்பாபிஷேகம்

ஆன்ம விடுதலைக்கு அவசியமான கிரியைகளைப் பற்றி யும், அவை நடத்துவதற்குரிய இடமான ஆலயம் பற்றி யும், திருவருவங்களைப் பற்றியும் பார்த்தோம். அத்தகைய ஆலயமொன்றிலே திருவருவத்தை ஸ்தாபித்து அங்கு தெய்வ சாந்தித்தியத்தை ஏற்படுத்துவதே மஹாகும்பாபிஷேகம் என்னும் பெரு விழாவாகும். பிரதிஷ்டை எனவும் இதனைக் கூறுவர். பிரதிஷ்டை என்பது நன்கு நிலைநிறுத்துதல் எனப் பொருள்படும்.

பிரபஞ்சமெங்கும் பரந்து விரிந்து நிற்கும் பரம்பொருளைச் சிவாசாரியார் மந்திரம், பாவண, கிரியைகளின் மூலமாக அக்கிளியிலும் கும்பத்திலும் ஆவாகணம் செய்து வழிபட்டு அங்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட திருவருவத்திலே சேர்த்து நிலை பெற்றிருந்து ஆன்மகோடிகளுக்கு அருள் புரியுமாறு செய்தலே மஹா கும்பாபிஷேகத்தின் நோக்கமாகும்.

இக்கிரியையின் தத்துவார்த்த உட்பொருளைச் சிறிது சிந்திக்கலாம். இறைவன் பிரபஞ்சம் முழுதும் பரவியுள்ளவன் என்பதும், கட்டபுலனாகதவனுயும், உணர்வகளுக்கு எட்டாதவனுயும், அதேநேரம் அடியார்க்கு எளியவனுகவும் இருப்பவன் என்பதும் சாஸ்திர நூற்றெளிவு.

பாலிலே தோன்றுது மறைந்திருக்கும் நெய்யைப் படிப் படியான கிரியை முறைகளினால் தோற்றுவித்துக் கையிலே பெறுவது போல, (பாலிக் காய்ச்சித் தயிராக்கி அதனைக் கடைந்து வெள்ளென்று எடுத்து உருக்கி நெய்யைப் பெறுதல் படிமுறையான கிரியைகள்.) பிரபஞ்ச மூலங்களான பஞ்ச பூதங்களின் மார்க்கமாகப் படிப்படியாகப் பரம் பொருளை அண்மிவரச் செய்யவை கும்பாபிஷேகக் கிரியைகள்.

நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்பன பஞ்சபூதங்கள். கலப்பினால் பஞ்சபூதங்களின் வடிவாக இருப்பவன் பரம் பொருள். பஞ்சபூதங்கள் வடிவமாக மட்டுமன்றி சூரியன்,

சந்திரன், யஜமானன் ஆகியவைம் சேர்ந்த அட்டமூர்த்தி களின் வடிவமாகவும் இறைவன் இருக்கிறான்.

ஆகாய வடிவில் எங்கும் பரந்துள்ள ஆண்டவனை உணருதல் மிகவும் சிரமம். எமது புலனிகளால் சிறிது உணரும் வகையில் வாயுவாக அவனை அறிதல் முதற்படி. வாயுவும் கண்ணால் தரிசிக்க முடிவதில்லை. அதற்குத்தபடியில் அக்கினியாக ஆண்டவனைக் காண்கிறோம். மூன்றாவது படி நீராக இறைவனை அறிதல். அதற்கும் அடுத்தபடி எந்நேரமும், எல்லா வகைகளிலும் எம்மோடு தொடர்புற்றதும், நிலைபெற்றிருப்பதும், நாம் நிலைபெற்றிருக்க வகை செய்வதுமாகிய மன் என்னும் ஐந்தாவது நிலை. இந்நிலையில் இறைவனைக் கண்டு வழிபடுதலே எம்மனோர்க்கு இசைந்த எளிய நிலை. இவ்வகையில் மண்ணேடு தொடர்பு கொண்டிருக்கும் கருங்கல்லும், செம்பு முதலிய உலோகங்களும் இறையருளை ஆகர்ஷித்து எமக்கு வழங்கும் பெருஞ் சக்தி வாய்ந்தவையாக இருக்கின்றன.

“ (ப்ரம்மன) ஆகாச : ஸம்பூதம் :

ஆகாசாத் வாயு :

வாயோ ரக்நி :

அக்நே ராப :

அத்ப்ய : ப்ருதிவி ”

என்று இத்தப் பஞ்சஸ்தப் படிமுறையை எடுக்குதுக் கூறுகிறது தைத்திரீய உபநிஷத்து. இவ்வைந்தும் தமுக்கியதாகக் கும்பாபிஷேகக் கிரியைகள் அமைவது கண்கூடு. யாகசாலையில் ஆகாய வெளியும் காற்றும் உள்ளன. அங்கு அக்கினி வளர்க்கப்படுகிறது. கும்பங்களில் நீர் நிறைக்கப் பெற்று அதிலேயே இறையருட்சக்தி ஆவாக்கமாகிப் பின் மூர்த்தியில் அபிஷேகமாகிறது. கும்பம் உருவாக்கப்பட்ட உலோகம் பிருதுவி அம்சம். மண்ணேடு தொடர்புட்டது. (மன்றுடமே பயண்படுத்தப்படுவதும் உண்டு.) இறுதியில் அபிஷேகமாகி ஸ்தாபிக்கப்பெறும் ஸ்தானமும் பிருதுவியுடன் தொடர்பான கருங்கல் விக்கிரகம் அல்லது உலோக விக்கிரகமாகும்.

இத்தகைய பிரதிஷ்டா மஹா கும்பாபிஷேகம் அநா வர்த்தனம், ஆவர்த்தனம், புனராவர்த்தனம், அந்தரிதம் என நால்வகைப்படுமென்று சிவாகமங்கள் வகுத்துரைக்கின்றன. ஆலயம் இல்லாத இடத்தில் புதிதாக ஆலயம் அமைத்து அங்கு புதிதாக ஒரு மூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்வது அநாவர்த்தனப் பிரதிஷ்டை. முன்பிருந்த ஆலயம் முற்றுய் அழிந்து விட்டால், அவ்விடத்தில் மறுபடி ஓர் ஆலயத்தை அமைத்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்தல் ஆவர்த்தனப் பிரதிஷ்டை, பூஜை வழிபாடுகள் நிகழும் கோயிலில் திருத்த வேலைகளுக்காக பாலஸ்தாபணம் செய்து திருத்த வேலைகள் முடிந்தபின் மறுபடி மூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்வது புனராவர்த்தனப் பிரதிஷ்டை. ஆலயத்தினுள் மரணம் நிகழுதல், கள்வர் முதலிய ஆசாரக்குறைவுடையோர் நுழைதல் போன்ற காரணங்களால் நிகழும் பிரதிஷ்டை. அந்தரிதப் பிரதிஷ்டை.

இந்நான்கு வகைகளில் அந்தரிதப் பிரதிஷ்டைக்கு சுப முகூர்த்த நிர்ணயம் கிடையாது. ஏனைய மூன்று வகைப் பிரதிஷ்டைக்கும் சுபமுகூர்த்தம் நிர்ணயித்தல் அவசியம். திதி, வாரம், நகஷத்திரம், யோகம், கரணம் ஆகிய ஐந்தும் சுத்தமாக இருக்கும்படியும், லக்கினம் ஸ்திரராசியாக இருக்கும்படியும், கிரகங்கள் அநுசூலமான இடங்களில் இருக்குமாறும் நன்கு கவனித்து முகூர்த்தம் நிர்ணயிக்கப்படும்.

மேலும் மஹா கும்பாபிஷேகத்தை நடத்திவைக்கும் சிவாசாரியாருக்கும், ஆலய தர்மகர்த்தாவுக்கும் அநுசூல மானதாவும் இம் முகூர்த்தத்தைக் கணித்துக்கொள்வர்.

கும்பாபிஷேக விழாவானது பல ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நிகழ்வதால் இதனைத் தரிசித்தல் பெரும் பேரூடும். யாதைரிசனம் செய்தலும், ஓமப்புகையைச் சுவாசித்தலும், மந்திர ஒலிகளைக் கேட்டலும் உடல்நலத்தையும், புண்யத்தையும் ஒருங்கே தருவன என்ற அறிஞர் கூறுவர்.

கும்பாபிஷேகமானது பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு தடவையாவது நடைபெறவேண்டுமென்பது விதி. தெய்வ சாந்தித்தியத்தை வலுப்படுத்தி, அருட்சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்ய இது அவசியம். கருங்கல்லினால் செய்யப்பட்ட பீடத் திலே கருங்கல் விக்கிரகத்தை வைத்து எட்டுப் பொருட் களின் கலவையான அஷ்டபந்தனம் என்ற மருந்தினால் அவை இனைக்கப்படுகின்றன.

பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், குரியன், சந்திரன், யஜமானன் ஆகிய அஷ்டமூர்த்திகள் அம்சமான குங்கிலியம், கொம்பரக்கு, சுக்காண்கல், தேன் மெழுகு, நற்காவி, செம்பஞ்ச, ஏருமைவெண்ணெய், சாதிலிங்கம் என்னும் எட்டுப் பொருள்களையும் உரிய அளவில் சேர்த்து இடித்துத் தயாரிக்கப்படுவதே அஷ்டபந்தனமாகும்.

பூரணமான ஒரு மஹா கும்பாபிஷேகமானது அறுபத்து நான்கு வகையான அங்கக்கிரியைகளைக் கொண்டது எனச் சில ஆகமங்கள் கூற, வேறுசில ஆகமங்கள் அதனைச் சுருக்கி ஜம்பத்தைத் தந்து கிரியைகளையுடையது எனவும் விதிக்கின்றன.

இவற்றுள் முகூர்த்த நிர்ணயம், ஆசார்யவரணம், சல்ய டத்தாரணம், திரவியபாகம், கர்ப்பநியாசம், கணேச பூஜை, அநுஜ்ஞை, கிராமசாந்தி, பிரவேசபலி, ரகோஷ்ன ஹோமம், சாந்திஹோமம், மூர்த்திஹோமம், வாஸ்து சாந்தி, நவக் கிரக மகம், மிருத்சங்கிரகணம், அங்குரார்ப்பணம், ரகஷா பந்தனம், ஐலாதிவாசம், தான்யாதிவாசம், நயனேன்மீலனம், கிராமப்பிரதக்ஷினம், சயஞ்சோபணம், அக்கினிகாரியம், நாம கரணம், பிம்பசத்தி, பிம்பப்பிரதக்ஷினம், கர்ப்பக்கிருக பத விந்நியாசம், ரத்நநியாசம், யந்திரஸ்தாபணம், பிம்பஸ்தாப ணம், அஷ்டபந்தனம், ஷட்த்துவ நியாசம், சாங்கோபாங்கப் பிரத்தியங்க நியாசம், ஸ்பர்லாகுதி, யாத்ராதானம், கும்ப உத்தாபணம், சகவீரணம், ஆவாகணம், கும்பாபிஷேகம், ஆசிர்வாதம், ரகஷாவிசர்ஜனம், அவபிருதம், ஆசார்யோத் சவும் என்பன முக்கியமான கிரியைகளாகும்.

சல்யோத்தாரணம், ஜலாதிவாசம், தான்யாதிவாசம், நயஞேன்மீலனம், கிராமப்பிரதக்ஷணம், சயஞ்சோபனம், நாமகரணம் முதலிய கிரியைகள் புதிய மூர்த்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்யும்போது மட்டுமே நடைபெறும். ஏனைய வற்றுக்கு இவை இல்லை.

கும்பாபிஷேகத்தின் அங்கக்கிரியைகளை நோக்குமுன் பாலஸ்தாபனம் என்பது பற்றிச் சிறிது நோக்குவோம். வழிபாடு நடந்துவரும் ஒரு ஆலயத்திலே திருத்த வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு தேவை ஏற்பட்டால், அல்லது குறிப்பிட்ட பண்ணிரண்டு வருட காலகட்டம் கடந்துவிட்டால் அங்கு புனராவர்த்தன மஹா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற வேண்டும். அதற்காக அங்குள்ள மூலமூர்த்தியிலே உள்ள தெய்வ சாந்தித்தியத்தை ‘கலாகர்ஷணம்’ முதலிய கிரியை களின் மூலம் கும்பத்திலும் சித்திரத்திலும் ஆவாகணம் செய்து, பின்னர் மூர்த்தியை ஆலயத்தின் வேரெருநூ பாகத் தில் புதிதாக விதி முறைப்படி அமைக்கப்பெற்ற பாலாலயத் தில் (இளங்கோயில்) ஸ்தாபித்து அங்கு அபிஷேகம் செய்து மூர்த்தியை மறுபடி ஆவாகணம் செய்து வைப்பர். இதுவே பாலஸ்தாபனம் எனப்படும்.

கும்பாபிஷேகத்தின் சில முக்கியமான அங்கச் கிரியை களின் அர்த்தமும், நோக்கமும் இனிக் கூறப்படும். இக் கிரியைகள் மிக விரிவானவை என்பதால் கிரியைகளின் போது நடைபெறுகின்ற யாவற்றையும் விரிவாக எடுத்துக் கூறுவதற்கில்லை.

ஆசாரிய வரணம்:

பிரதிஷ்டா மஹா கும்பாபிஷேகத்தை நிகழ்த்தப்போகும் சிவாசாரியாரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவரிடம் கும்பாபிஷேகக் கிரியைகளை நடத்துமாறு வேண்டுவதே இதன் அர்த்தம். சிவாசாரியாரைச் சிவஞகவே பாவித்து அவரைப் பூஜித்து கும்பாபிஷேகத் திரவியங்களை அவரிடம் ஒப்புவித்தல் கோயில் எஜமானது கடமைபாதும். (வரணம்=வரித்தல்).

திரவிய விபாகம், திரவிய சுத்தி:

கும்பாபிஷேகத்திற்குரிய பொருட்களை முறைப்படி மந்திர சகிதமாக அந்தந்தத் தேவைகளுக்கேற்பப் பிரித்தலே திரவிய விபாகம் எனப்படும். கும்பாபிஷேகத்திற்கென ஒதுக்கிய பணத்தை (ஏறக்குறைய ஆலயநிர்மாணத்திற்குச் செலவான தொகைக்குச் சமனான தொகையையே கும்பாபிஷேகத்திற்கும் செலவிட வேண்டும் என்பது ஆகமநூற் கருத்து.) பதினெடு பங்காக வகுத்து இரண்டு பங்கு யாகசாலைக்கும், ஒரு பங்கு அபிஷேகத்திற்கும், ஒரு பங்கு சிவாசாரியாருக்கும், இரண்டு பங்கு இருத்துவிக்குகளுக்கும், ஒரு பங்கு வேதாத்திய ணத்திற்கும், ஒரு பங்கு தகழிணைகளுக்கும், ஒரு பங்கு பிராமண போஜனம், அன்னதானம் என்பவற்றுக்கும், ஒரு பங்கு பரிசாரகர், வாத்தியகாரர், சிற்பாசாரி முதலியவர்களுக்கும், ஒரு பங்கு யாகத் திரவியங்களுக்குமாகப் பங்கிடுவர். இதன்பீடி இவற்றை முறைப்படி சுத்திசெய்தல் திரவிய சுத்தி எனப்படும்.

அநுஜ்ஞை, கிராமசாந்தி, வாஸ்துசாந்தி, மிருத்சங்கிரகணம், அங்குரார்ப்பணம், ரக்ஷாபந்தனம் :-

இவற்றின் விபரங்கள் மஹோற்சவம் என்ற அத்தியாயத் தில் தொப்பட்டுள்ளன.

பிரவேசபலி:

இடையூறுகள் நீங்கி, ஆரம்பிக்கும் காரியம் இனிது நிறைவேறும் பொருட்டாகவும் குற்றம் குறைகள் தவிர்க்கப் படுவதற்காகவும் செய்யப்படும் இக்கிரியையும் கிராமசாந்தி வாஸ்துசாந்தி இவைகளைப் போன்றதே. ஆயின் இதில் பிரம்மஸ்தானம் இந்திரஸ்தானம் முதல் ஈானஸ்தானம் வரையிலான ஸ்தானங்களாகிய நவசந்திகளிலும் அந்தந்தத் தேவதைகளை அவர்களுக்குரிய மண்டலங்களை அரிசிமாலினால் வரைந்து அங்கு ஆவாணம் செய்து, வெற்றிலைபாக்கு, பழும், தேங்காய், கழுகட்டு, நெற்பொரி, இளநீர் என்பவற்றை நிவேதித்து பலியுருள்டைகளையும் வழங்கி மகிழ்விப்பர்.

ரக்ஷாக்ஞ ஹோமம்:

ரக்ஷாக்ஞ தேவரைத் (ராக்ஷஸர்களை அழிப்பவர்) திருப்தி செய்யும் இக் கிரியையின் நோக்கமும், பிரவேசபலி, கிராம சாந்தி என்ற இவை போன்றதே. ஆனால் இக் கிரியையில் அக்கிளி காரியம் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. பருத்தி, மிளகு, எள், வெண்கடுகு முதலியவற்றால் ஹோமம் செய்வர். இக் கிரியை ஆலய மண்டபத்தினுள்ளே நிகழும்.

திசாஹோமம், சாந்திஹோமம், சம்ஹிதா ஹோமம், மூர்த்திஹோமம் முதலியன:

சிவாஸ்திரதேவர், பாசுபதாஸ்திரம், சம்ஹிதா மந்தி ரங்கள், பிரதான மூர்த்தி இவர்களைத் தனித்தனியே கும்பங்களில் ஆவாகணம் செய்து பூஜித்து அக்கிளி வளர்த்து அங்கும் அவர்களை ஆவாகணம் செய்து ஹோமங்கள் நிகழ்த் தப்படும். திசாஹோமத்தின் முடிவில் அங்கு பூஜிக்கப்பட்ட நான்கு கும்பங்களையும் எடுத்து அவற்றின் நீரைக் கோபுர வாசலில் இருந்து விதிவலமாகச் சொரிந்து காவலிடப்படு கிறது.

நவக்கிரக மகம்:

பரிவார தெய்வங்களில் நவக்கிரகங்களுக்குத் தனியிடம் உண்டு. ஆன்மகோடிகளோடு நேரடித் தொடர்பு கொண்டு தமது கதிர்வீசுக்களால் உலகியல் வாழ்க்கையில் பலவேறு மாற்றங்களையும் பலாபலன்களையும் செய்கின்றவர்கள் நவக்கிரக நாயகர்கள். இவர்களைக் கும்பத்திலிரும் அக்கிளியிலிரும் ஆவாகணம் செய்து உபசாரங்கள், ஆகுதிகள் வழங்கி வழி படுவது நவக்கிரக மகம் எனப்படும். (மகம்-யாகம்).

நயஞேன்மீலனம் :

நயன உண்மீலனம் எனப் பிரிந்து கண் திறத்தல் என்ற பொருளை இச் சொல் வெளிப்படுத்தும். ஓவியம் சிற்பம் என்பன உருவாகி முடிந்ததும் இறுதியாகவே கண்திறத்தலைச் செய்வர். இங்கு முறைப்படி பூஜை, அக்கிளிகாரியம் என் பவற்றை நிகழ்த்தித் திரையிட்டு மூர்த்தியின் திரு உருவத் திலே தங்களுடியால் கண்களைத் திறந்து தானியக் குவியல்

மீது விக்கிரகத்தை வைத்துப் பொன், தேஷ், நெய், தானி யங்கள், பிராம்மணர்கள், திபம், கண்ணெடி, நிறைகுடம், சந்நியாசி, பக்தஜனங்கள் ஆகியோரைத் தரிசிக்கக்கூடியவர். சிற்பாசாரி சம்பாவனை செய்து கௌரவிக்கப்படுவார்.

ஜலாதிவாசம் :

நயஞேன்மீலனம் செய்யப்பட்ட விக்கிரகத்தை நீரில் அமிழ்த்திவைத்தலே ஜலாதிவாசம் எனப்படும். இதற்கெனத் தயார் செய்யப்பட்ட சிறு கிணற்றிலே (தொட்டி) புனித தீர்த்தங்களை நிரப்பி அதனுள் ஆசனத்தின்மீது கழுத்தளவு நீரில் கிழக்கு நோக்கி விக்கிரகத்தை இருக்கச் செய்வர். தொட்டி தயார் செய்யும் சிரமத்திற்காகப் பெரிய பாத்தி ரங்களைப் பயன்படுத்துவதுமுண்டு.

மீன், தவளை, பாம்பு முதலிய நீர்வாழ் பிராணிகளைப் பொன்னால் அல்லது வெள்ளியாற் செய்து இதனுள் போடு வதுமுண்டு.

தான்யாதிவாசம் :

இதன்பின் விக்கிரகத்தைத் தானியங்களால் மூடிவைப்பர். இதுவே தான்யாதிவாசம் எனப்படும். இவ்விரு அதிவாசக் கிரியைகளும் பிருதுவி, அப்பு ஆகிய இரு அம்சங்களுடனும் பரம்பொருளுக்குள்ள தொடர்பை வலுப்படுத்துவதாக அமைகிறது.

பிரசன்னைப்பேஷகம்; பிரசன்னைப்பூஜை :

புனராவர்த்தன மஹா கும்பாபிஷேகத்திற்கு மட்டும் இக் கிரியை உண்டு. மூல மூர்த்தியிலுள்ள தெய்வசாந்தித் தியத்தைக் கும்பத்திலே ஒடுக்குமுன் விசேஷ ஸ்நபனைப்பேஷகம் செய்து தீபாராதனை, பூஜைகள் செய்வது மரபு. இதுவே பிரசன்னைப்பேஷகம், பிரசன்னை பூஜை என வழங்கப்படுகிறது.

கடஸ்தாபனம் :

கும்பம் வைப்பதற்கான நெல், அரிசி, பயறு, உழுந்து, என், நவதானியம், நெற்பொரி, தர்ப்பை இவற்றை உரிய மந்திரங்கள் ஒதியவாறு முறைப்படி பரப்பிக் குடத்தைக்

கழுவி, நூல்சுற்றி, தூபம்காட்டி இதனுள் சந்தனம், நீர், பவித்திரம், நவரத்தினம், பொன் முதலியவற்றையிட்டு மாவிலை, தேங்காய் என்பவற்றை வைத்து பட்டு, பூணால், கூர்ச்சம், மாலை, பூ, சந்தனம் இவற்றைச் சாத்தி கும்பாபிஷேகத்திற்குரிய பிரதான கும்பங்களை அமைத்தலே கடல்தாபனமாகும். இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியே வேத மந்திரங்கள் ஒத்தப்படும்.

கலாகர்ஷணம் :

பிம்பம் எனப்படும் விக்கிரஹத்திலிருந்து இறையருட்சக்தியை — தெய்வசாந்தித்தியத்தை — கும்பத்திலே வரச் செய்தலே கலாகர்ஷணமாகும். பலவிதமான நியாசங்கள் மூலமாக இதனைச் செய்து கடல்தாபணம் செய்யப்பட்ட கும்பத்தில் மூர்த்தியை எழுந்தருளச் செய்தபின்னர் கும்பத்தை யாகத்திலே ஸ்தாபிப்பார்.

விசேஷ சந்தி :

பூர்வாங்கக் கிரியைகள் நிறைவுற்றதும் சிவாசாரியார்கள் எல்லோரும் தமது நித்திய கார்மானுஷ்டானங்களை முடித்தபின் ஓரிடத்தில் வரிசையாக அமர்ந்து விசேஷ சந்தியா வந்தனத்தில் ஈடுபடுவார். இது சகரீகரணம், அங்கநியாசம், காயத்திரி ஜெபம், மற்றும் பல்வேறுவகையான தர்ப்பணங்களும் அடங்கிய கிரியையாகும். (தர்ப்பணம்—மந்திரநீர் சொரிந்து தேவர்கள் முதலானேரை மகிழ்வித்தல்.)

சயஞ்சோபணம் :

தானியங்களைப் பரப்பி மான்தோல் முதலியவற்றை விரித்து, அதன்மேல் மெத்தை, தலையணை, விரிப்பு என்பவற்றை அமைத்து மூர்த்தியை அங்கு எழுந்தருளச் செய்து கிழக்கே தலைவைத்து மேல் நோக்கியபடி சயனிக்கச் செய்து செந்திறத் துணியினால் மூடி இறைவனைத் துயிலவைக்கும் பாவனையே சயஞ்சோபணமாகும். (ஆரோபணம் — ஏற்றுதல்.)

தீபஸ்தாபனம் :

மண்டபத்திலே வைத்து சர்வாலங்காரங்களுடன் கூடிய தீபமொன்றை ஏற்றி அதனை அர்ச்சித்து ஒரு சமங்களிப் பெண் அதனை ஏந்தியபடி வீதிவெம்வரச் செய்து மூலஸ்தானத்தில் அதனை வைத்துலே தீபஸ்தாபனம் எனப்படும். இத் தீபம் கும்பாபிஷேகம் முடியும்வரை அணையாது பாதுகாக்கப்படும்.

பிம்பஸ்தாபனம் :

ஆதாரசிலை எனப்படும் பீடக்கல்லினை உரிய முறைப்படி பொருத்தி அமைத்தபின் அதன்மேல் நவரத்தினங்களையும், பஞ்சலோகம் முதலியவற்றினையும் உரிய முறைப்படி மந்திரச்சிதமாகப் பதித்து நியாசம்செய்து அதன்மேல் யந்திரத் தையும் ஸ்தாபித்து அது சேதமுறைவன்னம் அதன்மேல் பஞ்சினைப் பரப்பிவைப்பார்.

சயனத்திலிருந்து மூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்து வீதி வலமாகக் கொண்டுவந்து இந்த ஆசனத்தின்மீது வைத்து அஷ்டபந்தனை மருந்தினைச் சாத்தி மூர்த்தியைப் பீடத்துடன் இறுகப் பொருத்துவார்.

யந்திர பூஜை :

இங்கு பதிக்கப்பெறும் யந்திரமானது உலோகத்தகட்டிலே வரையப்பட்ட அந்தந்த மூர்த்தியினைது அம்சங்களைக் கொண்டதாக அமையும். இது கும்பாபிஷேகத்திற்கு சுமார் ஒரு மண்டலம் முன்பதாகவே தயார் செய்யப்பட்டுத் தினமும் அபிஷேகம் பூஜை செய்யப்பெற்றுத் தெய்வ சாந்தித்தியம் பெற்றதாக இருக்கும்:

தைலாப்பியங்கம் (எண்ணெய் சாத்துதல்):

விக்கிரகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதும் சிவாசாரியார் அதற்கு எண்ணெய் சாத்தியனின்பு பக்தர்கள் யாவரும் தாமே தமது கைகளால் எண்ணெய்சாத்தி வணங்குவார். நல்லெண்ணெய்,

சந்தனைத்தைலம் முதலிய வாசனைத் தைலங்கள் என்பன இதற்குப் பயன்படும். இது பாப நிவர்த்தியைச் செய்யும்.

விம்பகத்தி:

மூர்த்தியின் திருவுருவத்திலுள்ள தோழங்கள் நீங்குவதற்காகப் பிம்பகத்தி செய்யப்படுகிறது. பலவிதமான புண்ணிய தீர்த்தங்களாலும், இதற்கென விதிக்கப்பட்ட பலவிதமான மரப்பட்டைக் கஷாயங்களாலும் மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்கின்றனர். இதனால் பிம்பம் சுத்தமடைகிறது.

விசேஷ திரவிய ஹோமம்:

பலவிதமான சமித்துக்கள், தானிய வகைகள் என்பவற்றை அவற்றுக்குரிய மந்திரங்களை ஒதி அக்கினி யில் இட்டு ஆகுதி வழங்குவர். இந்த விசேஷத் திரவியங்கள் ஓவ்வொன்றுக்கும் ஓவ்வொரு பலன் சிறப்பாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

யாகசாலையின் அமைப்பு:

பஞ்சபூத விளக்கமாக யாகசாலை அமைவதை முன்னர் கண்டோம். யாகசாலை கோயில் பிரகாரத்தினுள்ளே ஈசானம், அக்கினி, வடக்கு, மேற்கு ஆகிய திசைகளில் அமையலாம். நன்கு மெழுகித் தூய்மைப்படுத்திய தரையையும், நடுவே வேதிகை என்று சொல்லப்படும் மேடையையும் யாகசாலையின் பிரமாணத்துக்கேற்ற எண்ணிக்கையுள்ள தூண்களையும் கொண்டதாக மேலே வேயப்பட்டு வெள்ளை கட்டிய விதானத்துடன் யாகசாலை அமையும்.

ஐந்துவகையான யாகசாலைகள் உள்ளன. யாகசாலையைப் பதங்களாகப் பிரிப்பதில்தான் இந்த வேறுபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. மாவில் தோய்த்த நூலினால் சூத்திரங்களை அடித்துப் (கோடுகள்) பதங்களை ஏற்படுத்துவர்.

நாற்பத்துநான்கு சூத்திரங்களை இருபுறமும் இடுவது ருத்திர சூத்திரக் கிரமம் என்பபடும். இதில் $43 \times 43 = 1849$ பதங்கள் உண்டாகும். முப்பத்து நான்கு சூத்திரங்கள் அடிப்பது விஷ்ணு சூத்திரக் கிரமம். இருபத்து நான்கு சூத்தி ரங்கள் அடிப்பது பிரம்ம சூத்திரக் கிரமம். பதினான்கு சூத்திரங்கள் அடிப்பது மனுசூத்திரக்கிரமம். பன்னிரண்டு சூத்திரங்கள் அடிப்பது ரவிசூத்திரக்கிரமம்.

ரவிசூத்திரக்கிரமத்தில் நூற்று இருபத்தொரு பதங்கள் உருவாகும். சும்பங்களுக்கான வேதிகை, நடுவில் அமையும். அதனைச் சுற்றிலும் சஞ்சாரபதங்கள், ஒமகுண்டங்கள், பரிவார யாகஙும்பங்கள் என்பன அவற்றுக்குரிய இடங்களில் அமையப் பெறும்.

சூத்திர சூத்திரக்கிரம யாகசாலையில் முப்பத்துமூன்று குண்டங்களும், விஷ்ணு சூத்திரக்கிரமத்தில் இருபத்தைந்து குண்டங்களும், பிரமசூத்திரக்கிரமத்தில் பதினேழு குண்டங்களும், மநுசூத்திரக்கிரமம், ரவிசூத்திரக்கிரமம் இரண்டிலும் ஒன்பது குண்டங்களும் அமையும்.

வசதி குறைந்த இடங்களில் ரவிசூத்திரக்கிரம யாகசாலை அமைத்து அங்கு ஐந்து குண்டங்கள் அமைப்பார். ஓவ்வொரு வரிசையிலும், கிழக்கே சதுரக் குண்டமும், தெள்கிழக்கே யோனி குண்டமும், தெற்கில் அர்த்தசந்திரக் குண்டமும், தென்மேற்கில் திரிகோணகுண்டமும், மேற்கில் விருத்தகுண்டமும், வடமேற்கில் அறுகோண குண்டமும், வடக்கில் பத்ம குண்டமும், ஈசானத்தில் எண்கோண குண்டமும் அமையும். பிரதான குண்டம் வேதிகைக்கு முன்பாக அல்லது ஈசானத்திற்கும் கிழக்குக்குமிடையே அமையும்.

ஐவகை யாகசாலைகளுக்கும் முறையே நூறு, அறுபத்து நான்கு, முப்பத்தாறு, பதினாறு, பதினாறு என்ற எண்ணிக்கையில் தூண்கள் அமையும். மாவிலை. தோரணம், மாலைகள், பட்டு, கொடி, கரும்பு, கழுகு, இளநீர் முதலியவற்றால்

யாகசாலையை அலங்கரிப்பர். அஷ்டமங்கலம், தசாயுதம் என்பளவும் யாகசாலையை அலங்கரிப்பன.

யாகபூஜை :

யாகசாலையில் பிரவேசிக்கும் சிவாசாரியார் முதலில் விக்நேஸ்வர பூஜை, புண்யாகவாசனம் என்பவற்றைச் செய்தபின் குரிய பூஜை, துவார பூஜை, தோரணங்கள், திரிகுலங்கள், கொடிகள் ஆகியவற்றின் அதிதேவதைகளுக்கான பூஜை, பரிவார கும்ப பூஜை, அஷ்டமங்கல பூஜை, யாகேஸ்வரன் யாகேஸ்வரி பூஜை என்பவற்றையும் செய்வார்.

இதன்பின் பிரதான வேதிகையிலுள்ள ஸ்நபன கும்பங்களில் பஞ்சாசன பூஜை, ஆவரண பூஜை என்பவற்றை நிகழ்த்திப் பலவித நியாசங்கள் மூலமாக மந்திரசக்திகளைக் கும்பத்திலே பதித்துப் பூஜிப்பார்.

பின்னர் பிரதான குண்டத்திலே பிரதான சிவாசாரியார் அக்கினிகாரியம் செய்ததும், அதிலிருந்து அக்கினியைப் பிரித் தெடுத்து ஏனைய குண்டங்களுக்குரிய சிவாசாரியார்கள் தங்கள் குண்டங்களில் இட்டு அக்கினிகாரியம் செய்வார்.

இவ்வாறு பிரதான குண்டத்திலிருந்து அக்கினியைப் பிரித்துக் கொடுப்பது அக்கினி விபஜனம் எனப்படும்.

யாகபூஜை, பகலில் குரிய பூஜையுடனும் இரவில் சந்திர பூஜையுடனும் ஆரம்பிக்கும்.

ஸ்பர்சாகுதி :

யாகசாலையிலே அக்கினியிலும்; கும்பத்திலும் ஆவா களம் செய்து பூஜிக்கப்பட்ட தெய்வசாந்நித்தியத்தை பிம் பத்திலே ஒடுக்குவதே ஸ்பர்சாகுதியாகும். அக்கினியுடன் கும்பத்தையும், கும்பத்துடன் பிம்பத்தையும் தர்ப்பைக் கயிறு, நூல் முதலியவற்றால் நாமசந்தானம் செய்து (தொடுத்து) முழுமுறை யாககுண்டத்திலும் மூலமூர்த்தியிலு மாக ஸ்பர்சாகுதி செய்து இறுதியில் நாமசந்தானத்தை மூலமூர்த்தியில் கேர்த்து விடுவார்.

பூர்ணாகுதி :

இறுதியில் பிரதான சிவாசாரியார் பிரதான குண்டத்தில் பூர்ணாகுதி வழங்கியதும் எனைய சிவாசாரியர்களும் தத்தம் குண்டங்களில் பூர்ணாகுதி கொடுத்துப் பிரதான குண்டத்தில் அக்கினி சம்யோஜனம் செய்வர். பின்பு பிரதான குண்டத்தில் மஹாபூர்ணாகுதி வழங்கி ரண்ண எடுத்துக் கும்பத்திற் குச் சாத்தி அதனை அனைவருக்கும் வழங்குவர்.

கும்ப உத்தாபனம் :

குறிக்கப்பட்ட சுபநேரத்தில் சகலவித தோழங்களும் நிவர்த்தியாகும் பொருட்டு நவக்கிரகதானம், யாத்ரா தானம் என்பன வழங்கியபின் பரிசாரகரை அலங்கரித்து அவரை வாகனமாகப் பாவித்து அவர் சிரசில் பிரதான கும் பத்தை வைத்து மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்க ராஜோப சாரங்களுடன் வீதி வலமாக எழுந்தருளுவிப்பர்.

ஸ்தூபிக்கென அமைக்கப்பட்ட கும்பத்தையும் இதனேடு அல்லது முன்பே வலமாகக் கொண்டுவந்து முதலில் ஸ்தூ பிக்கு அபிஷேகம் செய்வர்.

கும்பாபிஷேகம் :

மங்கலவாத்தியங்களும், வேதகோஷங்களும் முழங்கப் பிரதான கும்பமும், அஷ்ட வித்யேஸ்வர கும்பங்களும் மூலமூர்த்தி கிக்கு முன்னர் வைத்து நியாசங்கள் செய்யப்பட்டபின் அபிஷேகம் செய்யப்படும். மஹா ஹவிர் நிவேதனம் என்னும் விசேஷ நெவேத்தியத்தை நிவேதித்தபின் கதவைச் சாத்தி விடுவர்.

தசதூர்சனம் :

இதன்பின் பண்ணிசை நிகழ்த்திக் கதவினைத் திறந்து மங்கலப் பொருட்களான பசு, நிறைகுடம், தீபம், கண்ணேடி முதலியவற்றையும், சுமங்கலியையும், தரிசிக்கச் செய்வர். பின்பு தர்மகர்த்தாக்கள், உபயகாரர் முதலியவர்களுக்கு அபிஷேகம் நிகழும். (அவபிருத ஸ்நானம் என்று இதனைக் கூறுவர்.)

மஹாபிஷேகம்:

பஞ்சாயிர்தம், பால், இளாநீர் முதலிய சுவை பொருட்களாலும் மூலமுர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்து ஸ்நபனூபிஷேகம் செய்வது மஹாபிஷேகம் எனப்படும். இதன்பின் ஆசார்ய பூஜை நிகழும். சிவாசாரியார்களை உபசரித்து தகழினை தாம்பூலங்கள் வழங்கி நமஸ்கரித்து அவர்களது ஆசி பெறுவதுடன் பிரதிஷ்டா மஹா கும்பாபிஷேகம் நிறைவுபெறும். இரவு கல்யாண உற்சவம், திருவூஞ்சல் என்பன நிகழும்.

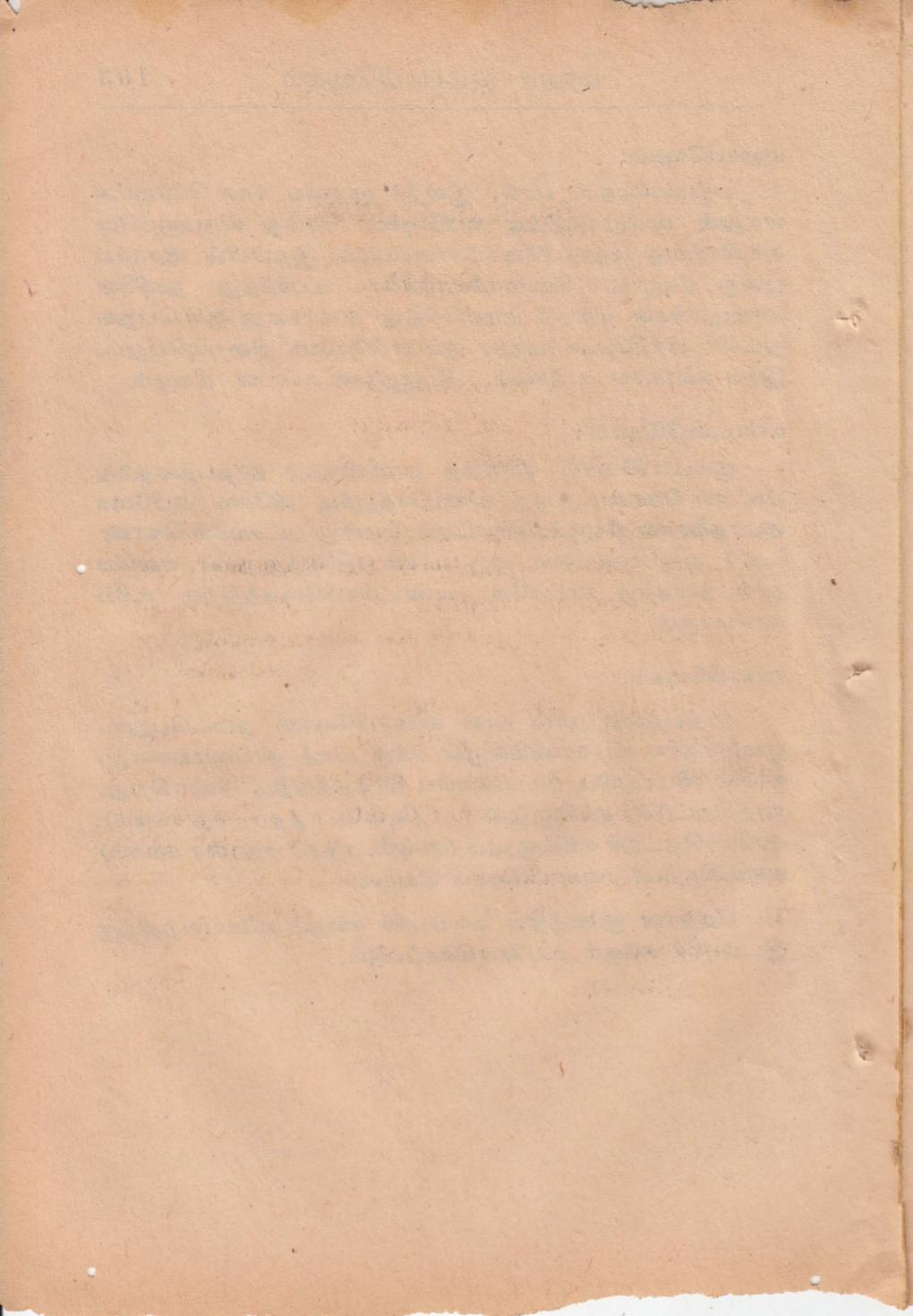
மண்டலாபிஷேகம் :

கும்பாபிஷேகம் நிகழ்ந்த நாளிலிருந்து நாற்பத்தைந்து நாட்கள் கொண்ட ஒரு மண்டலத்துக்கு விசேஷ அபிஷேக ஆராதனைகள் நிகழும். திரிபட்சம் (முன்று பட்சங்கள் கொண்டது) ஒரு மண்டலம். ஒரு பட்சம் பதினெந்து நாள். எனவே நாற்பத்தைந்து நாட்களே மண்டலாபிஷேகத்திற்கு உரிய காலமாகும்.

சங்காபிஷேகம்:

நாற்பத்தைந்தாம் நாள் சங்காபிஷேகம் நடைபெறும். பூஜைக்குநிய உபகரணங்களுள் சங்கு மிகத் தூய்மையானது. சங்கில் விடப்படும் நீர் புண்ணிய தீர்த்தத்திற்கு நிகராகிறது. நாற்றெட்டுச் சங்கினாலும் (அஷ்டோத்தர சதசங்கம்), ஆயிரத்தெட்டுச் சங்கினாலும் (அஷ்டோத்தர சஹஸ்ர சங்கம்) வசதிக்கேற்பச் சங்காபிஷேகம் நிகழும்.

பிரதான கும்பத்தில் வலம்புரிச் சங்கும் ஏனையவற்றிற்கு இடம்புரிச் சங்கும் உபயோகிக்கப்படும்.

அனுபாந்தங்கள்

உள்ளுரை

	பக்கம்
1. ஆலய வழிபாடு	ii
2. திருமுறைகளும் கிரியைகளும்	vii
3. வேதாகமங்களும் திருமுறைகளும்	x
4. சைவத் திருமுறைகள்	xi
5. சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள்	xiv
6. சமயாசாரியர் விபரத் தொகுப்பு	xv
7. நவக்கிரகங்கள் தொடர்பான சில விபரங்கள்	xvii
8. மஹோற்சவகாலப் பண்கள்	xviii
9. சைவசமயம் சம்பந்தமான சில தொகைகளின் விளக்கங்கள்	xx
10. முப்பத்தாறு தத்துவ வரிசை	xxxii
11. அபிஷேகக் கிரமமும் பலன்களும்	xxxiii
12. விசேஷ திரவிய ஹோமம்—பலன்கள்	xxxiv
13. சங்கலபத்துக்குப் பயணப்படும் சில வடமொழிப் பெயர்கள்	xxxvii
14. நியாசத்தில் வருகின்ற சில அவயவப் பெயர்கள்	xxxix
15. ஆவரண தேவர்கள்	xli
16. யாகமண்டபமும் கும்பங்களும்	xliv
17. முத்திரைகள்	xlviii

அனுபந்தம் I

ஆலய வழிபாடு

[எங்கும் வியாபித்திருக்கும் ஆண்டவனை மன ஒருமைப் பாட்டுடன் வழிபாடியற்றி அவனருள் பெற உங்க இடம் ஆலயம். ஆலய வழிபாட்டிற்கென சில விதிமுறைகள் உள்ளன. ஆகமங்களிலிருந்து இவற்றைத் தொகுத்து ஆறு முகநாவலரவர்கள் சைவவினாவிடை, பாஸ்பாடம் போன்ற நூல்களில் எழுதியுள்ளார். அவற்றை அடியொற்றி எழுந்த பல நூற்றுக்கணக்கான நூல்களிலும் ஆலய வழிபாடுபற்றி எழுதப்பட்டுள்ளன. இருந்தும், சைவ அன்பர்களின் நன்மை கருதி மிகச் சுருக்கமாக இப்பகுதி இங்கு சேர்க்கப்படுகிறது.]

ஸ்நானம் செய்து தோய்த்துவர்ந்த ஆடைகளை அணிந்து விழுதி தரித்துக்கொண்டு (தீக்கு பெற்றவர்கள் நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்கள் செய்துகொண்டு) சிவ சிந்தனையுடன் ஆலயம் செல்லவேண்டும். வீதியில் கைகால்களைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்தபின் கோபுரத்தை நமஸ்காரம் செய்தவாறு உள்ளே நுழைந்து பலிபீடத்திற்கு இப்பால் வடக்கே தலை வைத்து வீழ்ந்து வணங்குதல் வேண்டும்.

வடக்கு நோக்கிய சந்திதியாயின் கிழக்கே தலைவைத்து நமஸ்காரம் செய்தல் முறை. எவ்வாறுயினும் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் கால்நீட்டி வணங்குதல் தகாது. பரிவார தெய் வங்களின் சந்திதிகள் உள்ள திசைகளில் கால்நீட்டுதலும் தவிர்க்கப்படவேண்டும். சந்திதானங்கள் நிறைய உள்ள கோயில்களில் வீழ்ந்து வணங்குவதைத் தவிர்க்கலாம். சிதம் பரத்திலே உட்பிராகாரத்தில் யாரும் வீழ்ந்து வணங்குவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆண்கள் தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, வாய், புயங்கள் இரண்டு என்னும் எட்டு உறுப்புக்களும் நிலத்தில் படியும்படியாக அஷ்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் தலை, கையிரண்டு, முழந்தாள் இரண்டு என்னும் ஐந்து உறுப்பு

களும் நிலத்தில் பொருந்தப் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்தல் வேண்டும்.

மார்பு பூமியில் படும்படி வலக்கையை முன்னும், இடக் கையைப் பின்னும் நேரே நீட்டிப் பின் அம்முறையே மடக்கி, வலப் புயமும் இடப்புயமும் மன்னிலே பொருந்தக் கைகளை அரையை நோக்கி நீட்டி வலக்காதை முன்னும் இடக்காதைப் பின்னும் மன்னிலே பொருந்தச் செய்து வணங்குதலே அஷ்டாங்க நமஸ்காரமாகும்.

இதன் பின் வீதி வலம்வரும்போது சிரசிலாவது மார்பி லாவது இரு கரங்களையும் குவித்துச் சிவநாமங்களையுச்சரித்த வாறு மெல்ல அடியெடுத்துவைத்து நடக்கவேண்டும். விநாயகரை ஒருதரமும், சூரியனை இருதரமும், அம்பிகையையும், விஷ்ணுவையும் நான்குதரமும் வலம்வருதல் முறை.

விநாயகரை வணங்கும்போது முஷ்டியாகப் பிடித்த கைகளினால் நெற்றியில் மும்முறை குட்டி, வலக் காதை இடக் கையினாலும், இடக் காதை வலக் கையினாலும் மாறிப் பிடித்து மும்முறை தாழ்ந்தெழுந்து (தோப்புக்கரணம்) வணங்கவேண்டும்.

அபிஷேகம், நைவேத்தியம் என்பன நிகழும்போது சுவாமிதரிசனம் செய்வதும், வீழ்ந்து வணங்குவதும். வீதி வலம் வருதலும் தகாது. தீபாராதனை நிகழும்போது வீழ்ந்து வணங்குவதும் முறையன்று. வீதிவலம்வரும் ஓவ்வொரு தரமும் சண்டேஸ்வரரை வழிபடாது (கைகொட்டுதல் மூலம் அவரது தவத்துக்கு இடையூறு செய்யாமல்) இறுதி யாக வலம்வரும்போது மாத்திரம் அவரை வணங்கி வழி பாட்டின் பலனைத் தரும்படி கேட்டு மும்முறை மெல்லக் கை கொட்டி வணங்கவேண்டும்.

சண்டேஸ்வரரை வலம்வந்து வணங்குவது சூடாது. ஏனெனில் மூலஸ்தானத்துக்கும் சண்டேஸ்வரருக்குமிடையே குறுக்கே போகக்கூடாது என்பது வீதி. இதேபோல, நந்திகும் மூலஸ்தானத்துக்குமிடையே குறுக்கே போவதும் தகாது.

இதன் பின் நந்தியை வணங்கி அருமதிபெற்று, நமது பாவங்கள் யாவற்றையும் பலிபீடத்திலே பலியிட்டதாகப் பாவனைசெய்து உள்ளே சென்று அர்ச்சனை செய்வித்து வணங்க வேண்டும். வழிபாடு முடிந்ததும் சிறிதுநேரம் ஆலயத்தில் ஒர் இடத்தில் அமைதியாக இருந்து தியானம் செய்வது அவசியம்.

ஆசார யில்லாது ஆலயத்துக்குப்போதல், அங்கு உயர்ந்த ஆசனங்களில் இருத்தல், கால்நீட்டுதல், உணவு வெற்றிலை முதலியன உண்ணல், பொடி போடுதல், தோளிலே உத்தரிய மிடுதல், சட்டை அணிதல், விக்கிரகங்களைத் தொடுதல், பலிபீடம், விக்கிரகம், தூபி என்பவற்றின் நிழல்களை மிதித்தல், வீண் வார்த்தை பேசுதல் என்பன ஆலயத்தில் செய்யத்தகாத குற்றங்களாகும்.

தூபியின் நிழல் நிலத்தில் விழும்போது அதனை மிதி யாமற் செல்ல இடமில்லாவிடில் அதனை ஐந்து பங்காக வகுத்து மூன்றுபங்கை நீக்கி எஞ்சிய இரண்டு பங்கில் மிதித் துச் செல்லலாம். சுவாமி வீதி வலம்வரும்போது நிழலை மிதித்தல் பாவமாகாது.

தினமும் காலையில் வீதிவலம் வந்து வணங்குபவர்கள் தீராநோய் தீரப்பெறுவர். உச்சிக்காலத்தில் வலம்வருபவர்கள் இஷ்டசித்திகளைப் பெறுவர். மாலையில் வலம்வருபவர்கள் பாபநீக்கம் பெறுவர். அர்த்தஜாமத்தில் வீதிவலம்செய்ப வர்கள் முத்தியின்பம் பெறுவர்.

ஆலயத்துக்குச் செல்லும்போது வெற்றிலை பாக்கு, களிந்த பழங்கள், தேங்காய், பூக்கள் முதலியவற்றை இறை வனுக்குக் காணிக்கையாக எடுத்துச் செல்வது நல்லு. இவற்றை ஒரு தட்டிலே வைத்து மார்பளவில் தூக்கி ஏந்திய வாறு செல்லல் வேண்டும். (பலர் தமது வசதி கருதி இப் பொருட்களைப் பைகளில் கொண்டு செல்கிறார்கள். இது ஆசாரக்குறைவானது என்பதுடன் அர்ச்சகர்களுக்குப் பல சிரமங்களைக் கொடுப்பதாயும் உள்ளது. இவ்வாறே அப்பேசு கத்துக்குரிய பாலைப் போத்தவில் கொண்டுபோவதையும் தவிர்த்தல் வேண்டும்.

ஆலய மருங்கிலே நந்தவனம் அமைத்தல், மண்டபங்கள், வீதிகளைக் கூட்டிக் கழுவித் துப்புரவு செய்தல், தீபங்கள் கலசங்கள் முதலிய உபகரணங்களைத் துலக்குதல், பூக்கொய்தல், தீபமேற்றுதல் முதலிய சரியைத் தொண்டுகளைத் தாமே முன்வந்து செய்தல் அடியார்க்கு அழகாகும்.

திருமுறைகளைப் பண்ணேடு பாடும் திறமைபெற்றவர்கள் விசேஷ காலங்களிலாவது ஆலயங்களுக்குச் சென்று பண்ணிசை பாடுதலும், கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள் செய்தலும் சிறந்த ஒரு புண்ணிய கைங்கரியமாகும்.

அடியார்கள் பலரும் ஆலயத்தின் வாசறிபடிகளிலே கற்புரம் எரித்து வழிபடுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இது கண்டிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. இதனால் பலருக்கும் பல வித இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுவதுடன் ஆலயத்தின் அழகும் தூய்மையும் கெடுகிறது. கற்புரம் எரிப்பதற்கென அமைந்த இடங்களில் மட்டும் எரிப்பது நன்றா.

இதேபோல, விசேஷமான படையல்களின்போது வெட்டிளநீர் நிவேதனம் செய்வதற்கு இடையூருக் அதற்குமேல் கற்புரம் எரிப்பதையும் சிலர் வழக்கமாகக்கொண்டுள்ளனர். இதுவும் தவறானதே.

உற்சவகாலங்களில் ஓலிபெருக்கிகள் பயண்படுத்தும் போது அளவுக்கு மீறிய பேரொலியுடன் பாடல்கள் ஓலிப் பதும், வீரசமான அசிங்கமான பாடல்கள் ஓலிப்பதும் ஆலயத்தின் அமைதியையும் பத்திமயமான சூழலையும் கெடுப்பதுடன் வழிபடுவோரின் மன ஒருமையையும் சிதைத்து விடுகிறது.

ஆலய வழிபாடு எம்மை மேல்நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதற்காக அமைந்தது. ஆனால் நமது அறியாமையாலும், அக்கறையின்மையாலும் குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசிக்கொள்வதுபோல மேலும் மேலும் பாவங்களைத் தேடுபவர்களாக நாம் நடந்துகொள்வது வருந்தத்தக்கது.

அரச சபை (நாடாளுமன்றம்), நீதி மன்றம் முதலிய இடங்களில் நாம் எவ்வளவு தூரம் விதிமுறைகளையும், அமைதியையும் கடைப்பிடிக்கிறோம். வெற்றிகளை மெல்லுதல், புகைத்தல், வீணவார்த்தை பேசுதல், கால்மேல் கால் போட்டுக்கொண்டிருத்தல் முதலியன நீதிமன்றத்தை அவ மதிக்கும் செயல்களாகக் கருதப்பட்டுத் தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது.

இவற்றையெல்லாம்விட மேலான ஒரிடம் ஆலயம் என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார். எனவே, ஆலயங்களில் நாம் விதிமுறைகளை அருசரித்தல் அவசியமானதன்றே? பிற சமயத்தவர்களின் வழிபாட்டிடங்களில் அமைதியும் தூய்மை யும் பேணப்படுவதைப் பார்த்தாவது நாமும் நமது சைவாலயங்களில் இவற்றைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்.

நமது சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு அமைய ஆலயங்களைப் பரிபாலிப்பதும், அங்கு வழிபாடுகள் ஆராதனைகளை முறைப்படி நடத்துவதும் நமது கடமை என உணர்ந்து நமது அறிவையும் பண்பையும் வளர்த்து அதன்மூலம் ஆன மீக மேம்பாட்டைந்து நல்வாழ்வு வாழ்வோமாக.

திருமுறைகளும் கிரியைகளும்

[திருமுறைகளில் கிரியைகள்பற்றி அநேக இடங்களில் எடுத்தாளப்படுகிறது. அவற்றுட் சிலவற்றை இங்கு தருகிறோம்].

- * “ செந்தமிழர் தெய்வமறை நாவர் செழுங்கலை தெரிந்த அவரோடு அந்தமில் குணத்தவர்கள் அர்ச்சனை செய்ய அமர்கின்ற அரனூர் ” —திருஞானசம்பந்தர்
- * “ அந்தணர் வேள்வியும் அருமறைத் துழனியும் செந்தமிழ்க் கீதமும் சிரினால் வளர்தர ” —திருஞானசம்பந்தர்
- * “ வேதியர் வேள்வி ஒழியாது மறைநானும் ஒதி அரஸ் நாமம் உரைத்திடும் நளிளாறே ” —திருஞானசம்பந்தர்
- * “ பொய்யாத வாய்மையாற் பொடிபூசிப் போற்றிசைத்துப் பூசைசெய்து கையினால் எரியோம்பி மறைவளர்க்கும் அந்தணர்தம் கருப்பறியலூர் ”
- * “ புந்தியினால் மறைவழியே புற்பரப்பி நெய்சமிதை கையிற்கொண்டு வெந்தமலின் வேட்டுலகின் மிக அளிப்போர் சேரும் மிழலையாமே ” —திருஞானசம்பந்தர்
- * “ கற்றுங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே செற்றூர் வாழ்தில்லை ” —திருஞானசம்பந்தர்
- * “ தொங்கலும் கம்ப்சாந்தும் அகிற்புகையும் தொண்டர் கொண்டு அங்கையாற் ரெமுதேத்த அருச்சளறகள் ற்றுள்செய்தான் ” —திருஞானசம்பந்தர்

- * “ பூமென் கோதை உமையொரு பாக்னை
ஒமஞ் செய்தும் உணர்மின்கள் உளிளத்தால் ”
—திருநாவுக்கரசர்
- * “ வாம தேவன் வளர்ந்கர் வைகலும்
காமமொன் றிலராய்க் கைவிளக்கொடு
தாமந் தூபமும் தணிணறுஞ் சாந்தமும்
எமமும் புனைவார் எதிர்செல்லவே.”
—திருநாவுக்கரசர்
- * “ ஆவாகி ஆவினி லைந்துமாகி
அறிவாகி அழலாகி அவியுமாகி
நாவாகி நாவினுக்கோ ரூரையுமாகி
நாதனுய் வேதத்தி னுள்ளோனுகி ”
—திருநாவுக்கரசர்
- * “ பாலினல்நறு நெய்யாற் பழத்தினுற் பயின்றுட்டி
நூவினுன் மணமாலை கொணர்ந்தடியார் புரிந்தேத்தி—”
—திருஞானசம்பந்தர்
- * “ செய்ய மேனியன் தேவெனுடு பால்தயிர்
நெய்ய தாடிய நீலக் குடியரன்
மைய ஸாய்மற வாமனத் தார்க்கெலாம்
கையில் ஆமல கக்கனி யொக்குமே.”
—திருநாவுக்கரசர்
- * “தொண்டனேன் பட்ட தென்னே தூயகா விரியின்நன்னீர்
கொண்டு(டு) இருக்கு ஒதியாட்டிக் குங்குமக் குழம்பு சாத்தி
இண்டைகொண் டேற நோக்கி ஈசனை எம்பி ராணைக்
கண்டனைக் கண்டி ராதே காலத்தைக் கழித்த வாரே ”
—திருநாவுக்கரசர்
- * “ பேராயிரம் பரவி வானேர் ஏத்தும்
பெம்மாணைப் பிரிவிலா அடியார்க் கென்றும்
வாராத செல்வம் வருவிப் பாணை
மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்தும் ஆகித்
தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னை.....”
—திருநாவுக்கரசர்

- * “கோங்கு சண்பகம் குருந்தொடு பாதிரி
 குரவிடை மலருந்தி
 ஒங்கி நீர்வரு காவிரி வடக்கரை
 மாந்துறை யுறைவானைப்
 பாங்கி னலிடும் தூபழும் தீபழும்
 பாட்டளி மலர்சேர்த்தித்
 தாங்கு வாரவர் நாமங்கள் நாவினில்
 தலைப்படும் தவத்தோரே.”
- திருஞாளசம்பந்தர்
- * “முன்று மூர்த்தியுள் நின்றிய ஹம்தொழில்
 முன்று மாயின மூவிலைச் சூலத்தான்
 முன்று கண்ணினன் தித்தொழில் முன்றினன்
 முன்று போதுமென் சிந்தையுள் மூழ்குமே.”
- திருஞாளசம்பந்தர்
- * “இருநிலனைய்த் தியாகி நீருமாகி
 இயமானங்கும் ஏறியும் காற்றுமாகி
 அருநிலைய திங்களாய் ஞாயிருகி
 ஆகாசமாய் அட்ட மூர்த்தியாகி....”
- திருநாவுக்கரசர்
- * “நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசம்பு நிலாப்பகலோன்
 புலனைய மெந்தனைடு எண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றூன்
 உலகேமூன்த திசைபத்தெனத் தானென்றுவனுமே
 பலவாகி நின்றவா தோனைக்க மாடாமோ”
- மாணிக்கவாசகர்
- * “மஞ்சன மாலை நிலாவிய வானவர்
 நெஞ்சினுள் ஈசன் நிலைபெறு காரணம்
 அஞ்சமு தாம்ஹப சாரமெட் டெட்டெடாடும்
 அஞ்சலி யோடும் கலந்தர்ச்சித் தாரிகளே”
- திருமூலர்
- * “ஆற்றரு நோம்மிகும் அவனி மழைகுன்றும்
 போற்றரு மன்னரும் போரிவலி குன்றுவர்
 கூற்றுதைத் தான்திருக் கோயில்க ளானவை
 சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடில் தானே.”
- திருமூலர்
- * “முன்னவரை கோயிற் பூசைகள் முட்டிடின்
 மன்னர்க்குத் திங்களு வாரி வழங்குன்றும்
 கண்ணங் களவு மிகுந்திடும் காசினிக்கு)
 என்னருள் நந்தி எடுத்துரைத் தானே.”
- திருமூலர்

வேதாகமங்களும் திருமுறைகளும்

“ வேதமொ டாகமம் மெய்யாம் இறைவன்றால்
ஒதும் பொதுவும் சிறப்பும்என் றுண்ணுக ”

—திருமூலர் திருமந்திரம்

“ தொகுத்தவன் அருமறை அங்கம் ஆகமம்
வகுத்தவன் வளர்பொழிற் சூக மேவினுன் ”

—திருஞானசம்பந்தர்

“ ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாவீவாழ்க ”

—திருவாசகம்

“ மன்னு மாமலை மகேந்திர மதவில்

சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித் தருளியும் ”

—திருவாசகம்

“ ஆகமத்தொடு மந்திரங்கள் அமைந்த சங்கதம் ”

—திருஞானசம்பந்தர்

“ அஞ்சளை மேவி அரிவையொர் பாகத்தனி

அஞ்சோ டிருபத்து முன்றுள் ஆகமம்

அஞ்சலி சூப்பி அறுபத் தறுவரும்

அஞ்சா முகத்தில் அரும்பொருள் கேட்டதே ”

—திருமந்திரம்

“ பெற்றநல் லாகமம் காரணங் காமியம்

உற்றநல் வீரம் உயர்வாதுளம் சிந்தியம்

மற்றவ் வியாமளம் ஆகுங் காலோத்தரத்து

உற்றநற் சுப்பிரம் சொல்லு மகுடமே ” —திருமந்திரம்

“ அங்கமும் வேதமும் ஒதுநாவர்

அந்தனர் நாளும் அடிபரவு ” —திருஞானசம்பந்தர்

“ இருக்கோதி மறையவர்கள் வழிபட்டேத்தும்

இளங்கோயில் ” —திருஞானசம்பந்தர்

“ நன்றாக நாண்மலரால் நல்லிருக்கு மந்திரங்கொண்டு ஒன்றிவழி பாடுசெய அற்றவன்றன்...”

—திருஞாளசம்பந்தர்

“ சந்திரர் சடையில்வைத்த சங்கரன் சாமவேதி ”

—திருநாவுக்கரசர்

“ சாமவேதமோர் கிதமோதியத் தசமுகன் பரவும் நாமதேயமதுடையார் ” — திருஞாளசம்பந்தர்

“ சாகையாயிர முடையார் சாமமும் ஒதுவதுடையார் ” ஷடி

“ சந்தோக சாமமோதும் வாயானே ” — திருநாவுக்கரசர்

“ வேதமும் வேள்வியும் ஆயினரிக்கு ” — மாணிக்கவாசகர்

அனுபந்தம் : 4

சைவத்திருமுறைகள்

முதலாம் இரண்டாம் திருஞாளசம்பந்தமுர்த்தி நாயனர் முன்றும் திருமுறைகள் : பாடிய தேவாரப் பதிகங்கள்.

நான்காம் ஐந்தாம் திருநாவுக்கரச நாயனர் பாடிய ஆறும் திருமுறைகள் : தேவாரப் பதிகங்கள்

எழாம் திருமுறை : சுந்தரமுர்த்தி நாயனர் பாடிய தேவாரப் பதிகங்கள்.

எட்டாம் திருமுறை : மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாடிய திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும்.

ஒன்பதாம் திருமுறை : திருமாளிகைத்தேவர் முதலிய ஒன் பதின்மர் பாடிய திருவிசைப்பாவும், அவருள் ஒருவரான சேந்தனர் பாடிய திருப்பல்லாண்டும்.

[ஒன்பதாந் திருமுறை ஆசிரியர் பெயர் : 1. திரு மாளிகைத் தேவர், 2. சேந்தனர், 3. கருவூர்த்தேவர், 4. பூந்துருத்தி காடனம்பி, 5. கண்டராதித்தர், 6. வேணுட்டடிகள், 7. திருவாலி அமுதனர், 8. புரோத்தம நம்பி, 9. சேதிராயர்.]

பத்தாம் திருமுறை : திருமுலநாயனர் பாடிய திருமந்திரம்.

பதினேராம் திருமுறை : திருவாலவாயுடையார் முதலிய பன் னிருவர் பாடிய நாற்பது பிரபந்தங்கள்.

இவற்கைப் பாடினேர் பெயரும் நூற் பெயரும்

1. திருவாலவாயுடையார்	(1) திருமுகப்பாகரம்
2. காரைக்காலம்மையார்	(2) திருவாலங்காட்டு முத்த
திருப்பதிகம்
	(3) முத்த திருப்பதிகம்
	(4) திருவிரட்டைமணிமாலை
	(5) அற்புதத் திருவந்தாதி
3. ஜெயதிகன் காடவர்கோன்	(6) சேஷத்திரத்திருவெண்பா
4. சேரமான் பெருமான்
நாயனார்	(7) பொன்வண்ணத்தந்தாதி
(8) திருவாரூர் முழ்மணிக்
கோவை
	(9) திருக்கயிலாய ஞானவுலா
5. நக்கிரதேவர்	(10) கயிலூபாதி காளத்திபாதி
அந்தாதி
	(11) திருவிங்கோய்மலை
எழுபது
	(12) திருவெழுகூற்றிருக்கை
	(13) பெருந்தேவ பாணி
	(14) கோபப் பிரசாதம்
	(15) கார் எட்டு
	(16) போற்றித் திருக்கலி
வெண்பா
	(17) திருமுருகாற்றுப்படை
	(18) திருக் கண்ணப்பதேவர்
திருமறம்
6. கஸ்லாடதேவர்	(19) திருக் கண்ணப்பதேவர்
திருமறம்
	(20) முத்த நாயனார் திரு
விரட்டை மணிமாலை

7. கபிலதேவர்	(21) சிவபெருமான் திரு
விரட்டடை மணிமாலை
8. பரண தேவர்	(22) சிவபெருமான் திருவந்தாதி
	(23) சிவபெருமான் திருவந்தாதி
9. இளம்பெருமான் அடிகள் (24)	சிவபெருமான் திருமும்மணிக் கோவை
10. அதிராவடிகள்	(25) முத்த பிள்ளையார் திரு
மும்மணிக் கோவை
11. பட்டினத்தடிகள்	(26) கோயில் நான்மணி
மாலை
	(27) திருக்கழுமல மும்மணிக்
கோவை
	(28) திருவிடை மருதார்
மும்மணிக்கோவை
	(29) திருவேகம்பழுடையார்
திருவந்தாதி
	(30) திருவொற்றியூர் ஒருபா
ஒருபங்கு
12. நம்பியாண்டார்நம்பி	(31) திருநாரையூர் விநாயகர்
திருவிரட்டடை மணிமாலை
	(32) கோயில் திருப்பண்ணியர்
திருவிருத்தம்
	(33) திருத்தொண்டர்
திருவந்தாதி
	(34) ஆனுடையபிள்ளையார்
திருவந்தாதி
	(35) .. திருச்சண்பை
விருத்தம்
	(36) .. திருமும்மணிக்
கோவை

- (37) ஆளுடையபிள்ளையார்
திருவுலா மாலீல
(38) „ திருக்கலம்பகம்
(39) „ திருத்தொகை
(40) திருநாவுக்கரசு நாயனார்
திருவேகாதசமாலீ

பண்ணிரண்டாம் திருமுறை : சேக்கிழார் நாயனார் பாடிய
பெரிய புராணம் என்னும் திருத்
தொண்டர் புராணம்.

[பண்ணிரு திருமுறைகளின் செய்யுள் எண்ணிக்கை 18,381
என்று ஆண்கிரேர் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள்.]

அநுபந்தம் 5

கசவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள்

(மெய்கண்ட சாத்திரங்கள்)

1. திருவுந்தியார்	திருவியலூர் உய்யவந்த தேவ நாயனார்
2. திருக்களிற்றுப்படியார்	திருக்கடலூர் உய்யவந்த தேவ நாயனார்
3. சிவஞானபோதம்	மெய்கண்டதேவ நாயனார்
4. சிவஞான சித்தியார்	அருணந்தி சிவாசாரியார்
5. இருபா இருபஃது	" " "
6. உண்மை விளக்கம்	மனவாசகங்கடந்த தேவ நாயனார்
7. சிவப்பிரகாசம்	உமாபத்திசிவாசாரியார்
8. திருவருட்பயணி	"
9. வினாவெண்பா	"
10. போற்றிப் பஃபேடை	"
11. கொடிக்கவி	"
12. நெஞ்சு விடுதாது	"
13. உண்மை நெறி விளக்கம்	"
14. சங்கற்ப நிராகரணம்	"

நால்வர் பெயர்கள்	வேறு பெயர்கள் + 94	நாடும் ஊரும்	ஆலம்	தந்தை தா
திருஞான சம்பந்தர்	அஞ்சிடயா பிள்ளையார், கவுணியர் கோன், காழி வேந்தர்	கோழநாடு, சிர்காழி	வெதிகப் பிராமணர்.	சிவபாதிருத்தி பகவதியார்.
திருநாவுக்கரசர்	அஞ்சிடய அரசர், வாகிசர்	திருமுணைப்பாடி நாடு திருவாலூர்	வெளாளர்	புகழனூர், மாதினியார்
சந்தராமர்த்தி	அஞ்சிடய நம்பி, நம்பியாரூர், திருநாவுலாரர்	திருமுணைப்பாடி நாடு, திருநாவுலார்.	சிவப் பிராமணர்	சந்தியானார், இதைஞானீயர்
பாணவிக்கவாசகர்	அஞ்சிடய அடிகள், மணவிவாசகர், திருவாதவூர்	பாண்டிநாடு, திருவாதவூர்.	அமைத்தியப் பிராமணர்	கம்புபாதாசிரம சிவஞானவியா

காலை

சு. ரா. சு. வி.

யாசாரியர்

தை தாயர்	வயது	குருபூசைத் தினம்	திருமுறை வகுப்பு	முதற்பதிகமுதல் இறுதிப் பதிகமுதல்	காலம்
நாதகிருதயர் வதியார்.	பதினாறு	வெகாசி மூலம்	முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம், திருமுறைகள்	“தோடுடேய” “காதலாகி”	க. பி. ஏழாம் நாற்றுண்டு
முனூர், இனியார்.	எண்பத் தொன்று	சித்திரைச் சதயம்	நாலாம், ஐந்தாம், ஆறாம், திருமுறைகள்	“கூற்றுயின்” “எண்ணுகேள்”	க. பி. ஏழாம் நாற்றுண்டு
தயநூர், சுஞ்சாவியார்	பதினெட்டு	அடிச் சோதி	ஏழாம் திருமுறை	“பித்தாபிரை சூடு” “தாவெண்ணமுன்”	க. பி. ஒன்பதாம் நாற்றுண்டு
பாதாசிரய, நாளவதியார்.	முப்பத் திரண்டு	ஆணி மகம்	எட்டாம் திருமுறை	“.....” “.....”	க. பி. ஒன்பதாம் நாற்றுண்டு க. பி. முன்றாம் நாற்றுண்டு என்பர் சிவர்
[ம. ப. பா.]					

சந்தானுசாரியர்

பெயர்

கணம்

குலம்

ம.

மேங்கண்டதேவர்

திருப்பெண்ணைகடம்

வேளானர்

அருணந்தி

திருத்துறையூர்

ஆதிசௌர்

வீராசாரியர்

மாநான சம்பந்தர் திருப்பெண்ணைகடம்

பிராமணர்

உமாபதிசிவாசாரியர் கொற்றவள் குடி

தில்லைவாழுந்

தனர்

சௌரியர்

நலம்	முத்தியடைந்த தினம்	அருளிய நால்கள்
வெள்ளர்	ஐப்பசிச் சுவாதி	சிவஞானபோதம்
திசைவர்	புரட்டாதிப் பூரம்	சிவஞானசித்தி யார், இருபா இருபத்து
ரமணர்	ஆவணி உத்தரம்	
ஸ்வாழந் தளைர்	சித்திரை அத்தம்	சிவப்பிரகாசம் முதலிய 8 சித் தாந்த நால் களும், கோயிற் புராணம் பெள்ட ஏராகம விருத்தி முதலியனவும்.

நவெக்கிரகங்கள் தொடர்பான சில வீபரங்கள்

நலக்கிரங்கள்	சமிக்கு	தானியம்	உலோகம்	இருத்தினம்	அதிதேவாத	மண்டலம்
சூரியன்	எருக்கு	கோதுமை தாமிரம்	மாணிக்கம்	கிளவன்	விருத்தம்	
கூங்கிரகன்	மலாக்	பச்சரிசி	வெள்ளியம்	முத்து	உடைம	சதுரல்பரம்
கெவலவாய்	கருங்காலி	துவகைர	சேம்பு	பவளம்	முருகன்	திரிவேஸணம்
புதன்	நாயுருவி	பயறு	ஷித்தளை	நிரக்தம்	விள்ளுவு	பாணுகாரம்
குரு	அரசு	கட்டி	பொன்	பூஷபராகம்	தகவி மூர்த்தி	தீர்க்க சதுரல்பரம்
சுக்கிரங்கள்	அத்திசீ	மொச்சலை	வெள்ளி	வைரப்	வெங்கி	பஞ்சகோணம்
சனி	வண்ணி	எனி ஞோ	இரும்பு	நீலம்	ஸூயமூர்	ததுராகாரம்
ராகு	அறுகு	உழுந்து	காரீயம்	கோமேதகம்	துர்க்கை (காளி) /	குர்ப்பாகாரம்
கேது	தாப்பை	கொள்ளு	துருக்கல்	வைகுரியம்	விநாயகர் (தூர்க்கை)	தீவஜாகாரம்

மடிமோற்சவ காலத்தில் ஒத்துவேண்டிய பண்கள்

எதுணரம்	பண்	குறித்த பண்ணி விலையாந்த சில தேவாங்கள்
1. கணபதிதாளத்தின்போது (கொடிமரத்தருகில்)	தக்கராகம்	1. மலையில் வாளை பாய 2. நெப்பும் பாலும் தயிரும் 3. அணிவளர் தின்கள்
2. மூலிகதாளத்தின்போது (கொடிமரத்தருகில்) விருஷ்பதாளத்துக்கும் இதுவே	காந்தார பஞ்சம்	1. மந்திரம் நான்மனையாகி 2. இடரினும் தளரினும் 3. திருச்சலும் துஞ்சசலாக 4. சொற்றினை வேதியனை
3. சிம்மதாளம் (கொடிமரத்தருகில்)	நட்டபாலை	1. தோடுகோட்டை செனியெ 2. மூவரென இருவரென
4. மழுரதாளம் (கொடிமரத்தருகில்)	இந்தளம்	1. சலையாபெனுமால் 2. பித்தா பிளைருக்டு 3. ஒன்றுகொலாலாம்
5. பிரம்மசந்தி (மத்தி)	மேசராகம்	1. புலைண்தும் பொறிகளுக்கி 2. செல்வமல்கிய செல்வர் 3. நீறு சேர்வதோர்

6. இந்திரசந்தி
(கிழக்கு)

9

7. அங்கினிசந்தி
(தென்கிழக்கு)

8. யமசந்தி
(தெற்கு)

9. நிறுதிசந்தி
(தென்மேற்கு)

10. வருணசந்தி
(மேற்கு)

11. வாயுசந்தி
(வட்டுமேற்கு)

12. குபேரசந்தி
(வடக்கு)

13. சுகாணசந்தி
(வடகிழக்கு)

ஈந்தாராம்

1. மந்திரமாவது நீறி 2. மாதிர்ப்பிலை றக்கண்ணியாலோ 3. கைப்போது மலர் தூவி	(சம்பந்தர்) (அப்யர்) (..)
1. மண்ணில் நல்லவண்ணெம் 2. கூற்றுயின்வாறு 3. தம்மையே புதழ்ந்து	(சம்பந்தர்) (அப்யர்) (சுந்தரர்)
1. காத்தலாகிக் கநிந்து 2. ஆதியந்தமாயிடுப்	(சம்பந்தர்) (..)
1. உண்ணையுலை உணையாளி 2. கொன்று ரெசப்த கொடுமோ 3. தோடுடைய செயியன்	(சம்பந்தர்) (சுந்தரர்) (..)
1. கள்ளளர்ந்த புங்கொள்ள்கை 2. நீராளும் நன்னென்றுசொ 3. கண்காட்டு நுதலாலும்	(சம்பந்தர்) (சுந்தரர்) (..)
1. பீவார் மலர் கோள்கு 2. ஆலெந்தாலுகந்து	(சம்பந்தர்) (சுந்தரர்)
1. பொடியுணை மார்பிளேர் 2. வைத்தனை தீணக்கே 3. துணிவளர் தீங்கள்	(சம்பந்தர்) (சுந்தரர்) (சம்பந்தர்)
1. ஏழிதமது சிந்தை 2. தலையே நீவனங்காய்	(சம்பந்தர்) (அப்யர்)

கைவசமயம் சம்பந்தமான சில தொகைகளின் விளக்கங்கள்

ஓன்று :

பரம்பொருள் ஒன்று.

இரண்டு :

அறம் :	இல்லறம், துறவறம்.
இருவினை :	நல்வினை, தீவினை.
இருமை :	இம்மை, மறுமை.
அயனம் :	உத்தராயணம், தக்ஞையணம்.
பக்ஷம் :	பூர்வபக்ஷம், அபரபக்ஷம்.
(சுக்கிலபக்ஷம், கிருஷ்ணபக்ஷம்)
இதிகாசங்கள் :	இராமாயணம், மகாபாரதம்.

மூன்று :

முப்பொருள் :	பதி, பசு, பாசம்.
மும்மலங்கள் :	ஆணவம், கணமம், மாணை.

மூவகை

ஆன்மாக்கள் :	சகலர், பிரளையாகலர், விஞ்ஞானுகலர்.
மூவகை மாணைகள் :	சுத்தமாணை. அசுத்தமாணை, சுத்தா
சுத்தமாணை.

மூவகை விளைகள் : பிராரத்தம், ஆகாமியம், சஞ்சிதம்.

முச்சட்டர்கள் : குரியன், சந்திரன், அக்கிணி.

மூவகைத்திருமேனி: அருவம். உருவம், அருவருவம்.

மும்மூர்த்திகள்: பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன்.

முத்தொழில்கள் : படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்.

இறைவளைப் பூசிக்கும்

முவிடங்கள் : தம்பம், கும்பம், விம்பம்.

அடியவர் சாதனங்கள் : குரு, விங்கம், சங்கமம்.

ஆலயச் சிறப்பு : மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம்.

அக்கினி : ஆகவளையம், காருபத்தியம், தக்கி ஞைக்கினி.

பிரஸ்தானத்திரயம் : உபநிஷதம், பிரம்மகுத்திரம், பகவத் திதை.

திரிகரணம் : மனம், வாக்கு, காயம்.

காரணம் முன்று : முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்தகாரணம்.

முக்குணம் : சத்துவகுணம், இரஜோகுணம், தமோ குணம். (சாத்விகம், ராஜஸம், தாமசம்)

முக்குற்றம் : காமம், வெகுளி, மயக்கம்.

முவகைச் சரீரம் : தூல சரீரம், சூக்கும் சரீரம், காரண சரீரம்.

சரீரத்திலுள்ள

நாடிகள் : இடை, பிங்கலை, சுமுழை. (சுஷாம்னு),

முவகைச் சக்திகள் : ஜனை, ரோதயித்திரி, ஆரிணி.

.. .. (இன்னெருவதை) இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி, சிரியாசக்தி.

முவகைத் தீளைகள் : சமயம், விசேஷம், நிர்வாணம்.

நான்கு :

நால்வேதம் : இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம்.

வேதத்தின் நான்கு

பகுதிகள் : மந்திரங்கள், பிராம்மணங்கள், ஆரணியகங்கள், உபநிஷதங்கள்.

உபவேதங்கள் நான்கு : ஆயுர்வேதம், தனுர்வேதம், கந்தர்வவேதம், அர்த்தசாஸ்திரம்.

உபாங்கங்கள் நான்கு : புராணம், நியாயம், மீமாங்களை, ஸ்மிருதி.

ஈவ நாற்பாதங்கள் : சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்.

(தாசமார்க்கம், சற்புதிதிரமார்க்கம்,
சகமார்க்கம், சண்மார்க்கம்.)

நால்வகை முத்திகள் : சாலோகம், சாமீபம், சாருபம்,
சாயுச்சியம்.

அந்தக்கரணங்கள் : மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்.
நால்வகை வாக்குகள் : குக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை,
வைகாரி.

நால்வகை நமஸ்கா

ரங்கள் : அஷ்டாங்கம், பஞ்சாங்கம், திரியங்கம்,
ஏகாங்கம்.

புருஷார்த்தங்கள் : அறம், பொருள், இன்பம், வீடு.
(தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம்)

நாலு யுகங்கள் : கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபர
யுகம், கலியுகம்.

சமயங்கள் : அகச்சமயம், அகப்புறச்சமயம். புறச்
சமயம், புறப்புறச்சமயம்,

உயிர்த் தோற்றும் : ஜராயுஜம், அண்டஜம், உத்பிஜம்,
ஸ்வேதஜம். (கருப்பை, முட்டை,
நிலம், வியர்வை.)

அங்கபேதம் : அங்கம், பிரத்யங்கம், சாங்கம்,
உபாங்கம்.

நாலு வருணம் : பிராம்மணன், சூத்திரியன், வைசி
யன், குத்திரன்.

நாலு ஆஸ்ரமம் : பிரம்மசர்யம், கிருஹஸ்தம், வானப்
பிரஸ்தம், சந்நியாசம்.

சமயாசாரியர்கள் : திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்
கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்,
மாணிக்கவாசகர்.

அகச்சந்தாஞ்சாரி
யர்கள் : திருநந்திதேவர், சண்றகுமாரர். சத்
தியஞானதரிசினிகள், பரஞ்சோதி
முனிவர்.

புறச்சந்தானு

சாரியர்கள் : மெய்கண்ட தேவர், அருணந்தி சிவா
சாரியர். மறைஞான சம்பந்தர்,
உமாபதிசிவாசாரியர்.

ஐந்து :

ஐந்தெழுத்து :	ந ம சி வா ய
ஐந்தொழில் :	(பஞ்சகிருத்தியம்) சிருஷ்டி, திதி,
சம்மாரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம்.
(படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்,
மறைத்தல், அருளல்)
பஞ்சபூதம் :	பிருதுவி. அப்பு, தேயு, வாயு,
ஆகாசம். (நிலம். நீர், தீ,
காற்று, ஆகாயம்.)
பஞ்ச சாதாக்கியம் :	சிவசாதாக்கியம், அமூர்த்திசாதாக்கியம்,
மூர்த்தி சாதாக்கியம், கர்த்திரு
சாதாக்கியம், கர்மசாதாக்கியம்.
பஞ்ச சுத்தி :	ஆத்மசுத்தி, ஸ்தான சுத்தி, திரவிய
சுத்தி, மந்திரசுத்தி, லிங்கசுத்தி.
ஐந்தவத்தை :	சாக்கிரம், சொப்பனம், சுமுத்தி,
தூரியம், துரியாதித்தம்.
பஞ்சகலை :	நினிர்த்திகலை, பிரதிஷ்டாகலை, வித்
யாகலை, சாந்திகலை, சாந்திய திதகலை.
பஞ்சபாணம் :	தாமரை, அசோகு, மா, மூல்லை,
கருங்குவளை.
பஞ்சலோகம் :	பொனி, வெளிளி, செம்பு, இரும்பு,
சயம்.
பஞ்சவாசம்:	லவங்கம், ஏலம், கர்ப்பூரம், சாதிக்
காய், தக்கோலம்.
ஐம்பொறி:	மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி.
ஐம்புலன்:	ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஒசை.
பஞ்சாங்க உறுப்பு	திதி, வாரம், நகஷத்திரம், யோகம்,
கரணம்.

பஞ்சகண்மேந்திரியம்: வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபஸ்தம்.

ஜிந்து சபைகள் : இரத்தினசபை (திருவாலங்காடு), கணக்சபை (சிதம்பரம்), ரஜதசபை (மதுரை), தாமிரசபை (திருநெல்வேலி), சித்திரசபை (திருக்குற்றஞ்சூலம்).

பஞ்சமூலம் : செவ்வியம், சித்திரமூலம், கண்டு பரங்கி, பேரரத்தை, சக்கு.

பஞ்சகோசம் : அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம்.

இறைவனின் ஜிந்து

முகங்கள் : (பஞ்சப் சுசானம், தத்புருஷம், அகோரம், பிரம மந்திரங்கள்) வாமதேவம், சத்தியோஜாதம்.

பஞ்சகவ்வியம் : பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம்.

பஞ்சாமிர்தம் : வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப் பழம், மாதுளம்பழம், தெங்காய்த் துருவல்.

ரகபஞ்சாமிர்தம் : பால், தயிர், நெய், தேன், சர்க்கரை, திருமாலின் பஞ்சா

ஞதங்கள் : சக்கரம், தனுசு, வாளி, தண்டு, சங்கம்.

பஞ்சமாபாதகங்கள் : கொளி, களவு, பொய், மதுஅருந்தல், குருநிந்தை.

பஞ்சபூதத்தலங்கள் : பிருதுவி — காஞ்சி, அப்பு — திருவாணக்கா, தெயு — திருவண்ணமலை, வாயு — திருக்காளத்தி, ஆகாயம் — சிதம்பரம்.

பஞ்ச ஆசனங்கள் : அநந்தாசனம் (பிருதுவி), சிம்மாசனம் (அப்பு), யோகாசனம் (தெயு), பத்மாசனம் (வாயு), விமலாசனம் (ஆகாயம்).

ஆறு :

ஆறெழுத்து :	ச ர வ ன ப வ
ஆறுபடைவீடு :	திருச்செந்தூர், திருவேரகம், திருவாவினன்குடி (பழநி), பழமுதிர் சோலை, திருத்தணிகை, குன்றுதோருடல்.
அந்தஸர் தொழில் : ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல். ஏற்றல்.	
ஷண்மதங்கள் :	சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், பைரவம்,
ஷண்மதங்கள் (வேரெஞ்சுவகை) :	சைவம், சாக்தம், வைஷ்ணவம், காணபத்யம், கௌமாரம், சௌரம், ஷடங்கமந்திரங்கள்; இருதயமந்திரம், சிரோமந்திரம், சிகாமந்திரம். கவசமந்திரம், நெத்திரமந்திரம், அஷ்திரமந்திரம்.
ஷடத்துவாக்கள் :	மந்திரம், பதம், வர்ணம், புவனம், தத்துவம், கலை.
ஆறுதாரங்கள் :	மூலாதாரம், சவாதிஷ்டானம், மணி பூரகம், அனுகதம், விசுத்தி, ஆஜ்ஞா.
வேதாங்கங்கள் :	சிட்சை, வியாகரணம், சந்தச, நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம்.
ருதுக்கள் : (பருவகாலங்கள்)	வர்ஷாருது, சரத்ருது, ஹேமந்தருது, சிரிருது, வசந்தருது, கிரீஷ்மருது. (கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இலவேனில், முதுவேனில்)
உப்பகைகள் :	காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சர்யம்.
ஷடுத்தாசனம் :	அநந்தர், தர்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐஸ்வர்யம், பதமம்.

ஏழு:

எழுவகைத்

திகைகள் :

நயன்தினசூ, பரிசதிசை, மாணச
திசை, வாசகதிசை, சால்திர
திசை, யோகதிசை, ஒளத்திரி
திசை.

சப்தவிடங்கள் :

வீதிவிடங்கர் (திருவாரூர்), புவனி
விடங்கர் (திருமறைக்காடு), சுந்தர
விடங்கர் (திருநாகை), நகரவிடங்கர்
(திருநள்ளாறு), ஆதிவிடங்கர் (திருக்
காரூயல்), அவனிவிடங்கர் (திருக்
கோளிலி), நீல விடங்கர் (திருவாய்
மிழூர்).

ஹவிர்யஜ்ஞங்கள்

(யாகம்) :

அக்கினியாதானம், அக்கினிலோத்
ரம், தர்ஸபூர்ணமாசம், ஆக்ரஹா
யனி, சாதுர்மாஸ்யம், பசுபந்தம்,
சௌத்ராமணி.

எழுவகை அன்னம்: சுத்தானினம், மதுவன்னம், ததியன்
னம், பாயசானினம், கிருசரானினம்,
குளானினம், முத்கானினம்.

ஏழுபிறப்புக்கள் : தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை,
ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம்.
மேலேபூலகம் : பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோ
கம், ஜூலோகம், தபோலோகம்,
மகாலோகம், சத்யலோகம்.

கிழேமூலகம் :

அதலம், விதலம், சுதலம், தரா
தலம், மகாதலம், ரசாதலம், பாதா
ளம்.

சப்த நதிகள் :

கங்கை, யமுனை, கோதாவரி, சரஸ்
வதி, நர்மதா, சிந்து, காவேரி:
உவர் நீர், நன்னீர், பான், தயிர்,
நெய், கருப்பஞ்சாறு, தென்.

சப்த சமுத்திரம் :

சப்தமாதர் : பிராம்மி, மாகேஸ்வரி, கெளமாரி, வைஷ்ணவி, வாராஹி, இந்திராணி, சாமுண்டா.

சப்தரிஷிகள் : (ஒருவகை) அகல்தியர், ஆங்கிரசர், கெளதமர், காசியபர், புலஸ்தியர், மார்க்கண்டேயர், வசிஷ்டர்.

(இன்னெருவகை) அத்திரி, ஆங்கிரசர், கெளதமர், ஜமதக்ணி, பாரத்து வாஜர், வசிஷ்டர், வில்வாமித்திரர்.

இறைவனின் ஏழு

வடிவங்கள் : ஸ்தூலதமவடிவம், ஸ்தூலதரவடி வம், ஸ்தூலவடிவம், ஸ்தூலங்மவடி வம், ஸ்தூலங்மதரவடிவம், ஸ்தூலங்ம நமவடிவம், பரவடிவம்.

சப்தகோடி மந்திரங்கள் என வழங்கும்

மந்திரபஸ்லவங்கள் : நம:, ஸ்வாஹா, ஸ்வதா, வஷட், வெளஷட், ஹ-ம், பட்.

எட்டு:

அஷ்டவக்ககள் : அனலன், அனிலன், ஆபஸ்ரைவனி, சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூஷன், பிரபாசன்.

அஷ்டநாகம் :

அனந்தன், வாசுகி, தக்ஷகன், கார்க்கோடகன், சங்கபாலன், குளிகன், பத்மன், மகாபத்மன்.

திக்கஜங்கள் :

ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமணம், குமுதம், அஞ்ஜனம், புற்பதந்தம், சார்வபெளமம், சுப்ரதீபம்.

அஷ்ட சித்திகள் :

அணிமா, மஹிமா, கரிமா, லகிமா, பிராபதி, பிராகாம்யம், ஈசத்வம், வசித்வம்.

அஷ்ட ஐஸ்வர்யம் : அரசு, மக்கள், சுற்றம், பொளி, மணி, நெலி, வாக்னம், அடினம்.

எண்குணங்கள் : தன்வயத்துதைல், தூயடைம்பின மூதல், இயற்கை உணர்வினாதல், முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்கள் இன்மை, பேரருளு கைமை, முடிவிலா ஆற்றலுடைமை, வரம்பிலா இனபழுடைமை.

அஷ்டமுர்த்திகள் : பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், யஜ மானன்.

அஷ்டதிக் பாலகர்கள் : இந்திரன், அக்னி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், சகாணன்.

அஷ்டமங்கலங்கள் : சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணுடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணக்கயல்.

அஷ்ட புஷ்பங்கள் : (மாணசிக பூஜையில்) கொல்லாமை, புலன்டக்கம், பொறுமை, இரக்கம், அறிவு, வாய்மை, தவம், அசிபு.

அஷ்ட புஷ்பங்கள் : (வெளிப்பூஜையில்) தாமரைப்பூ, ஏருக்கைப்பூ, பலாசம்பூ, நந்தியா வர்த்தம்பூ, மல்லிகைப்பூ, அஸரிப்பூ, கொக்கிறகு மந்தாரைப்பூ, நீலோற பலப்பூ.

ஒன்பது :

நவந்தருபேதம் : பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவன், விந்து, நாதம், சக்தி, சிவம்.

நவதூர்க்கா : சௌலபுத்திரி, பிரம்மசாரிணி, சந்திர கண்டா, சூஸ்மாண்டா, ஸ்கந்த மாதா, காத்யாயன், காலராத்ரி, மஹாகேளரி.

நவக்தி :

வாமா, ஜேஷ்டா, ரெளத்ரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூததமனி, மனோனிமனி.

நவக்கிரகங்கள் :

சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி, ராகு, கேது.

நவரத்தினங்கள் :

மாணிக்கம், முத்து, பவளம், மரகதம், புஷ்பராகம், வைரம், நீலம், கோமேதகம், வைஞ்சலம்.

நவதானியம் :

கோதுமை, பச்சரிசி, துவரை, பச்சைப்பயறு, கடலை, மொச்சை, என்னு, உழுந்து, கொள்ளு,

நவலோகம் :

பொன், இரும்பு, தாமிரம், ஈயம், வெள்ளி, பதுகம், இரதி, நாகம், வெண்கலம்.

ஒன்பது வாயில் :

கண்கள், காதுகள், மூக்குப்புழைகள், வாய், குதம், குய்யம்,

பத்து:

தசாவதாரம் :

மத்ஸ்யம் (மீன்), கூர்மம் (ஆமை), வராகம் (பன்றி), நரசிம்மர், வாமனர், பரசுராமர், ஸ்ரீராமர், பலராமர், கிருஷ்ணர், கந்தி, வஜ்ரம், சக்தி, தண்டம், கட்கம், பாசம், த்வஜம், கதை, திரிகுலம், பத்மம், சக்ரம்.

தசாயுதங்கள் :

தசதானம்

பொருட்கள் :

பசு, பூயி, பொன், வெள்ளி, ஆடை, நெய், எள், நெல், சர்க்கரை, உப்பு,

தசவாயுக்கள் :

பிராணன், அபாணன், வியாணன், உதாணன், சமானன், நாகன், கூரிமன், கிருரன், தேவதத்தனி, தனஞ்ஜயன்.

பதினெட்டு:

ஏகாதசருத்திரர்கள்: மஹாதேவர், ஹரர், ருத்ரர்,
சங்கரர், நீலலோகிதர், ஈசானர்,
விஜயர், பீமர், தேவதேவர், பவோத்
பவர், கொலீசர்.

பன்னிரண்டு:

துவாசத

ஆதித்தியர்கள் :

வைகர்த்தவன், விவஸ்வாஸி, மார்த்தாண்டன், பாஸ்கரன், ரவி, லோகப் பிரகாசகன், லோகசாக்ஷி, திரிவிக்கிரமன், ஆதித்தியன், சூரியன், அம்சமாலி, திவாகரன்.

மாதங்கள் :

இராசிகள் :

பார்க்க; அநுபந்தம் 13

சித்தாந்த

சாஸ்திரங்கள் 14: பார்க்க; அநுபந்தம் 5

ஷாடசுபசாரங்கள் 16: ஆவாஹனம், ஆசமனம், அர்க்கியம், பாத்தியம், ஆசமநீயம், ஸ்நானம், வஞ்சிரம், உபவிதம், ஆபரணம், சந்தனம், தூபம், தீபம், நெவேத்தியம், முகவாசம், பிரதக்ஷிணம், உத்வாசனம்.

பதினெண்புராணங்கள் : பிரமபுராணம், பதுமபுராணம், வைணவ புராணம். சௌவபுராணம், பாகவத புராணம், பவிஞ்ய புராணம், நாரதிய புராணம், மார்க்கண்டேய புராணம், ஆக்கிரோய புராணம், பிரமவைவர்த்த புராணம், விங்க புராணம், வராக புராணம், ஸ்காந்த புராணம், வாமன புராணம், மசீ புராணம், கூர்மபுராணம், பிரமாண்ட புராணம்.

மகேஸ்வர வடிவங்கள் 25: சந்திரசேகரர், உமா மகேஸர், விருஷ்பாருடர், சபாநாயகர் (நடேசர்), கல்யாண சுந்தரர், பிசுநாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், ஹரியர்த்தர், அர்த்தநாரீஸ்வரர், சிராதர், குங்காளர், சண்டோசாநுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கரதானர், சோமாஸ்கந்தர் (ஸ + உமா + ஸ்கந்தர்), ஏகபாதர், சுகாசனர், தகழிஞானுர்த்தி, விங்கோறபவர்.

நட்சத்திரங்கள் 27 :

பார்க்க: அனுபந்தம் 13.

சிவாகமங்கள் 28 :

காமிகம், யோகஜம், சித்தியம், காரணம், அஜிதம், தீப்தம், சூக்ஷ்மம், சஹஸ்ரம், அம்லா-மாணி. சுப்ரபேதம், விஜயம், நில்வாசம், ஸ்வாயம்புவம், அநலம், வீரம். ரெளரவம், மகுடம், விமலம், சந்தரஞானம், முகபிம்பம், ப்ரோத்சிதம், லலிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம்.

முப்பத்தாறு தத்துவ வரிசை

- I. ஆத்மதத்துவங்கள் இருபத்துநான்கு
- II. வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழு
- III. சிவதத்துவங்கள் ஐந்து

- I. ஆத்மதத்துவங்கள் :
 1. பூதங்கள் ஐந்து—நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்.
 2. புலன்கள் ஐந்து — சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரசம், நந்தம். (ஒசை, பரிசம், உருவம், சுவை, நாற்றம்)
 3. ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து — சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்ச, சிகுவை, ஆக்கிராணம்.
(செவி, தோல், கண், நாக்கு, முக்கு)
 4. கண்மேந்திரியங்கள் ஐந்து—வாக்கு, பாதம், பாணி, பாடு, உபத்தம்.
(மொழி, கால், கை, மலவாயில், சலவாயில்).
 5. அந்தக்கரணங்கள் நான்கு—மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்

[24]

- II. வித்தியாதத்துவங்கள் :

காலம், நியதி, கலை, வித்தை, ராகம், புருஷன், மாயை[7]
- III. சிவதத்துவங்கள் :

சுத்தவித்தை, ஈசரம், சாதாக்கியம், சக்தி, சிவம் [5]

இவற்றின் இயல்புகள் :

சுத்தவித்தை : ஞானம் ஏறிக் கிரியை குறைந்து நிற்பது.

�சரம் : கிரியை ஏறி ஞானம் குறைந்து நிற்பது.

சாதாக்கியம் : ஞானமும் கிரியையும் ஒத்த அளவில் பொருந்தி நிற்பது.

சக்தி : கிரியையை உடையதாய் இருப்பது.

சிவம் : ஞான உருவாய் இருப்பது.

அபிஷேகக்கிரமம்

1. தெலம் (எண்ணெய்)	13. பழவகை
2. அரிசிமா	14. பழச்சாறு
3. நெல்லிக்காய்வற்றல்	15. இளநீர்
4. மஞ்சள்மா	16. அன்னம்
5. பஞ்சகவ்யம்	17. கஷாயம்
6. பஞ்சாமிர்தம்	18. பில்வோதகம்
7. நெய்	19. கந்தோதகம்
8. பால்	20. ஸ்நபனைம்
9. தயிர்	21. சங்கஜலம்
10. தென்	22. சஹஸ்ரதாரை
11. கருப்பஞ்சாறு	23. விசேஷார்க்கியம்
12. சர்க்கரை	

சில விசேஷ அபிஷேகங்களின் பலன்கள்

நல்லெண்ணெய் — சுகவாழ்வு
பஞ்சகவ்யம் — தூய உள்ளம்
பஞ்சாமிர்தம் — வெற்றி
நெய் — மோகஷம்
பால் — நீண்ட ஆயுள்
தயிர் — மகப்பேறு
தென் — சரஸ்வதி கடா கஷம்
கருப்பஞ்சாறு — ஆரோக்கியம்
பழரசம் — யமபயநீக்கம்
இளநீர் — உயர்பதவி
சந்தனம் — சாயுச்சிய மோகஷம்
கலசாபிஷேகம் — அஷ்டலக்ஷ்மி கடா கஷம்

பாத்யம் : விளாமிச்சை, சந்தனம், அறுகு, வெண்கட்டு
ஆகிய நான்கும் சேர்த்து ஷடங்க மந்திரத்தால்
பூஜிக்கப்பட்ட நீர்.

அர்க்கியம் : என்னு, யவநெல்லு, தர்ப்பைப்பறுனி, பால், ஜலம்,
அரிசி, புஷ்பம், வெண்கட்டு ஆகிய எட்டும்
சேர்த்து மூலமந்திரத்துடன் கூடிய சம்ஹிதா
மந்திரத்தால் பூஜிக்கப்பட்ட நீர்.

ஆசமநீயம் : ஏலம், கராம்பு, பச்சைக்கறிபூரம், சம்பகமொட்டு,
சாதிக்காய், பூலான் கிழங்கு என்ற ஆறையும்
சேர்த்து சம்ஹிதா மந்திரங்களால் பூஜிக்கப்பட்ட
நீர்.

அருபந்தம் 12

விசேஷ திரவிய ஹோமம்

விசேஷ திரவிய ஹோமத்தின்போது பயன்படுத்தப்படும்
திரவியங்களின் பெயர்கள் :

பலாசம்	—	பலாச	ஆம்ரசமிதம்	—	மாஞ்சமித்து
காதிரம்	—	கருங்காலி	பாடவி	—	பாதிரி
அஸ்வத்தம்	—	அரசு	வேணு	—	முங்கில்
ப்லகும்	—	இத்தி	பநசம்	—	பலா
ஓளதும்பரம்	—	அத்தி	தூர்வாங்குரம்	—	அறுகு
சந்தனேந்தனம்	—	—சந்தனக்கட்டை	குசம்	—	தர்ப்பை
வடம்	—	ஆல்	க்ருதம்	—	நெய்
சமி	—	வண்ணி	சகு	—	பக்குவான்
பிலவம்	—	வில்வை	க்ஷீராண்ணம்	—	பாலன்னம்
அர்க்கம்	—	எருக்கு	திலாண்னம்	—	எள்ளனஜனம்
அபாமார்க்கம்	—	நாயுருவி	மரீச்யன்னம்	—	மிளகன்னம்

ததியன்னம்	— தயிரன்னம்	நாளிகேரம்	— தெங்காய்
முத்காண்ணம்	— பயற்றாண்னம்	முத்கம்	— பயறு
மாழாண்னம்	— உமுந்தன்னம்	சணகம்	— கடலை
பாயசாண்னம்	— அரிசிப் பாயசம்	நீவாரம்	— குள் செந் நெல்
மதுவன்னம்	— தேனன்னம்	யவம்	— பன்றிநெல்
ஸர்ஷ்பாண்னம்	— கடுகண்னம்	கோதூமம்	— கோதுமை
திலம்	— எளிஞர்	வைணவம்	— மூங்கிலரிசி
ஸர்ஷ்பம்	— கடுகு	குஞுத்தம்	— கொளிஞர்
மாஷம்	— உமுந்து	நிழ்பாவகம்	— அவரை,
லாஜம்	— நெல்மலர் (நெற்பொரி)	ஆடகம்	— துவகரை
சத்து	— பொரிமா	பரியங்கு	— திணை
கூநிரம்	— பால்.	ஸ்வேதஸர்ஷ்பம்	
ததி	— தயிர்		— வெண்கடுகு
குளம்	— சர்க்கரை	விம்பம்	— அவரை
கதளீபலம்	— வாழைப்பழம்	ஹேமசாலி	
ஆம்ரபலம்	— மாம்பழம்	ரக்தசாலி	நெல்வகைகள்
பந்ஸபலம்	— பலாப்பழம்	மஹாசாலி	
கபித்தபலம்	— விளாம்பழம்	முதலியன	
டாடி மீபலம்	— மாதுளம் பழம்	ஸ்யாமகம்	— சாமை
கார்ஜுமரபலம்	— பேரிச்சம் பழம்	கோத்ரவம்	— வரகு
நாரங்கபலம்	— தோடம் பழம், நாரத்தம்பழம்	தண்டுலம்	— அரிசி
விகுபலம்	} எலுமிச்சம் பழம்	இக்ஷு-கண்டம்	— கரும்புத் துண்டு
ஜம்பீரபலம்		சர்க்கரா	
திராக்ஷாபலம்	— திராட்சைப் பழம்	ப்ருதுகம்	— அவல்
		லட்டுகம்	— மோதகம்

அப்பவர்க்கம்—அப்பவகைகள்	லவங்கம்	— இவங்கப்
அரு— தேவதாரு (அகில்)		பட்டை
ராஜமாஷம்— மொச்சை	ஹிமதோயம்	— பனிநீர்
கந்தாதி— கிழங்குவகை		(பண்ணீர்)
ஹர்பேரம்— வெட்டிவேர்	குங்குமகேசரம்	— குங்குமப்பூ
	கர்ப்பூரம்	— பச்சைக் கற்
உஷீர—	விளாமிச்சை	பூரம்
	மருக்கொ	
தாந்தமரு—	முந்து; குங்கிலி	கந்தம்— சந்தனம்
குக்குலு	யம் முதவிய	ம்ருகமத— } கஸ்தூரி
	வாசனைப்	கோரோசநா— கோரோசனை
	பொருட்கள்	கிருஷ்ணகந்
த்ரும	— சிற்றேலம்	தாதி— ஏருஞ்சந்தனம்
		முதவியன்

சில விசேஷ தீரவிய ஹோமங்களின் பலன்கள்

பலாச	— பிரஜாவிருத்தி	எள்ளு	— முத்தி
கருங்காலி	— வெற்றி	உழுந்து	— பசுவிருத்தி
அரச	— செல்வம்	நெற்பொரி	— செளபாக்
இத்தி	— ஸ்தம்பனம்		யம்
அத்தி	— போகம்	பொரிமா	— பகைவரினி
சந்தனக்கட்டை— சாந்தி			அழிவு
ஆல்	— ஆரோக்கியம்	சர்க்கரை	— மூலிப்ரதம்
வள்ளி	— வசியம்	தேங்காய்	— சர்வ சித்தி
வில்வம்	— புஷ்டி		கரம்
மா	— சத்துருஷையம்	பயறு	— ஆயுள்
நெய	— ரோகநாசம்		விருத்தி
பக்குவானியம்— தானிய		யவநெல்	— ராஜ
	விருத்தி		வசியம்

சங்கல்பத்துக்குப் பயன்படும் சில வடமொழிப் பெயர்கள்

வாரங்கள்

ஞாயிற்றுக்கிழமை — பாநுவாசர:

திங்கட்	..	— இந்து	..	(சோம வாசர)
செவ்வாய்க்	..	— பெளம்	..	(மங்கள வாசர)
புதன்	..	— சௌம்ய	..	(புத வாசர)
வியாழக்	..	— குரு	..	
வெள்ளிக்	..	— பிரகு	..	(க்ர வாசர)
சனிக்	..	— மந்த	..	

மாதங்கள்

சித்திரை	— சைத்ர :	ஐப்பசி	— ஆஸ்வீஜி :
வைகாசி	— வைசாக :	கார்த்திகை	— கார்த்திக :
ஆணி	— ஜீயேஷ்ட :	மார்கழி	— மார்க்கிர்ஷி :
ஆடி	— ஆஷாட :	தை	— புஷ்ய :
ஆவணி	— ஸ்ராவண :	மாசி	— மாக :
புரட்டாதி	— பாத்ரபத :	பங்குனி	— பால்குன :

பருவங்கள் (ருது)

வர்ஷாருது	(கார்காலம்)	— ஆவணி, புரட்டாதி.
சரத்ருது	(குதிர்காலம்)	— ஐப்பசி, கார்த்திகை.
ஹேமந்தருது	(முன்பனி)	— மார்கழி, தை.
சிசிர ருது	(பின்பனி)	— மாசி, பங்குனி.
வசந்த ருது	(இளவேனில்)	— சித்திரை, வைகாசி.
கீர்ஷ்ம ருது	(முதுவேனில்)	— ஆணி, ஆடி.

நகஷத்திரங்கள்

1. அச்சவினி — அல்லிந்
2. பரணி — பரணீ
3. கார்த்திகை — க்ருத்திகா
4. ரோகினி — ரோஹிணீ
5. மிருகசீரிடம் — மிருகசீர்ஷி :
6. திருவாதிரை — ஆர்த்ரா
7. புனர்பூசம் — புநர்வக :

8.	பூசம்	—	புஷ்யः
9.	ஆயிலியம்	—	ஆஸ்லேষः :
10.	மகம்	—	மகा:
11.	பூரம்	—	பூர்வபல்குநி
12.	உத்தரம்	—	உத்தரபல்குநி
13.	அத்தம்	—	ஹஸ்த !
14.	சித்திரை	—	சித்ரா
15.	சுவாதி (சோதி)	—	ஸ்வாதி
16.	விசாகம்	—	விசாகா
17.	அநுஷம்	—	அநுராதா
18.	கேட்டை	—	ஐயெஷ்டா
19.	மூலம்	—	மூலம்
20.	பூராடம்	—	பூர்வாஷாடா
21.	உத்தராடம்	—	உத்தராஷாடா
22.	திருவோணம்	—	சிரவணம்
23.	அனிட்டம்	—	தனிஷ்டா
24.	சதயம்	—	சதபிஷா
25.	பூரட்டாதி	—	பூர்வ ப்ரோஷ்டபதா
26.	உத்தரட்டாதி	—	உத்தர ப்ரோஷ்டபதா
27.	ரேவதி	—	ரேவதி

இராசிகள்

1.	மேடம்	—	மேஷः
2.	இடபம்	—	விருஷ்பா
3.	மிதுணம்	—	மிதுணः
4.	கடகம்	—	கர்க்கடகः
5.	சிங்கம்	—	சிம்ஹः
6.	கண்ணி	—	கண்யா:
7.	துலா	—	துலா:
8.	விருச்சிகம்	—	விருச்சிகः
9.	தநு	—	தநுः
10.	மகரம்	—	மகரः
11.	கும்பம்	—	கும்பः
12.	மீனம்	—	மீனः

நியாசத்தில் வருகின்ற சில அவயவப் பெயர்கள்

மூர்த்தி	} தலையில்
சிரசி	
வக்தரே	} முகத்தில்
ஆஸ்யே	
லலாடே — நெற்றியில்	
ப்ருமத்யே — புருவமத்தியில்	
நெத்ரேஷா — கண்களில்	
நாவிகாயாம் — மூக்கில்	
நாஸாபுடே — நாசித்துவாரத்தில்	
சிபுகே — மோவாயில்	
முகே — வாயில்	
ஓஷ்டே — மேலுத்தட்டில்	
அதரே — கீழுத்தட்டில்	
தந்த பங்க்கெதளா — பல்வரிசையில்	
ரஸநாயாம்	} நாக்கில்
ஜிஹ்வாயாம்	
கர்ணயோ:	— காதுகளில்
கபோலே — கண்ணத்தில்	
சிகாயாம் — குடுமியில்	
களே	} கழுத்தில்
கண்டே	
தக்ஷிணமேஸே — வலத்தோட்பட்டையில்	
வாமாமேஸே — இடத்தோட்பட்டையில்	
ஸ்கந்தே — தோளிப்பட்டையில்	

பாஹேள — தொளில்

ஹருதயே }
உரளி } மார்பில்

எதனமத்யே — ஸ்தனநடுவில்

நாபோ — நாபியில்

ஜடரே }
உதரே } வயிற்றில்

கட்யாம்

கடிஸ்தலே }
ஸ்பிசி } இடுப்பில்

பருஷ்டே — பின்புறத்தில்

குஹ்யே }
சிஸ்நே }
விங்கே } ஆண்குறியில்

கூர்ப்பாரே — முழங்கையில்

கரதலே }
ஹஸ்ததலே }
பாணேள } உள்ளங்கையில்

கரப்ருஷ்டே — புறங்கையில்

அங்குலீபர்வமத்யே — விரலிறை நடுவில்

தகஷ்ணேரோ — வலத்தொடையில்

வாமோரோ — இடத்தொடையில்

ஊர்வோ: — தொடைகளில்

ஜாநுநி — முழந்தாளில்

ஐங்காயாம்—பாதத்திற்கும் முழங்காலுக்குமிடைப்
பகுதியில்

குலபே — கணுக்காலில்

பாதயோ: — பாதங்களில்

பார்ஸ்வே — பக்கவாட்டில்

ஆவரண தேவர்கள்

1. விக்னேஸ்வரர்

முதலாவது

ஆவரணம் :

சம்ஹி தாமந்திரதேவர்கள் :

பஞ்சப்பிரம்ம மந்திரங்களும், ஷடங்க மந்திரங்களுமாகப் பதினெட்டு மந்திரங்கள் சம்ஹி தாமந்திரங்கள் எனப்படும். இவை அந்தந்த மூர்த்திக்கேற்ப சில மாறுபாடுகளுடன் அவரவர்க்குரிய பீஜாக்ஷரங்களுடன் பஞ்சாவரண பூஜையில் முதலாவது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கப்படுகின்றன.

இரண்டாவது

ஆவரணம் :

அஷ்டவித்தியேஸ்வரர்கள் :

வரதர், வீரர், விக்னேசர், கஜானவர், பக்ஷ்யப்பிரியர், கஜகர்ணர், விநாயகர், ஸம்போர்ஷ்டர்.

மூன்றாவது

ஆவரணம் :

கணநாதர்கள் :

ப்ரபுதர், சுவக்திரர், வாமணர், சங்கபாலர், முஷுகர், கிரிதுண்டர், உக்கிரர், கும்போதரர்.

நான்காவது

ஆவரணம் :

திக்பாலகர்கள் :

இந்திரன், அக்னி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன், பிரம்மா, விஷ்ணு.

ஐந்தாவது

ஆவரணம் :

தசாயுதங்கள் :

நாராசம், குலம், குந்தாலி, வேதாளம், பாசம், அங்குசம், தண்டம், குடாரம், முசலம், கட்கம்.

2. சிவன்

முதலாவது

ஆவரணம் :

இரண்டாவது

ஆவரணம் :

மூன்றாவது

ஆவரணம் :

நான்காவது

ஆவரணம் :

ஐந்தாவது

ஆவரணம் :

சம்ஹிதாமந்திரதேவர்கள்

அணந்தர், சூக்ஷ்மர், சிவோத்தமர், ஏக
நேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி,
ஸ்ரீகண்டர், சிகங்கல.

நந்தி, மஹாகாளர், பிருங்கி, விநாயகர்,
விருஷ்பர், ஸ்கந்தர், தேவி, சண்டேஸ்
வரர்.

திக்பாலகர்கள்

வஜ்ரம், சக்தி, தண்டம், கட்கம், பாசம்,
தவஜம், கதை, திரிகுலம், பத்மம், சக்க
ரம்.

3. சக்தி

முதலாவது

ஆவரணம் :

2ம் ஆவரணம்:

3ம் ஆவரணம் :

4ம் ஆவரணம்:

5ம் ஆவரணம்:

சம்ஹிதா மந்திரதேவர்கள்

வாமா, ஐயேஷ்டா, ரெளத்ரீ, காளீ,
கலவிகரணீ, பலவிகரணீ, பலப்பிரமதனீ,
சர்வபூததமலீ.

பத்ரிணீ, தீப்தாதேவி, குந்திணீ, காளிணீ,
மந்திரிணீ, மாலிணீ, உன்மதா, முனிணீ.

சசிதேவி, ஸ்வாஹாதேவி, ஸ்வர்காதேவி,
வர்க்காதேவி. காலகண்மை, நிர்மிணீ,
நாரிணீ, சுக்கேதிணீ, சரஸ்வதி, மஹா
ஸ்ரீமீ.

கட்கம், கபாலம், கண்டா, நாராசம்,
டமருகம், தவஜம், வேதாளம், சுஞ்சிகம்,
பாசம், வஜ்ரம்.

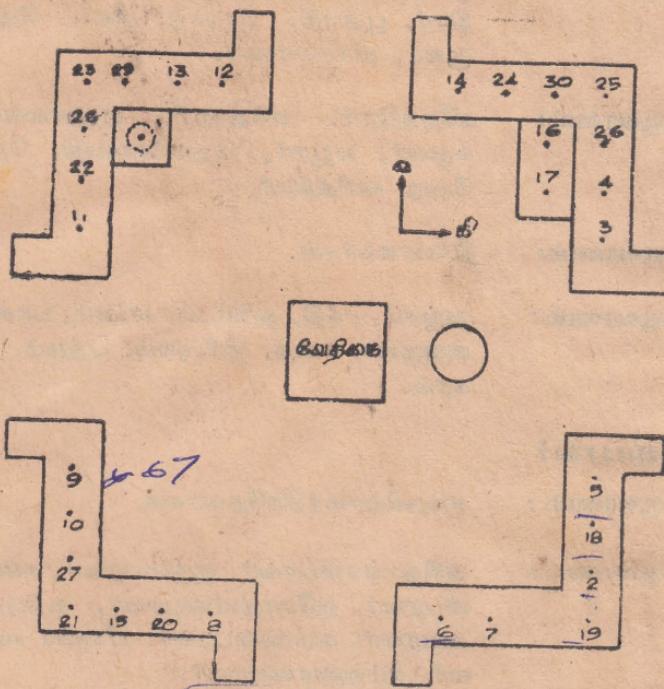
4. சுப்பிரமணியர்

- 1ம் ஆவரணம் : சம்ஹி தாமந்திரதேவர்கள்
- 2ம் ஆவரணம் : ஜயந்தர், அக்கினிசிகர், கிருத்திகா புதி திரர், பூதபதி, சேநாநீ, குகர், ஹை குலர், விசாலாகுபூர்.
- 3ம் ஆவரணம் : கஜேந்திரர், சதேஹர், மஹாவல்லி, சமுகர், மழுரர், தேவசேநைபதி, தேவ சேநை, சமித்திரர்.
- 4ம் ஆவரணம் : திக்பாலகர்கள்.
- 5ம் ஆவரணம் : வஜ்ரம், சக்தி, தண்டம், கட்கம், பாசம், அங்குசம், கதை, திரிகுலம், பத்மம், சக்கரம்.

5. பைரவர்

- 1ம் ஆவரணம் : சம்ஹி தாமந்திரதேவர்கள்
- 2ம் ஆவரணம் : அசிதாங்கபைரவர், ருநுபைரவர், சண்டபைரவர், குரோதனபைரவர், உந்மத்தபைரவர், கபாலபைரவர், பீஷணபைரவர், சம்ஹாரபைரவர்.
- 3ம் ஆவரணம் : ஹேதுக்னர், திரிபுரக்னர், வஹ்நி, யமஜிஹ்வா, காலர், கராளீ, ஏகாங்கிரி, பீமர்.
- 4ம் ஆவரணம் : திக்பாலகர்கள்.
- 5ம் ஆவரணம் : வஜ்ரம், சக்தி, தண்டம், கட்கம், பாசம், அங்குசம், கதை, திரிகுலம், பத்மம், சக்கரம்.

யாகமண்டபமும் கும்பங்களும்

1. விநாயகர் யாகசாலை :

1. சந்திரன்	8. சங்கபாலர்
2. குரியன்	9. நிவீர்த்திகலாத்துவாரம்
3. சாந்திகலாத்துவாரம்	10. முழிகர்
4. சுப்ரபுதர்	11. கிரிதண்டர்
5. சுவக்திரர்	12. பிரதிஷ்டாகலாத்துவாரம்
6. வித்யாகலாத்துவாரம்	13. உக்கிரர்
7. வாமனர்	14. கும்போதரசண்டர்

15. மாலினி	23. வாயு
16. யாகேஸ்வரன்	24. குபேரன்
17. யாகேஸ்வரி	25. சசானன்
18. இந்திரன்	26. பிரம்மா
19. அக்ஷினி	27. விஷ்ணு
20. யமன்	28. கோத்ரபாலர்
21. நிருதி	29. வீரேசர்
22. வருணன்	30. சப்தகுரு

2. சிவன் யாக்சாலை :

1. சந்திரன்	16. யாகேஸ்வரன்
2. குரியன்	17. யாகேஸ்வரி
3. சாந்திகலாத்துவாரம்	18. இந்திரன்
4. நந்தி	19. அக்ஷினி
5. மஹாகாலர்	20. யமன்
6. வித்தியாகலாத்துவாரம்	21. நிருதி
7. பிருங்கி	22. வருணன்
8. விநாயகர்	23. வாயு
9. நிவிரத்திகலாத்துவாரம்	24. குபேரன்
10. விருஷ்டபர்	25. சசானன்
11. ஸ்கந்தா	26. பிரம்மா
12. பிரதிஷ்டாரகலாத்துவாரம்	27. விஷ்ணு
13. தேவி	28. மஹாலக்ஷ்மி
14. சண்டேஸ்வரர்	29. விக்ஞவிநாயகர்
15. வாஸ்துபிரம்மா	30. சப்தகுரு

3. தேவி யாக்சாலை :

1. சந்திரன்	4. பத்ரினி
2. குரியன்	5. தீப்தாதேவி
3. சாந்திகலாத்துவாரம்	6. வித்தியாகலாத்துவாரம்

7.	குந்தினி	19.	ஸ்வாஹாதேவி
8.	காளி	20.	ஸ்வர்க்காதேவி
9.	நிவிர்த்திகலாத்துவாரம்	21.	வர்க்காதேவி
10.	மந்திரினி	22.	காலகண்டி
11.	மாலினி	23.	நிர்மிணீ
12.	பிரதிஷ்டாகலாத்து
வாரம்	24.	நாரினி
13.	உன்மதா	25.	சுக்கேதினி
14.	முனினீ	26.	சரஸ்வதி
15.	வாஸ்துபிரம்மா	27.	மஹாலக்ஷ்மி
16.	யாகேஸ்வரன்	28.	மண்டப
17.	யாகேஸ்வரி	29.	ஶ்ரீமஹாலக்ஷ்மி
18.	சடிதேவி	30.	விக்ஞேஸ்வரர்
			சப்தகுரு

4. சுப்பிரமணியர் யாகாலை :

1.	சந்திரன்	17.	யாகேஸ்வரி
2.	குரியன்	18.	இந்திரன்
3.	சாந்திகலாத்துவாரம்	19.	அக்கினி
4.	சுதேஹர்	20.	யமன்
5.	சமுகர்	21.	நிருதி
6.	வித்தியாகலாத்துவாரம்	22.	வருணன்
7.	மஹாவல்லி	23.	வாயு
8.	தேவசேனுபதி	24.	குபெரன்
9.	நிவிர்த்திகலாத்துவாரம்	25.	சசானன்
10.	மழுரர்	26.	பிரம்மா
11.	கஜர்	27.	விஷ்ணு
12.	பிரதிஷ்டாகலாத்துவாரம்	28.	கோத்ரபாலர்
13.	தேவசேன	28.	அகுஹாஸ்திரதேவரி
14.	சமித்திரர்	29.	விநாயகர்
15.	மஹாலக்ஷ்மி	30.	சப்தகுரு
16.	யாகேஸ்வரன்		

5. பைரவர் யாக்சாலீஸ் :

1. சந்திரன்	16. யாகேஸ்வரன்
2. குரியன்	17. யாகேஸ்வரி
3. சாந்திகலாத்துவாரம்	18. இந்திரன்
4. கணபதி	19. அக்கினி
5. நரகாந்தபைரவர்	20. யமன்
6. வித்தியாகலாத்துவாரம்	21. நிருதி
7. ஸ்கந்தர்	22. வருணன்
8. பீமபைரவர்	23. வாயு
9. நிவிர்த்திகலாத்துவாரம்	24. குபேரன்
10. வடுகபைரவர்	25. ஈசானன்
11. ரக்தபைரவர்	26. பிரம்மா
12. பிரதிஷ்டாகலாத்துவாரம்	27. விஷ்ணு
13. தூர்க்கா	28. மஹாலக்ஷ்மி
14. விஜயபைரவர்	29. பக்தவடுகன்
15. வாஸிதுபிரம்மா	30. சப்தகுரு

முத்திரைகள்

முத்திரை என்பது அடையாளம் எனப் பொருள்படும். கிரியைகளிலும் இடம்பெறும் ஒரு முக்கிய அம்சமாக முத்திரை அமைகிறது. மந்திரம், பாவணை, கிரியைகள் என்ற முன்றையும் உள்ளடக்கியது வழிபாடு. பாவணைக்குத் துணை செய்வன முத்திரைகள். தேவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பவை முத்திரைகள் என்று ஆகமம் கூறுகின்றது.

ஓவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஓவ்வொரு வகையான முத்திரை மூலம் சில உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி ஆண்மாவை இறைவனிடம் அனுகவைப்பதற்கு முத்திரைகள் உதவுகின்றன. ஆகமங்களில் முத்திரால்ட்ஸாவிதி என்ற பகுதியில் அநேக முத்திரைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

ஆண்மார்த்த பூஜையிலும், பரார்த்த பூஜையிலும் பலவகையான முத்திரைகள் இடம்பெறுகின்றன. அவையாவன :—

1. சிகாமுத்திரை	15. கோகரண முத்திரை
2. நமஸ்கார முத்திரை	16. பதாகை முத்திரை
3. சம்மார முத்திரை	17. திவ்விய முத்திரை
4. நிர்க்கண முத்திரை	18. சாண முத்திரை
5. கோகோஷ்ட முத்திரை	19. மிருகி முத்திரை
6. திகூண முத்திரை	20. நிரோதன முத்திரை
7. அதோமுகி முத்திரை	21. கும்ப முத்திரை
8. அப்யக்ஷண முத்திரை	22. மஹா முத்திரை
9. கோவிஷாண முத்திரை	23. சங்கார முத்திரை
10. சோடிகா முத்திரை	24. ஆவாகண முத்திரை
11. அதிதிக்ஷண முத்திரை	25. அதிஷ்டாண முத்திரை
12. தேனு முத்திரை	26. உஷ்ணீக முத்திரை
13. கோமுக முத்திரை	27. சின்மய முத்திரை
14. சங்க முத்திரை	28. யோக முத்திரை

29.	ஆக்கிர முத்திரை	49.	விஸ்புர முத்திரை
30.	கடாமுத்திரை	50.	காளகரணி முத்திரை
31.	ஆன்மலீகமுத்திரை	51.	விங்க முத்திரை
32.	நெத்திர முத்திரை	52.	மனோத முத்திரை
33.	நாராச முத்திரை	53.	பஞ்சமுகி முத்திரை
34.	உஷாமுத்திரை	54.	திரிகுல முத்திரை
35.	வராக முத்திரை	55.	மகர முத்திரை
36.	அங்குச முத்திரை	56.	சிருக்கு முத்திரை
37.	திருமுத்திரை	57.	தியாக முத்திரை
38.	ஊர்த்துவமுகி முத்திரை	58.	பரிகை முத்திரை
39.	சபா முத்திரை	59.	ஷண்முகி முத்திரை
40.	பனை முத்திரை	60.	பரிக முத்திரை
41.	துருவ முத்திரை	61.	முற்கர முத்திரை
42.	கண்டி முத்திரை	62.	தார்ப்பண முத்திரை
43.	சேகண்டி முத்திரை	63.	பஸ்ம முத்திரை
44.	ஸ்தாபண முத்திரை	64.	உற்பவ முத்திரை
45.	சந்திதான முத்திரை	65.	தாடன முத்திரை
46.	சந்திரோதன முத்திரை	66.	ஹம்ச முத்திரை
47.	பத்ம முத்திரை	67.	சூகரீ முத்திரை
48.	பிம்ப முத்திரை		

இவற்றைவிட இன்னும் பல முத்திரைகள் இருக்கலாம். வழக்கில் உள்ளவை இவையே! இவற்றுள்ளும், வெவ்வேறு பெயர்களால்வழங்கப்பெறும் ஒரே முத்திரையும், ஒரேபெயரில் வழங்கப்பெறும் வேறு முத்திரைகளும் என்று சிலசில முரண் பாடுகள் பத்ததிகளில் காணப்படுகின்றன. இவை அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சிக்குரியன.

இங்கு சில முக்கியமான அதிகம் பயன்படுத்தப்படுகின்ற முத்திரைகளின் விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன. அவசியமானவற்றுக்குப் படங்களும் கொடுக்கப்படுகின்றன.

1. சிகாமுத்திரை:

இரு கரங்களையும் முஷ்டியாகப் பிடித்து சிரசில மும்முறை குட்டி வணங்குதல் சிகாமுத்திரையாகும்.

கிரியைகள் ஆரம்பிக்கும்போது விநாயக வணக்கத்திற் காகப் பயன்படுத்தப்படுவது இது. எண்ணியகரும் இடையூறின்றி நிகழ்வதற்காக இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது.

2. நமஸ்கார முத்திரை :

இரு கைகளையும் உள்ளங்கைகள் ஒன்றங்கேல் ஒன்று பொருந்தச் சேர்த்து நிமிர்த்திப் பெருவிரல்கள் ஒன்றங்கேல் ஒன்று பினையுமாறு சிரசில் அல்லது மார்பில் வைத்து வணக்கம் செலுத்துதல் நமஸ்கார முத்திரை.

3. நிரீக்ஷண முத்திரை:

பெருவிரலால் மோதிர விரலை வளைத்துப் பிடித்து மற்ற விரல்களை நீட்டியவாறு இவ்விடைவெளி மூலமாகப் பார்த்தல். இவ்வாறு பார்ப்பதைச் சிவனது பார்வையாகப் பாவித்தவின்மூலம் பூசைப் பொருட்களைத் தூய்மைப்படுத்துதல் இதன் நோக்கம். நீட்டிய மூன்று விரல்களும் முச்சுடர்களாகப் பாவித்து (குரியன், சந்திரன், அக்கினி) முக்கண்களாலும் பார்த்து சூரியனால் உலர்த்தி, அக்கினியால் ஏரித்துச் சந்திரனால் அமிர்தமயமாக்கப்பட்டுப் புதிதாக உருவான தாகப் பாவனைசெய்யப்படும். (படம் 1)

4. புரோக்ஷணம் (பதாகை முத்திரை):

வலக்கை ஐந்து விரல்களையும் சேர்த்து நீட்டுவது பதாகை முத்திரை எனப்படும். இம் முத்திரையால் நிரைத் தொட்டுத் தெளிப்பது புரோக்ஷணம் எனப்படும். தலசுத்தி, திரவியசுத்தி என்பவற்றுக்காக இது செய்யப்படுகிறது. (புரோக்ஷணம் - தெளித்தல்.) ஆசமனம் செய்தபின் அதரங்களைத் துடைக்கவும் பதாகை முத்திரையே பயன்படுத்தப்படும்.

5. தாடன முத்திரை:

வலக்கைச் சுட்டுவிரலை நீட்டி ஏணை விரல்களை மடித்துச் சுட்டுவிரலால் தட்டுவது தாடனமாகும்.

(தாடனம் — தட்டுதல்). தூயதாக்கப்பட்ட இடத்தில் சிவசக்தியைப் பிரகாசிக்கச் செய்தல் இதன் நோக்கமாகும்.

6. அப்யுக்ஷன முத்திரை :

கவிழ்த்த பதாகை முத்திரையால் நனைத்தல் (அப்யுக்ஷனம் — நனைத்தல்). சோத்திக முத்திரை எவ்வும் சொல்லப்படும், தோற்றுவிக்கப்பட்ட சிவசக்திப் பிரகாசம் நீங்காது நிலைபெற்றிருக்கச் செய்தல் இதன் நோக்கமாகும்.

7. தாளத்திரயம்: (சாண முத்திரை)

வலக்கைப் பெருவிரல், சிறுவிரல் தவிர்ந்த ஏணை மூன்று விரல்களாலும் இடக்கையில் மூன்றுமுறை தட்டுதல். தட்டும் ஒலியால் அசரர் முதலிய தியசக்தி களை ஒட்டுவெதற்காக இது செய்யப்படுகிறது.

8. மிருகீ முத்திரை :

வலக்கையின் சுட்டுவிரல், சிறு விரல்களை நீட்டி ஏணை மூன்று விரல்களையும் ஒருங்குசேர்த்தல். (மிருகீ-மான்). பாத்யம், அர்க்கியம், ஆசமநீயம் என்பன கொடுப்பதற்கும், விழுதி கொடுப்பதற்கும், ஓமம் செய்யும்போதும் பயணபடுத்தப்படுகிறது. (படம் 2)

9. ஹம்ச முத்திரை :

வலக்கைக் கூட்டுவிரல், பெருவிரல், நடுவிரல் மூன்றின் நுனிகளையும் ஒன்றுசேர்த்து ஏணை இரண்டு விரல்களையும் நீட்டிப்பிடிப்பது. இது சமித்துக்களை ஓமம் செய்யப் பயணபடுகிறது. (ஹம்சம் — அன்னம்). (படம் 3)

10. சூகரீ முத்திரை :

வலக்கையின் எல்லா விரல்நுனிகளையும் சேர்த்து நீட்டிப்பிடிப்பது சூகரீ முத்திரை (சூகரீ-பன்றி). சரு ஓமம் செய்யும்போது இம்முத்திரை பயணபடும். (படம் 4)

11. சம்மார முத்திரை:

வலக்கை விரல்களைச் சேர்த்து நீட்டிச் சிறு விரல் கீழிருக்கச் சரித்துப் பிடிப்பது. (படம் 5)

12. சங்கார முத்திரை :

வலக்கரத்தை முன்டியாகப் பிடித்து அதிலினைந்த பெருவிரலை விலகாமல் உயர்த்தி நீட்டுவது. சுட்டுவிரல் நுனி பெருவிரலடியில் பொருந்தியிருக்கவேண்டும். (படம் 6)

13. நேத்திர முத்திரை:

வலக்கைச் சிறுவிரலைப் பெருவிரலால் வளைத்துப் பிடித்து, நடுவிரல் முன்றையும் சிரித்துக்காட்டுவது. (நேத்திரம் - கண்).

14. விஸ்புர முத்திரை:

இரு கைவிரல்களையும் இணைத்துப் பிடித்துப் பெருவிரலால் சிறுவிரல் முதல் நான்கு விரல் நுனிகளையும் தொடுவது. (படம் 7)

15. லிங்க முத்திரை:

இடக்கைப் பெருவிரலை நிமிர்த்தி அதை வலக்கைப் பெருவிரலால் வளைத்துப் பிடித்து, இடக்கையின் ஏணை விரல்களை அதன்மேல் மடக்கி, வலக்கையின் ஏணை விரல்களைச் சேர்த்து நீட்டுவது. (படம் 8)

16. ஆவாஹன முத்திரை (பிரசன்ன முத்திரை):

இரு கரங்களையும் சிறுவிரல்கள் ஒன்றுசேர விரித்து, இரு பெருவிரல்களையும் உள்ளே மடக்கி மோதிர விரல்களினடியில் பொருந்துமாறு பிடிப்பது. இறைவனை எழுந்தருளுமாறு வேண்டி ஆவாகணம் செய்தற்குப் பயன்படுவது. (படம் 9)

(ஒருவரை வரவேற்கும் பாவணையில் நாம் கைகளை விரித்துச் சைகைகாட்டி அழைப்பது இந்த முத்திரை யுடன் ஒத்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.)

17. ஸ்தாபன முத்திரை:

ஆவாகன முத்திரையைக் கவிழ்த்துப் பிடிப்பது.
(படம் 10)

18. சந்திதான முத்திரை:

இருக்களோயும் முஷ்டியாக ஒன்று சேர்த்து இரு
பெருவிரல்களோயும் உயர்த்திக் காண்பித்தல்.
(படம் 11)

19. சந்திரோதன முத்திரை:

சந்திதான முத்திரையில் உயர்த்திக்காட்டிய இரு
பெருவிரல்களோயும் முஷ்டிக்குள் மறைத்துப் பிடிப்பது.
(படம் 12)

20. திக்பந்தன முத்திரை (சோடிகா முத்திரை):

சிறுவிரல், மோதிரவிரல், நடுவிரல் மூன்றையும்
மடக்கிச் சட்டுவிரலால் பெருவிரல் மத்தியில் விரல்
துடிக்கத் தெறிப்பது. (எட்டுத் திக்கிலும் அக்கினிப்
பிரகாசம் உண்டாக்கிக் காவலிடும் பாவணையில் செய்
வது.) (படம் 13)

[இறைவனை பிம்பம், தம்பம், கும்பம் ஆகிய வழி
பாட்டிடங்களில் எழுந்தருளச் செய்தல் ஆவாஹனம்.
அங்கு நிலைபெற்றிருக்க வேண்டுதல் ஸ்தாபனம்.
அங்கேயே இருந்து அருள் செய்ய வேண்டுதல் சந்திதா
னம். எப்போதும் அங்கேயே நிலைபெற்றிருந்து அநுக
கிரகிக்க வேண்டுமென வேண்டுதல் சந்திரோதனம்.
காவலுக்காக அக்கினிப் பிரகாசத்தைப் பாவனை செய்
தல் திக்பந்தனம். இவ்வெந்தும் பஞ்சப்பிரம்ம மந்தி
ரங்களை உச்சரித்தவாறு செய்யப்படுவன்.]

21. அவகுண்டன முத்திரை (அதிதீக்ஷண முத்திரை):

சட்டுவிரலை நீட்டி மற்ற விரல்களை மடக்கித் தலை
கிழாகப் பிடிப்பது. சிவசக்தியைச் சுற்றிலும் மூன்று
மதில்களும், மூன்று அகழிகழும் உண்டாக்குவதாக,

அல்லது வெளியிலுள்ள அசுத்தங்கள் வந்து சேராவன் ணம் தடைசெய்வதாகப் பாவனை செய்து முழுமறை சுற்றுதல். (படம் 14)

22. தெனு முத்திரை (சுரபி முத்திரை, அமிர்த முத்திரை):

இருகைகளையும் உள்ளங்கைகள் ஒன்றேடொன்று பொருந்தச் சேர்த்து விரல்களை இடையிடையாகக் கோத்து வலக்கைச் சிறுவிரல் நுனி, இடக்கை மோதிர விரல் நுனியையும், வலக்கை நடுவிரல் நுனி இடக்கைச் சுட்டு விரல் நுனியையும், வலக்கைச் சுட்டுவிரல் நுனி இடக்கை நடுவிரல் நுனியையும் பொருந்த அமைத்துக் கவிழ்த்துக் காண்பிப்பது. (தெனு - பசு. இது இங்கு பசுவின் மடியைக் குறிக்கிறது.)

பசுவின் மடியிலிருந்து பாலாகிய அமிர்தம் சொரிவதாகப் பாவனைசெய்து பூஜைக்குரிய நீர் முதலியவை அமிர்தமயமாக்கப்பட்டதாகப் பாவனை செய்யும்போது இம்முத்திரை பயன்படுகிறது. இச்செயல் அமிர்தை கரணம் எனப்படும். (படம் 15)

23. பத்ம முத்திரை :

கையிரண்டையும் ஒன்றுசேர்த்துப் பத்மம்போல (பத்மம்—தாமரை) விரித்து இரு பெருவிரல்களையும் நடுவில் வளைத்துத் தாமரைப் பொருட்டுப்போலப் பிடித்து ஏனைய விரல்களைத் தாமரையின் எட்டு இதழ் கள் போல வெவ்வேறுகள் சிறிது வளைத்துப் பிடிப்பது. (படம் 16)

24. மகர முத்திரை :

இடக்கையைக் கவிழ்த்து விரல்களை நீட்டி அதன் மேல் வலக்கையையும் அதேபோல் வைத்து இரண்டு பெருவிரல்களையும் அசைப்பது. (மகரம்—சூருமீன்.) (படம் 17)

25. திருக்கு முத்திரை :

திரிகுல முத்திரையில் சுட்டுவிரல்களை நீட்டி வலது சுட்டுவிரலால் இடது மோதிரவிரலையும், இடது சுட்டு விரலால் வலது மோதிரவிரலையும் வளைத்துப் பிடித்து, சிறுவிரல்களிரண்டையும் உள்ளே வளைத்து நடுவிரல் களிற் படிய நீட்டி அவற்றைப் பெருவிரல்களால் தொடுவது. (படம் 18)

26. திரிகுல முத்திரை :

இருகரங்களையும் எதிர்முகமாக ஒன்று சேர்த்து விரல்களைக் கோத்துப் பெருவிரல்கள், நடுவிரல்கள், சிறுவிரல்களை ஒன்றே பொன்று இணைத்து நீட்டி ஏனைய இரு விரல்களையும் மடக்கிப் பின்னத்திருப்பது திரிகுல மாகும். (படம் 19)

27. பஞ்சமுகி முத்திரை :

இருக்கைகளையும் புறங்கைகள் ஒன்றையொன்று நோக்குமாறு சேர்த்து விரல்களைக் கோத்துச் சுட்டு விரல்களால் நடுவிரல்களையும் பெருவிரல்களால் சிறு விரல்களையும் பிடித்து மோதிர விரல்களை இணைத்து நடுவில் நீட்டுவது. (படம் 20)

28. அங்குச முத்திரை :

வலக்கையை முஷ்டியாகப் பிடித்துப் பெருவிரலை விலகாது நீட்டி அதன்மேல் சுட்டுவிரலை வளைத்துப் பிடித்தல் அங்குச முத்திரையாகும். (படம் 21)

29. மஹா முத்திரை :

இருகரங்களையும் வீரித்து நீட்டி நிமிர்த்திப் பிடித்தல். பாதம் முதல் சிரசுவரை காண்பித்து அங்க நியாசம் செய்வதைமூலம் சிவசரீரமாக்குதலில் இது பயன்படுகிறது.

30. நாராச முத்திரை :

இருகரங்களையும் முஷ்டியாகப் பிடித்துச் சுட்டு
விரல்களை நீட்டிப்பிடிப்பது நாராச முத்திரை.

இவ்வாறு நீட்டிய சுட்டுவிரல்களில் பெருவிரல்களி
னால் தெறிப்பது சிவபூஜையில் இடம் பெறுகிறது.
கழுத்தின் இருபுறங்களிலிருந்து மார்பின் மத்திவரை
நாராச முத்திரையைக் காட்டுவது அங்கநியாசத்தில்
வருகிறது.

31. மனோரத முத்திரை :

இருகரங்களையும் எதிர்முகமாகக் கூட்டி விரல்களைச்
செருகிச் சுட்டுவிரல்களை இணைத்து நீட்டி அவற்றின்
மேல் பெருவிரல்களை இணைத்து நீட்டிப் பொருந்த
வைப்பது. (படம் 22)

குறிப்பு :

1. அங்குஷ்டம்	= கட்டைவிரல்	= பெருவிரல்
2. தார்ச்சனி	= ஆள்காட்டிவிரல்	= சுட்டுவிரல்
3. மத்திமை	= நடுவிரல்	= பாம்புவிரல்
4. அநாயிகை	= மோதிரவிரல்	= அணிவிரல்
5. களிவுடிகை	= சிறுவிரல்	= சண்டுவிரல்

45

45

ULW 1

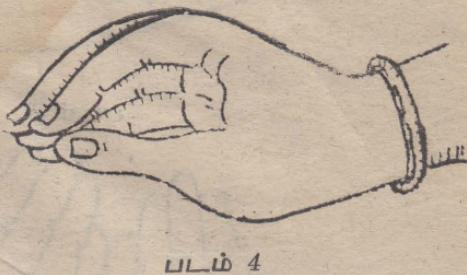

2

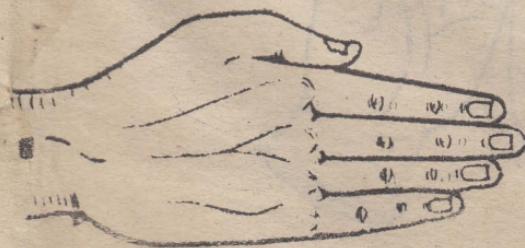
ULW 2

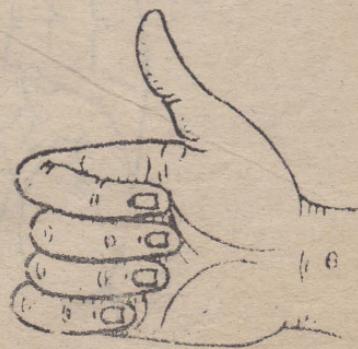
ULW 3

ULW 4

ULW 5

ULW 6

படம் 7

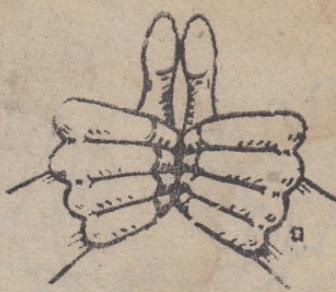
8

படம் 9

ԱԼՃ 11

ԱԼՃ 12

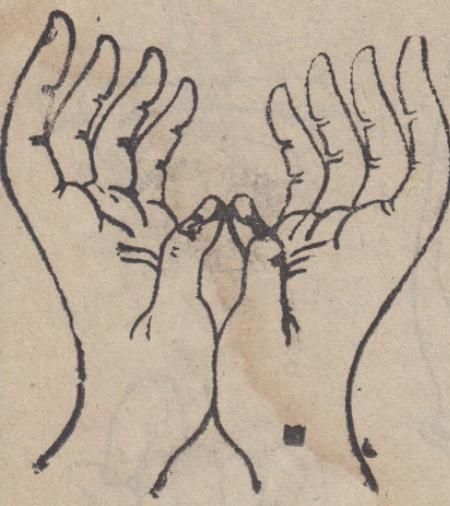
ԱԼՃ 13

ԱԼՃ 14

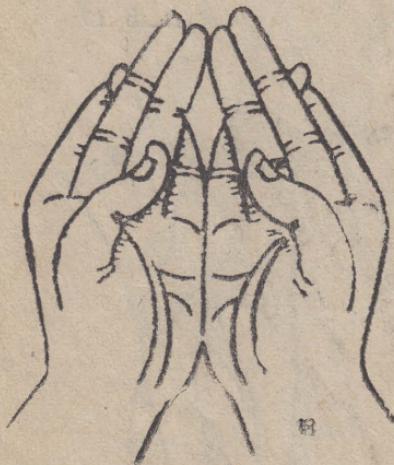
ԱԼՃ 15

ԱԼՄ 16

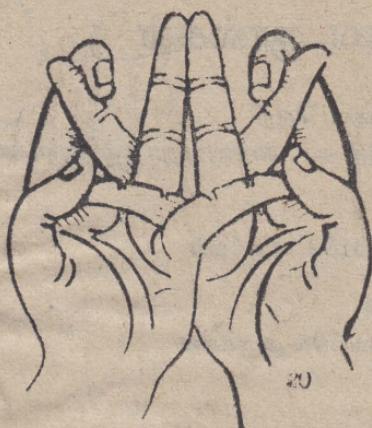
ԱԼՄ 17

ԱԼՄ 18

ԱԼՄ 19

UL-UD 20

UL-UD 21

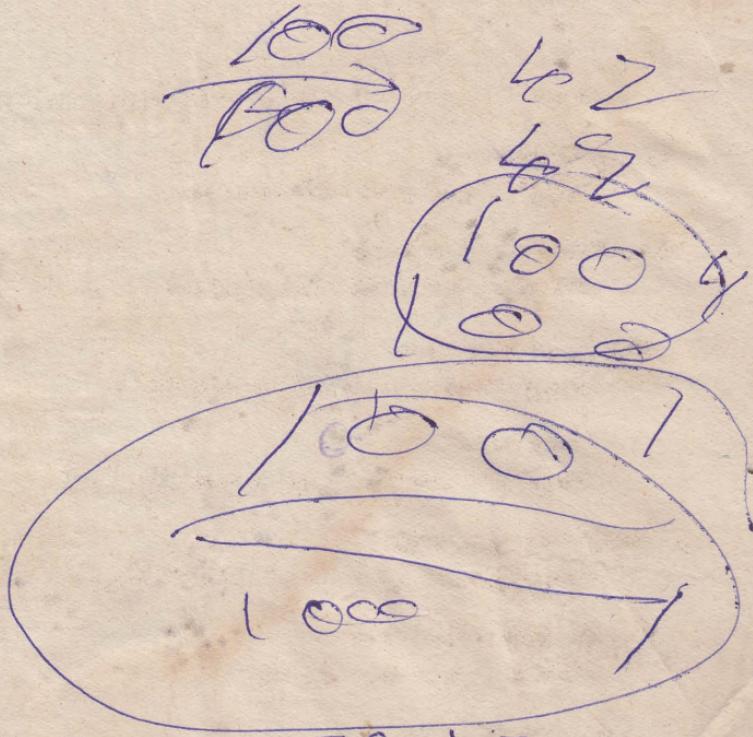

UL-UD 22

உசாத்துணை நூல்கள்

42

1. சைவக் திருக்கோயிற் சிரியை நெறி
— பேராசிரியர் கலாநிதி கா. கைலாசநாதக் குருக்கள்
2. வேதாகம நிருபணம்
— சிவழூர் ச. குமாரசவாமிக் குருக்கள்
3. சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி
— சிவழூர் ச. குமாரசவாமிக் குருக்கள்
4. மஹோற்சவ சந்திரிகை
— சிவழூர் ச. குமாரசவாமிக் குருக்கள்
5. ஆகமாமிர்த வர்ஷனி
— சிவழூர் ஐ. குருக்கள்
6. விக்நேஸ்வர பூஜாவிதி
— சிவழூர் இ. குருக்கள்
7. விநாயக மஹோற்சவ விளக்கம்
— பிரம்மழூர் க. வை, ஆத்மநாத சர்மா
8. முத்திராலட்சன விதி
— சிவழூர் சிவபாதசந்தரக் குருக்கள்
9. சைவாநுட்டான விதி
— பூர்வீ வாலையானந்த சவாமிகள்
10. சைவக் கிரியைகள்
— சிவழூர் சி. சுப்பிரமணிய தேசிகர்
11. சைவக் கிரியை விளக்கம்
— பூர்வீ. ச. சிவபாதசந்தரம்
12. சைவபூஷணம்
— சதாவதானம் பூர்வீ. நா. கதிரவேற்பிள்ளை

907
73 86

କେଳାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

Digitized by srujanika@gmail.com

ပေါ်
မြန်မာ

ပေါ်

ဗိုလ်

မြန်မာ